

Legislație

LSC

Legea societăților comerciale și 5 legi uzuale

- Reprezentanțele societăților străine
- I.M.M.-uri
- Grupuri de interes economic
- Registrul comerțului
- Procedura simplificată de înregistrare și autorizare

Cu ultimele modificări aduse prin
Legea nr. 441/2006 și Legea nr. 516/2006

Editura
Stamangiu

Actualizat 25 ianuarie 2007

Legea societăților comerciale și 5 legi uzuale

Ediția a 3-a, actualizată la
25 ianuarie 2007

Av. - *[signature]*
22.03.2007

Editura
Hamangiu
2007

Copyright © 2007

Editura Hamangiu SRL

Editură acreditată **CNCSIS** - Consiliul Național
al Cercetării Științifice din Învățământul Superior

Toate drepturile rezervate **Editurii Hamangiu**

Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată
fără acordul scris al **Editurii Hamangiu**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ROMÂNIA

[Legi]

Legea societăților comerciale și 5 legi uzuale. - Ed. a 3-a. -

București : Editura Hamangiu, 2007

ISBN 978-973-1720-11-1

347.72(498)(094)

Editura Hamangiu:

București, Str. Col. Popeea,
nr. 43, sector 5
O.P. 5, C.P. 91

Tel./Fax:

021.336.0443
031.805.8020
031.805.8021

Distribuție:

0788.854.348
0788.724.564
0724.364.369
0747.952.461

E-mail:

redactie@hamangiu.ro
distributie@hamangiu.ro

Cuprins general

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	1
---	----------

Reprezentanțe

1. Decretul-lege nr. 122/1990 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine	154
---	-----

I.M.M.-uri

2. Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii	159
--	-----

Grupuri de interes economic

3. Legea nr. 161/2003 – Titlul V. Grupurile – de interes economic	195
--	-----

Registrul comerțului

4. Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului	238
---	-----

Procedura simplificată de înregistrare și autorizare

5. Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice	263
--	-----

Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

republicată în
M. Of. nr. 1066 din 17 noiembrie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **Legea nr. 302/2005** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 953 din 27 octombrie 2005) astfel cum a fost completată ulterior prin **Legea nr. 516/2006** (M. Of. nr. 14 din 9 ianuarie 2007);
- **Legea nr. 85/2006** privind procedura insolvenței (M. Of. nr. 359 din 21 aprilie 2006). Legea nr. 85/2006 a intrat în vigoare la 90 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial;
- **Legea nr. 164/2006** pentru modificarea art. 17 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 430 din 18 mai 2006);
- **Legea nr. 441/2006** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată (M. Of. nr. 955 din 28 noiembrie 2006). Legea nr. 441/2006 a intrat în vigoare la 1 decembrie 2006.

Cuprins

Art.

Titlul I. Dispoziții generale 1-4

Titlul II. Constituirea societăților comerciale 5-64

Capitolul I. Actul constitutiv al societății 5-17

Capitolul II. Formalități specifice pentru constituirea
societății pe acțiuni prin subscripție publică 18-35

Capitolul III. Înmatricularea societății 36-45

Capitolul IV. Efectele încălcării cerințelor legale de
constituire a societății 46-59

Capitolul V. Unele dispoziții procedurale 60-64

Titlul III. Funcționarea societăților comerciale 65-203

Capitolul I. Dispoziții comune 65-74

Capitolul II. Societățile în nume colectiv 75-87

Capitolul III. Societățile în comandită simplă 88-90

Capitolul IV. Societățile pe acțiuni 91-186

Secțiunea I. Despre acțiuni 91-109

Secțiunea a II-a. Despre adunările generale 110-136

Secțiunea a III-a. Despre administrația societății	137-158
Subsecțiunea I. Sistemul unitar	137-152 ¹
Subsecțiunea a II-a. Sistemul dualist	153-153 ¹¹
A. Directoratul	153 ¹ -153 ⁵
B. Consiliul de supraveghere	153 ⁶ -153 ¹¹
Subsecțiunea a III-a. Dispoziții comune pentru sistemul unitar și sistemul dualist	153 ¹² -158
Secțiunea a IV-a. Auditul financiar, auditul intern și cenzorii	159-166
Secțiunea a V-a. Despre emiterea de obligațiuni	167-176
Secțiunea a VI-a. Despre registrele societății și despre situațiile financiare anuale	177-186
Capitolul V. Societățile în comandită pe acțiuni	187-190
Capitolul VI. Societățile cu răspundere limitată	191-203
Titlul IV. Modificarea actului constitutiv	204-221
Capitolul I. Dispoziții generale	204-206
Capitolul II. Reducerea sau majorarea capitalului social	207-221
Titlul V. Excluderea și retragerea asociaților	222-226
Titlul VI. Dizolvarea, fuziunea și divizarea societăților comerciale	227-251¹
Capitolul I. Dizolvarea societăților	227-237
Capitolul II. Fuziunea și divizarea societăților	238-251 ¹
Titlul VII. Lichidarea societăților comerciale	252-270²
Capitolul I. Dispoziții generale	252-261
Capitolul II. Lichidarea societăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată	262-263
Capitolul III. Lichidarea societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni	264-270 ²
Titlul VIII. Infracțiuni	270³-282¹
Titlul IX. Dispoziții finale și tranzitorii	283-294
Dispoziții tranzitorii cuprinse în actele normative de modificare și completare a Legii nr. 31/1990, republicată	

Titlul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1) În vederea efectuării de acte de comerț, persoanele fizice și persoanele juridice se pot asocia și pot constitui societăți comerciale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi.

(2) Societățile comerciale cu sediul în România sunt persoane juridice române.

Art. 2. Societățile comerciale se vor constitui în una dintre următoarele forme:

- a) societate în nume colectiv;
- b) societate în comandită simplă;
- c) societate pe acțiuni;
- d) societate în comandită pe acțiuni și
- e) societate cu răspundere limitată.

Art. 3. (1) Obligațiile sociale sunt garantate cu patrimoniul social.

(2) Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comanditari în societatea în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni răspund nelimitat și solidar pentru obligațiile sociale. Creditorii societății se vor îndrepta mai întâi împotriva acesteia pentru obligațiile ei și, numai dacă societatea nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva acestor asociați.

(3) Acționarii, asociații comanditari, precum și asociații în societatea cu răspundere limitată răspund numai până la concurența capitalului social subscris.

Art. 4. Societatea comercială va avea cel puțin doi asociați, în afară de cazul când legea prevede altfel.

Titlul II. Constituirea societăților comerciale

Capitolul I. Actul constitutiv al societății

Art. 5. (1) Societatea în nume colectiv sau în comandită simplă se constituie prin contract de societate, iar societatea pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se constituie prin contract de societate și statut.

(2) Societatea cu răspundere limitată se poate constitui și prin actul de voință al unei singure persoane. În acest caz se întocmește numai statutul.

(3) Contractul de societate și statutul pot fi încheiate sub forma unui înscris unic, denumit *act constitutiv*.

(4) Când se încheie numai contract de societate sau numai statut, acestea pot fi denumite, de asemenea, act constitutiv. În cuprinsul prezentei legi, denumirea *act constitutiv* desemnează atât înscrisul unic, cât și contractul de societate și/sau statutul societății.

(5) În cazurile în care contractul de societate și statutul constituie acte distincte, acesta din urmă va cuprinde datele de identificare a asociaților și clauze reglementând organizarea, funcționarea și desfășurarea activității societății.

(6) Actul constitutiv se încheie sub semnătură privată, se semnează de toți asociații sau, în caz de subscripție publică, de fondatori. Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie atunci când:

a) printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un teren;

b) se constituie o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;

c) societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică.

(7) Actul constitutiv dobândește dată certă și prin depunerea la oficiul registrului comerțului.

Art. 6. (1) Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea societății sunt considerați fondatori.

(2) ¹⁾ Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru infracțiunile prevăzute la art. 143-145 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sau pentru cele prevăzute de prezenta lege.

Art. 7. Actul constitutiv al societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va cuprinde:

a) ²⁾ datele de identificare a asociaților; la societatea în comandită simplă se vor arăta și asociații comanditați;

b) forma, denumirea și sediul social;

c) obiectul de activitate al societății, cu precizarea domeniului și a activității principale;

d) ³⁾ capitalul social, cu menționarea aportului fiecărui asociat, în numerar sau în natură, valoarea aportului în natură și modul evaluării. La societățile cu răspundere limitată se vor preciza numărul și valoarea nominală a părților sociale, precum și numărul părților sociale atribuite fiecărui asociat pentru aportul său;

¹⁾ Alin. (2) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită, precum și pentru alte infracțiuni prevăzute de prezenta lege.”

²⁾ Lit. a) și b) ale art. 7 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „a) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia asociaților persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea asociaților persoane juridice; numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale; la societatea în comandită simplă se vor arăta asociații comanditari, asociații comanditați, precum și reprezentantul fiscal, dacă este cazul;

b) forma, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema societății;”

³⁾ Lit. d) și e) ale art. 7 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 2 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „d) capitalul social subscris și cel vărsat, cu menționarea aportului fiecărui asociat, în numerar sau în natură, valoarea aportului în natură și modul evaluării, precum și data la care se va vărsa integral capitalul social subscris. La societățile cu răspundere limitată se vor preciza numărul și valoarea nominală a părților sociale, precum și numărul părților sociale atribuite fiecărui asociat pentru aportul său;

e) asociații care reprezintă și administrează societatea sau administratorii neasociați, persoane fizice ori juridice, puterile ce li s-au conferit și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;”

e) asociații care reprezintă și administrează societatea sau administratorii neasociați, datele lor de identificare, puterile ce li s-au conferit și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

e¹⁾ ¹⁾ în cazul societăților cu răspundere limitată, dacă au fost desemnați cenzorii sau auditorul financiar, datele acestora de identificare;

f) partea fiecărui asociat la beneficii și la pierderi;

g) sediile secundare - sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică -, atunci când se înființează odată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

h) durata societății;

i) modul de dizolvare și de lichidare a societății.

Art. 8. Actul constitutiv al societății pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni va cuprinde:

a) ²⁾ datele de identificare a fondatorilor; la societatea în comandită pe acțiuni vor fi menționați și asociații comandați;

b) forma, denumirea și sediul social;

c) obiectul de activitate al societății, cu precizarea domeniului și a activității principale;

d) ³⁾ capitalul social subscris și cel vărsat și, în cazul în care societatea are un capital autorizat, cuantumul acestuia;

¹⁾ Lit. e¹⁾ de la art. 7 a fost introdusă prin art. I pct. 3 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Lit. a) și b) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „a) numele și prenumele, codul numeric personal, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia asociaților persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea asociaților persoane juridice, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale; la societatea în comandită pe acțiuni se vor arăta asociații comanditari și asociații comandați, precum și reprezentantul fiscal, dacă este cazul;

b) forma, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema societății;”

³⁾ Lit. d)-f) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „d) capitalul social subscris și cel vărsat. La constituire, capitalul social subscris, vărsat de fiecare acționar, nu va putea fi mai mic de 30% din cel subscris, dacă prin lege nu se prevede altfel. Restul de capital social va trebui vărsat în termen de 12 luni de la înmatriculare;

e) valoarea bunurilor constituite ca aport în natură în societate, modul de evaluare și numărul acțiunilor acordate pentru acestea;

f) numărul și valoarea nominală a acțiunilor, cu specificarea dacă sunt nominative sau la purtător. Dacă sunt mai multe categorii de acțiuni, se vor arăta numărul, valoarea nominală și drepturile conferite fiecărei categorii de acțiuni;”.

e) natura și valoarea bunurilor constituite ca aport în natură, numărul de acțiuni acordate pentru acestea și numele sau, după caz, denumirea persoanei care le-a adus ca aport;

f) numărul și valoarea nominală a acțiunilor, cu specificarea dacă sunt nominative sau la purtător;

f¹⁾ ¹⁾ dacă sunt mai multe categorii de acțiuni, numărul, valoarea nominală și drepturile conferite fiecărei categorii de acțiuni;

f²⁾ orice restricție cu privire la transferul de acțiuni;

g) ²⁾ datele de identificare a primilor membri ai consiliului de administrație, respectiv a primilor membri ai consiliului de supraveghere;

g¹⁾ ³⁾ puterile conferite administratorilor și, după caz, directorilor, și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

h) ⁴⁾ datele de identificare a primilor cenzori sau a primului auditor financiar;

i) clauze privind conducerea, administrarea, funcționarea și controlul gestiunii societății de către organele statutare, numărul membrilor consiliului de administrație sau modul de stabilire a acestui număr;

i¹⁾ ⁵⁾ puterile de reprezentare conferite administratorilor și, după caz, directorilor, respectiv membrilor directoratului, și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

j) durata societății;

¹⁾ Lit. f¹⁾ și f²⁾ de la art. 8 au fost introduse prin art. I pct. 5 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Lit. g) de la art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „g) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia administratorilor, persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea administratorilor, persoane juridice; garanția pe care administratorii sunt obligați să o depună, puterile ce li se conferă și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat; drepturile speciale de reprezentare și de administrare acordate unora dintre ei. Pentru societățile în comandită pe acțiuni se vor indica comanditații care reprezintă și administrează societatea;”.

³⁾ Lit. g¹⁾ de la art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 6 din Legea nr. 441/2006.

⁴⁾ Lit. h) și i) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „h) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia cenzorilor, persoane fizice; denumirea, sediul și naționalitatea cenzorilor, persoane juridice;

i) clauze privind conducerea, administrarea, funcționarea și controlul gestiunii societății de către organele statutare, controlul acesteia de către acționari, precum și documentele la care aceștia vor putea să aibă acces pentru a se informa și a-și exercita controlul;”.

⁵⁾ Lit. i¹⁾ de la art. 8 a fost introdusă prin art. I pct. 7 din Legea nr. 441/2006.

- k) modul de distribuire a beneficiilor și de suportare a pierderilor;
- l) sediile secundare – sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică –, atunci când se înființează odată cu societatea, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;
- m) ¹⁾ orice avantaj special acordat, în momentul înființării societății sau până în momentul în care societatea este autorizată să își înceapă activitatea, oricărei persoane care a participat la constituirea societății ori la tranzacții conducând la acordarea autorizației în cauză, precum și identitatea beneficiarilor unor astfel de avantaje;
- n) numărul acțiunilor comanditarilor în societatea în comandită pe acțiuni;
- o) cuantumul total sau cel puțin estimativ al tuturor cheltuielilor pentru constituire;
- p) modul de dizolvare și de lichidare a societății.

Art. 8¹. ²⁾ Datele de identificare prevăzute la art. 7 lit. a), e) și e¹⁾, respectiv la art. 8 lit. a), g) și h), includ:

- a) pentru persoanele fizice: numele, prenumele, codul numeric personal și, dacă este cazul, echivalentul acestuia, potrivit legislației naționale aplicabile, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia;
- b) pentru persoanele juridice: denumirea, sediul, naționalitatea, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau codul unic de înregistrare, potrivit legii naționale aplicabile.

Art. 9. ³⁾ (1) Societatea pe acțiuni se constituie prin subscriere integrală și simultană a capitalului social de către semnatarii actului constitutiv sau prin subscripție publică.

¹⁾ Lit. m)-o) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „m) avantajele rezervate fondatorilor;

n) acțiunile comanditarilor în societatea în comandită pe acțiuni;

o) operațiunile încheiate de asociați în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le preia, precum și sumele ce trebuie plătite pentru acele operațiuni;”.

²⁾ Art. 8¹ a fost introdus prin art. I pct. 8 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 9. Societatea pe acțiuni se constituie prin subscriere integrală și simultană a capitalului social de către semnatarii actului constitutiv sau prin subscripție publică.”

(2) În cazul unei subscrieri integrale și simultane a capitalului social de către toți semnatarii actului constitutiv, capitalul social vărsat la constituire nu va putea fi mai mic de 30% din cel subscris. Diferența de capital social subscris va fi vărsată:

a) pentru acțiunile emise pentru un aport în numerar, în termen de 12 luni de la data înmatriculării societății;

b) pentru acțiunile emise pentru un aport în natură, în termen de cel mult 2 ani de la data înmatriculării.

Art. 9¹. ¹⁾ Societatea în nume colectiv, societatea în comandită simplă și societatea cu răspundere limitată sunt obligate să verse integral la data constituirii capitalul social subscris.

Art. 10. ²⁾ (1) Capitalul social al societății pe acțiuni sau al societății în comandită pe acțiuni nu poate fi mai mic de 90.000 lei. Guvernul va putea modifica, cel mult o dată la 2 ani, valoarea minimă a capitalului social, ținând seama de rata de schimb, astfel încât acest cuantum să reprezinte echivalentul în lei al sumei de 25.000 euro.

(2) Cu excepția cazului în care societatea este transformată într-o societate de altă formă, capitalul social al societăților prevăzute la alin. (1) nu poate fi redus sub minimul legal decât dacă valoarea sa este adusă la un nivel cel puțin egal cu minimul legal prin adoptarea unei hotărâri de majorare de capital în același timp cu hotărârea de reducere a capitalului. În cazul încălcării acestor dispoziții, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de dizolvare, capitalul social este adus la valoarea minimului legal prevăzut de prezenta lege.

(3) Numărul acționarilor în societatea pe acțiuni nu poate fi mai mic de 2. În cazul în care societatea are mai puțin de 2 acționari pe o perioadă mai lungă de 9 luni, orice persoană interesată poate solicita instanței dizolvarea

¹⁾ Art. 9¹ a fost introdus prin art. I pct. 10 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut [cu precizarea că alin. (1) al art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 302/2005]: „**Art. 10. (1)** Capitalul social al societății pe acțiuni și al societății în comandită pe acțiuni nu poate fi mai mic de 25.000 euro, în echivalent lei, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data subscrierii.

(2) Numărul acționarilor în societatea pe acțiuni nu poate fi mai mic de 5.”

societății. Societatea nu va fi dizolvată dacă, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești de dizolvare, numărul minim de acționari prevăzut de prezenta lege este reconstituit.

Notă: A se vedea și dispozițiile art. II și III din Legea nr. 302/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, astfel cum a fost completată prin Legea nr. 516/2006, *infra*, în partea finală a legii.

Art. 11. (1) ¹⁾ Capitalul social al unei societăți cu răspundere limitată nu poate fi mai mic de 200 lei și se divide în părți sociale egale, care nu pot fi mai mici de 10 lei.

(2) Părțile sociale nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile.

Art. 12. În societatea cu răspundere limitată, numărul asociaților nu poate fi mai mare de 50.

Art. 13. (1) În cazul în care, într-o societate cu răspundere limitată, părțile sociale sunt ale unei singure persoane, aceasta, în calitate de asociat unic, are drepturile și obligațiile ce revin, potrivit prezentei legi, adunării generale a asociaților.

(2) Dacă asociatul unic este administrator, îi revin și obligațiile prevăzute de lege pentru această calitate.

(3) În societatea care se înființează de către un asociat unic, valoarea aportului în natură va fi stabilită pe baza unei expertize de specialitate.

Art. 14. (1) O persoană fizică sau o persoană juridică nu poate fi asociat unic decât într-o singură societate cu răspundere limitată.

(2) O societate cu răspundere limitată nu poate avea ca asociat unic o altă societate cu răspundere limitată, alcătuită dintr-o singură persoană.

(3) În caz de încălcare a prevederilor alin. (1) și (2), statul, prin Ministerul Finanțelor Publice, precum și orice persoană interesată poate cere dizolvarea pe cale judecătorească a unei societăți astfel constituită.

¹⁾ Alin. (1) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Capitalul social al unei societăți cu răspundere limitată nu poate fi mai mic de 200 lei (RON) și se divide în părți sociale egale, care nu pot fi mai mici de 10 lei (RON)”. Sumele prevăzute la art. 11 alin. (2), în forma anterioară Legii nr. 441/2006, au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

(4) Pe baza hotărârii de dizolvare, lichidarea se va face în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru societățile cu răspundere limitată.

Art. 15. Contractele între societatea cu răspundere limitată și persoana fizică sau persoana juridică, asociat unic al celei dintâi, se încheie în formă scrisă, sub sancțiunea nulității absolute.

Art. 16. (1) Aporturile în numerar sunt obligatorii la constituirea oricărei forme de societate.

(2) ¹⁾ Aporturile în natură trebuie să fie evaluabile din punct de vedere economic. Ele sunt admise la toate formele de societate și sunt vărsate prin transferarea drepturilor corespunzătoare și prin predarea efectivă către societate a bunurilor aflate în stare de utilizare.

(3) Aporturile în creanțe au regimul juridic al aporturilor în natură, nefiind admise la societățile pe acțiuni care se constituie prin subscripție publică și nici la societățile în comandită pe acțiuni și societățile cu răspundere limitată. Aporturile în creanțe sunt liberate, potrivit art. 84.

(4) Prestațiile în muncă sau servicii nu pot constitui aport la formarea ori la majorarea capitalului social.

(5) Asociații în societatea în nume colectiv și asociații comanditați se pot obliga la prestații în muncă cu titlu de aport social, dar care nu pot constitui aport la formarea sau la majorarea capitalului social. În schimbul acestui aport, asociații au dreptul să participe, potrivit actului constitutiv, la împărțirea beneficiilor și a activului social, rămânând, totodată, obligați să participe la pierderi.

Art. 17. (1) La autentificarea actului constitutiv în cazurile prevăzute la art. 5 sau, după caz, la darea de dată certă a acestuia, se va prezenta dovada eliberată de oficiul registrului comerțului privind disponibilitatea

¹⁾ Alin. (2)-(4) ale art. 16 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(2) Aporturile în natură sunt admise la toate formele de societate. Aceste aporturi se realizează prin transferarea drepturilor corespunzătoare și prin predarea efectivă către societate a bunurilor aflate în stare de utilizare.

(3) Aporturile în creanțe sunt liberate potrivit art. 84. Asemenea aporturi nu sunt admise la societățile pe acțiuni care se constituie prin subscripție publică și nici la societățile în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată.

(4) Prestațiile în muncă nu pot constitui aport la formarea sau majorarea capitalului social.”

firmei și declarația pe propria răspundere privind deținerea calității de asociat unic într-o singură societate cu răspundere limitată.

(2) ¹⁾ La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți, dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) imobilul, prin structura lui, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite;

b) cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre societăți;

c) dacă cel puțin unul dintre asociați este proprietar al imobilului ce urmează a fi sediul societății.

(3) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv sau, după caz, persoana care dă dată certă va refuza operațiunile solicitate, dacă din documentația prezentată rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).

Notă: A se vedea, referitor la posibilitatea stabilirii temporare a sediului unei societăți comerciale la sediul profesional al avocatului, și art. 3 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 109-112 din Statutul profesiei de avocat.

¹⁾ Alin. (2) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut [cu precizarea că acesta este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic din Legea nr. 164/2006]: „(2) La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți dacă imobilul, prin structura lui, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite și dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

a) cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre societăți;

b) dacă cel puțin unul dintre asociați este proprietar al imobilului ce urmează a fi sediul societății.”

firmei și declarația pe propria răspundere privind deținerea calității de asociat unic într-o singură societate cu răspundere limitată.

(2) ¹⁾ La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți, dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) imobilul, prin structura lui, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite;

b) cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre societăți;

c) dacă cel puțin unul dintre asociați este proprietar al imobilului ce urmează a fi sediul societății.

(3) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv sau, după caz, persoana care dă dată certă va refuza operațiunile solicitate, dacă din documentația prezentată rezultă că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).

Notă: A se vedea, referitor la posibilitatea stabilirii temporare a sediului unei societăți comerciale la sediul profesional al avocatului, și art. 3 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 109-112 din Statutul profesiei de avocat.

¹⁾ Alin. (2) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 14 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut [cu precizarea că acesta este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. unic din Legea nr. 164/2006]: „(2) *La același sediu vor putea funcționa mai multe societăți dacă imobilul, prin structura lui, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite și dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:*

a) cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat în fiecare dintre societăți;

b) dacă cel puțin unul dintre asociați este proprietar al imobilului ce urmează a fi sediul societății.”

Capitolul II. Formalități specifice pentru constituirea societății pe acțiuni prin subscripție publică

Art. 18. (1) ¹⁾ Când societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică, fondatorii vor întocmi un prospect de emisiune, care va cuprinde datele prevăzute la art. 8, cu excepția celor privind pe administratori și directori, respectiv pe membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și pe cenzori sau, după caz, pe auditorul financiar, și în care se va stabili data închiderii subscripției.

(2) Prospectul de emisiune semnat de fondatori în formă autentică va trebui depus, înainte de publicare, la oficiul registrului comerțului din județul în care se va stabili sediul societății.

(3) Judecătorul delegat la oficiul registrului comerțului, constatând îndeplinirea condițiilor de la alin. (1) și (2), va autoriza publicarea prospectului de emisiune.

(4) Prospectele de emisiune care nu cuprind toate mențiunile sunt nule. Subscriitorul nu va putea invoca această nulitate, dacă a luat parte la adunarea constitutivă sau dacă a exercitat drepturile și îndatoririle de acționar.

Art. 19. (1) Subscrierile de acțiuni se vor face pe unul sau pe mai multe exemplare ale prospectului de emisiune al fondatorilor, vizate de judecătorul delegat.

(2) Subscrierea va cuprinde: numele și prenumele sau denumirea, domiciliul ori sediul subscriitorului; numărul, în litere, al acțiunilor subscribe; data subscrierii și declarația expresă că subscriitorul cunoaște și acceptă prospectul de emisiune.

(3) Participările la beneficiile societății, rezervate de fondatori în folosul lor, deși acceptate de subscriitori, nu au efect decât dacă vor fi aprobate de adunarea constitutivă.

¹⁾ Alin. (1) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Când societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică, fondatorii vor întocmi un prospect de emisiune, care va cuprinde datele prevăzute la art. 8, cu excepția celor privind pe administratori și cenzori, și în care se va stabili data închiderii subscripției.”

Art. 20. Cel mai târziu în termen de 15 zile de la data închiderii subscrierii, fondatorii vor convoca adunarea constitutivă, printr-o înștiințare publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în două ziare cu largă răspândire, cu 15 zile înainte de data fixată pentru adunare. Înștiințarea va cuprinde locul și data adunării, care nu poate depăși două luni de la data închiderii subscrierii, și precizarea problemelor care vor face obiectul discuțiilor.

Art. 21. (1) Societatea se poate constitui numai dacă întregul capital social a fost subscris și fiecare acceptant a vărsat în numerar jumătate din valoarea acțiunilor subscrise la Casa de Economii și Consemnațiuni - C.E.C. - S.A. ori la o bancă sau la una dintre unitățile acestora. Restul din capitalul social subscris va trebui vărsat în termen de 12 luni de la înmatriculare.

(2) Acțiunile ce reprezintă aporturi în natură vor trebui acoperite integral.

Art. 22. Dacă subscrierile publice depășesc capitalul social prevăzut în prospectul de emisiune sau sunt mai mici decât acesta, fondatorii sunt obligați să supună aprobării adunării constitutive majorarea sau, după caz, reducerea capitalului social la nivelul subscripției.

Art. 23. (1) Fondatorii sunt obligați să întocmească o listă a celor care, acceptând subscripția, au dreptul să participe la adunarea constitutivă, cu menționarea numărului acțiunilor fiecăruia.

(2) Această listă va fi afișată la locul unde se va ține adunarea, cu cel puțin 5 zile înainte de adunare.

Art. 24. (1) Adunarea alege un președinte și doi sau mai mulți secretari. Participarea acceptanților se va constata prin liste de prezență, semnate de fiecare dintre ei și vizate de președinte și de unul dintre secretari.

(2) Oricare acceptant are dreptul să facă observații asupra listei afișate de fondatori, înainte de a se intra în ordinea de zi a adunării, care va decide asupra observațiilor.

Art. 25. (1) În adunarea constitutivă, fiecare acceptant are dreptul la un vot, indiferent de acțiunile subscrise. El poate fi reprezentat și prin procură specială.

(2) Nimeni nu poate reprezenta mai mult de 5 acceptanți.

(3) Acțianții care au constituit aporturi în natură nu au drept de vot în deliberările referitoare la aporturile lor, chiar dacă ei sunt și subscriitori de acțiuni în numerar ori se prezintă ca mandatar ai altor acțianți.

(4) Adunarea constitutivă este legală dacă sunt prezenți jumătate plus unu din numărul acțianților și ia hotărâri cu votul majorității simple a celor prezenți.

Art. 26. ¹⁾ (1) Dacă există aporturi în natură, avantaje acordate oricărei persoane care a participat la constituirea societății sau la tranzacții conducând la acordarea autorizației, operațiuni încheiate de fondatori pe seama societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, fondatorii vor solicita judecătorului-delegat numirea unuia sau mai multor experți. Dispozițiile art. 38 și 39 se aplică în mod corespunzător.

(2) Raportul expertului sau experților va fi pus la dispoziția subscriitorilor, la locul unde urmează să se întrunească adunarea constitutivă.

Art. 27. (1) ²⁾ *Abrogat.*

(2) Dacă valoarea aporturilor în natură, stabilită de experți, este inferioară cu o cincime aceleia prevăzute de fondatori în prospectul de emisiune, oricare acceptant se poate retrage, anunțându-i pe fondatori, până la data fixată pentru adunarea constitutivă.

(3) Acțiunile revenind acțianților care s-au retras pot fi preluate de fondatori în termen de 30 de zile sau, ulterior, de alte persoane, pe cale de subscripție publică.

Art. 28. ³⁾ Adunarea constitutivă are următoarele obligații:

a) verifică existența vărsămintelor;

¹⁾ Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 26.** (1) Dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate fondatorilor, operațiuni încheiate de fondatori în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, adunarea constitutivă numește, în condițiile art. 39, unul sau mai mulți experți, care își vor da avizul asupra evaluărilor.

(2) Dacă majoritatea cerută nu poate fi întrunită, desemnarea experților se va face de judecătorul delegat, la cererea oricărui acceptant.”

²⁾ Alin. (1) al art. 27 a fost abrogat prin art. I pct. 17 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(1) După ce experții au depus raportul de evaluare prevăzut la art. 38, fondatorii convoacă din nou adunarea constitutivă, conform dispozițiilor art. 20.”

³⁾ Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 28.** Adunarea constitutivă are următoarele obligații:

– verifică existența vărsămintelor;

b) examinează și validează raportul experților de evaluare a aporturilor în natură;

c) aprobă participările la profit ale fondatorilor și operațiunile încheiate în contul societății;

d) discută și aprobă actul constitutiv al societății, membrii prezenți reprezentând, în acest scop, și pe cei absenți, și îi desemnează pe aceia care se vor prezenta pentru autentificarea actului și îndeplinirea formalităților cerute pentru constituirea societății;

e) numește primii membri ai consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere, și primii cenzori sau, după caz, primul auditor financiar.

Art. 29. (1) ¹⁾ Vărsămintele efectuate potrivit art. 21, pentru constituirea societății prin subscripție publică, vor fi predate persoanelor însărcinate cu încasarea lor prin actul constitutiv, iar în lipsa unei dispoziții, persoanelor desemnate prin decizie a consiliului de administrație, respectiv a directoratului, după prezentarea certificatului la oficiul registrului comerțului, din care rezultă înmatricularea societății.

(2) Dacă constituirea societății nu a avut loc, restituirea vărsămintelor se va face direct acceptanților.

Art. 30. (1) Fondatorii iau asupra lor consecințele actelor și ale cheltuielilor necesare constituirii societății, iar dacă, din orice cauză, aceasta nu se va constitui, ei nu se pot îndrepta împotriva acceptanților.

(2) ²⁾ Fondatorii sunt obligați să predea consiliului de administrație, respectiv directoratului, documentele și corespondența referitoare la constituirea societății, în termen de 5 zile.

– examinează și validează raportul experților de evaluare a aporturilor în natură; aprobă participările la beneficii ale fondatorilor și operațiunile încheiate în contul societății;

– discută și aprobă actul constitutiv al societății, membrii prezenți reprezentând, în acest scop, și pe cei absenți, și desemnează pe aceia care se vor prezenta pentru autentificarea actului și îndeplinirea formalităților cerute pentru constituirea societății;

– numește pe administratori și cenzori."

¹⁾ Alin. (1) al art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 19 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Vărsămintele efectuate, potrivit art. 21, pentru constituirea societății prin subscripție publică vor fi predate persoanelor însărcinate cu încasarea lor, prin actul constitutiv, iar în lipsa unei dispoziții, persoanelor desemnate prin decizia consiliului de administrație, după prezentarea certificatului la oficiul registrului comerțului, din care rezultă înmatricularea societății."

²⁾ Alin. (2) al art. 30 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Fondatorii sunt obligați să predea administratorilor documentele și corespondența referitoare la constituirea societății."

Art. 31. (1) ¹⁾ Fondatorii și primii membri ai consiliului de administrație, respectiv ai directoratului și ai consiliului de supraveghere, sunt solidar răspunzători, din momentul constituirii societății, față de societate și de terți pentru:

- subscrierea integrală a capitalului social și efectuarea vărsămintelor stabilite de lege sau de actul constitutiv;
- existența aporturilor în natură;
- veridicitatea publicațiilor făcute în vederea constituirii societății.

(2) Fondatorii sunt răspunzători, de asemenea, de valabilitatea operațiunilor încheiate în contul societății înainte de constituire și luate de aceasta asupra sa.

(3) ²⁾ Adunarea generală nu va putea da descărcare fondatorilor și primilor membri ai consiliului de administrație, respectiv ai directoratului și ai consiliului de supraveghere, pentru răspunderea ce le revine în temeiul prezentului articol și al art. 49 și 53, timp de 5 ani.

Art. 32. (1) Adunarea constitutivă va hotărî asupra cotei din profitul net ce revine fondatorilor unei societăți constituite prin subscripție publică.

(2) Cota prevăzută la alin. (1) nu poate depăși 6% din profitul net și nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de 5 ani de la data constituirii societății.

(3) În cazul majorării capitalului social, drepturile fondatorilor vor putea fi exercitate numai asupra profitului corespunzător capitalului social inițial.

(4) De dispozițiile acestui articol pot beneficia numai persoanele fizice cărora li s-a recunoscut calitatea de fondator prin actul constitutiv.

¹⁾ Alin. (1) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Fondatorii și primii administratori sunt solidar răspunzători, din momentul constituirii societății, față de societate și de terți pentru:

- subscrierea integrală a capitalului social și efectuarea vărsămintelor stabilite de lege sau de actul constitutiv;
- existența aporturilor în natură;
- veridicitatea publicațiilor făcute în vederea constituirii societății.”

²⁾ Alin. (3) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(3) Adunarea generală nu va putea da descărcare fondatorilor și primilor administratori, pentru răspunderea ce le revine în temeiul acestui articol și al art. 49 și 53, timp de 5 ani.”

Art. 33. În caz de dizolvare anticipată a societății, fondatorii au dreptul să ceară daune de la societate, dacă dizolvarea s-a făcut în fraudă drepturilor lor.

Art. 34. Dreptul la acțiunea în daune se prescrie prin trecerea a 6 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale a acționarilor care a decis dizolvarea anticipată.

Art. 35. ¹⁾ Abrogat.

Capitolul III. Înmatricularea societății

Art. 36. (1) ²⁾ În termen de 15 zile de la data încheierii actului constitutiv, fondatorii, primii administratori sau, dacă este cazul, primii membri ai directoratului și ai consiliului de supraveghere ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea societății în registrul comerțului în a cărei rază teritorială își va avea sediul societatea. Ei răspund în mod solidar pentru orice prejudiciu pe care îl cauzează prin neîndeplinirea acestei obligații.

(2) Cererea va fi însoțită de:

- a) actul constitutiv al societății;
- b) dovada efectuării vărsămintelor în condițiile actului constitutiv;
- c) dovada sediului declarat și a disponibilității firmei;
- d) ³⁾ în cazul aporturilor în natură subscrise și vărsate la constituire, actele privind proprietatea, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate;

¹⁾ Art. 35 a fost abrogat prin art. I pct. 22 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 35.** Societățile comerciale pe acțiuni constituite prin subscripție publică sunt considerate societăți deținute public în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, care se completează cu dispozițiile prezentei legi în ceea ce privește înmatricularea în registrul comerțului.” Menționăm că O.U.G. nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate a fost abrogată prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.

²⁾ Alin. (1) al art. 36 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 23 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) În termen de 15 zile de la data încheierii actului constitutiv, fondatorii sau administratorii societății ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea societății în registrul comerțului în a cărei rază teritorială își va avea sediul societatea.”

³⁾ Lit. d) de la alin. (2) al art. 36 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 24 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „d) actele privind proprietatea asupra aporturilor în natură, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate;”.

e) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul societății și aprobate de asociați;

f) ¹⁾ declarația pe propria răspundere a fondatorilor, a primilor administratori, respectiv a primilor membri ai directoratului și ai consiliului de supraveghere, și, dacă este cazul, a cenzorilor, că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege;

g) ²⁾ alte acte sau avize prevăzute de legi speciale în vederea constituirii.

(3) ³⁾ *Abrogat.*

Art. 37. (1) Controlul legalității actelor sau faptelor care, potrivit legii, se înregistrează în registrul comerțului se exercită de justiție printr-un judecător delegat.

(2) La începutul fiecărui an judecătoresc, președintele tribunalului va delega la oficiul registrului comerțului unul sau mai mulți judecători ai tribunalului.

(3) Judecătorul delegat va putea dispune efectuarea unei expertize, în contul părților, precum și administrarea altor dovezi.

Art. 38. ⁴⁾ (1) La societățile pe acțiuni, dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate oricărei persoane care a participat la constituirea societății sau la tranzacții conducând la acordarea autorizației, operațiuni încheiate de fondatori pe seama societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, judecătorul-delegat numește, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, unul sau mai mulți experți din lista

¹⁾ Lit. f) de la alin. (2) al art. 36 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 24 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „f) *declarația pe propria răspundere a fondatorilor, a administratorilor și a cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege.*”

²⁾ Lit. g) de la alin. (2) al art. 36 a fost introdusă prin art. I pct. 25 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Alin. (3) al art. 36 a fost abrogat prin art. I pct. 26 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(3) *Toate avizele sau actele de autorizare, eliberate de către autoritățile publice în funcție de obiectul de activitate al unei societăți, vor fi solicitate de către oficiul registrului comerțului, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, iar autoritățile competente vor trebui să emită avizele sau actele de autorizare în termen de 15 zile. Nu este necesar a se depune avizele sau autorizările tehnice și nici cele a căror eliberare este legal condiționată de înmatricularea societății.*”

⁴⁾ Art. 38 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 27 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 38.** (1) *La societățile pe acțiuni, dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate fondatorilor, operațiuni încheiate de fondatori în contul societății ce se constituie și pe care aceasta urmează să le ia asupra sa, judecătorul delegat numește, în termen de 5 zile de la înregistrarea cererii, unul sau mai mulți experți din lista experților autorizați. Aceștia vor întocmi un raport cuprinzând descrierea și*

experților autorizați. Aceștia vor întocmi un raport cuprinzând descrierea și modul de evaluare a fiecărui bun aportat și vor evidenția dacă valoarea acestuia corespunde numărului și valorii acțiunilor acordate în schimb, precum și alte elemente indicate de judecătorul-delegat.

(2) Fondatorii vor depune raportul în termen de 15 zile de la data aprobării sale la oficiul registrului comerțului. Registrul comerțului va transmite o notificare cu privire la această depunere către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, pentru a fi publicată pe cheltuiala societății.

Art. 39. ¹⁾ Nu pot fi numiți experți:

a) rudele sau afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ori soții acelor care au constituit aporturi în natură sau ai fondatorilor;

b) persoanele care primesc, sub orice formă, pentru funcțiile pe care le îndeplinesc, altele decât aceea de expert, un salariu ori o remunerație de la fondatori sau de la cei care au constituit aporturi în natură;

c) orice persoană căreia, ca urmare a relațiilor sale de afaceri, de muncă sau de familie, îi lipsește independența pentru a realiza o evaluare obiectivă a aporturilor în natură, potrivit normelor speciale care reglementează profesia.

Art. 40. (1) În cazul în care cerințele legale sunt îndeplinite, judecătorul delegat, prin încheiere, pronunțată în termen de 5 zile de la îndeplinirea acestor cerințe, va autoriza constituirea societății și va dispune înmatricularea ei în registrul comerțului, în condițiile prevăzute de legea privind acest registru.

(2) Încheierea de înmatriculare va reda, după caz, mențiunile actului constitutiv prevăzute la art. 7 și 8.

Art. 41. (1) Societatea comercială este persoană juridică de la data înmatriculării în registrul comerțului.

modul de evaluare a fiecărui bun aportat și vor evidenția dacă valoarea acestuia corespunde numărului și valorii acțiunilor acordate în schimb, precum și alte elemente indicate de judecătorul delegat. Pentru bunurile mobile noi va fi luată în considerare factura.

(2) Raportul va fi depus în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului și va putea fi examinat de creditorii personali ai asociaților sau de alte persoane. La cererea și pe cheltuiala acestora, li se pot elibera copii integrale sau parțiale de pe raport.”

¹⁾ Art. 39 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 28 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 39. Nu pot fi numiți experți:

– rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv ori soții acelor care au constituit aporturi în natură sau ai fondatorilor;

– persoanele care primesc, sub orice formă, pentru funcțiile pe care le îndeplinesc, altele decât aceea de expert, un salariu sau o remunerație de la fondatori sau de la cei care au constituit aporturi în natură.”

(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorești delegat prin care se autorizează înmatricularea societății comerciale.

Art. 42. Filialele sunt societăți comerciale cu personalitate juridică și se înființează în una dintre formele de societate enumerate la art. 2 și în condițiile prevăzute pentru acea formă. Ele vor avea regimul juridic al formei de societate în care s-au constituit.

Art. 43. ¹⁾ (1) Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale și se înregistrează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa.

(2) Dacă sucursala este deschisă într-o localitate din același județ sau în aceeași localitate cu societatea, ea se va înregistra în același registru al comerțului, însă distinct, ca înregistrare separată.

(3) Celelalte sedii secundare – agenții, puncte de lucru sau alte asemenea sedii – sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale și se menționează numai în cadrul înmatriculării societății în registrul comerțului de la sediul principal.

(4) Nu se pot înființa sedii secundare sub denumirea de filială.

Notă: Potrivit art. III alin. (1) și (2) din Legea nr. 441/2006:
„Art. III. (1) Entitățile care au statutul de sucursală, dar se numesc filiale, înființate înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență

¹⁾ Art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 29 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 43.** (1) Sucursalele sunt dezmembrăminte fără personalitate juridică ale societăților comerciale și se înmatriculează, înainte de începerea activității lor, în registrul comerțului din județul în care vor funcționa.

(2) Dacă sucursala se înființează într-o localitate din același județ sau în aceeași localitate cu societatea fondatoare, ea se va înmatricula în același registru al comerțului, însă distinct, ca înmatriculare independentă.

(3) Regimul juridic al sucursalei se aplică oricărui alt sediu secundar, indiferent de denumirea lui, căruia societatea care îl înființează îi atribuie statut de sucursală.

(4) Celelalte sedii secundare - agenții, reprezentanțe sau alte asemenea sedii - se menționează numai în cadrul înmatriculării societății în registrul comerțului sediului principal.

(5) Nu se pot înființa sedii secundare sub denumirea de filială.”

Notă: Potrivit art. V din O.U.G. nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, aprobată și modificată prin Legea nr. 195/1997, dispozițiile alineatului (5) al art. 43 nu se aplică filialelor fără personalitate juridică înființate până la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență. Se recomandă societăților care au înființat unități fără personalitate juridică să modifice denumirea de filială dată acestora.

a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, vor proceda la precizarea statutului lor juridic și la realizarea formalităților legale pentru publicitate corespunzătoare acestui statut, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul unei încălcări a prevederilor alin. (1), art. 44 și 46 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devin aplicabile.”

Art. 44. Societățile comerciale străine pot înființa în România, cu respectarea legii române, filiale, precum și sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte sedii secundare, dacă acest drept le este recunoscut de legea statutului lor organic.

Notă: A se vedea și Decretul-lege nr. 122/1990 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine, cu modificările și completările ulterioare, *infra*, nr. 1.

Art. 44¹. ¹⁾ (1) Dobândirea de către societate, într-un interval de cel mult 2 ani de la constituire sau de la autorizarea începerii activității societății, a unui bun de la un fondator ori acționar, contra unei sume sau a altor contravalori reprezentând cel puțin o zecime din valoarea capitalului social subscris, va fi supusă aprobării prealabile a adunării generale a acționarilor, precum și prevederilor art. 38 și 39, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar cu largă răspândire.

(2) Nu vor fi supuse acestor prevederi operațiunile de dobândire efectuate în cadrul activității curente a societății, cele făcute din dispoziția unei autorități administrative sau a unei instanțe judecătorești și nici cele făcute în cadrul operațiunilor de bursă.

Art. 45. (1) Reprezentanții societății sunt obligați să depună la oficiul registrului comerțului semnăturile lor, la data depunerii cererii de înregistrare, dacă au fost numiți prin actul constitutiv, iar cei aleși în timpul funcționării societății, în termen de 15 zile de la alegere.

(2) Dispoziția alineatului precedent se aplică în mod corespunzător și conducătorilor sucursalelor.

¹⁾ Art. 44¹ a fost introdus prin art. I pct. 30 din Legea nr. 441/2006.

Capitolul IV. Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a societății

Art. 46. (1) Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea societății, judecătorul-delegat, din oficiu sau la cererea oricăror persoane care formulează o cerere de intervenție, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care asociații înlătură asemenea neregularități. Judecătorul-delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.

(2) În cazul în care au fost formulate cereri de intervenție, judecătorul va cita intervenienții și se va pronunța asupra cererilor acestora în condițiile art. 49 și următoarele din Codul de procedură civilă, nefiind aplicabile dispozițiile art. 335 din Codul de procedură civilă.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. XXII/2006 (M. Of. nr. 936 din data de 20 noiembrie 2006), Înalta Curte de Casație și Justiție, Secțiile Unite, admitând recursul în interesul legii, în aplicarea dispozițiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a statuat:

„Cererile de autorizare a constituirii și de înmatriculare a societăților comerciale de consultanță, asistență și reprezentare juridică sunt inadmisibile.”

Art. 47. (1) În cazul în care fondatorii sau reprezentanții societății nu au cerut înmatricularea ei în termen legal, oricare asociat poate cere oficiului registrului comerțului efectuarea înmatriculării, după ce, prin notificare sau scrisoare recomandată, i-a pus în întârziere, iar ei nu s-au conformat în cel mult 8 zile de la primire.

(2) Dacă, totuși, înmatricularea nu s-a efectuat în termenele prevăzute de alineatul precedent, asociații sunt eliberați de obligațiile ce decurg din subscripțiile lor, după trecerea a 3 luni de la data autentificării actului constitutiv, în afară de cazul în care acesta prevede altfel.

(3) Dacă un asociat a cerut îndeplinirea formalităților de înmatriculare, nu se va mai putea pretinde de niciunul dintre ei eliberarea de obligațiile ce decurg din subscripție.

Art. 48. (1) În cazul unor neregularități constatate după înmatriculare, societatea este obligată să ia măsuri pentru înlăturarea lor, în cel mult 8 zile de la data constatării acelor neregularități.

(2) Dacă societatea nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele societății, sub sancțiunea plății de daune cominatorii, să le regularizeze.

(3) Dreptul la acțiunea de regularizare se prescrie prin trecerea unui termen de un an de la data înmatriculării societății.

Art. 49. Fondatorii, reprezentanții societății, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale societății răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neregularitățile la care se referă art. 46-48.

Art. 50. (1) Actele sau faptele, pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege, nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care societatea face dovada că aceștia le cunoșteau.

(2) Operațiunile efectuate de societate înainte de a 16-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii judecătorului-delegat nu sunt opozabile terților, care dovedesc că au fost în imposibilitate de a lua cunoștință despre ele.

Art. 51. Terții pot invoca însă actele sau faptele cu privire la care nu s-a îndeplinit publicitatea, în afară de cazul în care omisiunea publicității le lipsește de efecte.

Art. 52. ¹⁾ În caz de neconcordanță între textul depus la oficiul registrului comerțului și cel publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în presă, societatea nu poate opune terților textul publicat. Terții pot opune societății textul publicat, cu excepția situației în care societatea face dovada că ei cunoșteau textul depus la oficiul registrului comerțului.

Art. 53. (1) Fondatorii, reprezentanții și alte persoane, care au lucrat în numele unei societăți în curs de constituire, răspund solidar și nelimitat

¹⁾ Art. 52 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 31 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 52.** Societatea este obligată să verifice identitatea dintre textul depus la oficiul registrului comerțului și cel publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau în presă. În caz de neconcordanță, terții pot opune societății oricare dintre texte, în afară de cazul în care societatea face dovada că ei cunoșteau textul depus la oficiul registrului comerțului.”

față de terți pentru actele juridice încheiate cu aceștia în contul societății, în afară de cazul în care societatea, după ce a dobândit personalitate juridică, le-a preluat asupra sa. Actele astfel preluate sunt considerate a fi fost ale societății încă de la data încheierii lor.

(2) ¹⁾ În cazul în care societatea, datorită obiectului său de activitate, nu își poate începe activitatea fără a fi autorizată în acest sens, prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile angajamentelor rezultate din contracte încheiate de societate, sub condiția primirii acestei autorizații. În această situație, răspunderea revine societății.

Art. 54. ²⁾ (1) După efectuarea formalităților de publicitate în legătură cu persoanele care, ca organe ale societății, sunt autorizate să o reprezinte, societatea nu poate opune terților nicio neregularitate la numirea acestora, cu excepția cazului în care societatea face dovada că terții respectivi aveau cunoștință de această neregularitate.

(2) Societatea nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile prevăzute la alin. (1) sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu legea.

Art. 55. (1) ³⁾ În raporturile cu terții, societatea este angajată prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate al societății, în afară de cazul în care ea dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia ori când actele astfel încheiate depășesc limitele puterilor prevăzute de lege pentru organele respective. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii.

¹⁾ Alin. (2) al art. 53 a fost introdus prin art. I pct. 32 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 54 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 33 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 54.** (1) Nici societatea și nici terții nu pot opune, pentru a se sustrage de la obligațiile asumate, o neregularitate în numirea reprezentanților, administratorilor sau a altor persoane care fac parte din organele societății, atunci când această numire a fost publicată în conformitate cu legea.

(2) Societatea nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile menționate în alineatul precedent sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu legea.”

³⁾ Alin. (1) al art. 55 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 34 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) În raporturile cu terții, societatea pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată este angajată prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate, în afară de cazul în care ea dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii.”

(2) Clauzele actului constitutiv ori hotărârile organelor statutare ale societăților prevăzute în alineatul precedent, care limitează puterile conferite de lege acestor organe, sunt inopozabile terților, chiar dacă au fost publicate.

Art. 56. Nulitatea unei societăți înmatriculate în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

a) lipsește actul constitutiv sau nu a fost încheiat în formă autentică, în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (6);

b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii societății;

c) obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice;

d) lipsește încheierea judecătorului delegat de înmatriculare a societății;

e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a societății;

f) ¹⁾ actul constitutiv nu prevede denumirea societății, obiectul său de activitate, aporturile asociaților sau capitalul social subscris;

g) s-au încălcat dispozițiile legale privind capitalul social minim, subscris și vărsat;

h) nu s-a respectat numărul minim de asociați, prevăzut de lege.

Art. 57. Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal.

Art. 58. (1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea societăților ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii societății.

(3) Tribunalul va comunica hotărârea judecătorească oficiului registrului comerțului, care, după menționare, o va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare în Partea a IV-a, în extras.

(4) Asociații răspund pentru obligațiile sociale până la acoperirea acestora în conformitate cu prevederile art. 3.

¹⁾ Lit. f) de la art. 56 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 35 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul societății, obiectul său de activitate, aporturile asociaților și capitalul social subscris și vărsat;”.

Art. 59. (1) Declararea nulității societății nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

(2) Nici societatea și nici asociații nu pot opune terților de bună-credință nulitatea societății.

Capitolul V. Unele dispoziții procedurale

Art. 60. (1) Încheierile judecătorului-delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(3) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul societății, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(4) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înainte termenului de judecată.

(5) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului, fiind aplicabile dispozițiile art. 48-49 și 56-59.

Art. 61. (1) Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârile asociațiilor privitoare la modificarea actului constitutiv pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, prevederile art. 57 fiind aplicabile.

(2) În sensul prezentei legi, prin *hotărârea asociațiilor* se înțelege și hotărârea organelor statutare ale societății, iar termenul *asociați* include și acționarii, în afară de cazul în care din context rezultă altfel.

Art. 59. (1) Declararea nulității societății nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

(2) Nici societatea și nici asociații nu pot opune terților de bună-credință nulitatea societății.

Capitolul V. Unele dispoziții procedurale

Art. 60. (1) Încheierile judecătorului-delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(2) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(3) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul societății, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, curții de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(4) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(5) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului, fiind aplicabile dispozițiile art. 48-49 și 56-59.

Art. 61. (1) Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârile asociațiilor privitoare la modificarea actului constitutiv pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, prevederile art. 57 fiind aplicabile.

(2) În sensul prezentei legi, prin *hotărârea asociațiilor* se înțelege și hotărârea organelor statutare ale societății, iar termenul *asociați* include și acționarii, în afară de cazul în care din context rezultă altfel.

Art. 62. (1) Opoziția se face în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii asociaților sau a actului adițional modificator în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, dacă prezenta lege nu prevede un alt termen. Ea se depune la oficiul registrului comerțului care, în termen de 3 zile de la data depunerii, o va menționa în registru și o va înainta instanței judecătorești competente.

(2) Dispozițiile art. 133 referitoare la suspendare se aplică în mod corespunzător. Opoziția se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, fiind aplicabile dispozițiile art. 114 alin. (5) din Codul de procedură civilă.

(3) Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai recursului.

Art. 63. Cererile și căile de atac prevăzute de prezenta lege, de competența instanțelor judecătorești, se soluționează de instanța locului unde societatea își are sediul principal.

Art. 64. Citarea părților în fața judecătorului-delegat și comunicarea actelor sale se fac, de către oficiul registrului comerțului, prin poștă, cu scrisoare recomandată, atașându-se recipisa la dosar, sau prin agenți ai oficiului registrului comerțului, ori în condițiile Codului de procedură civilă.

Titlul III. Funcționarea societăților comerciale

Capitolul I. Dispoziții comune

Art. 65. (1) În lipsă de stipulație contrară, bunurile constituite ca aport în societate devin proprietatea acestuia din momentul înmatriculării ei în registrul comerțului.

(2) Asociatul care întârzie să deponă aportul social este răspunzător de daunele pricinuite, iar dacă aportul a fost stipulat în numerar este obligat și la plata dobânzilor legale din ziua în care trebuia să facă vărsământul.

Art. 66. (1) Pe durata societății, creditorii asociatului pot să-și exercite drepturile lor numai asupra părții din beneficiile cuvenite asociatului după bilanțul contabil, iar după dizolvarea societății, asupra părții ce i s-ar cuveni prin lichidare.

(2) Creditorii prevăzuți la alin. (1) pot totuși popri, în timpul duratei societății, părțile ce s-ar cuveni asociaților prin lichidare sau pot sechestra și vinde acțiunile debitorului lor.

Art. 67. (1) Cota-parte din profit ce se plătește fiecărui asociat constituie dividend.

(2) ¹⁾ Dividendele se distribuie asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel. Acestea se plătesc în termenul stabilit de adunarea generală a asociaților sau, după caz, stabilit prin legile speciale, dar nu mai târziu de 6 luni de la data aprobării situației financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat. În caz contrar, societatea comercială va plăti

¹⁾ Alin. (2) al art. 67 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 36 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Dividendele se plătesc asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel. Ele se plătesc în termenul stabilit de către adunarea generală a asociaților sau, după caz, stabilit prin legile speciale, dar nu mai târziu de 8 luni de la data aprobării situației financiare anuale aferente exercițiului financiar încheiat. În caz contrar, societatea comercială va plăti o penalitate aferentă perioadei de întârziere, la nivelul dobânzii legale.”

daune-interese pentru perioada de întârziere, la nivelul dobânzii legale, dacă prin actul constitutiv sau prin hotărârea adunării generale a acționarilor care a aprobat situația financiară aferentă exercițiului financiar încheiat nu s-a stabilit o dobândă mai mare.

(3) Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii.

(4) Dividendele plătite contrar dispozițiilor alin. (2) și (3) se restituie, dacă societatea dovedește că asociații au cunoscut neregularitatea distribuirii sau, în împrejurările existente, trebuiau să o cunoască.

(5) ¹⁾ Dreptul la acțiunea de restituire a dividendelor, plătite contrar prevederilor alin. (2) și (3), se prescrie în termen de 3 ani de la data distribuirii lor.

(6) Dividendele care se cuvin după data transmiterii acțiunilor aparțin cesionarului, în afară de cazul în care părțile au convenit altfel.

Art. 68. Aportul asociaților la capitalul social nu este purtător de dobânzi.

Art. 69. Dacă se constată o pierdere a activului net, capitalul social va trebui reîntregit sau redus înainte de a se putea face vreo repartizare sau distribuire de profit.

Art. 70. (1) Administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al societății, afară de restricțiile arătate în actul constitutiv.

(2) Ei sunt obligați să ia parte la toate adunările societății, la consiliile de administrație și la organele de conducere similare acestora.

Art. 71. (1) Administratorii care au dreptul de a reprezenta societatea nu îl pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

(2) În cazul încălcării prevederilor alin. (1), societatea poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operațiune.

¹⁾ Alin. (5) al art. 67 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 36 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(5) Dreptul la acțiunea de restituire a dividendelor se prescrie în termen de 3 ani de la data distribuirii lor.”

(3) Administratorul care, fără drept, își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse societății.

Art. 72. Obligațiile și răspunderea administratorilor sunt reglementate de dispozițiile referitoare la mandat și de cele special prevăzute în această lege.

Art. 73. (1) Administratorii sunt solidar răspunzători față de societate pentru:

- a) realitatea vărsămintelor efectuate de asociați;
- b) existența reală a dividendelor plătite;
- c) existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere;
- d) exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale;
- e) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea, actul constitutiv le impun.

(2) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor societății, care o vor putea exercita numai în caz de deschidere a procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată.

Notă: Legea nr. 64/1995 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței publicată în M. Of. nr. 359 din 21 aprilie 2006 și care a intrat în vigoare la 90 de zile de la data publicării. Potrivit art. 152 din Legea nr. 85/2006: „Orice referire, în actele normative existente, la data intrării în vigoare a prezentului act normativ, la Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și orice trimitere la actul normativ menționat se vor considera ca referire/trimitere la prezenta lege și/sau la secțiunile corespunzătoare din prezenta lege, după caz.”

Art. 73¹. ¹⁾ Administratorul, managerul, directorul, auditorul financiar sau cenzorul societății debitoare, vinovat de oricare dintre faptele penale prevăzute de prezenta lege sau de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, este decăzut din dreptul de a mai deține ori dobândi o astfel de calitate sau funcție, la orice persoană juridică cu scop patrimonial, pe o perioadă de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii de condamnare.

¹⁾ Art. 73¹ a fost introdus prin art. I pct. 37 din Legea nr. 441/2006.

Art. 74.¹⁾ (1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuintate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, forma juridică, sediul social, numărul din registrul comerțului și codul unic de înregistrare. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

(2) Dacă societatea pe acțiuni optează pentru un sistem dualist de administrare, în conformitate cu prevederile art. 153, documentele prevăzute la alin. (1) vor conține și mențiunea „societate administrată în sistem dualist”.

(3) În documentele prevăzute la alin. (1), dacă acestea provin de la o societate cu răspundere limitată, se va menționa și capitalul social, iar dacă ele provin de la o societate pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni, se vor menționa atât capitalul social subscris, cât și cel vărsat.

(4) În situația în care documentele prevăzute la alin. (1) sunt emise de o sucursală, acestea trebuie să menționeze și oficiul registrului comerțului la care a fost înregistrată sucursala și numărul ei de înregistrare.

(5) Dacă societatea deține o pagină de internet proprie, informațiile prevăzute la alin. (1) și (3) vor fi publicate și pe pagina de internet a societății.

Capitolul II. Societățile în nume colectiv

Art. 75. Dreptul de a reprezenta societatea aparține fiecărui administrator, afară de stipulație contrară în actul constitutiv.

Art. 76. (1) Dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în unanimitate; în caz de divergență între

¹⁾ Art. 74 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 38 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 74.** (1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect și alte documente întrebuintate în comerț, emanând de la o societate, trebuie să se menționeze denumirea, forma juridică, sediul și codul unic de înregistrare. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

(2) Pentru societatea cu răspundere limitată va trebui menționat și capitalul social, iar pentru societatea pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se va menționa și capitalul social, din care cel efectiv vărsat, potrivit ultimei situații financiare anuale aprobate.”

administratori, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social.

(2) Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare societății, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație.

Art. 77. (1) Asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social pot alege unul sau mai mulți administratori dintre ei, fixându-le puterile, durata însărcinării și eventuala lor remunerație, afară numai dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel.

(2) Cu aceeași majoritate asociații pot decide asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin actul constitutiv.

Art. 78. (1) Dacă un administrator ia inițiativa unei operațiuni ce depășește limitele operațiunilor obișnuite comerțului pe care îl exercită societatea, acesta trebuie să înștiințeze pe ceilalți administratori, înainte de a o încheia, sub sancțiunea suportării pierderilor ce ar rezulta din aceasta.

(2) În caz de opoziție a vreunuia dintre ei, vor decide asociații care reprezintă majoritatea absolută a capitalului social.

(3) Operațiunea încheiată în contra opoziției făcute este valabilă față de terții cărora nu li se va fi comunicat această opoziție.

Art. 79. (1) Asociatul care, într-o operațiune determinată, are, pe cont propriu sau pe contul altuia, interese contrare acelorale societății, nu poate lua parte la nicio deliberare sau decizie privind această operațiune.

(2) Asociatul care contravine dispozițiilor alin. (1) este răspunzător de daunele cauzate societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 80. Asociatul care, fără consimțământul scris al celorlalți asociați, întrebuințează capitalul, bunurile sau creditul societății în folosul său sau în acela al unei alte persoane este obligat să restituie societății beneficiile ce au rezultat și să plătească despăgubiri pentru daunele cauzate.

Art. 81. (1) Niciun asociat nu poate lua din fondurile societății mai mult decât i s-a fixat pentru cheltuielile făcute sau pentru cele ce urmează să le facă în interesul societății.

(2) Asociatul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de sumele luate și de daune.

(3) Se va putea stipula, prin actul constitutiv, că asociații pot lua din casa societății anumite sume pentru cheltuielile lor particulare.

Art. 82. (1) Asociații nu pot lua parte, ca asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau având același obiect de activitate, nici să facă operațiuni în contul lor sau al altora, în același fel de comerț sau într-unul asemănător, fără consimțământul celorlalți asociați.

(2) Consimțământul se socotește dat dacă participarea sau operațiunile fiind anterioare actului constitutiv au fost cunoscute de ceilalți asociați și aceștia nu au interzis continuarea lor.

(3) În caz de încălcare a prevederilor alin. (1) și (2), societatea, în afară de dreptul de a exclude pe asociat, poate să decidă că acesta a lucrat în contul ei sau să ceară despăgubiri.

(4) Acest drept se stinge după trecerea a 3 luni din ziua când societatea a avut cunoștință, fără să fi luat vreo hotărâre.

Art. 83. Când aportul la capitalul social aparține mai multor persoane, acestea sunt obligate solidar față de societate și trebuie să desemneze un reprezentant comun pentru exercitarea drepturilor decurgând din acest aport.

Art. 84. (1) Asociatul care a depus ca aport una sau mai multe creanțe nu este liberat cât timp societatea nu a obținut plata sumei pentru care au fost aduse.

(2) Dacă plata nu s-a putut obține prin urmărirea debitorului cedat, asociatul, în afară de daune, răspunde de suma datorată, cu dobânda legală din ziua scadenței creanțelor.

Art. 85. (1) Asociații sunt obligați nelimitat și solidar pentru operațiunile îndeplinite în numele societății de persoanele care o reprezintă.

(2) Hotărârea judecătorească obținută împotriva societății este opozabilă fiecărui asociat.

Art. 86. (1) Pentru aprobarea situației financiare anuale și pentru deciziile referitoare la introducerea acțiunii în răspunderea administratorilor este necesar votul asociaților reprezentând majoritatea capitalului social.

(2) ¹⁾ Formalitățile de publicitate cu privire la declarațiile financiare anuale se vor efectua în conformitate cu prevederile art. 185.

Art. 87. (1) Cesiunea aportului de capital social este posibilă dacă a fost permisă prin actul constitutiv.

(2) Cesiunea nu liberează pe asociatul cedent de ceea ce mai datorează societății din aportul său de capital.

(3) Față de terți, cedentul rămâne răspunzător potrivit art. 225.

(4) Când actul constitutiv prevede cazurile de retragere a unui asociat, se vor aplica dispozițiile art. 225 și 229.

Capitolul III. Societățile în comandită simplă

Art. 88. Administrația societății în comandită simplă se va încredința unuia sau mai multor asociați comandați.

Art. 89. (1) Comanditarul poate încheia operațiuni în contul societății numai pe baza unei procuri speciale pentru operațiuni determinate, dată de reprezentanții societății și înscrisă în registrul comerțului. În caz contrar, comanditarul devine răspunzător față de terți nelimitat și solidar, pentru toate obligațiunile societății contractate de la data operațiunii încheiate de el.

(2) Comanditarul poate îndeplini servicii în administrația internă a societății, poate face acte de supraveghere, poate participa la numirea și la revocarea administratorilor, în cazurile prevăzute de lege, sau poate acorda, în limitele actului constitutiv, autorizarea administratorilor pentru operațiunile ce depășesc puterile lor.

(3) Comanditarul are, de asemenea, dreptul de a cere copie de pe situațiile financiare anuale și de a controla exactitatea lor prin cercetarea registrelor comerciale și a celorlalte documente justificative.

Art. 90. Dispozițiile art. 75, 76 alin. (1), art. 77, 79, 83, 84, 86 și 87 se vor aplica și societăților în comandită simplă, iar dispozițiile art. 80, 81, 82 și 85, asociaților comandați.

¹⁾ Alin. (2) al art. 86 a fost introdus prin art. I pct. 39 din Legea nr. 441/2006.

Capitolul IV. Societățile pe acțiuni

Secțiunea I. Despre acțiuni

Art. 91. (1) În societatea pe acțiuni, capitalul social este reprezentat prin acțiuni emise de societate, care, după modul de transmitere, pot fi nominative sau la purtător.

(2) Felul acțiunilor va fi determinat prin actul constitutiv; în caz contrar ele vor fi nominative. Acțiunile nominative pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, caz în care se înregistrează în registrul acționarilor.

(3) ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 92. (1) Acțiunile nu vor putea fi emise pentru o sumă mai mică decât valoarea nominală.

(2) Acțiunile neplătite în întregime sunt întotdeauna nominative.

(3) Capitalul social nu va putea fi majorat și nu se vor putea emite noi acțiuni până când nu vor fi fost complet plătite cele din emisiunea precedentă.

(4) Acțiunile nominative pot fi convertite în acțiuni la purtător și invers, prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, luată în condițiile art. 115.

(5) Se pot emite titluri cumulative pentru mai multe acțiuni, când acestea sunt emise în formă materială.

Art. 93. (1) ²⁾ Valoarea nominală a unei acțiuni nu va putea fi mai mică de 0,1 lei.

(2) Acțiunile vor cuprinde:

a) denumirea și durata societății;

¹⁾ Alin. (3) al art. 91 a fost abrogat prin art. I pct. 40 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(3) Acțiunile emise de o societate pe acțiuni, ca urmare a subscripției prin ofertă publică de valori mobiliare, definită ca atare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, sunt supuse reglementărilor aplicabile pieței organizate pe care acele acțiuni sunt tranzacționate.”

²⁾ Alin. (1) al art. 93 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 41 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Valoarea nominală a unei acțiuni nu va putea fi mai mică de 0,10 lei (RON).” Menționăm că suma prevăzută la art. 93 alin. (1), în forma anterioară Legii nr. 441/2006, a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

b) data actului constitutiv, numărul din registrul comerțului sub care este înmatriculată societatea, codul unic de înregistrare și numărul Monitorului Oficial al României, Partea a IV-a, în care s-a făcut publicarea;

c) capitalul social, numărul acțiunilor și numărul lor de ordine, valoarea nominală a acțiunilor și vărsămintele efectuate;

d) avantajele acordate fondatorilor.

(3) Pentru acțiunile nominative se vor mai menționa: numele, prenumele, codul numeric personal și domiciliul acționarului persoană fizică; denumirea, sediul, numărul de înmatriculare și codul unic de înregistrare ale acționarului persoană juridică, după caz.

(4) ¹⁾ Acțiunile trebuie să poarte semnătura a 2 membri ai consiliului de administrație, respectiv ai directoratului, sau, după caz, semnătura administratorului unic, respectiv a directorului general unic.

Art. 94. (1) Acțiunile trebuie să fie de o egală valoare; ele acordă posesorilor drepturi egale.

(2) Se pot emite totuși în condițiile actului constitutiv categorii de acțiuni care conferă titularilor drepturi diferite, potrivit dispozițiilor art. 95 și 96.

Art. 95. (1) Se pot emite acțiuni preferențiale cu dividend prioritar fără drept de vot, ce conferă titularului:

a) dreptul la un dividend prioritar prelevat asupra beneficiului distribuit al exercițiului financiar, înaintea oricărei alte prelevări;

b) ²⁾ drepturile recunoscute acționarilor cu acțiuni ordinare, inclusiv dreptul de a participa la adunarea generală, cu excepția dreptului de vot.

(2) Acțiunile cu dividend prioritar, fără drept de vot, nu pot depăși o pătrime din capitalul social și vor avea aceeași valoare nominală ca și acțiunile ordinare.

¹⁾ Alin. (4) al art. 93 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 41 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(4) Acțiunile trebuie să poarte semnătura a doi administratori, când sunt mai mulți, sau a unicului administrator.”

²⁾ Lit. b) de la alin. (1) al art. 95 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 42 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „b) drepturile recunoscute acționarilor cu acțiuni ordinare, cu excepția dreptului de a participa și de a vota, în temeiul acestor acțiuni, în adunările generale ale acționarilor.”

(3) ¹⁾ Administratorii, directorii, respectiv membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și cenzorii societății nu pot fi titulari de acțiuni cu dividend prioritar fără drept de vot.

(4) În caz de întârziere a plății dividendelor, acțiunile preferențiale vor dobândi drept de vot, începând de la data scadenței obligației de plată a dividendelor ce urmează a fi distribuite în cursul anului următor sau, dacă în anul următor adunarea generală hotărăște că nu vor fi distribuite dividende, începând de la data publicării respectivei hotărâri a adunării generale, până la plata efectivă a dividendelor restante.

(5) ¹⁾ Acțiunile preferențiale și acțiunile ordinare vor putea fi convertite dintr-o categorie în cealaltă prin hotărâre a adunării generale extraordinare a acționarilor, luată în condițiile art. 115.

Art. 96. Titularii fiecărei categorii de acțiuni se reunesc în adunări speciale, în condițiile stabilite de actul constitutiv al societății. Orice titular al unor asemenea acțiuni poate participa la aceste adunări.

Art. 97. În cazul în care nu a emis și nu a eliberat acțiuni în formă materială, societatea, din oficiu sau la cererea acționarilor, le va elibera câte un certificat de acționar cuprinzând datele prevăzute la art. 93 alin. (2) și (3) și, în plus, numărul, categoria și valoarea nominală a acțiunilor, proprietate a acționarului, poziția la care acesta este înscris în registrul acționarilor și, după caz, numărul de ordine al acțiunilor.

Art. 98. (1) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă materială se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor și prin mențiunea făcută pe titlu, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Dreptul de proprietate asupra acțiunilor nominative emise în formă dematerializată se transmite prin declarație făcută în registrul acționarilor, semnată de cedent și de cesionar sau de mandatarii lor. Prin actul constitutiv se pot prevedea și alte forme de transmitere a dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

¹⁾ Alin. (3) și (4) ale art. 95 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 43 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(3) Reprezentanții, administratorii și cenzorii societății nu pot fi titulari de acțiuni cu dividend prioritar fără drept de vot.

(4) Acțiunile preferențiale și acțiunile ordinare vor putea fi convertite dintr-o categorie în cealaltă prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor, luată în condițiile art. 115.”

²⁾ Alin. (5) al art. 95 a fost introdus prin art. I pct. 44 din Legea nr. 441/2006.

(2) ¹⁾ Dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare se transmite potrivit prevederilor legislației pieței de capital.

(3) Subscriitorii și cesionarii ulteriori sunt răspunzători solidar de plata acțiunilor timp de 3 ani, socotiți de la data când s-a făcut mențiunea de transmitere în registrul acționarilor.

Art. 99. Dreptul de proprietate asupra acțiunilor la purtător se transferă prin simpla tradițiune a acestora.

Art. 99¹. ²⁾ (1) Constituirea de garanții reale mobiliare asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură privată, în care se vor arăta cuantumul datoriei, valoarea și categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul acțiunilor la purtător și nominative emise în formă materială, și prin menționarea garanției pe titlu, semnată de creditor și debitorul acționar sau de mandatarii acestora.

(2) Garanția se înregistrează în registrul acționarilor ținut de consiliul de administrație, respectiv de directorat, sau, după caz, de societatea independentă care ține registrul acționarilor. Creditorului în favoarea căruia s-a constituit garanția reală mobilă asupra acțiunilor i se eliberează o dovadă a înregistrării acesteia.

(3) Garanția devine opozabilă terților și dobândește rangul în ordinea de preferință a creditorilor de la data înregistrării în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

Art. 100. (1) Când acționarii nu au efectuat plata vărsămintelor pe care le datorează în termenele prevăzute la art. 8 lit. d) și la art. 21 alin. (1), societatea îi va invita să-și îndeplinească această obligație, printr-o somație colectivă, publicată de două ori, la un interval de 15 zile, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar de largă răspândire.

(2) ³⁾ În cazul în care nici în urma acestei somații acționarii nu vor efectua vărsămintele, consiliul de administrație, respectiv directoratul, va

¹⁾ Alin. (2) al art. 98 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 45 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Dreptul de proprietate asupra acțiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață organizată se transmite în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002.”

²⁾ Art. 99¹ a fost introdus prin art. I pct. 46 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Alin. (2) al art. 100 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 47 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Când, nici în

putea decide fie urmărirea acționarilor pentru vărsămintele restante, fie anularea acestor acțiuni nominative.

(3) Decizia de anulare se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, cu specificarea numărului de ordine al acțiunilor anulate.

(4) În locul acțiunilor anulate vor fi emise noi acțiuni purtând același număr, care vor fi vândute.

(5) Sumele obținute din vânzare vor fi întrebuințate pentru acoperirea cheltuielilor de publicare și de vânzare, a dobânzilor de întârziere și a vărsămintelor neefectuate; restul va fi înapoiat acționarilor.

(6) Dacă prețul obținut nu este îndeșulător pentru acoperirea tuturor sumelor datorate societății sau dacă vânzarea nu are loc din lipsă de cumpărători, societatea va putea să se îndrepte împotriva subscriitorilor și cesionarilor, conform art. 98.

(7) Dacă, în urma îndeplinirii acestor formalități, nu s-au realizat sumele datorate societății, se va proceda de îndată la reducerea capitalului social în proporție cu diferența dintre acesta și capitalul existent.

Art. 101. (1) Orice acțiune plătită dă dreptul la un vot în adunarea generală, dacă prin actul constitutiv nu s-a prevăzut altfel.

(2) Actul constitutiv poate limita numărul voturilor aparținând acționarilor care posedă mai mult de o acțiune.

(3) Exercițiul dreptului de vot este suspendat pentru acționarii care nu sunt la curent cu vărsămintele ajunse la scadență.

Art. 102. (1) Acțiunile sunt indivizibile.

(2) Când o acțiune nominativă devine proprietatea mai multor persoane, societatea nu este obligată să înscrie transmiterea atât timp cât acele persoane nu vor desemna un reprezentant unic pentru exercitarea drepturilor rezultând din acțiune.

(3) De asemenea, când o acțiune la purtător aparține mai multor persoane, acestea trebuie să desemneze un reprezentant comun.

(4) Atât timp cât o acțiune este proprietatea indiviză sau comună a mai multor persoane, acestea sunt răspunzătoare în mod solidar pentru efectuarea vărsămintelor datorate.

urma acestei somații, acționarii nu vor efectua vărsămintele, consiliul de administrație va putea decide fie urmărirea acționarilor pentru vărsămintele restante, fie anularea acestor acțiuni nominative."

Art. 103. ¹⁾ (1) Societatea nu poate subscrie propriile acțiuni.

(2) Dacă acțiunile unei societăți sunt subscribe de o persoană acționând în nume propriu, dar în contul societății în cauză, se consideră că subscriitorul a scris acțiunile pentru sine, fiind obligat să achite contravaloarea acestora.

(3) Fondatorii, în faza de constituire a societății, și membrii consiliului de administrație, respectiv ai directoratului, în cazul unei majorări a capitalului scris, sunt obligați să achite contravaloarea acțiunilor subscribe cu încălcarea alin. (1) și, în subsidiar, în raport cu subscriitorul, a acțiunilor subscribe în condițiile alin. (2).

Art. 103¹. ²⁾ (1) Unei societăți i se permite să dobândească propriile acțiuni, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății în cauză, cu respectarea următoarelor condiții:

a) autorizarea dobândirii propriilor acțiuni este acordată de către adunarea generală extraordinară a acționarilor, care va stabili condițiile acestei

¹⁾ Art. 103 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 48 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 103.** (1) Societatea nu poate dobândi propriile sale acțiuni, fie direct, fie prin persoane care acționează în nume propriu, dar pe seama acestei societăți, în afară de cazul în care adunarea generală extraordinară a acționarilor hotărăște altfel, cu respectarea dispozițiilor care urmează.

(2) Autorizând dobândirea, adunarea generală extraordinară va stabili, în principal, modalitățile de dobândire, numărul maxim de acțiuni ce urmează a fi dobândite, contravaloarea lor minimă și maximă și perioada efectuării operațiunii, care nu va putea depăși 18 luni de la data publicării hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Valoarea acțiunilor proprii, dobândite de societate, inclusiv a celor aflate în portofoliul său, nu poate depăși 10% din capitalul social scris.

(4) Se pot dobândi numai acțiuni integral liberate și numai în cazul în care capitalul social scris este integral vărsat.

(5) Plata acțiunilor astfel dobândite se va face numai din profitul distribuibil și din rezervele disponibile ale societății, cu excepția rezervelor legale, înscrise în ultima situație financiară anuală aprobată.

(6) În raportul de gestiune care însoțește situația financiară anuală se vor arăta: motivele care au determinat dobândirea de acțiuni proprii, numărul, valoarea nominală, contravaloarea acțiunilor dobândite și fracțiunea de capital social pe care ele o reprezintă.

(7) Acțiunile proprii dobândite cu încălcarea dispozițiilor prezentului articol vor fi înstrăinate în termen de cel mult un an de la data subscrierii lor, în modul stabilit de adunarea generală extraordinară. Cele neînstrăinate în acest termen vor fi anulate, societatea fiind obligată să reducă corespunzător capitalul social.

(8) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazurile în care o societate, în care altă societate deține majoritatea drepturilor de vot sau exercită direct ori indirect o influență dominantă, dobândește acțiuni ale societății dominante.”

²⁾ Art. 103¹ a fost introdus prin art. I pct. 49 din Legea nr. 441/2006.

dobândiri, în special numărul maxim de acțiuni ce urmează a fi dobândite, durata pentru care este acordată autorizația și care nu poate depăși 18 luni de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și, în cazul unei dobândiri cu titlu oneros, contravaloarea lor minimă și maximă;

b) valoarea nominală a acțiunilor proprii dobândite de societate, inclusiv a celor aflate deja în portofoliul său, nu poate depăși 10% din capitalul social subscris;

c) tranzacția poate avea ca obiect doar acțiuni integral liberate;

d) plata acțiunilor astfel dobândite se va face numai din profitul distribuibil sau din rezervele disponibile ale societății, înscrise în ultima situație financiară anuală aprobată, cu excepția rezervelor legale.

(2) Dacă acțiunile proprii sunt dobândite pentru a fi distribuite angajaților societății, acțiunile astfel dobândite trebuie distribuite în termen de 12 luni de la data dobândirii.

Art. 104. ¹⁾ (1) Restricțiile prevăzute la art. 103¹ nu se aplică:

a) acțiunilor dobândite în conformitate cu art. 207 alin. (1) lit. c), ca urmare a unei decizii a adunării generale de reducere a capitalului social;

b) acțiunilor dobândite ca urmare a unui transfer cu titlu universal;

c) acțiunilor integral liberate, dobândite prin efectul unei hotărâri judecătorești, într-o procedură de executare silită împotriva unui acționar, debitor al societății;

d) acțiunilor integral liberate, dobândite cu titlu gratuit.

¹⁾ Art. 104 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 50 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 104.** Restricțiile prevăzute la art. 103 nu se aplică atunci când dobândirea de către societate a unui număr determinat de acțiuni proprii, integral liberate, se face în vreuna dintre următoarele situații:

a) cu scopul de a reduce capitalul social, potrivit art. 207, prin anularea unui număr de acțiuni proprii de o valoare corespunzătoare reducerii;

b) pentru cesionarea către personalul societății a unui număr de acțiuni proprii, în limitele și în condițiile aprobate de adunarea generală a acționarilor. Operațiunea de cesionare nu va depăși un an de la data publicării hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a;

c) prin efectul succesiunii universale sau al fuziunii ori al unei hotărâri judecătorești pronunțate într-o procedură de urmărire silită împotriva unui debitor al societății;

d) cu titlu gratuit;

e) în scopul regularizării cursului acțiunilor proprii pe piața bursieră sau pe piața organizată extrabursieră, dar numai cu avizul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.”

(2) Restricțiile prevăzute la art. 103¹, cu excepția celei prevăzute la art. 103¹ alin. (1) lit. d), nu se aplică acțiunilor dobândite în conformitate cu art. 134.

Art. 104¹. ¹⁾ (1) Acțiunile dobândite cu încălcarea prevederilor art. 103¹ și 104 trebuie înstrăinate în termen de un an de la dobândire.

(2) Dacă valoarea nominală a propriilor acțiuni dobândite de către societate în conformitate cu prevederile art. 104 alin. (1) lit. b)-d), fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, inclusiv valoarea nominală a acțiunilor proprii existente deja în portofoliul societății, depășește 10% din capitalul social subscris, acțiunile depășind acest procent vor fi înstrăinate în termen de 3 ani de la dobândire.

(3) În cazul în care acțiunile nu sunt înstrăinate în termenele prevăzute la alin. (1) și (2), aceste acțiuni trebuie anulate, societatea fiind obligată să își reducă în mod corespunzător capitalul social subscris.

Art. 105. ²⁾ (1) Acțiunile dobândite în conformitate cu dispozițiile art. 103¹ și 104 nu dau dreptul la dividende pe perioada deținerii lor de către societate.

(2) Dreptul de vot conferit de acțiunile prevăzute la alin. (1) va fi suspendat pe perioada deținerii lor de către societate.

(3) În cazul în care acțiunile sunt incluse în activul bilanțului, în pasivul bilanțului se prevede o rezervă de valoare egală, care nu poate fi distribuită.

Art. 105¹. ³⁾ Consiliul de administrație va include în raportul ce însoțește situațiile financiare anuale următoarele informații cu privire la dobândirea sau înstrăinarea de către societate a propriilor acțiuni:

a) motivele dobândirilor efectuate pe durata exercițiului financiar;

¹⁾ Art. 104¹ a fost introdus prin art. I pct. 51 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 105 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 52 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 105.** (1) O societate nu poate să acorde avansuri sau împrumuturi și nici să constituie garanții în vederea subscrierii sau dobândirii propriilor sale acțiuni de către un terț.

(2) Constituirea garanțiilor reale mobiliare asupra propriilor acțiuni, fie direct, fie prin persoane care acționează în nume propriu, dar pe seama societății, este asimilată cu dobândirea propriilor acțiuni. Acțiunile vor fi însă contabilizate separat.

(3) Dispozițiile prezentului articol nu se aplică operațiunilor curente ale societăților bancare și de credit, nici operațiunilor efectuate în vederea dobândirii de către salariații societății a acțiunilor acesteia sau ale uneia dintre filialele sale.”

³⁾ Art. 105¹ a fost introdus prin art. I pct. 53 din Legea nr. 441/2006.

b) numărul și valoarea nominală a acțiunilor dobândite și a celor înstrăinate pe durata exercițiului financiar și procentul din capitalul social subscris pe care acestea îl reprezintă;

c) în cazul dobândirii sau înstrăinării cu titlu oneros, contravaloarea acțiunilor;

d) numărul și valoarea nominală a tuturor acțiunilor dobândite și deținute de către societate și procentul din capitalul social subscris pe care acestea îl reprezintă.

Art. 106. ¹⁾ (1) O societate nu poate să acorde avansuri sau împrumuturi și nici să constituie garanții în vederea subscrierii sau dobândirii propriilor sale acțiuni de către un terț.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică tranzacțiilor efectuate în cadrul operațiunilor curente ale instituțiilor de credit și ale altor instituții financiare, nici tranzacțiilor efectuate în vederea dobândirii de acțiuni de către sau pentru salariații societății, cu condiția ca aceste tranzacții să nu determine diminuarea activelor nete sub valoarea cumulată a capitalului social subscris și a rezervelor care nu pot fi distribuite conform legii sau actului constitutiv.

Art. 107. ²⁾ (1) Constituirea de garanții reale asupra propriilor acțiuni de către societate, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății, este considerată a fi dobândire în sensul art. 103¹, 104, 104¹, 105, 105¹ și 106.

¹⁾ Art. 106 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 54 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 106.** (1) Constituirea de garanții reale mobiliare asupra acțiunilor se face prin înscris sub semnătură privată, în care se vor arăta cuantumul datoriei, valoarea și categoria acțiunilor cu care se garantează, iar în cazul acțiunilor la purtător și nominative emise în formă materială, și prin menționarea garanției pe titlu, semnată de creditor și debitorul acționar sau de mandatarii acestora.

(2) Garanția se înregistrează în registrul acționarilor ținut de administratori sau, după caz, de societatea independentă care ține registrul acționarilor. Creditorului în favoarea căruia s-a constituit garanția reală mobilă asupra acțiunilor i se eliberează o dovadă a înregistrării acesteia.

(3) Garanția devine opozabilă terților și dobândește rangul în ordinea de preferință a creditorilor de la data înregistrării în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.”

²⁾ Art. 107 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 55 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 107.** Acțiunile dobândite potrivit art. 103 alin. (1)-(5) și alin. (8) nu dau drept la dividende. Pe toată durata posesiei lor de către societate, dreptul de vot pe care îl conferă aceste acțiuni este suspendat, iar majoritățile de prezență și de vot pentru luarea în mod valabil a hotărârilor în adunările generale se raportează la restul capitalului social.”

(2) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul operațiunilor curente ale băncilor și ale altor instituții financiare.

Art. 107¹. ¹⁾ (1) Subscrierea, dobândirea sau deținerea de acțiuni ale unei societăți pe acțiuni de către o altă societate la care societatea pe acțiuni deține, direct sau indirect, majoritatea drepturilor de vot sau ale cărei decizii pot fi influențate în mod semnificativ de societatea pe acțiuni este considerată ca fiind efectuată de către societatea pe acțiuni însăși.

(2) Dispozițiile alin. (1) se vor aplica și atunci când societatea prin intermediul căreia se efectuează subscrierea, dobândirea sau deținerea de acțiuni menționată este guvernată de legea unui alt stat.

Art. 108. Acționarii care oferă spre vânzare acțiunile lor prin ofertă publică vor trebui să întocmească un prospect de ofertă în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002.

Notă: O.U.G. nr. 28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate a fost abrogată prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital.

Art. 109. Situația acțiunilor trebuie să fie cuprinsă în anexa la situația financiară anuală și, în mod deosebit, să se precizeze dacă ele au fost integral liberate și, după caz, numărul acțiunilor pentru care s-a cerut, fără rezultat, efectuarea vărsămintelor.

Secțiunea a II-a. Despre adunările generale

Art. 110. (1) Adunările generale sunt ordinare și extraordinare.

(2) Când actul constitutiv nu dispune altfel, ele se vor ține la sediul societății și în localul ce se va indica în convocare.

Art. 111. (1) ²⁾ Adunarea generală ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 5 luni de la încheierea exercițiului financiar.

¹⁾ Art. 107¹ a fost introdus prin art. I pct. 56 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Alin. (1) al art. 111 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 57 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Adunarea ordinară se întrunește cel puțin o dată pe an, în cel mult 4 luni de la încheierea exercițiului financiar.”

(2) În afară de dezbaterile altor probleme înscrise la ordinea de zi, adunarea generală este obligată:

a) ¹⁾ să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor prezentate de consiliul de administrație, respectiv de directorat și de consiliul de supraveghere, de cenzori sau, după caz, de auditorul financiar, și să fixeze dividendul;

b) să aleagă și să revoce membrii consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere, și cenzorii;

b') ²⁾ în cazul societăților ale căror situații financiare sunt auditate, să numească și să fixeze durata minimă a contractului de audit financiar, precum și să revoce auditorul financiar;

c) ³⁾ să fixeze remunerația cuvenită pentru exercițiul în curs membrilor consiliului de administrație, respectiv membrilor consiliului de supraveghere, și cenzorilor, dacă nu a fost stabilită prin actul constitutiv;

d) să se pronunțe asupra gestiunii consiliului de administrație, respectiv a directoratului;

e) să stabilească bugetul de venituri și cheltuieli și, după caz, programul de activitate, pe exercițiul financiar următor;

f) să hotărască gajarea, închirierea sau desființarea uneia sau a mai multor unități ale societății.

Art. 112. ⁴⁾ (1) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale ordinare este necesară prezența acționarilor care să dețină cel puțin o pătrime din

¹⁾ Lit. a) și b) de la alin. (2) al art. 111 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 58 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „a) să discute, să aprobe sau să modifice situațiile financiare anuale, pe baza rapoartelor administratorilor, ale cenzorilor sau ale auditorilor financiari, și să fixeze dividendul;

b) să aleagă pe administratori și cenzori;”.

²⁾ Lit. b') de la alin. (2) al art. 111 a fost introdusă prin art. I pct. 59 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Lit. c) și d) de la alin. (2) al art. 111 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 58 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „c) să fixeze remunerația cuvenită pentru exercițiul în curs administratorilor și cenzorilor, dacă nu a fost stabilită prin actul constitutiv;

d) să se pronunțe asupra gestiunii administratorilor;”.

⁴⁾ Art. 112 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 60 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 112. (1) Pentru validitatea deliberărilor adunării ordinare este necesară prezența acționarilor care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social, iar hotărârile să fie luate de acționarii ce dețin majoritatea absolută din capitalul social reprezentat în adunare, dacă în actul constitutiv sau în lege nu se prevede o majoritate mai mare.

(2) Dacă adunarea nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor de la alin. (1), adunarea ce se va întruni, după o a doua convocare, poate să delibereze asupra problemelor puse la ordinea de zi a celei dintâi adunări, oricare ar fi partea de capital social reprezentată de acționarii prezenți, cu majoritate.”

numărul total de drepturi de vot. Hotărârile adunării generale ordinare se iau cu majoritatea voturilor exprimate. Actul constitutiv poate prevedea cerințe mai ridicate de cvorum și majoritate.

(2) Dacă adunarea generală ordinară nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1), adunarea ce se va întruni la o a doua convocare poate să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a celei dintâi adunări, indiferent de cvorumul întrunit, luând hotărâri cu majoritatea voturilor exprimate. Pentru adunarea generală întrunită la a doua convocare, actul constitutiv nu poate prevedea un cvorum minim sau o majoritate mai ridicată.

Art. 113. Adunarea generală extraordinară se întrunește ori de câte ori este necesar a se lua o hotărâre pentru:

- a) schimbarea formei juridice a societății;
- b) mutarea sediului societății;
- c) schimbarea obiectului de activitate al societății;
- d) înființarea sau desființarea unor sedii secundare: sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel;
- e) prelungirea duratei societății;
- f) majorarea capitalului social;
- g) reducerea capitalului social sau reîntregirea lui prin emisiune de noi acțiuni;
- h) fuziunea cu alte societăți sau divizarea societății;
- i) dizolvarea anticipată a societății;
- i¹⁾ ¹⁾ conversia acțiunilor nominative în acțiuni la purtător sau a acțiunilor la purtător în acțiuni nominative;
- j) conversia acțiunilor dintr-o categorie în cealaltă;
- k) conversia unei categorii de obligațiuni în altă categorie sau în acțiuni;
- l) emisiunea de obligațiuni;
- m) oricare altă modificare a actului constitutiv sau oricare altă hotărâre pentru care este cerută aprobarea adunării generale extraordinare.

Art. 114. ²⁾ (1) Exercițiul atribuțiilor prevăzute la art. 113 lit. b), c), d) și f) va putea fi delegat consiliului de administrație, respectiv directoratului,

¹⁾ Lit. i¹⁾ de la art. 113 a fost introdusă prin art. I pct. 61 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 114 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 62 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 114. (1) Exercițiul atribuțiilor**

prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale extraordinare a acționarilor. Delegarea atribuțiilor prevăzute la art. 113 lit. c) nu poate privi domeniul și activitatea principală a societății.

(2) În cazul în care consiliul de administrație, respectiv directoratul, este mandatat să îndeplinească măsura prevăzută la art. 113 lit. f), dispozițiile art. 220¹ se aplică deciziilor consiliului de administrație, respectiv celor ale directoratului, în mod corespunzător.

(3) În cazul în care consiliul de administrație, respectiv directoratul, este mandatat să îndeplinească măsurile prevăzute la art. 113 lit. b), c) și d), dispozițiile art. 131 alin. (4) și (5), ale art. 132, cu excepția alin. (6), precum și ale art. 133 se aplică deciziilor consiliului de administrație, respectiv ale directoratului, în mod corespunzător. Societatea va fi reprezentată în instanță de către persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată până ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege o altă persoană.

Art. 115. ¹⁾ (1) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale extraordinare este necesară la prima convocare prezența acționarilor deținând cel puțin o pătrime din numărul total de drepturi de vot, iar la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând cel puțin o cincime din numărul total de drepturi de vot.

(2) Hotărârile sunt luate cu majoritatea voturilor deținute de acționarii prezenți sau reprezentați. Decizia de modificare a obiectului principal de activitate al societății, de reducere sau majorare a capitalului social, de

menționate la art. 113 lit. b), c), f), g) și j) va putea fi delegat consiliului de administrație sau administratorului unic prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale extraordinare.

(2) Dispozițiile art. 131 alin. (4) și (5), ale art. 132, cu excepția alin. (6), și ale art. 133 se aplică și în cazul deciziilor adoptate de către administratori în condițiile alin. (1), societatea urmând a fi reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege o altă persoană.

¹⁾ Art. 115 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 63 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 115.** Pentru validitatea deliberărilor adunării generale extraordinare, când actul constitutiv nu dispune altfel, sunt necesare:

– la prima convocare, prezența acționarilor reprezentând trei pătrimi din capitalul social, iar hotărârile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social;

– la convocările următoare, prezența acționarilor reprezentând jumătate din capitalul social, iar hotărârile să fie luate cu votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin o treime din capitalul social.”

schimbare a formei juridice, de fuziune, divizare sau de dizolvare a societății se ia cu o majoritate de cel puțin două treimi din drepturile de vot deținute de acționarii prezenți sau reprezentați.

(3) În actul constitutiv se pot stipula cerințe de cvorum și de majoritate mai mari.

Art. 116. (1) Hotărârea unei adunări generale de a modifica drepturile sau obligațiile referitoare la o categorie de acțiuni nu produce efecte decât în urma aprobării acestei hotărâri de către adunarea specială a deținătorilor de acțiuni din acea categorie.

(2) Dispozițiile prezentei secțiuni privind convocarea, cvorumul și desfășurarea adunărilor generale ale acționarilor se aplică și adunărilor speciale.

(3) Hotărârile inițiate de adunările speciale vor fi supuse aprobării adunărilor generale corespunzătoare.

Art. 117. ¹⁾ (1) Adunarea generală este convocată de consiliul de administrație, respectiv de directorat, ori de câte ori este necesar.

¹⁾ Art. 117 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 64 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 117.** (1) Adunarea generală va fi convocată de administratori de câte ori va fi nevoie, în conformitate cu dispozițiile din actul constitutiv.

(2) Termenul de întrunire în niciun caz nu poate fi mai mic de 15 zile de la publicarea convocării.

(3) Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-unul dintre ziarele de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate.

(4) Dacă toate acțiunile societății sunt nominative, convocarea poate fi făcută numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare simplă, expediată cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.

(5) De asemenea, convocarea poate fi făcută prin afișare la sediul societății, însoțită de un convocator ce va fi semnat de acționari, cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii adunării. Semnătura acționarului și data semnării vor fi certificate de un funcționar anume desemnat.

(6) Modurile de convocare prevăzute la alin. (4) și (5) nu pot fi folosite, dacă sunt interzise prin actul constitutiv al societății sau prin dispoziții legale.

(7) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării.

(8) Când în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

(9) Acționarii societăților de tip închis pot face, în scris, propuneri adresate administratorilor pentru completarea ordinii de zi, cu excepția cazului când acestea se referă la modificarea actului constitutiv, cu cel puțin 5 zile înainte de data adunării, urmând ca propunerile să fie înscrise pe ordinea de zi cu aprobarea adunării generale.”

(2) Termenul de întrunire nu poate fi mai mic de 30 de zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Convocarea se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în unul dintre ziarele de largă răspândire din localitatea în care se află sediul societății sau din cea mai apropiată localitate. Convocarea va fi depusă la Regia Autonomă „Monitorul Oficial” în vederea publicării, în termen de cel mult 5 zile de la data adoptării de către consiliul de administrație a deciziei de întrunire a adunării generale.

(4) Dacă toate acțiunile societății sunt nominative, convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare transmisă pe cale electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, expediată cu cel puțin 30 de zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului, înscrisă în registrul acționarilor. Schimbarea adresei nu poate fi opusă societății, dacă nu i-a fost comunicată în scris de acționar.

(5) Modurile de convocare prevăzute la alin. (4) nu pot fi folosite dacă sunt interzise prin actul constitutiv al societății sau prin dispoziții legale.

(6) Convocarea va cuprinde locul și data ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării. În cazul în care pe ordinea de zi figurează numirea administratorilor sau a membrilor consiliului de supraveghere, în convocare se va menționa că lista cuprinzând informații cu privire la numele, localitatea de domiciliu și calificarea profesională ale persoanelor propuse pentru funcția de administrator se află la dispoziția acționarilor, putând fi consultată și completată de aceștia.

(7) Când pe ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Art. 117¹. ¹⁾ (1) Au dreptul de a cere introducerea unor noi puncte pe ordinea de zi unul sau mai mulți acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social.

(2) Cererile se înaintează consiliului de administrație, respectiv directoratului, în cel mult 15 zile de la publicarea convocării, în vederea publicării și aducerii acestora la cunoștință celorlalți acționari. În cazul în

¹⁾ Art. 117¹ a fost introdus prin art. I pct. 65 din Legea nr. 441/2006.

care pe ordinea de zi figurează numirea administratorilor, respectiv a membrilor consiliului de supraveghere, și acționarii doresc să formuleze propuneri de candidaturi, în cerere vor fi incluse informații cu privire la numele, localitatea de domiciliu și calificarea profesională ale persoanelor propuse pentru funcțiile respective.

(3) Ordinea de zi completată cu punctele propuse de acționari, ulterior convocării, trebuie publicată cu îndeplinirea cerințelor prevăzute de lege și/sau de actul constitutiv pentru convocarea adunării generale, cu cel puțin 10 zile înaintea adunării generale, la data menționată în convocatorul inițial.

Art. 117².¹⁾ (1) Situațiile financiare anuale, raportul anual al consiliului de administrație, respectiv raportul directoratului și cel al consiliului de supraveghere, precum și propunerea cu privire la distribuirea de dividende se pun la dispoziția acționarilor la sediul societății, de la data convocării adunării generale. La cerere, acționarilor li se vor elibera copii de pe aceste documente. Sumele percepute pentru eliberarea de copii nu pot depăși costurile administrative implicate de furnizarea acestora.

(2) În cazul în care societatea deține o pagină de internet proprie, convocarea, orice alt punct adăugat pe ordinea de zi la cererea acționarilor, în conformitate cu art. 117¹, precum și documentele prevăzute la alin. (1) se publică și pe pagina de internet, pentru liberul acces al acționarilor.

(3) Fiecare acționar poate adresa consiliului de administrație, respectiv directoratului, întrebări în scris referitoare la activitatea societății, înaintea datei de desfășurare a adunării generale, urmând a i se răspunde în cadrul adunării. În cazul în care societatea deține o pagină de internet proprie, în lipsa unei dispoziții contrare în actul constitutiv, răspunsul se consideră dat dacă informația solicitată este publicată pe pagina de internet a societății, la secțiunea „Întrebări frecvente”.

Art. 118. (1) În înștiințarea pentru prima adunare generală se va putea fixa ziua și ora pentru cea de-a doua adunare, când cea dintâi nu s-ar putea ține.

(2) A doua adunare generală nu se poate întruni în chiar ziua fixată pentru prima adunare.

¹⁾ Art. 117² a fost introdus prin art. 1 pct. 65 din Legea nr. 441/2006.

(3) Dacă ziua pentru a doua adunare generală nu este menționată în înștiințarea publicată pentru prima adunare, termenul prevăzut la art. 117 va putea fi redus la 8 zile.

Art. 119. ¹⁾ (1) Consiliul de administrație, respectiv directoratul, convoacă de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.

(2) Adunarea generală va fi convocată în termen de cel mult 30 de zile și se va întruni în termen de cel mult 60 de zile de la data primirii cererii.

(3) În cazul în care consiliul de administrație, respectiv directoratul, nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății, cu citarea consiliului de administrație, respectiv a directoratului, va putea autoriza convocarea adunării generale de către acționarii care au formulat cererea. Prin aceeași încheiere instanța aprobă ordinea de zi, stabilește data de referință prevăzută la art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.

(4) Costurile convocării adunării generale, precum și cheltuielile de judecată, dacă instanța aprobă cererea conform alin. (3), sunt suportate de societate.

Art. 120. Acționarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, cu excepția prevăzută la art. 101 alin. (2).

Art. 121. Acționarii reprezentând întreg capitalul social vor putea, dacă niciunul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia

¹⁾ Art. 119 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 66 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 119.** (1) Administratorii sunt obligați să convoace de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând a zecea parte din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.

(2) Adunarea generală va avea loc în termen de o lună de la cerere.

(3) Dacă administratorii nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății va putea autoriza, cu citarea administratorilor și în conformitate cu art. 331-339 din Codul de procedură civilă, convocarea adunării generale de către persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1). Prin aceeași încheiere instanța va stabili data de referință prevăzută de art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.”

orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Art. 122. În cazul societăților închise cu acțiuni nominative, prin actul constitutiv se poate conveni ținerea adunărilor generale și prin corespondență.

Art. 123. (1) ¹⁾ La adunările generale, acționarii care posedă acțiuni la purtător au drept de vot numai dacă le-au depus la locurile arătate prin actul constitutiv sau prin înștiințarea de convocare, cu cel puțin 10 zile înainte de adunare. Secretarul tehnic, desemnat potrivit art. 129 alin. (5), va constata, printr-un proces-verbal, depunerea la timp a acțiunilor. Acțiunile vor rămâne depuse până după adunarea generală, dar nu vor putea fi reținute mai mult de 5 zile de la data acesteia.

(2) Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va stabili o dată de referință pentru acționarii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale, dată ce va rămâne valabilă și în cazul în care adunarea generală este convocată din nou din cauza neîntrunirii cvorumului. Data de referință astfel stabilită va fi ulterioară publicării convocatorului și nu va depăși 60 de zile înainte de data la care adunarea generală este convocată pentru prima oară.

(3) Acționarii îndreptățiți să încaseze dividende sau să exercite orice alte drepturi sunt cei înscriși în evidențele societății sau în cele furnizate de registrul independent privat al acționarilor, corespunzătoare datei de referință.

Art. 124. (1) Dacă acțiunile sunt grevate de un drept de uzufruct, dreptul de vot conferit de aceste acțiuni aparține uzufructuarului în adunările generale ordinare și nudului proprietar în adunările generale extraordinare.

¹⁾ Alin. (1) și (2) ale art. 123 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 67 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(1) La adunările generale, acționarii care posedă acțiuni la purtător au drept de vot numai dacă le-au depus la locurile arătate prin actul constitutiv sau prin înștiințarea de convocare, cu cel puțin 5 zile înainte de adunare. Cenzorii vor constata, printr-un proces-verbal, depunerea la timp a acțiunilor. Acțiunile vor rămâne depuse până după adunarea generală, dar nu vor putea fi reținute mai mult de 10 zile de la data acesteia.

(2) Administratorul unic sau consiliul de administrație, după caz, va stabili o dată de referință pentru acționarii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale, dată ce va rămâne valabilă și în cazul în care adunarea generală este convocată din nou din cauza neîntrunirii cvorumului. Data de referință astfel stabilită nu va depăși 60 de zile înainte de data la care adunarea generală este convocată pentru prima oară.”

(2) Dacă asupra acțiunilor sunt constituite garanții reale mobiliare, dreptul de vot aparține proprietarului.

Art. 125. (1) ¹⁾ Acționarii pot participa și vota în adunarea generală prin reprezentare, în baza unei împuterniciri acordate pentru respectiva adunare generală.

(2) Acționarii care nu au capacitate de exercițiu, precum și persoanele juridice pot fi reprezentați/reprezentate prin reprezentanții lor legali care, la rândul lor, pot da altor persoane împuternicire pentru respectiva adunare generală.

(3) Procurile vor fi depuse în original cu 48 de ore înainte de adunare sau în termenul prevăzut de actul constitutiv, sub sancțiunea pierderii exercițiului dreptului de vot în acea adunare. Procurile vor fi reținute de societate, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal.

(4) ²⁾ *Abrogat.*

(5) ³⁾ Membrii consiliului de administrație, directorii, respectiv membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, ori funcționarii societății nu îi pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărârii, dacă, fără votul acestora, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 126. ⁴⁾ (1) Acționarii care au calitatea de membri ai consiliului de administrație, directoratului sau consiliului de supraveghere nu pot vota,

¹⁾ Alin. (1)-(3) ale art. 125 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 68 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(1) Acționarii nu vor putea fi reprezentați în adunările generale decât prin alți acționari, în baza unei procuri speciale, cu excepția cazurilor prevăzute de art. 102 alin. (2) și (3), când procura specială poate fi dată și altui coproprietar.

(2) Acționarii care nu au capacitatea legală, precum și persoanele juridice pot fi reprezentați prin reprezentanții lor legali, care, la rândul lor, pot da procură specială altor acționari.

(3) Procurile vor fi depuse în original, în termenul în care acționarii sunt obligați să depună acțiunile sau în termenul prevăzut de actul constitutiv. Ele vor fi reținute de societate, făcându-se mențiune despre aceasta în procesul-verbal.”

²⁾ Alin. (4) a art. 125 a fost abrogat prin art. I pct. 69 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(4) Prin actul constitutiv se poate deroga de la dispozițiile privitoare la reprezentarea numai prin acționari.”

³⁾ Alin. (5) al art. 125 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 68 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(5) Administratorii și funcționarii societății nu pot reprezenta pe acționari, sub sancțiunea nulității hotărârii, dacă, fără votul acestora, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.”

⁴⁾ Art. 126 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 70 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 126. (1) Administratorii nu

în baza acțiunilor pe care le posedă, nici personal, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau o problemă în care persoana sau administrația lor ar fi în discuție.

(2) Persoanele respective pot vota însă situația financiară anuală, dacă nu se poate forma majoritatea prevăzută de lege sau de actul constitutiv.

Art. 127. (1) Acționarul care, într-o anumită operațiune, are, fie personal, fie ca mandatar al unei alte persoane, un interes contrar aceluia al societății, va trebui să se abțină de la deliberările privind acea operațiune.

(2) Acționarul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de daunele produse societății, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 128. ¹⁾ (1) Dreptul de vot nu poate fi cedat.

(2) Orice convenție prin care acționarul se obligă a exercita dreptul de vot în conformitate cu instrucțiunile date sau propunerile formulate de societate sau de persoanele cu atribuții de reprezentare este nulă.

Art. 129. (1) ²⁾ În ziua și la ora arătate în convocare, ședința adunării se va deschide de către președintele consiliului de administrație, respectiv al directoratului, sau de către acela care îi ține locul.

(2) Adunarea generală va alege, dintre acționarii prezenți, 1 până la 3 secretari, care vor verifica lista de prezență a acționarilor, indicând capitalul social pe care îl reprezintă fiecare, procesul-verbal întocmit de secretarul tehnic pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea

pot vota, în baza acțiunilor pe care le posedă, nici personal, nici prin mandatar, descărcarea gestiunii lor sau o problemă în care persoana sau administrația lor ar fi în discuție.

(2) Ei pot vota însă situația financiară anuală dacă, deținând cel puțin jumătate din participarea la capitalul social, nu se poate forma majoritatea legală fără votul lor."

¹⁾ Art. 128 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 71 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 128.** Dreptul de vot nu poate fi cedat. Orice convenție privind exercitarea într-un anumit fel a dreptului de vot este nulă."

²⁾ Alin. (1) și (2) ale art. 129 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 72 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(1) În ziua și la ora arătate în convocare, ședința adunării se va deschide de către președintele consiliului de administrație sau de către acela care îi ține locul.

(2) Adunarea generală va alege, dintre acționarii prezenți, unul până la trei secretari, care vor verifica lista de prezență a acționarilor, indicând capitalul social pe care îl reprezintă fiecare, procesul-verbal întocmit de cenzori pentru constatarea numărului acțiunilor depuse și îndeplinirea tuturor formalităților cerute de lege și de actul constitutiv pentru ținerea adunării generale."

tuturor formalităților cerute de lege și de actul constitutiv pentru ținerea adunării generale.

(3) Adunarea generală va putea hotărî ca operațiunile prevăzute în alineatul precedent să fie supravegheate sau îndeplinite de un notar public, pe cheltuiala societății.

(4) Unul dintre secretari întocmește procesul-verbal al ședinței adunării generale.

(5) ¹⁾ Președintele va putea desemna, dintre angajații societății, unul sau mai mulți secretari tehnici, care să ia parte la executarea operațiunilor prevăzute la alineatele precedente.

(6) După constatarea îndeplinirii cerințelor legale și a prevederilor actului constitutiv pentru ținerea adunării generale, se intră în ordinea de zi.

(7) ²⁾ Nu pot fi adoptate hotărâri asupra unor puncte de pe ordinea de zi care nu au fost publicate în conformitate cu dispozițiile art. 117 și 117¹, cu excepția cazului în care toți acționarii au fost prezenți sau reprezentați și niciunul dintre aceștia nu s-a opus sau nu a contestat această hotărâre.

Art. 130. (1) Hotărârile adunărilor generale se iau prin vot deschis.

(2) ³⁾ Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație, respectiv a membrilor consiliului de supraveghere și a cenzorilor/auditorilor interni, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea membrilor organelor de administrare, de conducere și de control ale societății.

Art. 131. (1) Un proces-verbal, semnat de președinte și secretar, va constata îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul adunării generale, acționarii prezenți, numărul acțiunilor, dezbaterile în rezumat, hotărârile luate, iar la cererea acționarilor, declarațiile făcute de ei în ședință.

¹⁾ Alin. (5) al art. 129 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 72 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(5) Președintele va putea desemna, dintre funcționarii societății, unul sau mai mulți secretari tehnici, care să ia parte la executarea operațiunilor prevăzute în alineatele precedente.”

²⁾ Alin. (7) al art. 129 a fost introdus prin art. I pct. 73 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Alin. (2) al art. 130 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 74 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Oricare ar fi prevederile actului constitutiv, votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administrație și a cenzorilor, pentru revocarea lor și pentru luarea hotărârilor referitoare la răspunderea administratorilor.”

(2) La procesul-verbal se vor anexa actele referitoare la convocare, precum și listele de prezență a acționarilor.

(3) Procesul-verbal va fi trecut în registrul adunărilor generale.

(4) ¹⁾ Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunării generale vor fi depuse în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului, spre a fi menționate în registru și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(5) La cerere, fiecare acționar va fi informat cu privire la rezultatele votului, pentru hotărârile luate în cadrul adunării generale. Dacă societatea deține o pagină de internet proprie, rezultatele se vor publica și pe această pagină, în termen de cel mult 15 zile de la data adunării generale.

Art. 132. (1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii sau actului constitutiv sunt obligatorii chiar pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

(2) Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței.

(3) Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată.

(4) ²⁾ Membrii consiliului de administrație, respectiv ai consiliului de supraveghere, nu pot ataca hotărârea adunării generale privitoare la revocarea lor din funcție.

(5) Cererea se va soluționa în contradictoriu cu societatea, reprezentată prin consiliul de administrație, respectiv prin directorat.

¹⁾ Alin. (4) și (5) ale art. 131 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 75 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(4) Pentru a fi opozabile terților, hotărârile adunării generale vor fi depuse în termen de 15 zile la oficiul registrului comerțului, spre a fi menționate în registru și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. În cazul în care aceste hotărâri implică modificarea actului constitutiv, se va putea publica numai actul adițional cuprinzând textul integral al clauzelor modificate.

(5) Ele nu vor putea fi executate mai înainte de aducerea la îndeplinire a acestor formalități.”

²⁾ Alin. (4)-(7) ale art. 132 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 76 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(4) Administratorii nu pot ataca hotărârea adunării generale privitoare la revocarea lor din funcție.

(5) Cererea se va soluționa în contradictoriu cu societatea, reprezentată prin administratori.

(6) Dacă hotărârea este atacată de toți membrii consiliului de administrație, respectiv ai directoratului, societatea va fi reprezentată în justiție de către persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege altă persoană.

(7) Dacă hotărârea este atacată de toți membrii directoratului, societatea va fi reprezentată în justiție de către consiliul de supraveghere.

(8) Dacă au fost introduse mai multe acțiuni în anulare, ele pot fi conexe.

(9) Cererea se va judeca în camera de consiliu.

(10) Hotărârea irevocabilă de anulare va fi menționată în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. De la data publicării, ea este opozabilă tuturor acționarilor.

Art. 133. (1) Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.

(2) Președintele, încuviințând suspendarea, poate obliga pe reclamant la o cauțiune.

(3) Împotriva ordonanței de suspendare se poate face recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

Art. 134.¹⁾ (1) Acționarii care nu au votat în favoarea unei hotărâri a adunării generale au dreptul de a se retrage din societate și de a solicita cumpărarea acțiunilor lor de către societate, numai dacă respectiva hotărâre a adunării generale are ca obiect:

- a) schimbarea obiectului principal de activitate;
- b) mutarea sediului societății în străinătate;

(6) Dacă hotărârea este atacată de toți administratorii, societatea va fi reprezentată în justiție de persoana desemnată de președintele instanței dintre acționarii ei, care va îndeplini mandatul cu care a fost însărcinată, până ce adunarea generală, convocată în acest scop, va alege altă persoană.

(7) Acțiunea se va introduce la tribunalul în a cărui rază teritorială își are sediul societatea."

¹⁾ Art. 134 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 77 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 134.** (1) Acționarii care nu sunt de acord cu hotărârile luate de adunarea generală cu privire la schimbarea obiectului principal de activitate, la mutarea sediului sau la forma societății au dreptul de a se retrage din societate și de a obține de la societate contravaloarea acțiunilor pe care le posedă, la valoarea medie determinată de către un expert autorizat, prin folosirea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de standardele europene de evaluare (EVS).

- c) schimbarea formei societății;
- d) fuziunea sau divizarea societății.

(2) Dreptul de retragere poate fi exercitat în termen de 30 de zile de la data publicării hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c), și de la data adoptării hotărârii adunării generale, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. d).

(3) Acționarii vor depune la sediul societății, alături de declarația scrisă de retragere, acțiunile pe care le posedă sau, după caz, certificatele de acționar emise potrivit art. 97.

(4) Prețul plătit de societate pentru acțiunile celui ce exercită dreptul de retragere va fi stabilit de un expert autorizat independent, ca valoare medie ce rezultă din aplicarea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de legislația în vigoare la data evaluării. Expertul este numit de judecătorul delegat în conformitate cu dispozițiile art. 38 și 39, la cererea consiliului de administrație.

(5) Costurile de evaluare vor fi suportate de societate.

Art. 135. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 136. (1) ²⁾ Unul sau mai mulți acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 10% din capitalul social vor putea cere instanței

(2) *Costurile generate de efectuarea expertizei se suportă de societatea în cauză.*

(3) *Odată cu declarația de retragere, acționarii vor preda societății acțiunile pe care le posedă, dacă acestea au fost eliberate în condițiile art. 97.*

(4) *Ca urmare a retragerii acționarilor în condițiile prevăzute de alin. (1), acțiunile acestora vor fi dobândite de societate, dispozițiile art. 103 alin. (7) fiind aplicabile."*

¹⁾ Art. 135 a fost abrogat prin art. I pct. 78 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 135.** (1) Între ședințele adunărilor generale, cel mult de două ori în cursul unui exercițiu financiar, acționarii au dreptul de a se informa asupra gestiunii societății, consultând documentele prevăzute în actul constitutiv, în conformitate cu art. 8 lit. i). Ei vor putea cere, pe cheltuiala lor, copii legalizate de pe acestea. În urma consultării acționarilor vor putea sesiza, în scris, consiliul de administrație, care va trebui să le răspundă tot în scris, în termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării.

(2) *Dacă consiliul de administrație nu va răspunde în termenul stabilit la alin. (1), acționarii se vor putea adresa instanței competente, care va putea obliga societatea la plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere."*

²⁾ Alin. (1) al art. 136 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 79 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Unul sau mai mulți acționari, deținând cel puțin 10% din acțiunile reprezentând capitalul social, vor putea cere - individual sau împreună - instanței să desemneze unul sau mai mulți experți, însărcinați să analizeze anumite operațiuni din gestiunea societății și să întocmească un raport, care să le fie înmănat și, totodată, predat oficial cenzorilor societății, spre a fi analizat și a se propune măsuri corespunzătoare."

să desemneze unul sau mai mulți experți, însărcinați să analizeze anumite operațiuni din gestiunea societății și să întocmească un raport, care să le fie înmănat și, totodată, predat oficial consiliului de administrație, respectiv directoratului și consiliului de supraveghere, precum și cenzorilor sau auditorilor interni ai societății, după caz, spre a fi analizat și a se propune măsuri corespunzătoare.

(1)¹⁾ Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va include raportul întocmit în conformitate cu alin. (1) pe ordinea de zi a următoarei adunări generale a acționarilor.

(2) Onorariile experților vor fi suportate de societate, cu excepția cazurilor în care sesizarea a fost făcută cu rea-credință.

Art. 136¹. ²⁾ Acționarii trebuie să își exercite drepturile cu bună-credință, cu respectarea drepturilor și a intereselor legitime ale societății și ale celorlalți acționari.

Secțiunea a III-a. Despre administrația societății

Subsecțiunea I. Sistemul unitar ³⁾

Art. 137. ⁴⁾ (1) Societatea pe acțiuni este administrată de unul sau mai mulți administratori, numărul acestora fiind totdeauna impar. Când sunt mai mulți administratori, ei constituie un consiliu de administrație.

(2) Societățile pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare sunt administrate de cel puțin 3 administratori.

¹⁾ Alin. (1¹) al art. 136 a fost introdus prin art. I pct. 80 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 136¹ a fost introdus prin art. I pct. 81 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Titlul Subsecțiunii I a fost introdus prin art. I pct. 82 din Legea nr. 441/2006.

⁴⁾ Art. 137 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 83 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 137.** (1) Societatea pe acțiuni este administrată de unul sau mai mulți administratori, temporari și revocabili.

(2) Când sunt mai mulți administratori, ei constituie un consiliu de administrație.

(3) Numirea și înlocuirea administratorilor se fac exclusiv de către adunarea generală.

(4) Primii administratori pot fi numiți prin actul constitutiv, însă termenul mandatului lor nu poate fi mai mare de 4 ani.

(5) Dacă nu s-a stabilit durata mandatului prin actul constitutiv, el este pentru 2 ani.

(6) Administratorii sunt reeligibili când prin actul constitutiv nu se prevede altfel.”

(3) Dispozițiile prezentei legi cu privire la consiliul de administrație și care nu privesc sau nu presupun pluralitatea administratorilor se aplică administratorului unic în mod corespunzător.

Notă: Potrivit art. III alin. (5) din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată: „În termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni vor proceda la efectuarea formalităților necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 137 alin. (2), art. 138¹, art. 140¹ alin. (3) și art. 143 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 137¹. ¹⁾ (1) Administratorii sunt desemnați de către adunarea generală ordinară a acționarilor, cu excepția primilor administratori, care sunt numiți prin actul constitutiv.

(2) Candidații pentru posturile de administrator sunt nominalizați de către membrii actuali ai consiliului de administrație sau de către acționari.

(3) Pe durata îndeplinirii mandatului, administratorii nu pot încheia cu societatea un contract de muncă. În cazul în care administratorii au fost desemnați dintre salariații societății, contractul individual de muncă este suspendat pe perioada mandatului.

(4) Administratorii pot fi revocați oricând de către adunarea generală ordinară a acționarilor. În cazul în care revocarea survine fără justă cauză, administratorul este îndreptățit la plata unor daune-interese.

Art. 137². ²⁾ (1) În caz de vacanță a unuia sau a mai multor posturi de administrator, dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel, consiliul de administrație procedează la numirea unor administratori provizorii, până la întrunirea adunării generale ordinare a acționarilor.

(2) Dacă vacanța prevăzută la alin. (1) determină scăderea numărului administratorilor sub minimul legal, administratorii rămași convoacă de îndată adunarea generală ordinară a acționarilor, pentru a completa numărul de membri ai consiliului de administrație.

(3) În cazul în care administratorii nu își îndeplinesc obligația de a convoca adunarea generală, orice parte interesată se poate adresa instanței

¹⁾ Art. 137¹ a fost introdus prin art. I pct. 84 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 137² a fost introdus prin art. I pct. 84 din Legea nr. 441/2006.

pentru a desemna persoana însărcinată cu convocarea adunării generale ordinare a acționarilor, care să facă numirile necesare.

(4) Când este un singur administrator și acesta vrea să renunțe la mandat, el va trebui să convoace adunarea generală ordinară.

(5) În caz de deces sau de imposibilitate fizică de exercitare a funcției de administrator unic, numirea provizorie se va face de către cenzori, însă adunarea generală ordinară va fi convocată de urgență pentru numirea definitivă a administratorului.

(6) În cazul în care societatea nu are cenzori, orice acționar se poate adresa instanței care autorizează convocarea adunării generale de către acționarul care a formulat cererea sau de către alt acționar. Prin aceeași hotărâre, instanța aprobă ordinea de zi, stabilește data de referință prevăzută de art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.

Art. 138. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 138¹. ²⁾ (1) În cazul în care într-o societate pe acțiuni are loc delegarea atribuțiilor de conducere către directori, conform art. 143, majoritatea membrilor consiliului de administrație va fi formată din administratori neexecutivi.

(2) În înțelesul prezentei legi, membri neexecutivi ai consiliului de administrație sunt cei care nu au fost numiți directori, în conformitate cu art. 143.

Notă: A se vedea *Nota* de sub art. 137.

Art. 138². ³⁾ (1) Prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale a acționarilor se poate prevedea că unul sau mai mulți membri ai consiliului de administrație trebuie să fie independenți.

(2) Un administrator nu este considerat independent în special dacă:

a) este director al societății sau al unei societăți controlate de către aceasta ori a îndeplinit o astfel de funcție în ultimii 5 ani;

¹⁾ Art. 138 a fost abrogat prin art. I pct. 85 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 138.** Persoanele care, potrivit prezentei legi, nu pot fi fondatori, nu pot fi nici administratori, directori sau reprezentanți ai societății, iar dacă au fost alese, sunt decăzute din drepturi.”

²⁾ Art. 138¹ a fost introdus prin art. I pct. 86 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Art. 138² a fost introdus prin art. I pct. 86 din Legea nr. 441/2006.

b) este salariat al societății sau al unei societăți controlate de către aceasta ori a avut un astfel de raport de muncă în ultimii 5 ani;

c) primește sau a primit de la societate ori de la o societate controlată de aceasta o remunerație suplimentară sau alte avantaje, altele decât cele corespunzând calității sale de administrator neexecutiv;

d) este sau reprezintă un acționar semnificativ al societății;

e) are sau a avut în ultimul an relații de afaceri cu societatea ori cu o societate controlată de aceasta, fie personal, fie ca asociat, acționar, administrator, director sau salariat al unei societăți care are astfel de relații cu societatea;

f) este sau a fost în ultimii 3 ani asociat ori salariat al actualului auditor financiar al societății sau al unei societăți controlate;

g) este director într-o altă societate în care un director al societății este administrator neexecutiv;

h) a fost administrator neexecutiv al societății mai mult de 3 mandate;

i) este soț/soție sau rudă până la gradul al IV-lea inclusiv cu un director al societății sau cu o persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la lit. a)-h).

Art. 139. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 140. ²⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Art. 139 a fost abrogat prin art. I pct. 87 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 139. (1)** O persoană juridică poate fi numită sau aleasă administrator al unei societăți comerciale, în condițiile art. 138.

(2) Drepturile și obligațiile părților se stabilesc printr-un contract de administrare. În contract se va stipula, printre altele, că persoana juridică este obligată să-și desemneze un reprezentant permanent, persoană fizică. Acesta este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași responsabilitate civilă și penală ca și un administrator, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară.

(3) Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească, în același timp, un înlocuitor.”

²⁾ Art. 140 a fost abrogat prin art. I pct. 87 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 140. (1)** Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, prevăzută în actul constitutiv ori, în lipsa unei clauze în acesta, aprobată de adunarea generală a acționarilor. Garanția nu poate fi mai mică decât valoarea nominală a 10 acțiuni sau decât dublul remunerației lunare.

(2) Dacă administratorul este acționar, garanția se poate constitui, la cererea acestuia, prin depunerea a 10 acțiuni care, pe perioada mandatului, sunt inalienabile și se păstrează la societate.

(3) Garanția se va depune înainte de preluarea funcției de către administrator; ea poate fi depusă și de un terț.

Art. 140¹. ¹⁾ (1) Consiliul de administrație alege dintre membrii săi un președinte al consiliului. Prin actul constitutiv se poate stipula că președintele consiliului este numit de adunarea generală ordinară, care numește consiliul.

(2) Președintele este numit pentru o durată care nu poate depăși durata mandatului său de administrator.

(3) Președintele poate fi revocat oricând de către consiliul de administrație. Dacă președintele a fost numit de adunarea generală, va putea fi revocat numai de aceasta.

(4) Președintele coordonează activitatea consiliului și raportează cu privire la aceasta adunării generale a acționarilor. El veghează la buna funcționare a organelor societății.

(5) În cazul în care președintele se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, pe durata stării respective de imposibilitate consiliul de administrație poate însărcina pe un alt administrator cu îndeplinirea funcției de președinte.

Art. 140². ²⁾ (1) Consiliul de administrație poate crea comitete consultative formate din cel puțin 2 membri ai consiliului și însărcinate cu desfășurarea de investigații și cu elaborarea de recomandări pentru consiliu, în domenii precum auditul, remunerarea administratorilor, directorilor, cenzorilor și personalului, sau cu nominalizarea de candidați pentru diferitele posturi de conducere. Comitetele vor înainta consiliului în mod regulat rapoarte asupra activității lor.

(2) Cel puțin un membru al fiecărui comitet creat în temeiul alin. (1) trebuie să fie administrator neexecutiv independent. Comitetul de audit și cel de remunerare sunt formate numai din administratori neexecutivi. Cel puțin un membru al comitetului de audit trebuie să dețină experiență în aplicarea principiilor contabile sau în audit financiar.

(4) Dacă garanția nu va fi depusă înainte de data preluării funcției, administratorul este considerat demisionat.

(5) Garanția va fi depusă într-un cont bancar distinct, la dispoziția exclusivă a societății, și va putea fi restituită administratorului numai după ce adunarea generală a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcare."

¹⁾ Art. 140¹ a fost introdus prin art. I pct. 88 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 140² a fost introdus prin art. I pct. 88 din Legea nr. 441/2006.

(3) În cazul societăților pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare financiară, crearea unui comitet de audit în cadrul consiliului de administrație este obligatorie.

Notă: Potrivit art. III alin. (5) din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată: „În termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni vor proceda la efectuarea formalităților necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 137 alin. (2), art. 138¹, art. 140¹ alin. (3) și art. 143 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

N.r. – Este posibil ca trimiterea din alin. (5) al art. III al Legii nr. 441/2006 să se fi făcut dintr-o eroare la art. 140¹ alin. (3), în loc de art. 140² alin. (3).

Art. 141. ¹⁾ (1) Consiliul de administrație se întrunește cel puțin o dată la 3 luni.

(2) Președintele convoacă consiliul de administrație, stabilește ordinea de zi, veghează asupra informării adecvate a membrilor consiliului cu privire la punctele aflate pe ordinea de zi și prezidează întrunirea.

(3) Consiliul de administrație este, de asemenea, convocat la cererea motivată a cel puțin 2 dintre membrii săi sau a directorului general. În acest caz, ordinea de zi este stabilită de către autorii cererii. Președintele este obligat să dea curs unei astfel de cereri.

(4) Convocarea pentru întrunirea consiliului de administrație va fi transmisă administratorilor cu suficient timp înainte de data întrunirii, termenul putând fi stabilit prin decizie a consiliului de administrație. Convocarea va cuprinde data, locul unde se va ține ședința și ordinea de zi. Asupra punctelor care nu sunt prevăzute pe ordinea de zi se pot lua decizii doar în cazuri de urgență. Actul constitutiv poate impune condiții mai stricte cu privire la aspectele reglementate în prezentul alineat.

(5) La fiecare ședință se va întocmi un proces-verbal, care va cuprinde numele participanților, ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de

¹⁾ Art. 141 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 89 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 141.** Semnăturile administratorilor vor fi depuse la oficiul registrului comerțului odată cu prezentarea certificatului eliberat de cenzori, din care rezultă depunerea garanției.”

voturi întrunite și opiniile separate. Procesul-verbal este semnat de către președintele de ședință și de către cel puțin un alt administrator.

Art. 141¹. ¹⁾ Directorii și cenzorii sau, după caz, auditorii interni pot fi convocați la orice întrunire a consiliului de administrație, întruniri la care aceștia sunt obligați să participe. Ei nu au drept de vot, cu excepția directorilor care sunt și administratori.

Art. 142. ²⁾ (1) Consiliul de administrație este însărcinat cu îndeplinirea tuturor actelor necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății, cu excepția celor rezervate de lege pentru adunarea generală a acționarilor.

(2) Consiliul de administrație are următoarele competențe de bază, care nu pot fi delegate directorilor:

a) stabilirea direcțiilor principale de activitate și de dezvoltare ale societății;

b) stabilirea sistemului contabil și de control financiar și aprobarea planificării financiare;

c) numirea și revocarea directorilor și stabilirea remunerației lor;

d) supravegherea activității directorilor;

e) pregătirea raportului anual, organizarea adunării generale a acționarilor și implementarea hotărârilor acesteia;

f) introducerea cererii pentru deschiderea procedurii insolvenței societății, potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

(3) De asemenea, nu pot fi delegate directorilor atribuțiile primite de către consiliul de administrație din partea adunării generale a acționarilor, în conformitate cu art. 114.

¹⁾ Art. 141¹ a fost introdus prin art. I pct. 90 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 142 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 91 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 142.** (1) Pentru valabilitatea deciziilor consiliului de administrație este necesară prezența a cel puțin jumătate din numărul administratorilor, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare.

(2) Deciziile în consiliul de administrație se iau cu majoritatea absolută a membrilor prezenți.

(3) Dacă actul constitutiv nu dispune altfel, președintele consiliului de administrație va avea votul decisiv în caz de paritate a voturilor.

(4) Dacă președintele în funcție al consiliului de administrație nu poate sau îi este interzis să participe la vot, ceilalți membri ai consiliului de administrație vor putea alege un președinte de ședință, având aceleași drepturi ca președintele în funcție.

(5) În caz de paritate de voturi și dacă președintele nu beneficiază de vot decisiv, propunerea supusă votului se consideră respinsă.”

Art. 143. ¹⁾ (1) Consiliul de administrație poate delega conducerea societății unuia sau mai multor directori, numind pe unul dintre ei director general.

(2) Directorii pot fi numiți dintre administratori sau din afara consiliului de administrație.

(3) Dacă prin actul constitutiv sau printr-o hotărâre a adunării generale a acționarilor se prevede acest lucru, președintele consiliului de administrație al societății poate fi numit și director general.

(4) În cazul societăților pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare financiară, delegarea conducerii societății în conformitate cu alin. (1) este obligatorie.

(5) În înțelesul prezentei legi, *director al societății pe acțiuni* este numai acea persoană căreia i-au fost delegate atribuții de conducere a societății, în conformitate cu alin. (1). Orice altă persoană, indiferent de denumirea tehnică a postului ocupat în cadrul societății, este exclusă de la aplicarea normelor prezentei legi cu privire la directorii societății pe acțiuni.

Notă: A se vedea *Nota* de sub art. 137.

Art. 143¹. ²⁾ (1) Directorii sunt responsabili cu luarea tuturor măsurilor aferente conducerii societății, în limitele obiectului de activitate al societății și cu respectarea competențelor exclusive rezervate de lege sau de actul constitutiv consiliului de administrație și adunării generale a acționarilor.

(2) Modul de organizare a activității directorilor poate fi stabilit prin actul constitutiv sau prin decizie a consiliului de administrație.

¹⁾ Art. 143 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 92 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 143.** (1) Consiliul de administrație poate delega o parte din puterile sale unui comitet de direcție, compus din membri aleși dintre administratori, fixându-le în același timp și remunerația.

(2) Președintele consiliului de administrație poate fi și director general sau director, în care calitate conduce și comitetul de direcție.

(3) Decizia consiliului de administrație privind suma necesară remunerării membrilor comitetului de direcție va trebui să fie ratificată de adunarea generală, dacă depășește prevederile actului constitutiv sau dacă acesta nu prevede nimic în această privință.

(4) Deciziile comitetului de direcție se iau cu majoritatea absolută a voturilor membrilor săi.

(5) Comitetul de direcție este obligat să prezinte, la fiecare ședință a consiliului de administrație, registrul său de deliberări.

(6) În comitetul de direcție votul nu poate fi dat prin delegație.”

²⁾ Art. 143¹ a fost introdus prin art. I pct. 93 din Legea nr. 441/2006.

(3) Consiliul de administrație este însărcinat cu supravegherea activității directorilor. Orice administrator poate solicita directorilor informații cu privire la conducerea operativă a societății. Directorii vor informa consiliul de administrație în mod regulat și cuprinzător asupra operațiunilor întreprinse și asupra celor avute în vedere.

(4) Directorii pot fi revocați oricând de către consiliul de administrație. În cazul în care revocarea survine fără justă cauză, directorul în cauză este îndreptățit la plata unor daune-interese.

Art. 143². ¹⁾ (1) Consiliul de administrație reprezintă societatea în raport cu terții și în justiție. În lipsa unei stipulații contrare în actul constitutiv, consiliul de administrație reprezintă societatea prin președintele său.

(2) Prin actul constitutiv, președintele și unul sau mai mulți administratori pot fi împuterniciți să reprezinte societatea, acționând împreună sau separat. O astfel de clauză este opozabilă terților.

(3) Prin acordul lor unanim, administratorii care reprezintă societatea doar acționând împreună pot împuternici pe unul dintre ei să încheie anumite operațiuni sau tipuri de operațiuni.

(4) În cazul în care consiliul de administrație delegă directorilor atribuțiile de conducere a societății în conformitate cu art. 143, puterea de a reprezenta societatea aparține directorului general. Dispozițiile alin. (2)-(4) se aplică directorilor în mod corespunzător. Consiliul de administrație păstrează însă atribuția de reprezentare a societății în raporturile cu directorii.

(5) Consiliul de administrație înregistrează la registrul comerțului numele persoanelor împuternicite să reprezinte societatea, menționând dacă ele acționează împreună sau separat. Acestea depun la registrul comerțului specimene de semnătură.

Art. 144. ²⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Art. 143² a fost introdus prin art. I pct. 93 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 144 a fost abrogat prin art. I pct. 94 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 144.** (1) Numirea funcționarilor societății se face de către consiliul de administrație, dacă în actul constitutiv nu se prevede altfel.

(2) Consiliul de administrație poate oricând revoca persoanele numite în comitetul de direcție.”

Art. 144¹. ¹⁾ (1) Membrii consiliului de administrație își vor exercita mandatul cu loialitate, în interesul societății.

(2) Administratorul nu încalcă această obligație dacă, în momentul luării unei decizii de afaceri, el este în mod rezonabil îndreptățit să considere că acționează în interesul societății și pe baza unor informații adecvate.

(3) În sensul prezentului articol, *decizie de afaceri* este orice decizie de a lua sau de a nu lua anumite măsuri cu privire la administrarea societății.

(4) Membrii consiliului de administrație nu au voie să divulge informațiile confidențiale și secretele de afaceri ale societății, la care au acces în calitate lor de administratori. Această obligație le revine și după încetarea mandatului de administrator.

(5) Conținutul și durata obligațiilor prevăzute la alin. (4) sunt prevăzute în contract.

Art. 144². ²⁾ (1) Administratorii sunt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, potrivit prevederilor art. 72 și 73.

(2) Administratorii răspund față de societate pentru prejudiciile cauzate prin actele îndeplinite de directori sau de personalul încadrat, când dauna nu s-ar fi produs dacă ei ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcției lor.

(3) Directorii vor înștiința consiliul de administrație de toate neregulile constatate cu ocazia îndeplinirii atribuțiilor lor.

(4) Administratorii sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, având cunoștință de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor sau, după caz, auditorilor interni și auditorului financiar.

(5) În societățile care au mai mulți administratori răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se consemneze, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunoștințat despre aceasta, în scris, pe cenzori sau auditorii interni și auditorul financiar.

Art. 144³. ³⁾ (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor societății trebuie să îi înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori sau

¹⁾ Art. 144¹ a fost introdus prin art. I pct. 95 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 144² a fost introdus prin art. I pct. 95 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Art. 144³ a fost introdus prin art. I pct. 95 din Legea nr. 441/2006.

auditori interni și să nu ia parte la nicio deliberare privitoare la această operațiune.

(2) Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soțul sau soția sa, rudele ori afinii săi până la gradul al IV-lea inclusiv.

(3) Dacă prevederile actului constitutiv nu dispun altfel, interdicțiile stabilite la alin. (1) și (2), referitoare la participarea, la deliberarea și la votul administratorilor, nu sunt aplicabile în cazul în care obiectul votului îl constituie:

a) oferirea spre subscriere, către un administrator sau către persoanele menționate la alin. (2), de acțiuni sau obligațiuni ale societății;

b) acordarea de către administrator sau de persoanele menționate la alin. (2) a unui împrumut ori constituirea unei garanții în favoarea societății.

(4) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) răspunde pentru daunele care au rezultat pentru societate.

Art. 144⁴.¹⁾ (1) Este interzisă creditarea de către societate a administratorilor acesteia, prin intermediul unor operațiuni precum:

a) acordarea de împrumuturi administratorilor;

b) acordarea de avantaje financiare administratorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către societate cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;

c) garantarea directă ori indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor, concomitentă ori ulterioară acordării împrumutului;

d) garantarea directă ori indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;

e) dobândirea cu titlu oneros ori plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor ori o altă prestație personală a acestora.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul sau soția, rudele ori afinii până la gradul al IV-lea inclusiv ai administratorului; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele

¹⁾ Art. 144⁴ a fost introdus prin art. I pct. 95 din Legea nr. 441/2006.

sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 de euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de societate în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) decât cele pe care, în mod obișnuit, societatea le practică față de terțe persoane.

Art. 145. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 146. ²⁾ *Abrogat.*

Art. 147. ³⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Art. 145 a fost abrogat prin art. I pct. 96 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 145.** (1) Nimeni nu poate funcționa în mai mult de trei consilii de administrație concomitent.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) nu se referă la cazurile când cel ales în consiliul de administrație este proprietar a cel puțin o pătrime din totalul acțiunilor sau este administrator al unei societăți ce deține pătrimea arătată.

(3) Acela care nu va respecta dispoziția de mai sus va pierde de drept calitatea sa de administrator, obținută prin depășirea numărului legal, în ordinea cronologică a numirilor, și va fi condamnat, în folosul statului, la plata remunerației și a celorlalte beneficii ce i se cuvin, cât și la restituirea sumelor încasate.

(4) Acțiunea împotriva administratorilor va putea fi exercitată de către orice acționar sau de Ministerul Finanțelor Publice.

(5) Membrii comitetului de direcție și directorii unei societăți pe acțiuni nu vor putea fi, fără autorizarea consiliului de administrație, administratori, membri în comitetul de direcție, cenzori sau asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau având același obiect, nici exercita același comerț sau altul concurent, pe cont propriu sau al altei persoane, sub pedeapsa revocării și răspunderii pentru daune.”

²⁾ Art. 146 a fost abrogat prin art. I pct. 96 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 146.** Administratorii vor putea să încheie acte juridice prin care să dobândească, să înstrăineze, să închirieze, să schimbe sau să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul societății, a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a activelor societății la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale extraordinare a acționarilor, dată în condițiile prevăzute la art. 115.”

³⁾ Art. 147 a fost abrogat prin art. I pct. 96 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 147.** (1) Dobândirea de către o societate a unui bun de la un fondator sau acționar:

a) într-un interval de cel mult doi ani de la constituirea sau de la autorizarea începerii activității societății; și

b) contra unei sume sau altor contravalori reprezentând cel puțin o zecime din valoarea capitalului social subscris, va fi supusă aprobării prealabile a adunării generale extraordinare a acționarilor, precum și prevederilor art. 38 și 39, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și într-un ziar cu largă răspândire.

Art. 148. ¹⁾ Abrogat.

Art. 149. ²⁾ Abrogat.

Art. 150. (1) ³⁾ Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 44¹, sub sancțiunea nulității, administratorul va putea, în nume propriu, să înstrăineze, respectiv să dobândească, bunuri

(2) Nu vor fi supuse acestor prevederi operațiunile de dobândire efectuate în cadrul activității curente a societății, cele făcute din dispoziția unei autorități administrative sau a unei instanțe judecătorești și nici cele făcute în cadrul operațiunilor de bursă."

¹⁾ Art. 148 a fost abrogat prin art. I pct. 96 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „Art. 148. (1) Administratorii sunt răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor, potrivit prevederilor art. 72 și 73.

(2) Comitetul de direcție, toți administratorii răspund față de societate pentru actele îndeplinite de directori sau de personalul încadrat, când dauna nu s-ar fi produs dacă ei ar fi exercitat supravegherea impusă de îndatoririle funcției lor.

(3) Comitetul de direcție va trebui să înștiințeze consiliul de administrație de toate abaterile constatate în executarea obligației lui de supraveghere.

(4) Administratorii sunt solidar răspunzători cu predecesorii lor imediați dacă, având cunoștință de neregulile săvârșite de aceștia, nu le comunică cenzorilor sau auditorilor financiari.

(5) În societățile care au mai mulți administratori răspunderea pentru actele săvârșite sau pentru omisiuni nu se întinde și la administratorii care au făcut să se constate, în registrul deciziilor consiliului de administrație, împotrivirea lor și au încunoștințat despre aceasta, în scris, pe cenzori și, după caz, pe auditorii financiari.

(6) Pentru deciziile luate în ședințele la care administratorul nu a asistat, el rămâne răspunzător dacă, în termen de o lună de când a luat cunoștință de acestea, nu a făcut împotrivirea în formele arătate la alineatele precedente."

²⁾ Art. 149 a fost abrogat prin art. I pct. 96 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „Art. 149. (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor societății trebuie să îi înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori sau pe auditorii financiari și să nu ia parte la nicio deliberare privitoare la această operațiune.

(2) Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soția, rudele sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) Dacă prevederile actului constitutiv nu dispun altfel, interdicțiile stabilite la alin. (1) și (2), referitoare la participarea la deliberarea și la votul administratorilor, nu sunt aplicabile în cazul în care obiectul votului îl constituie:

a) oferirea spre subscriere, către un administrator sau către persoanele menționate la alin. (2), de acțiuni sau obligațiuni ale societății;

b) acordarea de către administrator sau de persoanele menționate la alin. (2) a unui împrumut sau constituirea unei garanții în favoarea societății.

(4) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) răspunde pentru daunele care au rezultat pentru societate."

³⁾ Alin. (1) al art. 150 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 97 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 149, sub sancțiunea nulității, administratorul va putea înstrăina, respectiv dobândi bunuri către sau de la societate având o valoare de peste 10% din valoarea activelor nete ale societății, numai după obținerea aprobării adunării generale extraordinare, în condițiile prevăzute la art. 112."

către sau de la societate, având o valoare de peste 10% din valoarea activelor nete ale societății, numai după obținerea aprobării adunării generale extraordinare, în condițiile prevăzute la art. 115.

(1¹⁾ ¹⁾ Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 44¹, sub sancțiunea nulității, administratorul va putea, în nume propriu, să înstrăineze, respectiv să dobândească, bunuri pentru sine de la societate, numai după obținerea aprobării adunării generale extraordinare, în condițiile prevăzute la art. 115.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și operațiunilor de închiriere sau leasing.

(3) Valoarea prevăzută la alin. (1) se va calcula prin raportare la situația financiară aprobată pentru anul financiar precedent celui în care are loc operațiunea ori, după caz, la valoarea capitalului social subscris, dacă o asemenea situație financiară nu a fost încă prezentată și aprobată.

(4) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și operațiunilor în care una dintre părți este soțul administratorului ori rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, al acestuia; de asemenea, dacă operațiunea este încheiată cu o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris, cu excepția cazului în care una dintre societățile comerciale respective este filiala celeilalte.

Art. 151. ²⁾ Abrogat.

¹⁾ Alin. (1¹) al art. 150 a fost introdus prin art. I pct. 98 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 151 a fost abrogat prin art. I pct. 99 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 151.** (1) *Consiliul de administrație se întrunește ori de câte ori este necesar.*

(2) *El trebuie să se întrunească cel puțin o dată pe lună la sediul societății, iar comitetul de direcție, cel puțin o dată pe săptămână.*

(3) *Convocările pentru întrunirile consiliului de administrație vor cuprinde locul unde se va ține ședința și ordinea de zi, neputându-se lua nicio decizie asupra problemelor neprevăzute, decât în caz de urgență și cu condiția ratificării în ședința următoare de către membrii absenți.*

(4) *La întrunirile consiliului de administrație, directorii vor prezenta rapoarte scrise despre operațiunile pe care le-au executat, iar comitetul de direcție va prezenta registrul deliberărilor sale.*

(5) *La ședințele consiliului de administrație vor fi convocați și cenzorii.*

(6) *La fiecare ședință se va întocmi un proces-verbal, care va cuprinde ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate.”*

Art. 152. ¹⁾ Directorii sunt răspunzători pentru neîndeplinirea îndatoririlor lor. Prevederile art. 137¹ alin. (3), ale art. 144¹, 144², 144³, 144⁴, 150 și ale art. 153¹² alin. (4) se aplică directorilor, în aceleași condiții ca și administratorilor.

Art. 152¹. ²⁾ Microîntreprinderile și întreprinderile mici, în sensul art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, pot deroga de la prevederile art. 137 alin. (2), ale art. 140¹ alin. (3) și ale art. 143 alin. (4).

Subsecțiunea a II-a. Sistemul dualist ³⁾

Art. 153. ⁴⁾ (1) Prin actul constitutiv se poate stipula că societatea pe acțiuni este administrată de un directorat și de un consiliu de supraveghere, în conformitate cu prevederile prezentei subsecțiuni.

(2) Actul constitutiv poate fi modificat în cursul existenței societății prin hotărâre a adunării generale extraordinare a acționarilor, în vederea introducerii sau a eliminării unei astfel de prevederi.

¹⁾ Art. 152 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 100 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 152.** (1) Executarea operațiunilor societății poate fi încredințată unuia sau mai multor directori executivi, funcționari ai societății.

(2) Directorii executivi nu vor putea fi membri în consiliul de administrație al societății.

(3) Ei sunt răspunzători față de societate și de terți, ca și administratorii, pentru neîndeplinirea îndatoririlor lor, conform dispozițiilor art. 148, chiar dacă ar exista o convenție contrară.”

²⁾ Art. 152¹ a fost introdus prin art. I pct. 101 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Titlul Subsecțiunii a II-a a fost introdus prin art. I pct. 102 din Legea nr. 441/2006.

⁴⁾ Art. 153 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 103 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 153.** (1) Vor putea fi acordate administratorilor și cenzorilor remunerații și orice alte sume sau avantaje numai în baza unei hotărâri a adunării generale.

(2) Este interzisă creditarea de către societate a administratorilor sau a directorilor acesteia, prin intermediul unor operațiuni precum:

a) acordarea de împrumuturi administratorilor sau directorilor;

b) acordarea de avantaje financiare administratorilor sau directorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către societate cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;

c) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor sau directorilor, concomitentă sau ulterioară acordării împrumutului;

d) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori sau directori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;

e) dobândirea cu titlu oneros sau plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor sau directorilor ori o altă prestație personală a acestora.

(3) Prevederile prezentei legi privitoare la cenzori nu sunt aplicabile societăților care optează pentru sistemul dualist de administrare.

A. Directoratul ¹⁾

Art. 153¹. (1) Conducerea societății pe acțiuni revine în exclusivitate directoratului, care îndeplinește actele necesare și utile pentru realizarea obiectului de activitate al societății, cu excepția celor rezervate de lege în sarcina consiliului de supraveghere și a adunării generale a acționarilor.

(2) Directoratul își exercită atribuțiile sub controlul consiliului de supraveghere.

(3) Directoratul este format din unul sau mai mulți membri, numărul acestora fiind totdeauna impar.

(4) Când este un singur membru, acesta poartă denumirea de director general unic. În acest caz, dispozițiile art. 137 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(5) În cazul societăților pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare, directoratul este format din cel puțin 3 membri.

Art. 153². (1) Desemnarea membrilor directoratului revine consiliului de supraveghere, care atribuie totodată unuia dintre ei funcția de președinte al directoratului.

(2) Actul constitutiv determină durata mandatului directoratului, în limitele prevăzute la art. 153¹².

(3) Membrii directoratului nu pot fi concomitent membri ai consiliului de supraveghere.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul, rudele sau afinii, până la gradul al patrulea inclusiv, ai administratorului sau ai directorului; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una din persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de societate în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor menționate la alin. (2) și (3) decât cele pe care, în mod obișnuit, societatea le practică față de terțe persoane."

¹⁾ Paragraful A din cadrul Subsecțiunii a II-a, conținând articolele 153¹-153⁵, a fost introdus prin art. I pct. 104 din Legea nr. 441/2006.

(4) Membrii directoratului pot fi revocați oricând de către consiliul de supraveghere. Actul constitutiv poate prevedea că ei pot fi revocați și de către adunarea generală ordinară a acționarilor. Dacă revocarea lor survine fără justă cauză, membrii directoratului sunt îndreptățiți la plata unor daune-interese.

(5) În caz de vacanță a unui post de membru al directoratului, consiliul de supraveghere va proceda fără întârziere la desemnarea unui nou membru, pe durata rămasă până la expirarea mandatului directoratului.

(6) Cu privire la drepturile și obligațiile membrilor directoratului, art. 137¹ alin. (3), art. 144¹, art. 144² alin. (1), (4) și (5), art. 144³, 144⁴ și 150 se aplică în mod corespunzător.

Art. 153³. (1) Directoratul reprezintă societatea în raport cu terții și în justiție.

(2) În lipsa unei stipulații contrare în actul constitutiv, membrii directoratului reprezintă societatea doar acționând împreună.

(3) În situația în care membrii directoratului reprezintă societatea doar acționând împreună, prin acordul lor unanim, aceștia îl pot împuternici pe unul dintre ei să încheie anumite operațiuni sau tipuri de operațiuni.

(4) Consiliul de supraveghere reprezintă societatea în raporturile cu directoratul.

(5) Directoratul înregistrează la registrul comerțului numele persoanelor împuternicite să reprezinte societatea, menționând dacă ele acționează împreună sau separat. Acestea vor depune la registrul comerțului specimene de semnătură.

Art. 153⁴. (1) Cel puțin o dată la 3 luni, directoratul prezintă un raport scris consiliului de supraveghere cu privire la conducerea societății, cu privire la activitatea acesteia și la posibila sa evoluție.

(2) Pe lângă informarea periodică prevăzută la alin. (1), directoratul comunică în timp util consiliului de supraveghere orice informație cu privire la evenimentele ce ar putea avea o influență semnificativă asupra situației societății.

(3) Consiliul de supraveghere poate solicita directoratului orice informații pe care le consideră necesare pentru exercitarea atribuțiilor sale de control și poate efectua verificări și investigații corespunzătoare.

(4) Fiecare membru al consiliului de supraveghere are acces la informațiile transmise consiliului.

Art. 153⁵. (1) Directoratul înaintează consiliului de supraveghere situațiile financiare anuale și raportul său anual, imediat după elaborarea acestora.

(2) Totodată, directoratul înaintează consiliului de supraveghere propunerea sa detaliată cu privire la distribuirea profitului rezultat din bilanțul exercițiului financiar, pe care intenționează să o prezinte adunării generale.

(3) Dispozițiile art. 153⁴ alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

B. Consiliul de supraveghere ¹⁾

Art. 153⁶. (1) Membrii consiliului de supraveghere sunt numiți de către adunarea generală a acționarilor, cu excepția primilor membri, care sunt numiți prin actul constitutiv.

(2) Candidații pentru posturile de membru în consiliul de supraveghere sunt nominalizați de către membrii existenți ai consiliului sau de către acționari.

(3) Numărul membrilor consiliului de supraveghere este stabilit prin actul constitutiv. Acesta nu poate fi mai mic de 3 și nici mai mare de 11.

(4) Membrii consiliului de supraveghere pot fi revocați oricând de adunarea generală a acționarilor, cu o majoritate de cel puțin două treimi din numărul voturilor acționarilor prezenți.

(5) Consiliul de supraveghere alege dintre membrii săi un președinte al consiliului.

Art. 153⁷. (1) În cazul vacanței unui post de membru în consiliul de supraveghere, consiliul poate proceda la numirea unui membru provizoriu, până la întrunirea adunării generale.

(2) Dacă vacanța menționată la alin. (1) determină scăderea numărului membrilor consiliului de supraveghere sub minimul legal, directoratul trebuie să convoace fără întârziere adunarea generală pentru completarea locurilor vacante.

¹⁾ Paragraful B din cadrul Subsecțiunii a II-a, conținând articolele 153⁶-153¹¹, a fost introdus prin art. I pct. 105 din Legea nr. 441/2006.

(3) În cazul în care directoratul nu își îndeplinește obligația de a convoca adunarea generală în conformitate cu alin. (2), orice parte interesată se poate adresa instanței pentru a desemna persoana însărcinată cu convocarea adunării generale ordinare a acționarilor, care să facă numirile necesare.

Art. 153⁸. (1) Membrii consiliului de supraveghere nu pot fi concomitent membri ai directoratului. De asemenea, ei nu pot cumula calitatea de membru în consiliul de supraveghere cu cea de salariat al societății.

(2) Prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale a acționarilor se pot stabili condiții specifice de profesionalism și independență pentru membrii consiliului de supraveghere. În aprecierea independenței unui membru al consiliului de supraveghere trebuie respectate cel puțin criteriile reglementate la art. 138² alin. (2).

(3) Cu privire la drepturile și obligațiile membrilor consiliului de supraveghere, dispozițiile art. 144¹, art. 144² alin. (1) și (5), ale art. 144³, 144⁴ și 150 se aplică în mod corespunzător.

Art. 153⁹. (1) Consiliul de supraveghere are următoarele atribuții principale:

- a) exercită controlul permanent asupra conducerii societății de către directorat;
- b) numește și revocă membrii directoratului;
- c) verifică conformitatea cu legea, cu actul constitutiv și cu hotărârile adunării generale a operațiunilor de conducere a societății;
- d) raportează cel puțin o dată pe an adunării generale a acționarilor cu privire la activitatea de supraveghere desfășurată.

(2) În cazuri excepționale, când interesul societății o cere, consiliul de supraveghere poate convoca adunarea generală a acționarilor.

(3) Consiliului de supraveghere nu îi pot fi transferate atribuții de conducere a societății. Cu toate acestea, în actul constitutiv se poate prevedea că anumite tipuri de operațiuni nu pot fi efectuate decât cu acordul consiliului. În cazul în care consiliul nu își dă acordul pentru o astfel de operațiune, directoratul poate cere acordul adunării generale ordinare. Hotărârea adunării generale cu privire la un asemenea acord este dată cu o majoritate de 3 pătrimi din numărul voturilor acționarilor prezenți. Actul constitutiv nu poate stabili o altă majoritate și nici stipula alte condiții.

Art. 153¹⁰. (1) Consiliul de supraveghere poate crea comitete consultative, formate din cel puțin 2 membri ai consiliului și însărcinate cu desfășurarea de investigații și cu elaborarea de recomandări pentru consiliu, în domenii precum auditul, remunerarea membrilor directoratului și ai consiliului de supraveghere și a personalului, sau nominalizarea de candidați pentru diferitele posturi de conducere. Comitetele vor înainta consiliului în mod regulat rapoarte asupra activității lor.

(2) Președintele directoratului poate fi numit membru în comitetul de nominalizare creat de consiliul de supraveghere, fără ca prin aceasta să dobândească calitatea de membru în consiliu.

(3) Cel puțin un membru al fiecărui comitet creat în temeiul alin. (1) trebuie să fie membru independent al consiliului de supraveghere. Cel puțin un membru al comitetului de audit trebuie să dețină experiență relevantă în aplicarea principiilor contabile sau în audit financiar.

(4) În cazul societăților pe acțiuni ale căror situații financiare anuale fac obiectul unei obligații legale de auditare financiară, crearea unui comitet de audit în cadrul consiliului de supraveghere este obligatorie.

Art. 153¹¹. (1) Consiliul de supraveghere se întrunește cel puțin o dată la 3 luni. Președintele convoacă consiliul de supraveghere și prezidează întrunirea.

(2) De asemenea, consiliul de supraveghere este convocat în orice moment la cererea motivată a cel puțin 2 dintre membrii consiliului sau ai directoratului. Consiliul se va întruni în cel mult 15 zile de la convocare.

(3) Dacă președintele nu dă curs cererii de convocare a consiliului în conformitate cu dispozițiile alin. (2), autorii cererii pot convoca ei înșiși consiliul, stabilind ordinea de zi a ședinței.

(4) Membrii directoratului pot fi convocați la întrunirile consiliului de supraveghere. Ei nu au drept de vot în consiliu.

(5) La fiecare ședință se va întocmi un proces-verbal, care va cuprinde numele participanților, ordinea de zi, ordinea deliberărilor, deciziile luate, numărul de voturi întrunite și opiniile separate. Procesul-verbal este semnat de către președintele de ședință și de către cel puțin un alt membru prezent al consiliului.

Subsecțiunea a III-a. Dispoziții comune pentru sistemul unitar și sistemul dualist ¹⁾

Art. 153¹². (1) Durata mandatului administratorilor, respectiv al membrilor directoratului și ai consiliului de supraveghere, este stabilită prin actul constitutiv, ea neputând depăși 4 ani. Ei sunt reeligibili, când prin actul constitutiv nu se dispune altfel.

(2) Durata mandatului primilor membri ai consiliului de administrație, respectiv al primilor membri ai consiliului de supraveghere, nu poate depăși 2 ani.

(3) Pentru ca numirea unui administrator, respectiv a unui membru al directoratului sau al consiliului de supraveghere, să fie valabilă din punct de vedere juridic, persoana numită trebuie să o accepte în mod expres.

(4) Persoana numită în una dintre funcțiile prevăzute la alin. (3) trebuie să încheie o asigurare pentru răspundere profesională.

Art. 153¹³. (1) Directorii societății pe acțiuni, în sistemul unitar, respectiv membrii directoratului, în sistemul dualist, sunt persoane fizice.

(2) O persoană juridică poate fi numită administrator sau membru al consiliului de supraveghere al unei societăți pe acțiuni. Odată cu această numire, persoana juridică este obligată să își desemneze un reprezentant permanent, persoană fizică. Acesta este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași răspundere civilă și penală ca și un administrator sau membru al consiliului de supraveghere, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară. Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească în același timp un înlocuitor.

Art. 153¹⁴. Persoanele care, potrivit prezentei legi, nu pot fi fondatori nu pot fi nici administratori, directori, membri ai directoratului sau ai consiliului de supraveghere.

Art. 153¹⁵. Directorii unei societăți pe acțiuni, în sistemul unitar, și membrii directoratului, în sistemul dualist, nu vor putea fi, fără autorizarea consiliului

¹⁾ Titlul subsecțiunii a III-a a fost introdus prin art. I pct. 106 din Legea nr. 441/2006, iar art. 153¹²-153²⁴ din conținutul acesteia au fost introduse prin art. I pct. 107 din Legea nr. 441/2006.

de administrație, respectiv a consiliului de supraveghere, directori, administratori, membri ai directoratului ori ai consiliului de supraveghere, cenzori sau, după caz, auditori interni ori asociați cu răspundere nelimitată, în alte societăți concurente sau având același obiect de activitate, nici nu pot exercita același comerț sau altul concurent, pe cont propriu sau al altei persoane, sub pedeapsa revocării și răspunderii pentru daune.

Art. 153¹⁶. (1) O persoană fizică poate exercita concomitent cel mult 5 mandate de administrator și/sau de membru al consiliului de supraveghere în societăți pe acțiuni al căror sediu se află pe teritoriul României. Această prevedere se aplică în aceeași măsură persoanei fizice administrator sau membru al consiliului de supraveghere, cât și persoanei fizice reprezentant permanent al unei persoane juridice administrator ori membru al consiliului de supraveghere.

(2) Interdicția prevăzută la alin. (1) nu se referă la cazurile când cel ales în consiliul de administrație sau în consiliul de supraveghere este proprietar a cel puțin o pătrime din totalul acțiunilor societății sau este membru în consiliul de administrație ori în consiliul de supraveghere al unei societăți pe acțiuni ce deține pătrea arătată.

(3) Persoana care încalcă prevederile prezentului articol este obligată să demisioneze din funcțiile de membru al consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere care depășesc numărul maxim de mandate prevăzute la alin. (1), în termen de o lună de la data apariției situației de incompatibilitate. La expirarea acestei perioade, el va pierde mandatul obținut prin depășirea numărului legal de mandate, în ordinea cronologică a numirilor, și va fi obligat la restituirea remunerației și a altor beneficii primite către societatea în care a exercitat acest mandat. Deliberările și deciziile la care el a luat parte în exercitarea mandatului respectiv rămân valabile.

Art. 153¹⁷. Înainte de a fi numită director sau administrator, respectiv membru al directoratului sau al consiliului de supraveghere într-o societate pe acțiuni, persoana nominalizată va aduce la cunoștință organului societății însărcinat cu numirea sa cu privire la aspecte relevante prevăzute la art. 153¹⁵ și 153¹⁶.

Art. 153¹⁸. (1) Remunerația membrilor consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere este stabilită prin actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale a acționarilor.

(2) Remunerația suplimentară a membrilor consiliului de administrație sau ai consiliului de supraveghere însărcinați cu funcții specifice în cadrul organului respectiv, precum și remunerația directorilor, în sistemul unitar, ori a membrilor directoratului, în sistemul dualist, sunt stabilite de consiliul de administrație, respectiv de consiliul de supraveghere. Actul constitutiv sau adunarea generală a acționarilor fixează limitele generale ale tuturor remunerațiilor acordate în acest fel.

(3) Orice alte avantaje pot fi acordate numai în conformitate cu alin. (1) și (2).

(4) Adunarea generală, respectiv consiliul de administrație sau consiliul de supraveghere și, dacă este cazul, comitetul de remunerare se vor asigura, la stabilirea remunerațiilor sau a altor avantaje, că acestea sunt justificate în raport cu îndatoririle specifice ale persoanelor respective și cu situația economică a societății.

Art. 153¹⁹. Consiliul de administrație va solicita oficiului registrului comerțului înregistrarea numirii directorilor, precum și a oricărei schimbări în persoana administratorilor sau directorilor și publicarea acestor date în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. Aceeași obligație revine directoratului cu privire la înregistrarea primilor membri ai directoratului și a oricărei schimbări în persoana membrilor directoratului sau a membrilor consiliului de supraveghere.

Art. 153²⁰. (1) Pentru validitatea deciziilor consiliului de administrație, ale directoratului sau ale consiliului de supraveghere este necesară prezența a cel puțin jumătate din numărul membrilor fiecăruia dintre aceste organe, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare.

(2) Deciziile în cadrul consiliului de administrație, al directoratului sau al consiliului de supraveghere se iau cu votul majorității membrilor prezenți. Deciziile cu privire la numirea sau revocarea președinților acestor organe se iau cu votul majorității membrilor consiliului.

(3) Membrii consiliului de administrație, ai directoratului sau ai consiliului de supraveghere pot fi reprezentați la întrunirile organului respectiv doar de către alți membri ai săi. Un membru prezent poate reprezenta un singur membru absent.

(4) Actul constitutiv poate dispune că participarea la reuniunile consiliului de administrație, ale directoratului sau ale consiliului de suprave-

ghere poate avea loc și prin intermediul mijloacelor de comunicare la distanță, precizând felul acestora. Totodată, actul constitutiv poate limita felul deciziilor care pot fi luate în aceste condiții și poate prevedea un drept de a se opune la o astfel de procedură în favoarea unui număr determinat de membri ai organului respectiv.

(5) Mijloacele de comunicare la distanță prevăzute la alin. (4) trebuie să întrunească condițiile tehnice necesare pentru identificarea participanților, participarea efectivă a acestora la ședința consiliului și retransmiterea deliberărilor în mod continuu.

(6) Dacă actul constitutiv nu dispune altfel, președintele consiliului de administrație sau al consiliului de supraveghere va avea votul decisiv în caz de paritate a voturilor. Nu poate avea vot decisiv președintele consiliului de administrație care este, în același timp, director al societății.

(7) Dacă președintele în funcție al consiliului de administrație, al directoratului sau al consiliului de supraveghere nu poate sau îi este interzis să participe la vot în cadrul organului respectiv, ceilalți membri vor putea alege un președinte de ședință, având aceleași drepturi ca președintele în funcție.

(8) În caz de paritate de voturi și dacă președintele nu beneficiază de vot decisiv, propunerea supusă votului se consideră respinsă.

Art. 153²¹. (1) Actul constitutiv poate dispune că, în cazuri excepționale, justificate prin urgența situației și prin interesul societății, deciziile consiliului de administrație sau ale directoratului pot fi luate prin votul unanim exprimat în scris al membrilor, fără a mai fi necesară o întrunire a respectivului organ.

(2) Nu se poate recurge la procedura prevăzută la alin. (1) în cazul deciziilor consiliului de administrație sau ale directoratului referitoare la situațiile financiare anuale ori la capitalul autorizat.

Art. 153²². Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va putea să încheie acte juridice în numele și în contul societății, prin care să dobândească bunuri pentru aceasta sau să înstrăineze, să închirieze, să schimbe ori să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul societății, a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a activelor societății la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale a acționarilor, dată în condițiile art. 115.

Art. 153²³. Directorii și membrii consiliului de administrație, respectiv membrii directoratului și cei ai consiliului de supraveghere, sunt obligați să participe la adunările generale ale acționarilor.

Art. 153²⁴. (1) Dacă consiliul de administrație, respectiv directoratul, constată că, în urma unor pierderi, stabilite prin situațiile financiare anuale aprobate conform legii, activul net al societății, determinat ca diferență între totalul activelor și totalul datoriilor acesteia, s-a diminuat la mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social subscris, va convoca de îndată adunarea generală extraordinară pentru a decide dacă societatea trebuie să fie dizolvată.

(2) Prin actul constitutiv se poate stabili ca adunarea generală extraordinară să fie convocată chiar și în cazul unei diminuări a activului net mai puțin semnificativă decât cea prevăzută la alin. (1), stabilindu-se acest nivel minim al activului net prin raportare la capitalul social subscris.

(3) Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va prezenta adunării generale extraordinare întrunit potrivit alin. (1) un raport cu privire la situația patrimonială a societății, însoțit de observații ale cenzorilor sau, după caz, ale auditorilor interni. Acest raport trebuie depus la sediul societății cu cel puțin o săptămână înainte de data adunării generale, pentru a putea fi consultat de orice acționar interesat. În cadrul adunării generale extraordinare, consiliul de administrație, respectiv directoratul, îi va informa pe acționari cu privire la orice fapte relevante survenite după redactarea raportului scris.

(4) Dacă adunarea generală extraordinară nu hotărăște dizolvarea societății, atunci societatea este obligată ca, cel târziu până la încheierea exercițiului financiar ulterior celui în care au fost constatate pierderile și sub rezerva dispozițiilor art. 10, să procedeze la reducerea capitalului social cu un quantum cel puțin egal cu cel al pierderilor care nu au putut fi acoperite din rezerve, dacă în acest interval activul net al societății nu a fost reconstituit până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social.

(5) În cazul neîntrunirii adunării generale extraordinare în conformitate cu alin. (1) sau dacă adunarea generală extraordinară nu a putut delibera valabil nici în a doua convocare, orice persoană interesată se poate adresa instanței pentru a cere dizolvarea societății. Dizolvarea poate fi cerută și în cazul în care obligația impusă societății potrivit alin. (4) nu este

respectată. În oricare dintre aceste cazuri, instanța poate acorda societății un termen ce nu poate depăși 6 luni pentru regularizarea situației. Societatea nu va fi dizolvată dacă reconstituirea activului net până la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social are loc până în momentul rămânării irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare.

Art. 154. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 155. ²⁾ (1) Acțiunea în răspundere contra fondatorilor, administratorilor, directorilor, respectiv a membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, precum și a cenzorilor sau auditorilor financiari, pentru daune cauzate societății de aceștia prin încălcarea îndatoririlor lor față de societate, aparține adunării generale, care va decide cu majoritatea prevăzută la art. 112.

(2) Adunarea generală desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

¹⁾ Art. 154 a fost abrogat prin art. I pct. 108 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 154.** (1) Oricare acționar are dreptul să reclame cenzorilor faptele ce crede că trebuie cenzurate, iar aceștia sunt obligați să le verifice și, dacă le găsesc reale, să le aibă în vedere la întocmirea raportului către adunarea generală.

(2) Dacă reclamația este făcută de acționari ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă actul constitutiv prevede astfel, cenzorii sunt obligați să prezinte observațiile și propunerile lor asupra faptelor reclamate.

(3) Dacă cenzorii socotesc întemeiată și urgentă reclamația acționarilor reprezentând o pătrime din capitalul social, sunt obligați să convoace imediat adunarea generală. În caz contrar, ei trebuie să refere la prima adunare. Adunarea trebuie să ia o hotărâre asupra celor reclamate.

(4) A patra parte din capitalul social se dovedește prin depunerea acțiunilor la bănci din România ori la unități ale acestora, respectiv prin blocarea acțiunilor în cont în cazul acțiunilor emise în formă dematerializată.

(5) Acțiunile vor rămâne depuse, respectiv blocate, până după întrunirea adunării generale extraordinare și dovada depunerii, respectiv a blocărilor, va legitima participarea acționarilor la această adunare.”

²⁾ Art. 155 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 109 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 155.** (1) Acțiunea în răspundere contra fondatorilor, administratorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari și directorilor aparține adunării generale, care va decide cu majoritatea prevăzută la art. 112.

(2) Hotărârea va putea fi luată chiar dacă problema răspunderii acestora nu figurează în ordinea de zi.

(3) Adunarea desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție.

(4) Dacă adunarea decide să pornească acțiune în răspundere contra administratorilor, mandatul acestora încetează de drept și adunarea va proceda la înlocuirea lor.

(5) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea irevocabilă a sentinței.”

(3) Când adunarea generală decide cu privire la situația financiară anuală, poate lua o hotărâre referitoare la răspunderea administratorilor sau directorilor, respectiv a membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, chiar dacă această problemă nu figurează pe ordinea de zi.

(4) Dacă adunarea generală decide să pornească acțiune în răspundere contra administratorilor, respectiv a membrilor directoratului, mandatul acestora încetează de drept de la data adoptării hotărârii și adunarea generală, respectiv consiliul de supraveghere, va proceda la înlocuirea lor.

(5) Dacă acțiunea se pornește împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea irevocabilă a hotărârii.

(6) Dacă adunarea generală decide să pornească acțiune în răspundere contra membrilor consiliului de supraveghere cu majoritatea prevăzută la art. 115 alin. (1), mandatul membrilor respectivi ai consiliului de supraveghere încetează de drept. Adunarea generală va proceda la înlocuirea lor.

(7) Acțiunea în răspundere împotriva membrilor directoratului poate fi exercitată și de către consiliul de supraveghere, în urma unei decizii a consiliului însuși. Dacă decizia este luată cu o majoritate de două treimi din numărul total de membri ai consiliului de supraveghere, mandatul membrilor respectivi ai directoratului încetează de drept, consiliul de supraveghere procedând la înlocuirea lor.

Art. 155¹. ¹⁾ (1) Dacă adunarea generală nu introduce acțiunea în răspundere prevăzută la art. 155 și nici nu dă curs propunerii unuia sau mai multor acționari de a iniția o asemenea acțiune, acționarii reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social au dreptul de a introduce o acțiune în despăgubiri, în nume propriu, dar în contul societății, împotriva oricărei persoane prevăzute la art. 155 alin. (1).

(2) Persoanele care exercită dreptul prevăzut la alin. (1) trebuie să fi avut deja calitatea de acționar la data la care a fost dezbătută în cadrul adunării generale problema introducerii acțiunii în răspundere.

(3) Cheltuielile de judecată vor fi suportate de acționarii care au introdus acțiunea. În caz de admitere, acționarii au dreptul la rambursarea de către societate a sumelor avansate cu acest titlu.

(4) După rămânerea irevocabilă a hotărârii instanței de admitere a acțiunii prevăzute la alin. (1), adunarea generală a acționarilor, respectiv

¹⁾ Art. 155¹ a fost introdus prin art. I pct. 110 din Legea nr. 441/2006.

consiliul de supraveghere, va putea decide încetarea mandatului administratorilor, directorilor și membrilor consiliului de supraveghere, respectiv al membrilor directoratului, și înlocuirea acestora.

Art. 156. ¹⁾ Abrogat.

Art. 157. ²⁾ Abrogat.

Art. 158. ³⁾ Abrogat.

Secțiunea a IV-a. Auditul financiar, auditul intern și cenzorii

Art. 159. (1) Societatea pe acțiuni va avea trei cenzori și tot atâția supleanți, dacă prin actul constitutiv nu se prevede un număr mai mare. În toate cazurile, numărul cenzorilor trebuie să fie impar.

¹⁾ Art. 156 a fost abrogat prin art. I pct. 111 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 156.** (1) În caz de vacanță a unuia sau mai multor administratori, ceilalți administratori, împreună cu cenzorii și deliberând în prezența a două treimi și cu majoritatea absolută, procedează, dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel, la numirea unui administrator provizoriu până la convocarea adunării generale.

(2) Când este un singur administrator și acesta vrea să se retragă, adunarea generală va trebui să fie convocată. În caz de deces sau de împiedicare fizică a acestuia, numirea provizorie se va face de către cenzori, însă adunarea generală va fi convocată de urgență pentru numirea definitivă a administratorului.”

²⁾ Art. 157 a fost abrogat prin art. I pct. 111 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 157.** În cazul în care administratorul sau directorii încheie acte juridice care prejudiciază societatea, iar societatea, din cauza poziției deținute de aceștia, nu acționează în vederea recuperării prejudiciului, oricare dintre acționarii minoritari are dreptul să introducă acțiune în numele societății, în scopul recuperării prejudiciului respectiv.”

³⁾ Art. 158 a fost abrogat prin art. I pct. 111 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 158.** (1) Dacă administratorii constată că, în urma unor pierderi, activul net, determinat ca diferență între totalul activelor și datoriile societății, reprezintă mai puțin de jumătate din valoarea capitalului social, vor convoca adunarea generală extraordinară, pentru a hotărî reîntregirea capitalului, reducerea lui la valoarea rămasă sau dizolvarea societății.

(2) Prin actul constitutiv se poate stabili ca adunarea extraordinară să fie convocată și la o pierdere mai mică.

(3) În cazul când nici în a doua convocare nu s-a întrunit cvorumul prevăzut la art. 115, administratorii vor cere instanței din raza teritorială în care se află sediul societății numirea unui expert, care va verifica pierderea din capitalul social. Instanța, pe baza expertizei, constatând pierderea prevăzută la alin. (1) sau (2), va da o încheiere, autorizând administratorii să convoace adunarea generală, care va putea să hotărască limitarea capitalului la suma rămasă sau dizolvarea societății, cu orice număr de acționari prezenți.”

(2) Cenzorii se aleg la început de adunarea constitutivă. Durata mandatului lor este de 3 ani și pot fi realeși.

(3) Cenzorii trebuie să-și exercite personal mandatul lor.

(4) Cel puțin unul dintre ei trebuie să fie contabil autorizat în condițiile legii sau expert contabil.

(5) ¹⁾ Abrogat.

Art. 160. (1) ²⁾ Situațiile financiare ale societăților comerciale supuse obligației legale de auditare vor fi auditate de către auditori financiari – persoane fizice sau persoane juridice –, în condițiile prevăzute de lege.

(1¹) ³⁾ Societățile pe acțiuni care optează, în temeiul art. 153, pentru sistemul dualist de administrare sunt supuse auditului financiar.

(1²) Societățile comerciale ale căror situații financiare anuale sunt supuse auditului financiar, potrivit legii sau deciziei asociaților/acționarilor, nu vor aplica prevederile art. 159 alin. (1).

(2) ⁴⁾ Societățile comerciale ale căror situații financiare anuale sunt supuse auditului financiar, potrivit legii sau deciziei acționarilor, vor organiza auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financiari din România.

(3) La societățile comerciale ale căror situații financiare anuale nu sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar, adunarea generală ordinară a acționarilor va hotărî contractarea auditului financiar sau numirea cenzorilor, după caz.

¹⁾ Alin. (5) al art. 159 a fost abrogat prin art. I pct. 112 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(5) Cenzorii sunt obligați să depună, în termenul prevăzut la art. 140 alin. (3), a treia parte din garanția cerută pentru administratori. Sunt exceptați de la această obligație cenzorii experți contabili sau contabili autorizați, dacă fac dovada încheierii asigurării de răspundere civilă profesională.”

²⁾ Alin. (1) al art. 160 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 113 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Situațiile financiare ale societăților comerciale, care intră sub incidența reglementărilor contabile armonizate cu directivele europene și standardele internaționale de contabilitate, vor fi auditate de către auditori financiari - persoane fizice sau persoane juridice -, în condițiile prevăzute de lege.”

³⁾ Alin. (1¹) și (1²) ale art. 160 au fost introduse prin art. I pct. 114 din Legea nr. 441/2006.

⁴⁾ Alin. (2) al art. 160 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 115 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Societățile comerciale, ale căror situații financiare anuale sunt supuse, potrivit legii, auditului financiar, vor organiza auditul intern potrivit normelor elaborate de Camera Auditorilor Financiari din România în acest scop.”

Art. 160¹. ¹⁾ Consiliul de administrație, respectiv directoratul, înregistrează la registrul comerțului orice schimbare a persoanelor cenzorilor, respectiv a auditorului intern și auditorului financiar.

Art. 161. (1) Cenzorii pot fi acționari, cu excepția cenzorului expert contabil sau contabil autorizat, care poate fi terț ce exercită profesia individual ori în forme asociative.

(2) Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleși, decad din mandatul lor:

a) rudele sau afinii până la al patrulea grad inclusiv sau soții administratorilor;

b) persoanele care primesc sub orice formă, pentru alte funcții decât aceea de cenzor, un salariu sau o remunerație de la administratori sau de la societate sau ai căror angajatori sunt în raporturi contractuale sau se află în concurență cu aceasta;

c) ²⁾ persoanele cărora le este interzisă funcția de membru al consiliului de administrație, respectiv al consiliului de supraveghere și directoratului, în temeiul art. 153¹⁴;

d) persoanele care, pe durata exercitării atribuțiilor conferite de această calitate, au atribuții de control în cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau al altor instituții publice, cu excepția situațiilor prevăzute expres de lege.

(3) Cenzorii sunt remunerați cu o indemnizație fixă, determinată prin actul constitutiv sau de adunarea generală care i-a numit.

Notă: A se vedea, referitor la persoanele care pot desfășura activitatea de cenzor, și art. 11 alin. (3) din O.G. nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, cu modificările ulterioare.

Art. 162. (1) În caz de deces, împiedicare fizică sau legală, încetare sau renunțare la mandat a unui cenzor, supleantul cel mai în vârstă îl înlocuiește.

(2) Dacă, în acest mod, numărul cenzorilor nu se poate completa, cenzorii rămași numesc alte persoane în locurile vacante, până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

¹⁾ Art. 160¹ a fost introdus prin art. I pct. 116 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Lit. c) de la alin. (2) al art. 161 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 117 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „c) persoanele cărora le este interzisă funcția de administrator conform prevederilor art. 138;”.

(3) În cazul în care nu mai rămâne în funcție nici un cenzor, administratorii vor convoca de urgență adunarea generală, care va proceda la numirea altor cenzori.

Art. 163. (1) ¹⁾ Cenzorii sau, după caz, auditorii interni sunt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice dacă situațiile financiare sunt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sunt ținute regulat și dacă evaluarea elementelor patrimoniale s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.

(2) Despre toate acestea, precum și asupra propunerilor pe care le vor considera necesare cu privire la situațiile financiare și repartizarea profitului, cenzorii vor prezenta adunării generale un raport amănunțit. Modalitatea și procedura de raportare a auditorilor interni vor fi stabilite prin actul constitutiv, potrivit reglementării profesiei.

(3) Adunarea generală poate aproba situațiile financiare anuale numai dacă acestea sunt însoțite de raportul cenzorilor sau, după caz, al auditorilor financiari.

(4) ²⁾ *Abrogat.*

(5) ³⁾ Cenzorii sau, după caz, auditorii interni vor aduce la cunoștință membrilor consiliului de administrație neregulile în administrație și

¹⁾ Alin. (1) și (2) ale art. 163 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 118 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(1) Cenzorii sunt obligați să supravegheze gestiunea societății, să verifice dacă situațiile financiare sunt legal întocmite și în concordanță cu registrele, dacă acestea din urmă sunt ținute regulat și dacă evaluarea elementelor patrimoniale s-a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare.

(2) Despre toate acestea, precum și asupra propunerilor pe care le vor considera necesare cu privire la situațiile financiare și repartizarea profitului, cenzorii vor prezenta adunării generale un raport amănunțit.”

²⁾ Alin. (4) al art. 163 a fost abrogat prin art. I pct. 119 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(4) Cenzorii sunt obligați, de asemenea:

a) să facă, în fiecare lună și pe neașteptate, inspecții casei și să verifice existența titlurilor sau valorilor ce sunt proprietatea societății sau au fost primite în gaj, cauciune ori depozit;

b) să convoace adunarea ordinară sau extraordinară, când n-a fost convocată de administratori;

c) să ia parte la adunările ordinare și extraordinare, putând face să se insereze în ordinea de zi propunerile pe care le vor crede necesare;

d) să constate regulata depunere a garanției din partea administratorilor;

e) să vegheze ca dispozițiile legii și ale actului constitutiv să fie îndeplinite de administratori și lichidatori.”

³⁾ Alin. (5) al art. 163 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 118 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(5) Cenzorii vor

încălcările dispozițiilor legale și ale prevederilor actului constitutiv pe care le constată, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștință adunării generale.

Art. 164. (1) Cenzorii au dreptul să obțină în fiecare lună de la administratori o situație despre mersul operațiunilor.

(2) ¹⁾ *Abrogat.*

(3) Este interzis cenzorilor să comunice acționarilor în particular sau terților datele referitoare la operațiunile societății, constatate cu ocazia exercitării mandatului lor.

Art. 164¹. ²⁾ (1) Orice acționar are dreptul să reclame cenzorilor faptele despre care crede că trebuie cenzurate, iar aceștia le vor avea în vedere la întocmirea raportului către adunarea generală.

(2) În cazul în care reclamația este făcută de acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă actul constitutiv prevede astfel, cenzorii sunt obligați să o verifice. Dacă vor aprecia că reclamația este întemeiată și urgentă, sunt obligați să convoace imediat adunarea generală și să prezinte acesteia observațiile lor. În caz contrar, ei trebuie să pună în discuție reclamația la prima adunare. Adunarea generală trebuie să ia o hotărâre asupra celor reclamate.

(3) În cazul societăților în care au fost desemnați auditori interni, potrivit legii, orice acționar are dreptul să reclame acestora faptele despre care cred că trebuie verificate. Auditorii interni le vor avea în vedere la întocmirea raportului către consiliul de administrație, respectiv consiliul de supraveghere. În cazul în care reclamația este făcută de acționari reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social ori o cotă mai mică, dacă actul constitutiv prevede astfel, auditorii interni sunt obligați să verifice faptele reclamate, iar în cazul în care sunt confirmate, fiind consemnate într-un raport ce va fi comunicat consiliului de administrație, respectiv consiliului de supraveghere, și pus la dispoziție adunării generale;

aduce la cunoștință administratorilor neregulile în administrație și încălcările dispozițiilor legale și ale prevederilor actului constitutiv pe care le constată, iar cazurile mai importante le vor aduce la cunoștință adunării generale."

¹⁾ Alin. (2) al art. 164 a fost abrogat prin art. 1 pct. 120 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „(2) Cenzorii iau parte la adunările administratorilor, fără drept de vot.”

²⁾ Art. 164¹ a fost introdus prin art. 1 pct. 121 din Legea nr. 441/2006.

în acest caz, consiliul de administrație, respectiv consiliul de supraveghere, este obligat să convoace adunarea generală.

Art. 165. (1) Pentru îndeplinirea obligației prevăzute la art. 163 alin. (2), cenzorii vor delibera împreună; ei însă vor putea face, în caz de neînțelegere, rapoarte separate, care vor trebui să fie prezentate adunării generale.

(2) Pentru celelalte obligații impuse de lege, cenzorii vor putea lucra separat.

(3) Cenzorii vor trece într-un registru special deliberările lor, precum și constatările făcute în exercițiul mandatului lor.

Art. 166. (1) Întinderea și efectele răspunderii cenzorilor sunt determinate de regulile mandatului.

(2) Revocarea lor se va putea face numai de adunarea generală, cu votul cerut la adunările extraordinare.

(3) Dispozițiile art. 73, 145 și 155 se aplică și cenzorilor.

Secțiunea a V-a. Despre emiterea de obligațiuni

Art. 167. (1) ¹⁾ Valoarea nominală a unei obligațiuni nu poate fi mai mică de 2,5 lei.

(2) Obligațiunile din aceeași emisiune trebuie să fie de o valoare egală și acordă posesorilor lor drepturi egale.

(3) Obligațiunile pot fi emise în formă materială, pe suport hârtie, sau în formă dematerializată, prin înscriere în cont.

Notă: 1. Potrivit art. 8 din Legea nr. 32/2006 privind obligațiunile ipotecare, „Prevederile art. 167 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică obligațiunilor ipotecare emise în temeiul prezentei legi.”

¹⁾ Alin. (1) al art. 167 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 122 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Valoarea nominală a unei obligațiuni nu poate fi mai mică de 2,50 lei (RON).” Menționăm că suma prevăzută la art. 167 alin. (1), în forma anterioară Legii nr. 441/2006, a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

2. Potrivit art. 46 din Legea nr. 31/2006 privind securitizarea creanțelor „Prevederile art. 167 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică obligațiunilor securitizate emise în temeiul prezentei legi.”

Art. 168. ¹⁾ Abrogat.

Art. 169. ²⁾ Abrogat.

Art. 170. (1) Subscripția obligațiunilor va fi făcută pe exemplarele prospectului de emisiune.

(2) Valoarea obligațiunilor subscrise trebuie să fie integral vărsată.

(3) ³⁾ Titlurile obligațiunilor trebuie să cuprindă datele prevăzute în legislația pieței de capital.

(4) Titlurile vor fi semnate în conformitate cu dispozițiile art. 93 alin. (4).

(5) Valoarea nominală a obligațiunilor convertibile în acțiuni va trebui să fie egală cu cea a acțiunilor.

Art. 171. (1) Deținătorii de obligațiuni se pot întruni în adunare generală, pentru a delibera asupra intereselor lor.

¹⁾ Art. 168 a fost abrogat prin art. I pct. 123 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 168.** Pentru a proceda la emiterea de obligațiuni prin ofertă publică, definită ca atare prin Legea nr. 52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, administratorii vor publica un prospect de emisiune, care va cuprinde:

- a) denumirea, obiectul de activitate, sediul și durata societății;
- b) capitalul social și rezervele;
- c) data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii de înmatriculare și modificările ce s-au adus actului constitutiv;
- d) situația patrimoniului social după ultimul bilanț contabil aprobat;
- e) categoriile de acțiuni emise de societate;
- f) suma totală a obligațiunilor care au fost emise anterior și a celor care urmează a fi emise, modul de rambursare, valoarea nominală a obligațiunilor, dobânda lor, indicarea dacă sunt nominative sau la purtător, precum și indicarea dacă sunt convertibile dintr-o categorie în alta, ori în acțiuni;
- g) sarcinile ce grevează imobilele societății;
- h) data la care a fost publicată hotărârea adunării generale extraordinare care a aprobat emiterea de obligațiuni.”

²⁾ Art. 169 a fost abrogat prin art. I pct. 123 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 169.** În cazul în care obligațiunile fac obiectul unei oferte publice definite ca atare de Legea nr. 52/1994, emiterea și tranzacționarea lor sunt supuse acelei legi.”

³⁾ Alin. (3) al art. 170 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 124 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(3) Titlurile obligațiunilor trebuie să cuprindă datele arătate la art. 168, numărul de ordine și tabloul plăților în capital și dobânzi.”

(2) Adunarea va fi convocată pe cheltuiala societății care a emis obligațiunile, la cererea unui număr de deținători care să reprezinte a patra parte din titlurile emise și nerambursate sau, după numirea reprezentanților deținătorilor de obligațiuni, la cererea acestora.

(3) Dispozițiile prevăzute pentru adunarea ordinară a acționarilor se aplică și adunării deținătorilor de obligațiuni, în ce privește formele, condițiile, termenele convocării, depunerea titlurilor și votarea.

(4) Societatea emitentă nu poate participa la deliberările adunării deținătorilor de obligațiuni, în baza obligațiunilor pe care le posedă.

(5) ¹⁾ Deținătorii de obligațiuni vor putea fi reprezentați prin mandatar, alții decât administratorii, directorii, respectiv membrii directoratului, ai consiliului de supraveghere ori cenzorii sau funcționarii societății.

Art. 172. (1) Adunarea deținătorilor de obligațiuni legal constituită poate:

a) să numească un reprezentant al deținătorilor de obligațiuni și unul sau mai mulți supleanți, cu dreptul de a-i reprezenta față de societate și în justiție, fixându-le remunerația; aceștia nu pot lua parte la administrarea societății, dar vor putea asista la adunările sale generale;

b) să îndeplinească toate actele de supraveghere și de apărare a intereselor lor comune sau să autorizeze un reprezentant cu îndeplinirea lor;

c) să constituie un fond, care va putea fi luat din dobânzile cuvenite deținătorilor de obligațiuni, pentru a face față cheltuielilor necesare apărării drepturilor lor, stabilind, în același timp, regulile pentru gestiunea acestui fond;

d) să se opună la orice modificare a actului constitutiv sau a condițiilor împrumutului, prin care s-ar putea aduce o atingere drepturilor deținătorilor de obligațiuni;

e) să se pronunțe asupra emiterii de noi obligațiuni.

(2) Hotărârile adunării vor fi aduse la cunoștință societății, în termen de cel mult 3 zile de la adoptarea lor.

Art. 173. Pentru validitatea deliberărilor prevăzute la art. 172 alin. (1) lit. a), b) și c) hotărârea se ia cu o majoritate reprezentând cel puțin o treime din titlurile emise și nerambursate; în celelalte cazuri este necesară

¹⁾ Alin. (5) al art. 171 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 125 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(5) Deținătorii de obligațiuni vor putea fi reprezentați prin mandatar, alții decât administratorii, cenzorii sau funcționarii societății.”

prezența în adunare a deținătorilor reprezentând cel puțin două treimi din titlurile nerambursate și votul favorabil a cel puțin patru cincimi din titlurile reprezentate la adunare.

Art. 174. (1) Hotărârile luate de adunarea deținătorilor de obligațiuni sunt obligatorii și pentru deținătorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra.

(2) Hotărârile adunării deținătorilor de obligațiuni pot fi atacate în justiție de către deținătorii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței, în termenul și cu efectele arătate în art. 132 și 133.

Art. 175. Acțiunea în justiție a deținătorului de obligațiuni împotriva societății nu este admisibilă dacă are același obiect cu al acțiunii intentate de reprezentantul deținătorilor de obligațiuni sau este contrară unei hotărâri a adunării deținătorilor de obligațiuni.

Art. 176. (1) Obligațiunile se rambursează de societatea emitentă la scadență.

(2) Înainte de scadență, obligațiunile din aceeași emisiune și cu aceeași valoare pot fi rambursate, prin tragere la sorți, la o sumă superioară valorii lor nominale, stabilită de societate și anunțată public cu cel puțin 15 zile înainte de data tragerii la sorți.

(3) Obligațiunile convertibile pot fi preschimbate în acțiuni ale societății emitente, în condițiile stabilite în prospectul de ofertă publică.

Secțiunea a VI-a. Despre registrele societății și despre situațiile financiare anuale

Art. 177. (1) În afară de evidențele prevăzute de lege, societățile pe acțiuni trebuie să țină:

a) ¹⁾ un registru al acționarilor care să arate, după caz, numele și prenumele, codul numeric personal, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele făcute în contul acțiunilor.

¹⁾ Lit. a) de la alin. (1) al art. 177 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 126 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „a) un registru al acționarilor care să arate, după caz, numele și prenumele, codul numeric personal, denumirea, domiciliul sau sediul acționarilor cu acțiuni nominative, precum și vărsămintele

Evidența acțiunilor tranzacționate pe o piață reglementată/sistem alternativ de tranzacționare se realizează cu respectarea legislației specifice pieței de capital;

- b) un registru al ședințelor și deliberărilor adunărilor generale;
- c) ¹⁾ un registru al ședinței și deliberărilor consiliului de administrație, respectiv ale directoratului și consiliului de supraveghere;
- d) ²⁾ *abrogată*;
- e) ³⁾ un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de cenzori și, după caz, de auditori interni, în exercitarea mandatului lor;
- f) un registru al obligațiunilor, care să arate totalul obligațiunilor emise și al celor rambursate, precum și numele și prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul titularilor, când ele sunt nominative. Evidența obligațiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață reglementată sau printr-un sistem alternativ de tranzacționare va fi ținută conform legislației specifice pieței de capital;
- g) ⁴⁾ orice alte registre prevăzute de acte normative speciale.

(2) ⁵⁾ Registrele prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și f) vor fi ținute prin grija consiliului de administrație, respectiv a directoratului, cel prevăzut la lit. c) prin grija organului în cauză, iar cel prevăzut la lit. e) prin grija cenzorilor

făcute în contul acțiunilor. Evidența valorilor mobiliare emise de o societate deținută public, tranzacționate pe o piață reglementată, va fi ținută de o societate de registru autorizată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/2002;"

¹⁾ Lit. c) de la alin. (1) al art. 177 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 126 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „c) un registru al ședințelor și deliberărilor consiliului de administrație;

²⁾ Lit. d) de la alin. (1) al art. 177 a fost abrogată prin art. I pct. 127 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „d) un registru al ședințelor și deliberărilor comitetului de direcție;

³⁾ Lit. e) și f) de la alin. (1) al art. 177 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 126 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „e) un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor;

f) un registru al obligațiunilor, care să arate totalul obligațiunilor emise și al celor rambursate, precum și numele și prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul titularilor, când ele sunt nominative. Evidența obligațiunilor emise în formă dematerializată și tranzacționate pe o piață organizată va fi ținută conform Legii nr. 52/1994."

⁴⁾ Lit. g) de la alin. (1) al art. 177 a fost introdusă prin art. I pct. 128 din Legea nr. 441/2006.

⁵⁾ Alin. (2) al art. 177 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 129 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Registrele prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) și f) vor fi ținute prin grija consiliului de administrație, cel prevăzut la lit. d), prin grija comitetului de direcție, iar cel prevăzut la lit. e), prin grija cenzorilor."

sau, după caz, a auditorilor interni; registrele prevăzute la alin. (1) lit. g) vor fi ținute în condițiile prevăzute de actele normative respective.

Art. 178. (1) ¹⁾ Administratorii sau, după caz, societățile de registru independent au obligația să pună la dispoziție acționarilor și altor solicitanți registrele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. a) și să elibereze, la cerere, pe cheltuiala acestora, extrase de pe ele.

(2) De asemenea, sunt obligați să pună la dispoziția acționarilor și a deținătorilor de obligațiuni, în aceleași condiții, registrele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. b) și f).

Art. 179. Registrul acționarilor și registrul obligațiunilor se pot ține manual sau în sistem computerizat.

Art. 180. (1) Societatea comercială poate contracta cu o societate de registru independent privat ținerea registrului acționarilor în sistem computerizat și efectuarea înregistrărilor și a altor operațiuni legate de acest registru.

(2) Dispozițiile alineatului precedent sunt aplicabile, în mod corespunzător, și în ceea ce privește registrul obligațiunilor.

(3) Ținerea registrului acționarilor și/sau a registrului obligațiunilor de către o societate de registru independent autorizat este obligatorie în cazurile prevăzute de lege.

(4) În cazul în care registrul acționarilor este ținut de către o societate de registru independent autorizată, este obligatorie menționarea în registrul comerțului a firmei și a sediului acesteia, precum și a oricăror modificări intervenite cu privire la aceste elemente de identificare.

Art. 181. ²⁾ Consiliul de administrație, respectiv directoratul, trebuie să prezinte cenzorilor, respectiv auditorilor interni și auditorilor financiari,

¹⁾ Alin. (1) al art. 178 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 130 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Administratorii sau, după caz, societățile de registru independent au obligația să pună la dispoziția acționarilor și a oricăror alți solicitanți registrele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. a) și să elibereze, la cerere, pe cheltuiala acestora, extrase de pe ele.”

²⁾ Art. 181 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 131 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 181. Administratorii trebuie să prezinte cenzorilor sau auditorilor financiari, cu cel puțin o lună înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale, situația financiară anuală pentru exercițiul financiar precedent, însoțită de raportul lor și de documentele justificative.”

cu cel puțin 30 de zile înainte de ziua stabilită pentru ședința adunării generale situația financiară anuală pentru exercițiul financiar precedent, însoțită de raportul lor și de documentele justificative.

Art. 182. (1) Situațiile financiare anuale se vor întocmi în condițiile prevăzute de lege.

(2) Situațiile financiare anuale ale societăților comerciale vor fi verificate sau auditate, potrivit legii.

Art. 183. (1) Din profitul societății se va prelua, în fiecare an, cel puțin 5% pentru formarea fondului de rezervă, până ce acesta va atinge minimum a cincea parte din capitalul social.

(2) Dacă fondul de rezervă, după constituire, s-a micșorat din orice cauză, va fi completat, cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) De asemenea, se include în fondul de rezervă, chiar dacă acesta a atins suma prevăzută la alin. (1), excedentul obținut prin vânzarea acțiunilor la un curs mai mare decât valoarea lor nominală, dacă acest excedent nu este întrebuințat la plata cheltuielilor de emisiune sau destinat amortizărilor.

(4) Fondatorii vor participa la profit, dacă acest lucru este prevăzut în actul constitutiv ori, în lipsa unor asemenea prevederi, a fost aprobat de adunarea generală extraordinară.

(5) În toate cazurile, condițiile participării se vor stabili de adunarea generală, pentru fiecare exercițiu financiar.

Art. 184. ¹⁾ (1) Raportul cenzorilor sau, după caz, al auditorului financiar rămâne depus la sediul societății și la cel al sucursalelor în cele 15 zile care preced întrunirea adunării generale, pentru a fi consultate de acționari.

(2) La cerere, consiliul de administrație, respectiv directoratul, eliberează acționarilor copii de pe aceste documente. Sumele percepute pentru eliberarea de copii nu pot depăși costurile administrative implicate de furnizarea acestora.

¹⁾ Art. 184 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 132 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 184.** (1) Situațiile financiare anuale, împreună cu rapoartele administratorilor, cenzorilor sau ale auditorilor financiari vor rămâne depuse la sediul societății și la cel al sucursalelor, în cele 15 zile care preced întrunirea adunării generale, pentru a fi consultate de acționari.

(2) Acționarii vor putea cere consiliului de administrație, pe cheltuiala lor, copii de pe situațiile financiare anuale și de pe celelalte rapoarte prevăzute la alin. (1).”

Art. 185. ¹⁾ (1) Consiliul de administrație, respectiv directoratul, este obligat ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună la registrul comerțului copii pe suport hârtie și în formă electronică sau numai în formă electronică, având atașată o semnătură electronică extinsă, ale situațiilor financiare anuale, însoțite de raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și de procesul-verbal al adunării generale, în condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată.

(2) Un anunț prin care se confirmă depunerea acestor acte va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala societății și prin grija oficiului registrului comerțului, pentru societățile comerciale care au o cifră anuală de afaceri de peste 10 milioane lei.

(3) Pentru societățile comerciale a căror cifră anuală de afaceri nu depășește 10 milioane lei, anunțul prevăzut la alin. (2) va fi publicat, pentru acces gratuit, pe pagina de internet a oficiului registrului comerțului.

(4) Datele cuprinse în situațiile financiare anuale sunt transmise în formă electronică de către oficiile registrului comerțului către Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile stabilite prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Notă: Potrivit art. III alin. (3) din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată: „De la data de 1 ianuarie 2007, situațiile financiare anuale și documentele anexate acestora, prevăzute la art. 185 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind

¹⁾ Art. 185 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 133 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 185. (1) Administratorii sunt obligați ca, în termen de 15 zile de la data adunării generale, să depună o copie de pe situațiile financiare anuale, însoțite de raportul lor, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari, precum și de procesul-verbal al adunării generale la oficiul registrului comerțului, precum și la Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile prevăzute de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Un anunț prin care se confirmă depunerea acestor acte va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala societății și prin grija oficiului registrului comerțului, pentru societățile comerciale care au o cifră anuală de afaceri de peste 10 milioane lei (RON).” Menționăm că suma prevăzută la art. 185 alin. (2), în forma anterioară Legii nr. 441/2006, a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificate potrivit prezentei legi, vor fi depuse numai la oficiul registrului comerțului.”

Art. 186. ¹⁾ Aprobarea situațiilor financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere, în conformitate cu prevederile art. 155.

Capitolul V. Societățile în comandită pe acțiuni

Art. 187. ²⁾ Societatea în comandită pe acțiuni este reglementată de dispozițiile referitoare la societățile pe acțiuni, cu excepția art. 153-155¹ și a dispozițiilor prezentului capitol.

Art. 188. (1) Administrarea societății este încredințată unui sau mai multor asociați comandați.

(2) Asociaților comandați li se vor aplica dispozițiile prevăzute la art. 80-83, iar asociaților comanditari cele din art. 89 și 90.

Art. 189. (1) În societatea în comandită pe acțiuni, administratorii vor putea fi revocați de adunarea generală a acționarilor, printr-o hotărâre luată cu majoritatea stabilită pentru adunările extraordinare.

(2) Adunarea generală, cu aceeași majoritate și cu respectarea art. 138, alege altă persoană în locul administratorului revocat, decedat sau care a încetat exercitarea mandatului său.

(3) Numirea trebuie aprobată și de ceilalți administratori, dacă sunt mai mulți.

(4) Noul administrator devine asociat comanditat.

¹⁾ Art. 186 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 134 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 186.** Aprobarea situațiilor financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, directorilor, cenzorilor sau auditorilor financiari.”

²⁾ Art. 187 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 135 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 187.** Societatea în comandită pe acțiuni este reglementată de dispozițiile referitoare la societățile pe acțiuni, cu excepția dispozițiilor prezentului capitol.”

(5) Administratorul revocat rămâne răspunzător nelimitat față de terți pentru obligațiile pe care le-a contractat în timpul administrației sale, putând însă exercita acțiune în regres împotriva societății.

Art. 190. ¹⁾ Asociații comandați, care sunt administratori, nu pot lua parte la deliberările adunărilor generale pentru alegerea cenzorilor sau, după caz, a auditorului financiar, chiar dacă posedă acțiuni ale societății.

Capitolul VI. Societățile cu răspundere limitată

Art. 191. (1) Hotărârile asociațiilor se iau în adunarea generală.

(2) Prin actul constitutiv se va putea stabili că votarea se poate face și prin corespondență.

Art. 192. (1) Adunarea generală decide prin votul reprezentând majoritatea absolută a asociațiilor și a părților sociale, în afară de cazul când în actul constitutiv se prevede altfel.

(2) Pentru hotărârile având ca obiect modificarea actului constitutiv este necesar votul tuturor asociațiilor, în afară de cazul când legea sau actul constitutiv prevede altfel.

Art. 193. (1) Fiecare parte socială dă dreptul la un vot.

(2) Un asociat nu poate exercita dreptul său de vot în deliberările adunărilor asociațiilor referitoare la aporturile sale în natură sau la actele juridice încheiate între ele și societate.

(3) Dacă adunarea legal constituită nu poate lua o hotărâre valabilă din cauza neîntrunirii majorității cerute, adunarea convocată din nou poate decide asupra ordinii de zi, oricare ar fi numărul de asociați și partea din capitalul social reprezentată de asociații prezenți.

¹⁾ Art. 190 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 136 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 190.** Asociații comandați, care sunt administratori, nu pot lua parte la deliberările adunărilor generale pentru alegerea cenzorilor, chiar dacă posedă acțiuni ale societății.”

Art. 194. (1) ¹⁾ Adunarea generală a asociațiilor are următoarele obligații principale:

a) să aprobe situația financiară anuală și să stabilească repartizarea profitului net;

b) să desemneze administratorii și cenzorii sau, după caz, auditorii interni, să îi revoce și să le dea descărcare de activitate, precum și să decidă contractarea auditului financiar, atunci când acesta nu are caracter obligatoriu, potrivit legii;

c) să decidă urmărirea administratorilor și cenzorilor sau, după caz, a auditorilor interni pentru daunele pricinuite societății, desemnând și persoana însărcinată să o exercite;

d) să modifice actul constitutiv.

(2) În acest din urmă caz, dacă în actul constitutiv se prevede dreptul de retragere a asociatului pentru că nu este de acord cu modificările aduse acestuia, se aplică dispozițiile art. 224 și 225.

Art. 195. (1) Administratorii sunt obligați să convoace adunarea asociațiilor la sediul social, cel puțin o dată pe an sau de câte ori este necesar.

(2) Un asociat sau un număr de asociați, ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social, va putea cere convocarea adunării generale, arătând scopul acestei convocări.

(3) Convocarea adunării se va face în forma prevăzută în actul constitutiv, iar în lipsa unei dispoziții speciale, prin scrisoare recomandată, cu cel puțin 10 zile înainte de ziua fixată pentru ținerea acesteia, arătându-se ordinea de zi.

Art. 196. Dispozițiile prevăzute pentru societățile pe acțiuni, în ce privește dreptul de a ataca hotărârile adunării generale, se aplică și societăților cu răspundere limitată, termenul de 15 zile prevăzut la art. 132 alin. (2) urmând să curgă de la data la care asociatul a luat cunoștință de hotărârea adunării generale pe care o atacă.

¹⁾ Partea introductivă și lit. b) și c) de la alin. (1) al art. 194 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 137 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(1) Adunarea asociațiilor are următoarele obligații principale: (...)”

b) să îi desemneze pe administratori și cenzori, să îi revoce și să le dea descărcare de activitatea lor, precum și să decidă contractarea auditului financiar, atunci când acesta nu are caracter obligatoriu, potrivit legii;

c) să decidă urmărirea administratorilor și cenzorilor pentru daunele pricinuite societății, desemnând și persoana însărcinată să o exercite;”.

Art. 196¹. ¹⁾ (1) În cazul societăților cu răspundere limitată cu asociat unic, acesta va exercita atribuțiile adunării generale a asociaților societății.

(2) Asociatul unic va consemna de îndată, în scris, orice decizie adoptată în conformitate cu alin. (1).

(3) Asociatul unic poate avea calitatea de salariat al societății cu răspundere limitată al cărui asociat unic este, cu excepția cazului în care are calitatea de administrator unic sau de membru al consiliului de administrație.

Art. 197. (1) Societatea este administrată de unul sau mai mulți administratori, asociați sau neasociați, numiți prin actul constitutiv sau de adunarea generală.

(2) Administratorii nu pot primi, fără autorizarea adunării asociaților, mandatul de administrator în alte societăți concurente sau având același obiect de activitate, nici să facă același fel de comerț ori altul concurent pe cont propriu sau pe contul altei persoane fizice sau juridice, sub sancțiunea revocării și răspunderii pentru daune.

(3) Dispozițiile art. 75, 76, 77 alin. (1) și 79 se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 198. (1) Societatea trebuie să țină, prin grija administratorilor, un registru al asociaților, în care se vor înscrie, după caz, numele și prenumele, denumirea, domiciliul sau sediul fiecărui asociat, partea acestuia din capitalul social, transferul părților sociale sau orice altă modificare privitoare la acestea.

(2) Administratorii răspund personal și solidar pentru orice daună pricinuită prin nerespectarea prevederilor de la alin. (1).

(3) Registrul poate fi cercetat de asociați și creditorii.

Art. 199. (1) Dispozițiile art. 160 alin. (1) și (2) se vor aplica în mod corespunzător.

(2) ²⁾ La societățile comerciale care nu se încadrează în prevederile art. 160 alin. (1), adunarea asociaților poate numi unul sau mai mulți cenzori ori un auditor financiar, potrivit art. 160 alin. (1¹).

¹⁾ Art. 196¹ a fost introdus prin art. I pct. 138 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Alin. (2) al art. 199 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 139 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) La societățile comerciale care nu se încadrează în prevederile art. 160 alin. (1), adunarea asociaților poate numi unul sau mai mulți cenzori.”

(3) Dacă numărul asociaților trece de 15, numirea cenzorilor este obligatorie.

(4) Dispozițiile prevăzute pentru cenzorii societăților pe acțiuni se aplică și cenzorilor din societățile cu răspundere limitată.

(5) ¹⁾ În lipsă de cenzori sau, după caz, de auditor financiar, fiecare dintre asociați, care nu este administrator al societății, va exercita dreptul de control pe care asociații îl au în societățile în nume colectiv.

Art. 200. Societatea cu răspundere limitată nu poate emite obligațiuni.

Art. 201. (1) ²⁾ Situațiile financiare vor fi întocmite după normele prevăzute pentru societatea pe acțiuni. În urma aprobării lor de către adunarea generală a asociaților, administratorii vor depune la registrul comerțului, în termen de 15 zile de la data adunării generale, copii ale situațiilor financiare anuale, în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, spre a fi publicate în conformitate cu art. 185.

(2) Dispozițiile prevăzute pentru fondurile de rezervă la societatea pe acțiuni, ca și acelea privitoare la reducerea capitalului social, se aplică și societăților cu răspundere limitată.

Art. 202. (1) Părțile sociale pot fi transmise între asociați.

(2) Transmiterea către persoane din afara societății este permisă numai dacă a fost aprobată de asociați reprezentând cel puțin trei pătrimi din capitalul social.

(3) În cazul dobândirii unei părți sociale prin succesiune, prevederile alin. (2) nu sunt aplicabile dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel;

¹⁾ Alin. (5) al art. 199 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 139 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(5) În lipsă de cenzori, fiecare dintre asociați, care nu este administrator al societății, va exercita dreptul de control pe care asociații îl au în societățile în nume colectiv.”

²⁾ Alin. (1) al art. 201 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 140 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Situațiile financiare vor fi întocmite după normele prevăzute pentru societatea pe acțiuni. După aprobarea de către adunarea generală a asociaților, ele vor fi depuse de administratori la direcțiile generale ale finanțelor publice competente, în termenele prevăzute de lege. Un exemplar al situației financiare anuale va fi depus la oficiul registrului comerțului. Acesta va face anunțul prevăzut la art. 185 alin. (2).”

în acest din urmă caz, societatea este obligată la plata părții sociale către succesori, conform ultimului bilanț contabil aprobat.

(4) În cazul în care s-ar depăși maximul legal de asociați din cauza numărului succesorilor, aceștia vor fi obligați să desemneze un număr de titulari ce nu va depăși maximul legal.

Art. 203. (1) Transmiterea părților sociale trebuie înscrisă în registrul comerțului și în registrul de asociați al societății.

(2) Transmiterea are efect față de terți numai din momentul înscrierii ei în registrul comerțului.

Titlul IV. Modificarea actului constitutiv

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 204. (1) ¹⁾ Actul constitutiv poate fi modificat prin hotărârea adunării generale, adoptată în condițiile legii, sau prin hotărârea instanței judecătorești, în condițiile art. 223 alin. (3) și ale art. 226 alin. (2).

(2) Forma autentică a actului modificator adoptat de asociați este obligatorie atunci când are ca obiect:

a) majorarea capitalului social prin subscrierea ca aport în natură a unui teren;

b) modificarea formei juridice a societății într-o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;

c) majorarea capitalului social prin subscripție publică.

(3) ²⁾ Dispozițiile art. 17 alin. (1) se aplică și în cazul schimbării denumirii ori în cel al continuării societății cu răspundere limitată cu asociat unic.

(4) După fiecare modificare a actului constitutiv, administratorii, respectiv directoratul, va depune la registrul comerțului, în termen de 15 zile, actul modificator și textul complet al actului constitutiv, actualizat cu toate modificările, care vor fi înregistrate în temeiul hotărârii judecătorului-delegat, cu excepția situațiilor stipulate la art. 223 alin. (3) și la art. 226 alin. (2), atunci când înregistrarea va fi efectuată pe baza hotărârii irevocabile de excludere sau de retragere.

¹⁾ Alin. (1) al art. 204 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 141 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Actul constitutiv poate fi modificat prin hotărârea adunării generale adoptată în condițiile legii sau printr-un act adițional la actul constitutiv sau prin hotărârea instanței judecătorești, în condițiile art. 223 alin. (3) și art. 226 alin. (2).”

²⁾ Alin. (3)-(7) ale art. 204 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 141 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(3) Dispozițiile art. 17 se aplică și în cazul schimbării denumirii ori în cel al continuării societății cu răspundere limitată cu asociat unic.

(4) Actul modificator, cuprinzând trimiterile la textele modificate ale actului constitutiv, se înregistrează în registrul comerțului pe baza încheierii judecătorului delegat, cu excepția cazului prevăzut de art. 223 alin. (3) și art. 226 alin. (2), când înregistrarea se va face pe baza hotărârii irevocabile de excludere.

(5) Oficiul registrului comerțului va înainta din oficiu actul modificator astfel înregistrat și o notificare asupra depunerii textului actualizat al actului constitutiv către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, spre a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala societății.

(6) Actul modificator al actului constitutiv al unei societăți în nume colectiv sau în comandită simplă, în formă autentică, se depune la oficiul registrului comerțului, cu respectarea prevederilor alin. (4), și se menționează în acest registru, fără a fi obligatorie publicarea lui în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(7) În forma actualizată potrivit alin. (4) se pot omite numele sau denumirea și celelalte date de identificare a fondatorilor și a primilor membri ai organelor societății.

(8) În forma actualizată potrivit alineatului precedent, se pot omite numele sau denumirea și celelalte date de identificare ale fondatorilor și ale primilor membri ai organelor societății.

(9) Omisiunea este permisă numai dacă au trecut cel puțin 5 ani de la data înmatriculării societății și numai dacă actul constitutiv nu prevede altfel.

Art. 205. Schimbarea formei societății, prelungirea duratei ei sau alte modificări ale actului constitutiv al societății nu atrag crearea unei persoane juridice noi.

Art. 206. (1) Creditorii particulari ai asociaților dintr-o societate în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată pot face opoziție, în condițiile art. 62, împotriva hotărârii adunării asociaților de prelungire a duratei societății peste termenul fixat inițial, dacă au drepturi stabilite printr-un titlu executoriu anterior hotărârii.

(5) După înregistrarea în registrul comerțului, actul modificator se trimite, din oficiu, Monitorului Oficial al României, spre publicare în partea a IV-a, de către registrul comerțului, pe cheltuiala societății.

(6) Actul modificator al actului constitutiv al unei societăți în nume colectiv sau în comandită simplă, în formă autentică, se depune la oficiul registrului comerțului și se menționează în acest registru, fără a fi obligatorie publicarea lui în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(7) Dacă se aduc mai multe modificări actului constitutiv, fie concomitent, fie succesiv, acesta va fi actualizat cu toate modificările la zi și, în această formă, va fi depus la oficiul registrului comerțului.”

(2) Când opoziția a fost admisă, asociații trebuie să decidă, în termen de o lună de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din societate pe asociatul debitor al oponentului.

(3) În acest din urmă caz, drepturile cuvenite asociatului debitor vor fi calculate pe baza ultimului bilanț contabil aprobat.

Capitolul II. Reducerea sau majorarea capitalului social

Art. 207. (1) Capitalul social poate fi redus prin:

- a) micșorarea numărului de acțiuni sau părți sociale;
- b) reducerea valorii nominale a acțiunilor sau a părților sociale;
- c) dobândirea propriilor acțiuni, urmată de anularea lor.

(2) Capitalul social mai poate fi redus, atunci când reducerea nu este motivată de pierderi, prin:

- a) scutirea totală sau parțială a asociaților de vărsămintele datorate;
- b) restituirea către acționari a unei cote-părți din aporturi, proporțională cu reducerea capitalului social și calculată egal pentru fiecare acțiune sau parte socială;
- c) alte procedee prevăzute de lege.

Art. 208. (1) Reducerea capitalului social va putea fi făcută numai după trecerea a două luni din ziua în care hotărârea a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Hotărârea va trebui să respecte minimul de capital social, atunci când legea îl fixează, să arate motivele pentru care se face reducerea și procedeul ce va fi utilizat pentru efectuarea ei.

(3) ¹⁾ Creditorii societății, ale căror creanțe sunt anterioare publicării hotărârii, vor fi îndreptățiți să obțină garanții pentru creanțele care nu au devenit scadente până la data respectivei publicări. Aceștia au dreptul de a face opoziție împotriva acestei hotărâri, în conformitate cu art. 62.

¹⁾ Alin. (3) și (4) ale art. 208 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 142 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(3) Orice creditor al societății, a cărei creanță este constatată printr-un titlu anterior publicării hotărârii, poate face opoziție în condițiile art. 62.

(4) Reducerea capitalului social nu are efect și nu se fac plăți în beneficiul acționarilor, până când creditorii nu vor fi obținut realizarea creanțelor lor sau garanții adecvate sau până la data la care instanța, considerând că societatea a oferit creditorilor garanții adecvate ori că, luându-se în considerare activul societății, garanțiile nu sunt necesare, nu va fi respins cererea creditorilor, prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

Art. 209. Când societatea a emis obligațiuni, nu se va putea proceda la reducerea capitalului social prin restituiri făcute acționarilor din sumele rambursate în contul acțiunilor, decât în proporție cu valoarea obligațiunilor rambursate.

Art. 210. (1) Capitalul social se poate mări prin emisiunea de acțiuni noi sau prin majorarea valorii nominale a acțiunilor existente în schimbul unor noi aporturi în numerar și/sau în natură.

(2) De asemenea, acțiunile noi sunt liberate prin încorporarea rezervelor, cu excepția rezervelor legale, precum și a beneficiilor sau a primelor de emisiune, ori prin compensarea unor creanțe lichide și exigibile asupra societății cu acțiuni ale acesteia.

(3) Diferențele favorabile din reevaluarea patrimoniului vor fi incluse în rezerve, fără a majora capitalul social.

(4) Mărirea capitalului social prin majorarea valorii nominale a acțiunilor poate fi hotărâtă numai cu votul tuturor acționarilor, în afară de cazul când este realizată prin încorporarea rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune.

Notă: A se vedea și dispozițiile cuprinse în art. II alin. (2¹) din Legea nr. 302/2005, astfel cum a fost completată prin Legea nr. 516/2006, *infra*, la sfârșitul legii.

Art. 211. ¹⁾ Hotărârea adunării generale pentru majorarea capitalului social se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a,

(4) Creditorii chirografari ale căror creanțe sunt constatate prin titluri anterioare publicării hotărârii pot să obțină, pe calea opoziției, exigibilitatea anticipată a creanțelor lor la data expirării termenului de două luni prevăzut de alin. (1), în afară de cazul în care societatea a oferit garanții reale sau personale acceptate de creditorii.

¹⁾ Art. 211 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 143 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 211.** Hotărârea adunării generale extraordinare pentru majorarea capitalului social se va publica în Monitorul Oficial

acordându-se pentru exercițiul dreptului de preferință un termen de cel puțin o lună, cu începere din ziua publicării.

Art. 212. (1) Societatea pe acțiuni își va putea majora capitalul social, cu respectarea dispozițiilor prevăzute pentru constituirea societății.

(2) În caz de subscripție publică, prospectul de emisiune, purtând semnăturile autentice a doi dintre administratori, va fi depus la registrul comerțului pentru îndeplinirea formalităților prevăzute la art. 18 și va cuprinde:

- a) data și numărul înmatriculării societății în registrul comerțului;
- b) denumirea și sediul societății;
- c) capitalul social subscris și vărsat;
- d) ¹⁾ numele și prenumele administratorilor, respectiv ale membrilor directoratului și consiliului de supraveghere, cenzorilor sau, după caz, auditorului financiar, și domiciliul lor;
- e) ultima situație financiară aprobată, raportul cenzorilor sau raportul auditorilor financiari;
- f) dividendele plătite în ultimii 5 ani sau de la constituire, dacă, de la această dată, au trecut mai puțin de 5 ani;
- g) obligațiunile emise de societate;
- h) hotărârea adunării generale privitoare la noua emisiune de acțiuni, valoarea totală a acestora, numărul și valoarea lor nominală, felul lor, relații privitoare la aporturi, altele decât în numerar, și avantajele acordate acestora, precum și data de la care se vor plăti dividendele.

(3) Acceptantul va putea invoca nulitatea prospectului de emisiune ce nu cuprinde toate mențiunile arătate, dacă nu a exercitat în niciun mod drepturile și obligațiile sale de acționar.

Art. 213. ²⁾ Majorarea capitalului social al unei societăți prin ofertă publică de valori mobiliare și/sau prin acordarea posibilității acționarilor

al României, Partea a IV-a, acordându-se pentru exercițiul dreptului de preferință un termen de cel puțin o lună, cu începere din ziua publicării."

¹⁾ Lit. d) de la alin. (2) al art. 212 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 144 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „d) numele și prenumele administratorilor, cenzorilor și domiciliul lor;”.

²⁾ Art. 213 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 145 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 213.** Majorarea capitalului social al unei societăți prin ofertă publică de valori mobiliare, definită ca atare prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2002, este supusă aceluși act normativ.”

de a-și tranzacționa drepturile de preferință pe piața de capital este supusă prevederilor legislației specifice pieței de capital.

Art. 214. ¹⁾ În caz de majorare a capitalului social prin ofertă publică, administratorii sunt solidar răspunzători de exactitatea celor arătate în prospectul de emisiune, în publicațiile făcute de societate sau în cererile adresate oficiului registrului comerțului, în conformitate cu prevederile legislației privind piața de capital.

Art. 215. (1) ²⁾ Dacă majorarea capitalului social se face prin aporturi în natură, adunarea generală care a hotărât aceasta va propune judecătorului-delegat numirea unuia sau mai multor experți pentru evaluarea acestor aporturi, în condițiile art. 38 și 39.

(2) Aporturi în creanțe nu sunt admise.

(3) După depunerea raportului de expertiză, adunarea generală extraordinară convocată din nou, având în vedere concluziile experților, poate hotărî majorarea capitalului social.

(4) Hotărârea adunării generale trebuie să cuprindă descrierea aporturilor în natură, numele persoanelor ce le efectuează și numărul acțiunilor ce se vor emite în schimb.

Art. 216. ³⁾ (1) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere, în primul rând acționarilor existenți, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă.

¹⁾ Art. 214 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 146 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 214.** În caz de majorare a capitalului social, prin ofertă publică, administratorii sunt solidar răspunzători de exactitatea celor arătate în prospectul de emisiune, în publicațiile făcute de societate sau în cererile adresate oficiului registrului comerțului, în vederea majorării capitalului social.”

²⁾ Alin. (1) al art. 215 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 147 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Dacă majorarea capitalului social se face prin aporturi în natură, adunarea generală extraordinară, care a hotărât aceasta, va numi unul sau mai mulți experți pentru evaluarea acestor aporturi.”

³⁾ Art. 216 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 148 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 216.** (1) Acțiunile emise pentru majorarea capitalului social vor fi oferite spre subscriere, în primul rând acționarilor existenți, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă, aceștia putându-și exercita dreptul de preferință numai în interiorul termenului hotărât de adunarea generală, dacă actul constitutiv nu prevede alt termen. După expirarea acestui termen, acțiunile vor putea fi oferite spre subscriere publicului.

(2) Operațiunea de majorare a capitalului social efectuată fără acordarea dreptului de preferință către acționarii existenți, prevăzută la alin. (1), este lovită de nulitate absolută.”

(2) Exercițarea dreptului de preferință se va putea realiza numai în interiorul termenului hotărât de adunarea generală, dacă actul constitutiv nu prevede alt termen. În toate situațiile, perioada acordată pentru exercitarea drepturilor de preferință nu poate fi mai mică de o lună de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a. După expirarea acestui termen, acțiunile vor putea fi oferite spre subscriere publicului.

(3) Orice majorare a capitalului social efectuată cu încălcarea prezentului articol este anulabilă.

Art. 216¹. ¹⁾ Acționarii au un drept de preferință și atunci când societatea emite obligațiuni convertibile în acțiuni. Dispozițiile art. 216 se aplică în mod corespunzător.

Art. 217. ²⁾ (1) Dreptul de preferință al acționarilor poate fi limitat sau ridicat numai prin hotărârea adunării generale extraordinare a acționarilor.

(2) Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va pune la dispoziție adunării generale extraordinare a acționarilor un raport scris, prin care se precizează motivele limitării sau ridicării dreptului de preferință. Acest raport va explica, de asemenea, modul de determinare a valorii de emisiune a acțiunilor.

(3) Hotărârea va fi luată în prezența acționarilor reprezentând trei părți din capitalul social subscris, cu majoritatea voturilor acționarilor prezenți.

(4) Hotărârea va fi depusă la oficiul registrului comerțului de către consiliul de administrație, respectiv de către directorat, spre menționare în registrul comerțului și publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 218. ³⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Art. 216¹ a fost introdus prin art. I pct. 149 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 217 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 150 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 217. (1)** Adunarea generală va putea, pentru motive temeinice, să ridice acționarilor dreptul de subscriere a noilor acțiuni, în total sau în parte.

(2) Convocarea va trebui să cuprindă, în acest caz, motivele majorării capitalului social, persoanele cărora urmează a li se atribui noile acțiuni, numărul de acțiuni atribuit fiecăreia dintre ele, valoarea de emisiune a acțiunilor și bazele fixării acesteia.

(3) Pentru luarea hotărârii este necesară prezența a trei părți din numărul titularilor capitalului social și votul unui număr de acționari care să reprezinte cel puțin jumătate din capitalul social.”

³⁾ Art. 218 a fost abrogat prin art. I pct. 151 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 218.** Dreptul de preferință încetează, dacă noile acțiuni reprezintă aporturi în natură.”

Art. 219. ¹⁾ (1) Hotărârea adunării generale privind majorarea capitalului social produce efecte numai în măsura în care este adusă la îndeplinire în termen de un an de la data adoptării.

(2) Dacă majorarea de capital propusă nu este subscrisă integral, capitalul va fi majorat în cuantumul subscrierilor primite doar dacă condițiile de emisiune prevăd această posibilitate.

Art. 220. (1) Acțiunile emise în schimbul aporturilor în numerar vor trebui plătite, la data subscrierii, în proporție de cel puțin 30% din valoarea lor nominală și, integral, în termen de cel mult 3 ani de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii adunării generale.

(2) În același termen vor trebui plătite acțiunile emise în schimbul aporturilor în natură.

(3) Când s-a prevăzut o primă de emisiune, aceasta trebuie integral plătită la data subscrierii.

(4) Dispozițiile art. 98 alin. (3) și ale art. 100 rămân aplicabile.

Art. 220¹. ²⁾ (1) Prin actul constitutiv, consiliul de administrație, respectiv directoratul, poate fi autorizat ca, într-o anumită perioadă, ce nu poate depăși 5 ani de la data înmatriculării societății, să majoreze capitalul social subscris până la o valoare nominală determinată (*capital autorizat*), prin emiterea de noi acțiuni în schimbul aporturilor.

(2) O astfel de autorizare poate fi acordată și de adunarea generală a acționarilor, printr-o modificare a actului constitutiv, pentru o anumită perioadă, ce nu poate depăși 5 ani de la data înregistrării modificării. Actul constitutiv poate majora cerințele de cvorum pentru o astfel de modificare.

(3) Valoarea nominală a capitalului autorizat nu poate depăși jumătate din capitalul social subscris, existent în momentul autorizării.

(4) Prin autorizarea acordată conform alin. (1)–(3), consiliului de administrație îi poate fi conferită și competența de a decide restrângerea sau ridicarea dreptului de preferință al acționarilor existenți. Această autorizare se acordă consiliului de administrație, respectiv directoratului,

¹⁾ Art. 219 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 152 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 219.** Hotărârea adunării generale privind majorarea capitalului social are efect numai în măsura în care a fost dusă la îndeplinire în termen de un an de la data sa.”

²⁾ Art. 220¹ a fost introdus prin art. I pct. 153 din Legea nr. 441/2006.

de către adunarea generală, în condițiile de cvorum și majoritate prevăzute la art. 217 alin. (3). Decizia consiliului de administrație, respectiv a directoratului, cu privire la restrângerea sau ridicarea dreptului de preferință se depune la oficiul registrului comerțului, spre menționare în registrul comerțului și publicare în Monitorul Oficial al României, Partea IV-a.

Art. 221. Societatea cu răspundere limitată își va majora capitalul social, cu respectarea dispozițiilor privitoare la constituirea acestei societăți.

Titlul V. Excluderea și refragerea asociațiilor

Art. 222. (1) Poate fi exclus din societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată:

- a) asociatul care, pus în întârziere, nu aduce aportul la care s-a obligat;
- b) asociatul cu răspundere nelimitată în stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil;
- c) asociatul cu răspundere nelimitată care se amestecă fără drept în administrație ori contravine dispozițiilor art. 80 și 82;
- d) asociatul administrator care comite fraudă în dauna societății sau se servește de semnătura socială sau de capitalul social în folosul lui sau al altora.

(2) Dispozițiile acestui articol se aplică și comanditaților în societatea în comandită pe acțiuni.

Art. 223. (1) Excluderea se pronunță prin hotărâre judecătorească la cererea societății sau a oricărui asociat.

(2) Când excluderea se cere de către un asociat, se vor cita societatea și asociatul pârât.

(3) Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.

(4) Hotărârea irevocabilă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispozitivul hotărârii se va publica la cererea societății în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 224. (1) Asociatul exclus răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii până în ziua excluderii sale, însă nu va putea cere lichidarea lor până ce acestea nu sunt repartizate conform prevederilor actului constitutiv.

(2) Asociatul exclus nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul social, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia.

Art. 225. (1) Asociatul exclus rămâne obligat față de terți pentru operațiunile făcute de societate, până în ziua rămânerii definitive a hotărârii de excludere.

(2) Dacă, în momentul excluderii, sunt operațiuni în curs de executare, asociatul este obligat să suporte consecințele și nu-și va putea retrage partea ce i se cuvine decât după terminarea acelor operațiuni.

Art. 226. (1) Asociatul în societatea în nume colectiv, în comandită simplă sau în societatea cu răspundere limitată se poate retrage din societate:

- a) în cazurile prevăzute în actul constitutiv;
- b) cu acordul tuturor celorlalți asociați;
- c) în lipsa unor prevederi în actul constitutiv sau când nu se realizează acordul unanim asociatul se poate retrage pentru motive temeinice, în baza unei hotărâri a tribunalului, supusă numai recursului, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul social a celorlalți asociați.

(3) Drepturile asociatului retras, cuvenite pentru părțile sale sociale, se stabilesc prin acordul asociaților ori de un expert desemnat de aceștia sau, în caz de neînțelegere, de tribunal.

Titlul VI. Dizolvarea, fuziunea și divizarea societăților comerciale

Capitolul I. Dizolvarea societăților

Art. 227. (1) Societatea se dizolvă prin:

- a) trecerea timpului stabilit pentru durata societății;
- b) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al societății sau realizarea acestuia;
- c) declararea nulității societății;
- d) hotărârea adunării generale;
- e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui asociat, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre asociați, care împiedică funcționarea societății;
- f) falimentul societății;
- g) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al societății.

(2) ¹⁾ În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), asociații trebuie să fie consultați de către consiliul de administrație, respectiv de directorat, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei societății, cu privire la eventuala prelungire a acesteia. În lipsă, la cererea oricărui dintre asociați, tribunalul poate dispune, prin încheiere, efectuarea consultării conform art. 119 alin. (3).

Art. 228. ²⁾ Societatea pe acțiuni se dizolvă:

- a) în cazul și în condițiile prevăzute la art. 153²⁴;
- b) în cazul și în condițiile prevăzute la art. 10 alin. (3).

¹⁾ Alin. (2) al art. 227 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 154 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), asociații trebuie să fie consultați de administratori, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei societății, cu privire la eventuala prelungire a acesteia. În lipsă, la cererea oricărui dintre asociați, tribunalul va putea dispune, prin încheiere, efectuarea consultării, conform art. 119.”

²⁾ Art. 228 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 155 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 228. (1) Societatea pe acțiuni se dizolvă:

- a) în cazul și în condițiile prevăzute de art. 158;
- b) când capitalul social se reduce sub minimul legal;
- c) când numărul acționarilor scade sub minimul legal.

Art. 229. (1) Societățile în nume colectiv sau cu răspundere limitată se dizolvă prin falimentul, incapacitatea, excluderea, retragerea sau decesul unuia dintre asociați, când, datorită acestor cauze, numărul asociaților s-a redus la unul singur.

(2) Se exceptează cazul când în actul constitutiv există clauză de continuare cu moștenitorii sau când asociatul rămas hotărăște continuarea existenței societății sub forma societății cu răspundere limitată cu asociat unic.

(3) Dispozițiile alineatelor precedente se aplică și societăților în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni, dacă acele cauze privesc pe singurul asociat comanditat sau comanditar.

Art. 230. (1) În societățile în nume colectiv, dacă un asociat decedează și dacă nu există convenție contrară, societatea trebuie să plătească partea ce se cuvine moștenitorilor, după ultimul bilanț contabil aprobat, în termen de 3 luni de la notificarea decesului asociatului, dacă asociații rămași nu preferă să continue societatea cu moștenitorii care consimt la aceasta.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și societăților în comandită simplă, în caz de deces al unuia dintre asociații comandați, în afară de cazul când moștenitorii săi nu preferă să rămână în societate în această calitate.

(3) Moștenitorii rămân răspunzători, potrivit art. 224, până la publicarea schimbărilor intervenite.

Art. 231. (1) În caz de dizolvare a societății prin hotărâre a asociaților, aceștia vor putea reveni, cu majoritatea cerută pentru modificarea actului constitutiv, asupra hotărârii luate, atât timp cât nu s-a făcut nicio repartitie din activ.

(2) Noua hotărâre se menționează în registrul comerțului, după care oficiul registrului comerțului o va trimite Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala societății.

(2) *Societatea în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată se dizolvă în cazul și în condițiile prevăzute de alin. (1) lit. a) și b).*

(3) *Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care, în termen de 9 luni de la data constatării pierderii sau reducerii capitalului social, acesta este reîntregit sau este redus la suma rămasă ori la minimul legal sau când societatea se transformă într-o altă formă la care capitalul social existent corespunde.*

(4) *Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu se aplică în cazul în care, în termen de 9 luni de la data constatării reducerii numărului de acționari sub minimul legal, acest număr este completat."*

(3) Creditorii și orice parte interesată pot face opoziție la tribunal împotriva hotărârii, în condițiile art. 62.

Art. 232. (1) Dizolvarea societăților comerciale trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în afară de cazul prevăzut la art. 227 alin. (1) lit. a).

(2) Înscrierea și publicarea se vor face conform art. 204, când dizolvarea are loc în baza unei hotărâri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, când dizolvarea a fost pronunțată de justiție.

(3) În cazul prevăzut la art. 227 alin. (1) lit. f), dizolvarea se pronunță de tribunalul investit cu procedura falimentului.

Art. 233. (1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) ¹⁾ Din momentul dizolvării, directorii, administratorii, respectiv directoratul, nu mai pot întreprinde noi operațiuni. În caz contrar, aceștia sunt personal și solidar răspunzători pentru acțiunile întreprinse.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică din ziua expirării termenului fixat pentru durata societății ori de la data la care dizolvarea a fost hotărâtă de adunarea generală sau declarată prin sentință judecătorească.

(4) Societatea își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.

Art. 234. Dizolvarea societății înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 235. (1) În societățile în nume colectiv, în comandită simplă și în cele cu răspundere limitată, asociații pot hotărî, odată cu dizolvarea, cu cvorumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a societății, atunci când sunt de acord cu privire la

¹⁾ Alin. (2) al art. 233 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 156 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Din momentul dizolvării, administratorii nu mai pot întreprinde noi operațiuni; în caz contrar, ei sunt personal și solidar răspunzători pentru operațiunile pe care le-au întreprins.”

repartizarea și lichidarea patrimoniului societății și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

(2) ¹⁾ Prin votul unanim al asociaților se poate hotărî și asupra modului în care activele rămase după plata creditorilor vor fi împărțite între asociați. În lipsa acordului unanim privind împărțirea bunurilor, va fi urmată procedura lichidării prevăzută de prezenta lege.

(3) Transmiterea dreptului de proprietate asupra bunurilor rămase după plata creditorilor are loc la data radierii societății din registrul comerțului.

(4) Registrul va elibera fiecărui asociat un certificat constatator al dreptului de proprietate asupra activelor distribuite, în baza căruia asociatul poate proceda la înscrierea bunurilor imobile în cartea funciară.

Art. 236. ²⁾ *Abrogat.*

Art. 237. (1) La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

a) societatea nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;

b) societatea nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului;

c) societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută;

d) societatea nu și-a completat capitalul social, în condițiile legii.

¹⁾ Alin. (2)-(4) ale art. 235 au fost introduse prin art. I pct. 157 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 236 a fost abrogat prin art. I pct. 158 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 236.** (1) Dizolvarea unei societăți cu răspundere limitată cu asociat unic atrage transmiterea universală a patrimoniului societății către asociatul unic, fără lichidare.

(2) Transmiterea patrimoniului are loc și societatea își încetează existența la următoarele date:

a) dacă nu s-a făcut opoziție, pe data expirării termenului de introducere a opoziției;

b) dacă s-a făcut opoziție, pe data la care a devenit irevocabilă hotărârea de respingere a opoziției sau, după caz, hotărârea prin care se constată că societatea sau asociatul unic a plătit datoriile ori a oferit garanții acceptate de creditori sau a convenit cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.”

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care societatea a fost în inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani.

(3) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând să se îndrepte împotriva societății.

(4) În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul societății dizolvate, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri, tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, se reduc cu 50%.

(5) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității, în condițiile alin. (3) și (4). Dispozițiile art. 60 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) ¹⁾ La data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare, persoana juridică intră în lichidare, potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) ²⁾ Dacă în termen de 3 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare nu se procedează la numirea lichidatorului, judecătorul delegat, la cererea oricărei persoane interesate, numește un lichidator de pe Lista practicienilor în reorganizare și lichidare, remunerarea acestuia urmând a fi făcută din averea persoanei juridice dizolvate sau, în cazul lipsei acesteia, din fondul de lichidare constituit în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.³⁾

(8) Dacă judecătorul delegat nu a fost sesizat, în condițiile alin. (7), cu nici o cerere de numire a lichidatorului în termen de 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (7), persoana juridică se radiază din oficiu din

¹⁾ Alin. (6) al art. 237 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 302/2005.

²⁾ Alin. (7)-(10) ale art. 237 au fost introduse prin art. 1 pct. 3 din Legea nr. 302/2005.

³⁾ A se vedea, în ce privește abrogarea Legii nr. 64/1995 prin Legea nr. 85/2006, Nota de sub art. 73.

registru comerțului, prin încheiere a judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului, cu citarea părților, conform dreptului comun.

(9) Încheierea de radiere se înregistrează în registrul comerțului, se comunică persoanei juridice la sediul social, Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pe cale electronică, și se afișează pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, în raza căruia societatea își are înregistrat sediul.

(10) ¹⁾ Bunurile rămase din patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului, în condițiile alin. (8) și (9), revin acționarilor.

Notă: Potrivit art. III din Legea nr. 302/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale „Art. III. (1) Prin derogare de la prevederile art. 237 alin. (3) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea pentru neîndeplinirea obligației de majorare a capitalului social la limita legală de 25.000 euro, în echivalent lei, se înregistrează în registrul comerțului, se comunică pe cale electronică Agenției Naționale de Administrare Fiscală, direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și se afișează pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, în raza căruia societatea își are înregistrat sediul.

(2) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii judecătorești de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității prin afișare pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului. Societatea comercială împotriva căreia s-a dispus dizolvarea poate formula recurs în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii judecătorești, în condițiile Codului de procedură civilă.”

¹⁾ Alin. (10) al art. 237 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 159 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(10) Bunurile rămase din patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului în condițiile alin. (8) și (9) revin acționarilor. Acest drept se prescrie în termen de 6 luni de la comunicarea încheierii de radiere.”

Capitolul II. Fuziunea și divizarea societăților

Art. 238. ¹⁾ (1) *Fuziunea* este operațiunea prin care:

a) una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului lor unei alte societăți, în schimbul repartizării de acțiuni la societățile beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate; sau

b) mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă totalitatea patrimoniului lor unei societăți pe care o constituie, în schimbul repartizării de acțiuni la societățile beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate către acționarii societății divizate.

(2) *Divizarea* este operațiunea prin care:

a) o societate, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, transferă mai multor societăți totalitatea patrimoniului său, în schimbul repartizării de acțiuni la societățile beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate către acționarii societății divizate;

b) o societate, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, transferă toate activele și pasivele sale mai multor societăți nou-constituite, în schimbul repartizării de acțiuni la societățile beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate către acționarii societății divizate.

(3) Fuziunea sau divizarea se poate face și între societăți de forme diferite.

¹⁾ Art. 238 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 160 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 238.** (1) *Fuziunea se face prin absorbirea unei societăți de către o altă societate sau prin contopirea a două sau mai multe societăți pentru a alcătui o societate nouă.*

(2) *Divizarea se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unei societăți care își încetează existența între două sau mai multe societăți existente sau care iau astfel ființă.*

(3) *Societatea nu își încetează existența în cazul în care o parte din patrimoniul ei se desprinde și se transmite către una sau mai multe societăți existente sau care iau astfel ființă.*

(4) *Fuziunea sau divizarea se poate face și între societăți de forme diferite.*

(5) *Societățile în lichidare pot fuziona sau se pot diviza, numai dacă nu a început repartiziția între asociați a părților ce li s-ar cuveni din lichidare.”*

(4) Fuziunea sau divizarea, astfel cum este definită la alin.(1) ori (2), poate fi efectuată chiar dacă societățile dizolvate sunt în lichidare, cu condiția ca acestea să nu fi început încă distribuirea între asociați a activelor ce li s-ar cuveni în urma lichidării.

Art. 239. (1) Fuziunea sau divizarea se hotărăște de fiecare societate în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al societății.

(2) Când acțiunile sunt de mai multe categorii, hotărârea asupra fuziunii/divizării, în temeiul art. 113 lit. h), este subordonată rezultatului votului pe categorii, dat în condițiile art. 115.

(3) Dacă, prin fuziune sau divizare, se înființează o nouă societate, aceasta se constituie în condițiile prevăzute de prezenta lege pentru forma de societate convenită.

Art. 240. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 241. ²⁾ Administratorii societăților care urmează a participa la fuziune sau la divizare vor întocmi un proiect de fuziune sau de divizare, care va cuprinde:

- a) forma, denumirea și sediul social ale tuturor societăților implicate în fuziune sau divizare;
- b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;
- c) condițiile alocării de acțiuni la societatea absorbantă sau la societățile beneficiare;

¹⁾ Art. 240 a fost abrogat prin art. I pct. 161 din Legea nr. 441/2006. Anterior abrogării, textul avea următorul conținut: „**Art. 240.** Fuziunea sau divizarea are ca efect dizolvarea, fără lichidare, a societății care își încetează existența și transmiterea universală a patrimoniului său către societatea sau societățile beneficiare, în starea în care se găsește la data fuziunii sau a divizării, în schimbul atribuirii de acțiuni sau de părți sociale ale acestora către asociații societății care încetează și, eventual, a unei sume în bani, care nu poate depăși 10% din valoarea nominală a acțiunilor sau a părților sociale atribuite.”

²⁾ Art. 241 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 162 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 241.** În baza hotărârii adunării generale a acționarilor a fiecăreia dintre societățile care participă la fuziune sau la divizare, administratorii acestora întocmesc un proiect de fuziune sau de divizare, care va cuprinde:

- a) forma, denumirea și sediul social al tuturor societăților participante la operațiune;
- b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;
- c) stabilirea și evaluarea activului și pasivului, care se transmit societăților beneficiare;

d) data de la care acțiunile sau părțile sociale prevăzute la lit. c) dau deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept;

e) rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale și cuantumul eventualelor plăți în numerar;

f) cuantumul primei de fuziune sau de divizare;

g) drepturile conferite de către societatea absorbantă sau beneficiară deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și celor care dețin alte valori mobiliare în afară de acțiuni sau măsurile propuse în privința acestora;

h) orice avantaj special acordat experților la care se face referire la art. 243³ și membrilor organelor administrative sau de control ale societăților implicate în fuziune sau în divizare;

i) data la care au fost aprobate situațiile financiare ale societăților participante, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile fuziunii sau ale divizării;

j) data de la care tranzacțiile societății absorbite sau divizate sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societății absorbante sau uneia ori alteia dintre societățile beneficiare;

k) în cazul divizării:

– descrierea și repartizarea exactă a activelor și pasivelor care urmează a fi transferate fiecăreia dintre societățile beneficiare;

– repartizarea către acționarii sau asociații societății divizate de acțiuni, respectiv părți sociale, la societățile beneficiare și criteriul pe baza căruia se face repartizarea.

Art. 241¹. ¹⁾ (1) Dacă un element de activ nu este repartizat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii

d) modalitățile de predare a acțiunilor sau a părților sociale și data de la care acestea dau dreptul la dividende;

e) raportul de schimb al acțiunilor sau al părților sociale și, dacă este cazul, cuantumul sultei; nu vor putea fi schimbate pentru acțiuni emise de societatea absorbantă acțiunile societății absorbite al căror titular este, direct sau prin persoane interpuse, societatea absorbantă ori însăși societatea absorbită;

f) cuantumul primei de fuziune sau de divizare;

g) drepturile care se acordă obligatarilor și orice alte avantaje speciale;

h) data situației financiare de fuziune/divizare, care va fi aceeași pentru toate societățile participante;

i) orice alte date care prezintă interes pentru operațiune."

¹⁾ Art. 241¹ a fost introdus prin art. I pct. 163 din Legea nr. 441/2006.

privind repartizarea sa, elementul de activ în cauză sau contravaloarea acestuia se repartizează între toate societățile beneficiare, proporțional cu cota din activul net alocat societăților în cauză, în conformitate cu proiectul de divizare.

(2) Dacă un element de pasiv nu este repartizat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, societățile beneficiare răspund solidar pentru elementul de pasiv în cauză.

Art. 242. (1) Proiectul de fuziune sau de divizare, semnat de reprezentanții societăților participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde este înmatriculată fiecare societate, însoțit de o declarație a societății care încetează a exista în urma fuziunii sau divizării, despre modul cum a hotărât să stingă pasivul său.

(2) Proiectul de fuziune sau de divizare, vizat de judecătorul delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului delegat sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înaintea datelor ședințelor în care adunările generale extraordinare urmează a hotărî, în temeiul art. 113 lit. h), asupra fuziunii/divizării.

Art. 243. ¹⁾ (1) Creditorii societăților care iau parte la fuziune sau la divizare au dreptul la o protecție adecvată a intereselor lor. Orice astfel de creditor, a cărui creanță este anterioară datei publicării proiectului de fuziune sau de divizare și care nu este scadentă la data publicării, poate face opoziție, în condițiile art. 62.

(2) Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească devine irevocabilă, în afară de cazurile în care societatea debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.

¹⁾ Art. 243 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 164 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 243.** (1) Oricare creditor al societății care fuzionează sau se divide, având o creanță anterioară publicării proiectului de fuziune sau de divizare, poate face opoziție în condițiile art. 62.

(2) Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, în afară de cazul în care societatea debitoare face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori convine cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.

(3) Dispozițiile art. 62 rămân aplicabile.”

(3) În cazul divizării, dacă un creditor al societății căreia îi este transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare nu a obținut realizarea creanței sale, toate societățile beneficiare sunt răspunzătoare pentru obligația în cauză, în limita activelor nete care le-au fost transferate prin divizare, cu excepția societății căreia i-a fost transferată obligația respectivă, care răspunde nelimitat.

Art. 243¹. ¹⁾ (1) În cazul unei fuziuni, deținătorilor de valori mobiliare, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale, trebuie să li se acorde în cadrul societății absorbante drepturi cel puțin echivalente cu cele pe care le dețineau la societatea absorbită, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de titluri ori individual de către deținătorii de astfel de titluri sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea titlurilor lor.

(2) În cazul unei divizări, deținătorilor de valori mobiliare, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale, trebuie să li se acorde în cadrul societăților beneficiare cărora li se pot opune drepturile decurgând din asemenea valori mobiliare, în conformitate cu proiectul de divizare, drepturi cel puțin echivalente cu cele de care beneficiau în societatea divizată, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de valori mobiliare ori de către aceștia în mod individual sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea valorilor mobiliare deținute.

Art. 243². ²⁾ (1) Administratorii societăților care participă la fuziune sau la divizare trebuie să întocmească un raport scris, detaliat, în care să explice proiectul de fuziune sau de divizare și să precizeze fundamentul său juridic și economic, în special cu privire la rata de schimb a acțiunilor. În cazul divizării, raportul va include, de asemenea, criteriul de repartizare a acțiunilor.

(2) Raportul trebuie să descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale apărute în realizarea evaluării.

(3) În cazul divizării, raportul administratorilor va include și informații referitoare la întocmirea raportului de evaluare în conformitate cu art. 215, pentru societățile beneficiare, și registrul la care acesta trebuie depus.

¹⁾ Art. 243¹ a fost introdus prin art. I pct. 165 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 243² a fost introdus prin art. I pct. 165 din Legea nr. 441/2006.

(4) Administratorii societății divizate trebuie să informeze adunarea generală a societății divizate, precum și pe administratorii societăților beneficiare, astfel încât aceștia să poată informa, la rândul lor, adunările generale ale societăților respective asupra oricărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor, intervenită între data întocmirii proiectului de divizare și data adunării generale a societății divizate care urmează să decidă asupra proiectului de divizare.

Art. 243³. ¹⁾ (1) Unul sau mai mulți experți, persoane fizice ori juridice, acționând pe seama fiecăreia dintre societățile care participă la fuziune sau divizare, dar independent de acestea, vor fi desemnați de către judecătorul-delegat pentru a examina proiectul de fuziune sau de divizare și a întocmi un raport scris către acționari.

(2) Acest raport va preciza dacă rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale este corectă și rezonabilă. Raportul va indica, de asemenea, metoda sau metodele folosite pentru a determina rata de schimb propusă, va preciza dacă metoda sau metodele folosite sunt adecvate pentru cazul respectiv, va indica valorile obținute prin aplicarea fiecăreia dintre aceste metode și va conține opinia experților privind ponderea atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii reținute în final. Raportul va descrie, de asemenea, orice dificultăți deosebite în realizarea evaluării.

(3) La cererea comună a societăților care participă la fuziune sau la divizare, judecătorul-delegat desemnează unul sau mai mulți experți acționând pentru toate societățile implicate, dar independent de acestea.

(4) Fiecare dintre experții desemnați în conformitate cu prezentul articol are dreptul de a obține de la oricare dintre societățile care participă la fuziune sau la divizare toate informațiile și documentele relevante și de a face toate investigațiile necesare.

Art. 244. ²⁾ (1) Cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale extraordinare care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune sau de divizare, organele de conducere ale societăților care iau parte la

¹⁾ Art. 243³ a fost introdus prin art. I pct. 165 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 244 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 166 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 244.** (1) Administratorii societăților care fuzionează sau se divid vor pune la dispoziție acționarilor/asociaților la sediul social, cu cel puțin o lună înainte de data ședinței adunării generale extraordinare:
a) proiectul de fuziune/divizare;

fuziune sau la divizare vor pune la dispoziția acționarilor/asociaților, la sediul societății, următoarele documente:

- a) proiectul de fuziune sau de divizare;
- b) raportul întocmit de către organele de conducere în conformitate cu art. 243²;
- c) situațiile financiare anuale și rapoartele de gestiune pentru ultimele 3 exerciții financiare ale societăților care iau parte la fuziune sau la divizare;
- d) situațiile financiare, întocmite nu mai devreme de prima zi a celei de-a treia luni anterioare datei proiectului de fuziune sau de divizare, dacă ultimele situații financiare anuale au fost întocmite pentru un exercițiu financiar încheiat cu mai mult de 6 luni înainte de această dată;
- e) raportul cenzorilor sau, după caz, raportul auditorului financiar;
- f) raportul întocmit în conformitate cu art. 243³;
- g) evidența contractelor cu valori depășind 10.000 lei fiecare și aflate în curs de executare, precum și repartizarea lor în caz de divizare a societății.

(2) Acționarii sau asociații vor putea obține gratuit copii de pe actele enumerate la alin. (1) sau extrase din ele.

b) darea de seamă a administratorilor, în care se va justifica din punct de vedere economic și juridic necesitatea fuziunii/divizării și se va stabili raportul de schimb al acțiunilor/părților sociale;

c) situațiile financiare împreună cu rapoartele de gestiune pe ultimele 3 exerciții financiare, precum și cu 3 luni înainte de data proiectului de fuziune/divizare;

d) raportul cenzorilor și, după caz, raportul auditorilor financiari;

e) raportul unui sau al mai multor experți, persoane fizice sau juridice, desemnați cu respectarea art. 38 și 39, de judecătorul delegat, asupra justetei raportului de schimb al acțiunilor/părților sociale, în cazul societăților pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau cu răspundere limitată; pentru întocmirea raportului, fiecare dintre experți are dreptul să obțină de la societățile care fuzionează/se divid toate documentele și informațiile necesare și să efectueze verificările corespunzătoare. Raportul va cuprinde:

– metodele folosite pentru a se ajunge la raportul de schimb propus;
– aprecierea dacă acele metode au fost adecvate, menționarea valorilor la care s-a ajuns prin fiecare metodă, precum și opinia asupra importanței acestor metode între cele pentru ajungerea la valorile respective;

– eventualele greutăți întâmpinate în cursul acțiunii de evaluare;

f) evidența contractelor cu valori depășind 10.000 lei (RON) în curs de executare și repartizarea lor, în caz de divizare a societăților.

(2) Acționarii/asociații vor putea obține gratuit copii de pe actele enumerate la alin. (1) sau extrase din ele." Menționăm că suma prevăzută la art. 244 alin. (1) lit. f), în forma anterioară Legii nr. 441/2006, a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

Art. 245. ¹⁾ (1) Administratorii societății absorbite sau ai societății care este divizată răspund civil față de acționarii sau asociații acelei societăți pentru neregularitățile comise în pregătirea și realizarea fuziunii sau divizării.

(2) Experții care întocmesc raportul prevăzut la art. 243³, pe seama societății absorbite sau divizate, răspund civil față de acționarii/asociații acestor societăți pentru neregularitățile comise în îndeplinirea îndatoririlor lor.

Art. 246. ²⁾ (1) În cel mult două luni de la expirarea termenului de opoziție prevăzut la art. 62 sau, după caz, de la data la care fuziunea sau divizarea poate fi efectuată în conformitate cu prevederile art. 243 alin. (2), adunarea generală a fiecărei societăți participante va hotărî asupra fuziunii sau divizării.

(2) În cazul unei fuziuni prin înființarea unei noi societăți sau al unei divizări prin înființarea unor noi societăți, proiectul de fuziune sau de divizare și, dacă sunt conținute într-un document separat, actul constitutiv sau proiectul de act constitutiv al noii/noilor societăți vor fi aprobate de către adunarea generală a fiecăreia dintre societățile care urmează să își înceteze existența.

Art. 247. Prin derogare de la prevederile art. 115, atunci când fuziunea sau divizarea are ca efect mărirea obligațiilor asociaților uneia dintre societățile participante, hotărârea se ia cu unanimitate de voturi.

Art. 248. (1) Actul modificator al actului constitutiv al societății absorbante se înregistrează în registrul comerțului în a cărei circumscripție își are sediul societatea și, vizat de judecătorul delegat, se transmite, din

¹⁾ Art. 245 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 167 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 245.** În cazul fuziunii prin absorbție, administratorii societății absorbite, precum și experții care au elaborat raportul prevăzut la art. 244 alin. (1) lit. e) răspund civil față de acționarii/asociații societății absorbite pentru pagubele pricinuite acestora datorită erorilor comise în cadrul operațiunii de fuziune.”

²⁾ Art. 246 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 168 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 246.** (1) În cel mult două luni de la expirarea termenului prevăzut la art. 243 sau, după caz, de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, adunarea generală a fiecăreia dintre societățile participante va hotărî asupra fuziunii sau divizării.

(2) Actele constitutive ale societăților nou-înființate prin fuziune sau divizare se aprobă de adunarea generală a societății sau a societăților care își încetează existența.”

oficiu, la Monitorul Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala societății.

(2) Publicitatea pentru societățile absorbite poate fi efectuată de societatea absorbantă, în cazurile în care acele societăți nu au efectuat-o, în termen de 15 zile de la vizarea actului modificator al actului constitutiv al societății absorbante de către judecătorul delegat.

Art. 249. ¹⁾ Fuziunea/divizarea produce efecte:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, de la data înmatriculării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;

b) în alte cazuri, de la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea, cu excepția cazului în care, prin acordul părților, se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, care nu poate fi însă ulterioară încheierii exercițiului financiar curent al societății absorbante sau societăților beneficiare, nici anterioară încheierii ultimului exercițiu financiar încheiat al societății sau societăților ce își transferă patrimoniul.

Art. 249¹. ²⁾ În cazul unei fuziuni prin absorbție, prin care una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți care deține toate acțiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală, următoarele articole nu se vor aplica: art. 241 lit. c), d) și e), art. 243², art. 243³, art. 244 alin. (1) lit. b) și f), art. 245 și art. 250 alin. (1) lit. b).

Art. 250. ³⁾ (1) Fuziunea sau divizarea are următoarele consecințe:

a) transferul, atât în raporturile dintre societatea absorbită sau divizată și societatea absorbantă/societățile beneficiare, cât și în raporturile cu

¹⁾ Art. 249 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 169 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 249.** Fuziunea sau divizarea are loc la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi, la data înmatriculării în registrul comerțului a noii societăți sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al societății absorbante.”

²⁾ Art. 249¹ a fost introdus prin art. I pct. 170 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Art. 250 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 171 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 250.** În cazul fuziunii prin absorbție, societatea absorbantă dobândește drepturile și este ținută de obligațiile societății pe care o absoarbe, iar în cazul fuziunii prin contopire, drepturile și obligațiile societăților care își încetează existența trec asupra noii societăți astfel înființate.”

terții, către societatea absorbantă sau fiecare dintre societățile beneficiare al tuturor activelor și pasivelor societății absorbite/divizate; acest transfer va fi efectuat în conformitate cu regulile de repartizare stabilite în proiectul de fuziune/divizare;

b) acționarii sau asociații societății absorbite sau divizate devin acționari, respectiv asociați ai societății absorbante, respectiv ai societăților beneficiare, în conformitate cu regulile de repartizare stabilite în proiectul de fuziune/divizare;

c) societatea absorbită sau divizată încetează să existe.

(2) Nicio acțiune sau parte socială la societatea absorbantă nu poate fi schimbată pentru acțiuni/părți sociale emise de societatea absorbită și care sunt deținute:

a) de către societatea absorbantă, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății; sau

b) de către societatea absorbită, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății.

(3) Nicio acțiune sau parte socială la una dintre societățile beneficiare nu poate fi schimbată pentru acțiuni la societatea divizată, deținute:

a) de către societatea beneficiară în cauză, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății; sau

b) de către societatea divizată, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar pe seama societății.

Art. 250¹. ¹⁾ Prevederile prezentului capitol referitoare la divizare, cu excepția art. 250 alin. (1) lit. c), se aplică și atunci când o parte din patrimoniul unei societăți se desprinde și este transferată ca întreg uneia sau mai multor societăți existente ori unor societăți care sunt astfel constituite, în schimbul alocării de acțiuni sau părți sociale ale societăților beneficiare către:

a) acționarii sau asociații societății care transferă activele (desprindere în interesul acționarilor ori asociaților); sau

b) societatea care transferă activele (desprindere în interesul societății).

¹⁾ Art. 250¹ a fost introdus prin art. I pct. 172 din Legea nr. 441/2006.

Art. 251.¹⁾ (1) Nulitatea unei fuziuni sau divizări poate fi declarată numai prin hotărâre judecătorească.

(2) De la data realizării sale, potrivit art. 249, fuziunea, respectiv divizarea, poate fi declarată nulă doar dacă nu a fost supusă unui control judiciar în conformitate cu prevederile art. 37 sau dacă hotărârea uneia dintre adunările generale care au votat proiectul fuziunii sau al divizării este nulă ori anulabilă.

(3) Procedurile de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de 6 luni de la data la care fuziunea sau divizarea a devenit efectivă, în temeiul art. 249, sau dacă situația a fost rectificată.

(4) Dacă neregularitatea ce poate conduce la declararea nulității unei fuziuni sau divizări poate fi remediată, instanța competentă acordă societăților implicate un termen pentru rectificarea acesteia.

(5) Hotărârea definitivă de declarare a nulității unei fuziuni sau divizări va fi înaintată din oficiu de către instanță oficiilor registrului comerțului de la sediile societăților implicate în fuziunea sau divizarea respectivă.

(6) Hotărârea definitivă de declarare a nulității unei fuziuni ori divizări nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor născute în sarcina sau în beneficiul societății absorbante ori societăților beneficiare, angajate după ce fuziunea sau divizarea au devenit efective, în temeiul art. 249, și înainte ca hotărârea de declarare a nulității să fie publicată.

(7) În cazul declarării nulității unei fuziuni, societățile participante la fuziunea respectivă răspund solidar pentru obligațiile societății absorbante, angajate în perioada menționată la alin. (6).

(8) În cazul declarării nulității unei divizări, fiecare dintre societățile beneficiare răspunde pentru propriile obligații, angajate în perioada

¹⁾ Art. 251 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 173 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 251.** (1) Societățile care dobândesc bunuri prin efectul divizării răspund față de creditori pentru obligațiile societății care și-a încetat existența prin divizare, proporțional cu valoarea bunurilor dobândite, în afară de cazul în care prin actul de divizare s-au stabilit alte proporții.

(2) Dacă nu se poate stabili societatea răspunzătoare pentru o obligație, societățile care au dobândit bunuri prin divizare răspund solidar.

(3) Aportul unei părți din activul patrimoniului unei societăți la una sau mai multe societăți existente sau care iau astfel ființă, în schimbul acțiunilor sau părților sociale ce se atribuie asociaților acelei societăți la societățile beneficiare, este supus, în mod corespunzător, dispozițiilor legale privind divizarea, dacă are loc prin desprindere potrivit art. 238 alin. (3).”

prevăzută la alin. (6). Societatea divizată răspunde, de asemenea, pentru aceste obligații, în limita cotei de active nete transferate societății beneficiare în contul căreia au luat naștere obligațiile respective.

Art. 251¹. ¹⁾ În cazul societăților organizate potrivit sistemului dualist, obligațiile administratorilor prevăzute la art. 241 și 243², respectiv la art. 245, revin directoratului, respectiv membrilor acestuia.

¹⁾ Art. 251¹ a fost introdus prin art. I pct. 174 din Legea nr. 441/2006.

Titlul VII. Lichidarea societăților comerciale

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 252. (1) Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului social, chiar dacă în actul constitutiv se prevăd norme în acest scop, sunt obligatorii următoarele reguli:

a) ¹⁾ până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii și directorii, respectiv membrii directoratului, continuă să-și exercite atribuțiile, cu excepția celor prevăzute la art. 233;

b) actul de numire a lichidatorilor, menționând puterile conferite acestora sau sentința care îi ține locul, precum și orice act ulterior care ar aduce schimbări cu privire la persoana lor sau la puterile conferite trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la oficiul registrului comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Numai după îndeplinirea formalităților de la alin. (1) lichidatorii vor depune semnătura lor în registrul comerțului și vor exercita această funcție.

(3) În urma efectuării publicării prevăzute la alin. (2), nici o acțiune nu se poate exercita pentru societate sau contra acesteia decât în numele lichidatorilor sau împotriva lor.

(4) În afară de dispozițiile prezentului titlu, se aplică societăților în lichidare regulile stabilite prin actul constitutiv și prin lege, în măsura în care nu sunt incompatibile cu lichidarea.

(5) Toate actele emanând de la societate trebuie să arate că aceasta este în lichidare.

¹⁾ Lit. a) și b) de la alin. (1) al art. 252 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 175 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „a) până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii continuă mandatul lor, cu excepția celor prevăzute la art. 233;

b) actul de numire a lichidatorilor sau sentința care îi ține locul și orice act ulterior, care ar aduce schimbări în persoana acestora, trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la oficiul registrului comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.”

Art. 252¹.¹⁾ (1) În cazul în care un asociat răspunde nelimitat pentru obligațiile societății pe durata funcționării acesteia, răspunderea sa pentru aceste obligații va fi nelimitată și în faza lichidării societății.

(2) În cazul în care, pe durata funcționării societății, un asociat răspunde pentru obligațiile acesteia în limitele aportului la capitalul social, răspunderea sa va fi limitată la acest aport și în situația lichidării societății.

(3) Asociatul care, în fraudă creditorilor, abuzează de caracterul limitat al răspunderii sale și de personalitatea juridică distinctă a societății răspunde nelimitat pentru obligațiile neachitate ale acesteia.

(4) Răspunderea asociatului devine nelimitată în condițiile alin. (3), în special atunci când acesta dispune de bunurile societății ca și cum ar fi bunurile sale proprii sau dacă diminuează activul societății în beneficiul personal sau al unor terți, cunoscând sau trebuind să cunoască faptul că în acest mod societatea nu va mai fi în măsură să își execute obligațiile.

Art. 253. (1) Lichidatorii vor putea fi persoane fizice sau persoane juridice. Lichidatorii persoane fizice sau reprezentanții permanenți - persoane fizice ale societății lichidatoare - trebuie să fie lichidatori autorizați, în condițiile legii.

(2)²⁾ Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii, respectiv membrii directoratului.

(3) Lichidatorii sunt datori, îndată după preluarea funcției, ca împreună cu directorii și administratorii, respectiv cu membrii directoratului societății, să facă un inventar și să încheie un bilanț, care să constate situația exactă a activului și pasivului societății, și să le semneze.

(4) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze patrimoniul societății, registrele ce li s-au încredințat de administratori, respectiv de

¹⁾ Art. 252¹ a fost introdus prin art. I pct. 176 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Alin. (2)-(5) ale art. 253 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 177 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textele aveau următorul conținut: „(2) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii.

(3) Lichidatorii sunt datori, îndată după preluarea funcției, ca împreună cu administratorii societății să facă un inventar și să încheie un bilanț, care să constate situația exactă a activului și pasivului societății, și să le semneze.

(4) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze patrimoniul societății, registrele ce li s-au încredințat de administratori și actele societății. De asemenea, ei vor ține un registru cu toate operațiunile lichidării, în ordinea datei lor.

(5) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul lor sub controlul cenzorilor.”

membrii directoratului, și actele societății. De asemenea, aceștia vor ține un registru cu toate operațiunile lichidării, în ordinea datei lor.

(5) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul sub controlul cenzorilor. În cazul societăților pe acțiuni organizate potrivit sistemului dualist, lichidatorii își îndeplinesc mandatul sub controlul consiliului de supraveghere.

Notă: A se vedea, referitor la calitatea de lichidator, și dispozițiile O.G. nr. 79/1999 privind organizarea activității practicienilor în reorganizare și lichidare, cu modificările ulterioare.

Art. 254. În cazul societăților comerciale a căror activitate s-a desfășurat în baza autorizației de mediu prevăzute de Legea protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, lichidatorii sunt obligați să ia măsuri pentru efectuarea bilanțului de mediu, prevăzut de această lege, și să comunice rezultatele acestui bilanț agenției teritoriale pentru protecția mediului.

Notă: Legea nr. 137/1995 a fost abrogată prin O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006.

Art. 255. (1) În afară de puterile conferite de asociați, cu aceeași majoritate cerută pentru numirea lor, lichidatorii vor putea:

- a) să stea în judecată și să fie acționați în interesul lichidării;
- b) să execute și să termine operațiunile de comerț referitoare la lichidare;
- c) să vândă, prin licitație publică, imobilele și orice avere mobilă a societății; vânzarea bunurilor nu se va putea face în bloc;
- d) să facă tranzacții;
- e) să lichideze și să încaseze creanțele societății, chiar în caz de faliment al debitorilor, dând chitanță;
- f) să contracteze obligații cambiale, să facă împrumuturi neipotecare și să îndeplinească orice alte acte necesare.

(2) ¹⁾ În lipsa unor dispoziții speciale în actul constitutiv sau în actul lor de numire, lichidatorii nu pot să constituie ipotecă asupra bunurilor societății, dacă nu sunt autorizați de instanță.

¹⁾ Alin. (2) al art. 255 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 178 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Ei nu pot însă, în lipsă de dispoziții speciale în actul constitutiv sau în actul lor de numire, să constituie ipotecă asupra bunurilor societății, dacă nu vor fi autorizați de instanță, cu avizul cenzorilor.”

(3) Lichidatorii care întreprind noi operațiuni comerciale ce nu sunt necesare scopului lichidării sunt răspunzători personal și solidar de executarea lor.

Art. 256. (1) Lichidatorii nu pot plăti asociaților nici o sumă în contul părților ce li s-ar cuveni din lichidare, înaintea achitării creditorilor societății.

(2) Asociații vor putea cere însă ca sumele reținute să fie depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni - C.E.C. - S.A. ori la o bancă sau la una dintre unitățile acestora și să se facă repartizarea asupra acțiunilor sau părților sociale, chiar în timpul lichidării, dacă, în afară de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor societății, scadente sau care vor ajunge la scadență, mai rămâne un disponibil de cel puțin 10% din cuantumul lor.

(3) Împotriva deciziilor lichidatorilor creditorii societății pot face opoziție în condițiile art. 62.

Art. 257. Lichidatorii care probează, prin prezentarea situației financiare anuale, că fondurile de care dispune societatea nu sunt suficiente să acopere pasivul exigibil trebuie să ceară sumele necesare asociaților care răspund nelimitat sau celor care nu au efectuat integral vărsămintele, dacă aceștia sunt obligați, potrivit formei societății, să le procure sau, dacă sunt debitori față de societate, pentru vărsămintele neefectuate, la care erau obligați în calitate de asociat.

Art. 258. Lichidatorii care au achitat datoriile societății cu propriii lor bani nu vor putea să exercite împotriva societății drepturi mai mari decât acelea ce aparțineau creditorilor plătiți.

Art. 259. Creditorii societății au dreptul de a exercita contra lichidatorilor acțiunile care decurg din creanțele ajunse la termen, până la concurența bunurilor existente în patrimoniul societății, și numai după aceea de a se îndrepta împotriva asociaților, pentru plata sumelor datorate din valoarea acțiunilor subscrise sau din aceea a aporturilor la capitalul social.

Art. 260. (1) Lichidarea societății trebuie terminată în cel mult 3 ani de la data dizolvării. Pentru motive temeinice, tribunalul poate prelungi acest termen cu cel mult 2 ani.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor cere radierea societății din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi

judiciare de 200 lei (RON)¹⁾ pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de judecătorul-delegat, în urma sesizării oricărei părți interesate, prin încheiere. Încheierea judecătorului-delegat este executorie și supusă recursului.

(3) Radierea se poate face și din oficiu.

(4) Lichidarea nu liberează pe asociați și nu împiedică deschiderea procedurii de faliment a societății.

Art. 261. (1) După aprobarea socotelilor și terminarea repartiției, registrele și actele societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, ce nu vor fi necesare vreunui dintre asociați, se vor depune la asociatul desemnat de majoritate.

(2) În societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni registrele prevăzute de art. 177 alin. 1 lit. a)-f) vor fi depuse la registrul comerțului la care a fost înregistrată societatea, unde orice parte interesată va putea lua cunoștință de ele cu autorizarea judecătorului delegat, iar restul actelor societății vor fi depuse la Arhivele Naționale.

(3) Registrele tuturor societăților vor fi păstrate timp de 5 ani.

Capitolul II. Lichidarea societăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată

Art. 262. (1) Numirea lichidatorilor în societățile în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată va fi făcută de toți asociații, dacă în contractul de societate nu se prevede altfel.

(2) Dacă nu se va putea întruni unanimitatea voturilor, numirea lichidatorilor va fi făcută de instanță, la cererea oricărui asociat ori administrator, cu ascultarea tuturor asociaților și administratorilor.

(3) Împotriva sentinței se poate declara numai recurs de către asociați sau administratori, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 263. (1) După terminarea lichidării societății în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, lichidatorii trebuie să

¹⁾ Suma prevăzută la art. 260 alin. (2) a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

întocmească situația financiară și să propună repartizarea activului între asociați.

(1¹) ¹⁾ Situația financiară semnată de către lichidatori se înaintează spre a fi înregistrată și publicată pe pagina de internet a oficiului registrului comerțului.

(1²) Dispozițiile art. 185 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Asociatul nemulțumit poate face opoziție, în condițiile art. 62, în termen de 15 zile de la notificarea situației financiare de lichidare și a proiectului de repartizare.

(3) Pentru soluționarea opoziției, problemele referitoare la lichidare vor fi separate de acelea ale repartizării, față de care lichidatorii pot rămâne străini.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) sau după ce sentința asupra opoziției a rămas irevocabilă, situația financiară de lichidare și repartizare se consideră aprobată și lichidatorii sunt eliberați.

Capitolul III. Lichidarea societăților pe acțiuni și în comandită pe acțiuni

Art. 264. (1) Numirea lichidatorilor în societățile pe acțiuni și în comandită pe acțiuni se face de adunarea generală, care hotărăște lichidarea, dacă, prin actul constitutiv, nu se prevede altfel.

(2) Adunarea generală hotărăște cu majoritatea prevăzută pentru modificarea actului constitutiv.

(3) ²⁾ În cazul în care majoritatea nu a fost obținută, numirea se face de tribunal, la cererea oricărui dintre administratori, respectiv dintre membrii directoratului, sau dintre asociați, cu citarea societății și a celor care au cerut-o. Împotriva sentinței tribunalului se poate declara numai recurs, în termen de 15 zile de la pronunțare.

¹⁾ Alin. (1¹) și (1²) ale art. 263 au fost introduse prin art. I pct. 179 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Alin. (3) al art. 264 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 180 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(3) Dacă majoritatea nu a fost obținută, numirea se face de tribunal, la cererea oricărui dintre administratori sau asociați, cu citarea societății și a celor care au cerut-o. Împotriva sentinței tribunalului se poate declara numai recurs în termen de 15 zile de la pronunțare.”

Art. 265. (1) ¹⁾ Administratorii, respectiv membrii directoratului, vor prezenta lichidatorilor o dare de seamă asupra gestiunii, pentru timpul trecut de la ultima situație financiară aprobată până la începerea lichidării.

(2) Lichidatorii au dreptul să aprobe darea de seamă și să facă sau să susțină eventualele contestații cu privire la aceasta.

Art. 266. (1) ²⁾ În cazul în care unul sau mai mulți administratori, respectiv membri ai directoratului, sunt numiți lichidatori, darea de seamă asupra gestiunii administratorilor, respectiv a directoratului, se va depune la oficiul registrului comerțului și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, împreună cu bilanțul final de lichidare.

(2) Când gestiunea trece peste durata unui exercițiu financiar, darea de seamă trebuie anexată la prima situație financiară pe care lichidatorii o prezintă adunării generale.

(3) Orice acționar poate face opoziție, în condițiile art. 62, în termen de 15 zile de la publicare.

(4) Toate opozițiile făcute vor fi conexe, pentru a fi soluționate printr-o singură sentință.

(5) Orice acționar are dreptul să intervină în instanță, iar hotărârea va fi opozabilă și acționarilor neintervenienți.

Art. 267. Dacă lichidarea se prelungește peste durata exercițiului financiar, lichidatorii sunt obligați să întocmească situația financiară anuală, conformându-se dispozițiilor legii și actului constitutiv.

Art. 268. (1) După terminarea lichidării, lichidatorii întocmesc situația financiară finală, arătând partea ce se cuvine fiecărei acțiuni din repartizarea activului societății, însoțită de raportul cenzorilor sau, după caz, raportul auditorilor financiari.

¹⁾ Alin. (1) al art. 265 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 181 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Administratorii vor prezenta lichidatorilor o dare de seamă asupra gestiunii, pentru timpul trecut de la ultima situație financiară aprobată până la începerea lichidării.”

²⁾ Alin. (1) al art. 266 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 182 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(1) Când unul sau mai mulți administratori sunt numiți lichidatori, darea de seamă asupra gestiunii administratorilor se va depune la oficiul registrului comerțului și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, împreună cu bilanțul final de lichidare.”

(2) Situația financiară, semnată de lichidatori, se va depune, pentru a fi menționată, la oficiul registrului comerțului și se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Orice acționar poate face opoziție, în condițiile art. 62.

Art. 269. (1) Dacă termenul prevăzut la art. 266 alin. (3) a expirat fără a se face opoziție, situația financiară se consideră aprobată de toți acționarii, iar lichidatorii sunt liberați, sub rezerva repartizării activului societății.

(2) Independent de expirarea termenului, chitanța de primire a celei din urmă repartiții ține loc de aprobare a contului și a repartiției făcute fiecărui acționar.

Art. 270. (1) Sumele cuvenite acționarilor, neîncasate în termen de două luni de la publicarea situației financiare, vor fi depuse la o bancă sau la una dintre unitățile acesteia, cu arătarea numelui și prenumelui acționarului, dacă acțiunile sunt nominative, sau a numerelor acțiunilor, dacă ele sunt la purtător.

(2) Plata se va face persoanei arătate sau posesorului acțiunilor, reținându-se titlul.

Art. 270¹. ¹⁾ În cazul în care societatea aflată în lichidare este în stare de insolvență, lichidatorul este obligat să ceară deschiderea procedurii insolvenței. În condițiile legislației insolvenței, creditorii vor putea cere deschiderea procedurii insolvenței față de societatea aflată în curs de lichidare.

Art. 270². ²⁾ Constatând îndeplinirea condițiilor prevăzute de legea insolvenței, judecătorul-sindic va dispune deschiderea procedurii simplificate a insolvenței.

¹⁾ Art. 270¹ a fost introdus prin art. I pct. 183 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 270² a fost introdus prin art. I pct. 183 din Legea nr. 441/2006.

Titlul VIII. Contravenții și infracțiuni ¹⁾

Art. 270^{3, 2)} (1) Încălcarea prevederilor art. 74 constituie contravenție și este sancționată cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei.

(2) Încălcarea prevederilor art. 73¹ constituie contravenție și este sancționată cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de către organele cu atribuții de control ale Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală și ale unităților sale teritoriale.

Art. 271. Se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. prezintă, cu rea-credință, în prospectele, rapoartele și comunicările adresate publicului, date neadevărate asupra constituirii societății ori asupra condițiilor economice ale acesteia sau ascunde, cu rea-credință, în tot sau în parte, asemenea date;

2. prezintă, cu rea-credință, acționarilor/asociaților o situație financiară inexactă sau cu date inexacte asupra condițiilor economice ale societății, în vederea ascunderii situației ei reale;

3. refuză să pună la dispoziție experților, în cazurile și în condițiile prevăzute la art. 26 și 38, documentele necesare sau îi împiedică, cu rea-credință, să îndeplinească însărcinările primite.

¹⁾ Denumirea Titlului VIII este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 184 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, titlul VIII avea următoarea denumire: „Infracțiuni”.

²⁾ Art. 270³ a fost introdus prin art. I pct. 185 din Legea nr. 441/2006.

Art. 272. ¹⁾ Se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care:

1. dobândește, în contul societății, acțiuni ale altor societăți la un preț pe care îl știe vădit superior valorii lor efective sau vinde, pe seama societății, acțiuni pe care aceasta le deține, la prețuri despre care are cunoștință că sunt vădit inferioare valorii lor efective, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;

3. se împrumută, sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează, de la o societate controlată de aceasta ori de la o societate care controlează societatea pe care el o administrează, suma împrumutată fiind superioară limitei prevăzute la art. 144⁴ alin. (3) lit. a), sau face ca una dintre aceste societăți să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

4. încalcă dispozițiile art. 183.

³⁾ Art. 272 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 186 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „**Art. 272.** Se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. dobândește, în contul societății, acțiuni ale altor societăți la un preț pe care îl știe vădit superior valorii lor efective sau vinde, pe seama societății, acțiuni pe care aceasta le deține, la prețuri despre care are cunoștință că sunt vădit inferioare valorii lor efective, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

2. folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură societatea, într-un scop contrar intereselor acesteia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă societate în care are interese direct sau indirect;

3. se împrumută, sub orice formă, direct sau printr-o persoană interpusă, de la societatea pe care o administrează, de la o societate controlată de aceasta ori de la o societate care controlează societatea pe care el o administrează sau face ca una dintre aceste societăți să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

4. răspândește știri false sau întrebuințează alte mijloace frauduloase care au ca efect mărirea sau scăderea valorii acțiunilor sau a obligațiunilor societății ori a altor titluri ce îi aparțin, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

5. încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive sau care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară ori contrarii celor rezultate din aceasta;

6. încalcă dispozițiile art. 183.”

Art. 272¹. ¹⁾ Se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani fondatorul, administratorul, directorul sau reprezentantul legal al societății, care:

1. răspândește știri false sau întrebuițează alte mijloace frauduloase care au ca efect mărirea ori scăderea valorii acțiunilor sau a obligațiunilor societății ori a altor titluri ce îi aparțin, în scopul obținerii, pentru el sau pentru alte persoane, a unui folos în paguba societății;

2. încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive ori care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară sau contrarii celor rezultate din aceasta.

Art. 273. Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. emite acțiuni de o valoare mai mică decât valoarea lor legală ori la un preț inferior valorii nominale sau emite noi acțiuni în schimbul aporturilor în numerar, înainte ca acțiunile precedente să fi fost achitate în întregime;

2. se folosește, în adunările generale, de acțiunile nesubscrise sau nedistribuite acționarilor;

3. acordă împrumuturi sau avansuri asupra acțiunilor societății;

4. predă titularului acțiunile înainte de termen sau predă acțiuni liberate în total sau în parte, în afară de cazurile stabilite de lege, ori emite acțiuni la purtător fără a fi achitate integral;

5. nu respectă dispozițiile legale referitoare la anularea acțiunilor neachitate;

6. emite obligațiuni fără respectarea dispozițiilor legale sau acțiuni fără să cuprindă mențiunile cerute de lege.

Art. 274. Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societății, care:

1. îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la schimbarea formei societății, la fuziunea ori la divizarea acesteia sau la reducerea capitalului social, înainte de expirarea termenelor prevăzute de lege;

¹⁾ Art. 272¹ a fost introdus prin art. I pct. 187 din Legea nr. 441/2006.

2. îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la reducerea capitalului social, fără ca asociații să fi fost executați pentru efectuarea vărsământului datorat ori fără hotărârea adunării generale care îi scutește de plata vărsămintelor ulterioare.

Art. 275. (1) Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul care:

1. încalcă, chiar prin persoane interpușe sau prin acte simulate, dispozițiile art. 149;

2. nu convoacă adunarea generală în cazurile prevăzute de lege sau încalcă dispozițiile art. 193 alin. (2).

3. începe operațiuni în numele unei societăți cu răspundere limitată, înainte de a se fi efectuat vărsământul integral al capitalului social;

4. emite titluri negociabile reprezentând părți sociale ale unei societăți cu răspundere limitată;

5. dobândește acțiuni ale societății în contul acesteia, în cazurile interzise de lege.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și asociatul care încalcă dispozițiile art. 127 sau ale art. 193 alin. (2).

Art. 276. Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă cenzorul care nu convoacă adunarea generală în cazurile în care este obligat prin lege.

Art. 277. (1) Se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani persoana care a acceptat sau a păstrat însărcinarea de cenzor, contrar dispozițiilor art. 161 alin. (2), sau persoana care a acceptat însărcinarea de expert, cu încălcarea dispozițiilor art. 39.

(2) Hotărârile luate de adunările generale în baza unui raport al unui cenzor sau expert, numit cu încălcarea dispozițiilor art. 161 alin. (2) și ale art. 39, nu pot fi anulate din cauza încălcării dispozițiilor cuprinse în acele articole.

(3) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se pedepsește și fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv și cenzorul care exercită funcțiile sau însărcinările lor cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi referitoare la incompatibilitate.

Art. 278. (1) Dispozițiile art. 271-277 se aplică și lichidatorului, în măsura în care se referă la obligații ce intră în cadrul atribuțiilor sale.

(2) Se pedepsește cu pedeapsa prevăzută la art. 275 lichidatorul care face plăți asociaților cu încălcarea dispozițiilor art. 256.

Art. 279. (1) Se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă acționarul sau deținătorul de obligațiuni care:

1. trece acțiunile sau obligațiunile sale pe numele altor persoane, în scopul formării unei majorități în adunarea generală, în detrimentul altor acționari sau deținători de obligațiuni;

2. votează, în adunări generale, în situația prevăzută la pct. 1, ca proprietar de acțiuni sau de obligațiuni care în realitate nu-i aparțin;

3. în cazurile nepermise de lege, își ia - în schimbul unui avantaj material - obligația de a vota într-un anumit sens în adunările generale sau de a nu lua parte la vot.

(2) Persoana care determină pe un acționar sau pe un deținător de obligațiuni ca, în schimbul unei sume de bani sau al unui alt avantaj material, să voteze într-un anumit sens în adunările generale ori să nu ia parte la vot, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 280. Se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani, în afară de răspunderea pentru daunele pricinuite, prin operațiunile sale, statului român și terților, cel care exercită un comerț în favoarea și pe seama unor societăți constituite în țară străină, în cazurile în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru funcționarea acelor societăți în România.

Art. 280¹. ¹⁾ Transmiterea fictivă a părților sociale sau a acțiunilor deținute într-o societate comercială, în scopul sustragerii de la urmărirea penală ori în scopul îngreunării acesteia, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani.

Art. 280². ²⁾ Determinarea înmatriculării unei societăți în temeiul unui act constitutiv fals constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani.

¹⁾ Art. 280¹ a fost introdus prin art. I pct. 188 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 280² a fost introdus prin art. I pct. 188 din Legea nr. 441/2006.

Art. 280³. ¹⁾ Folosirea, cu știință, a actelor unei societăți radiate ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege sau a actelor unei societăți create în modalitatea prevăzută la art. 280², în scopul producerii de efecte juridice, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 8 ani.

Art. 281. Faptele prevăzute în prezentul titlu, dacă constituie - potrivit Codului penal sau unor legi speciale - infracțiuni mai grave, se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile prevăzute acolo.

Art. 282. ²⁾ *Abrogat.*

Notă: În reglementarea actuală, infracțiunile de bancrută simplă și bancrută frauduloasă, prevăzute, anterior abrogării, de art. 282 LSC, sunt sancționate potrivit art. 143 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

Art. 282¹. ³⁾ Pentru infracțiunile prevăzute în prezentul titlu, acțiunea penală se exercită din oficiu.

¹⁾ Art. 280³ a fost introdus prin art. I pct. 188 din Legea nr. 441/2006.

²⁾ Art. 282 a fost abrogat prin art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006.

³⁾ Art. 282¹ a fost introdus prin art. I pct. 189 din Legea nr. 441/2006.

Titlul IX. Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 283. (1) Societățile comerciale, organizate în baza Legii nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, cu modificările ulterioare, privatizate sau care se vor privatiza, pot funcționa numai pe bază de statut.

(2) Modificând, în condițiile legii, statutul, asociații îl pot denumi act constitutiv, fără ca prin aceasta să ia naștere o societate comercială nouă.

(3) La societățile existente, asociații pot modifica actul constitutiv, prevăzând în el documentele la care aceștia urmează să aibă acces, în sensul art. 8 lit. i).

(4) Societățile comerciale cu capital integral ori majoritar de stat pot funcționa cu orice număr de asociați.

Art. 284. Încadrarea salariaților la societățile comerciale se face pe bază de contract individual de muncă, cu respectarea legislației muncii și asigurărilor sociale.

Art. 285. Dacă asociatul unic dintr-o societate cu răspundere limitată este și administrator, poate beneficia de pensie ca la asigurările sociale de stat, în măsura în care a vărsat contribuția la asigurările sociale și pe aceea pentru pensia suplimentară.

Art. 286. Constituirea de societăți comerciale cu participare străină, în asociere cu persoane juridice sau persoane fizice române, sau cu capital integral străin se efectuează cu respectarea dispozițiilor prezentei legi și ale legii privind regimul investițiilor străine.

Notă: Potrivit art. III din O.U.G. nr. 32/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 195/1997, societățile comerciale reglementate prin legi speciale rămân supuse și dispozițiilor acelor legi.

Art. 287. Activitățile care nu pot face obiectul unei societăți comerciale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Notă: A se vedea și dispozițiile H.G. nr. 1323/1990 în legătură cu unele măsuri pentru aplicarea Legii privind societățile comerciale (M. Of. nr. 149 din 27 decembrie 1990), astfel cum a fost completată prin H.G. nr. 538/1993, potrivit căroră: „*Nu pot face obiectul activității unei societăți comerciale:*

- *activitățile care, potrivit legii penale, constituie infracțiuni sau sunt contrare unor alte dispoziții legale cu caracter imperativ;*
- *activitățile care constituie, în condițiile stabilite de lege, monopol de stat;*
- *fabricarea sau comercializarea de droguri sau narcotice în alt scop decât ca medicament;*
- *remedii secrete (vrăjitorie, ghicitorie);*
- *imprimarea harților cu caracter militar;*
- *fabricarea sau comercializarea de aparatură utilizată în activitatea de interceptare de convorbiri telefonice ori de codificare, fără avizul Ministerului de Interne sau cu încălcarea acestui aviz;*
- *fabricarea, utilizarea sau comercializarea de echipamente care folosesc spectrul de frecvențe radioelectrice, fără avizul Ministerului Comunicațiilor sau cu încălcarea acestui aviz;*
- *activități de pilotaj pentru sectorul maritim al Dunării de Jos.”*

Art. 288. Pentru autentificarea actului constitutiv se vor plăti taxele de timbru și onorariile notariale legale.

Notă: A se vedea, referitor la taxele de timbru și onorariile notariale pentru autentificarea actului constitutiv, și: art.6 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare; H.G. nr. 600/2001 privind stabilirea onorariilor în suma fixă pentru serviciile prestate de notarii publici în vederea înregistrării și autorizării funcționarii comercianților; H.G. nr. 913/2004 privind aprobarea taxelor și tarifelor pentru operațiunile efectuate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, astfel cum a fost modificată prin H.G. nr. 1422/2006.

Art. 289. În sensul prezentei legi, municipiul București se asimilează cu județul.

Art. 290. (1) Întreprinderile mici și asociațiile cu scop lucrativ, persoane juridice, înființate în baza Decretului-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative și

reorganizate, până la data de 17 septembrie 1991, în una dintre formele de societate prevăzute de art. 2 din prezenta lege își vor putea continua activitatea.

(2) Ele sunt succesoare de drept ale întreprinderilor mici sau ale asociațiilor cu scop lucrativ din care provin.

Art. 291. Prevederile din prezenta lege se completează cu dispozițiile Codului comercial.

Art. 292. Societățile cu participare străină înființate până la data de 17 decembrie 1990 își vor putea continua activitatea potrivit actului lor de constituire, aprobat în condițiile legii.

Art. 293. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 294. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă prevederile art. 77-220 și 236 din Codul comercial, prevederile referitoare la întreprinderile mici și la asociațiile cu scop lucrativ, cu personalitate juridică, din Decretul-lege nr. 54/1990 privind organizarea și desfășurarea unor activități economice pe baza liberei inițiative, Decretul nr. 424/1972 privind constituirea și funcționarea societăților mixte în România, cu excepția art. 15, art. 28 alin. (1), art. 33 și art. 35 alin. (2) și (3), Decretul-lege nr. 96/1990 privind unele măsuri pentru atragerea investiției de capital străin în România.

Notă: Potrivit art. IX din O.U.G. nr. 32/1997, aprobată cu modificări prin Legea nr. 195/1997, pe data intrării în vigoare a acestei ordonanțe (28 iulie 1997) se abrogă art. 237-250 și art. 264-269 din Codul comercial.

¹⁾ Art. 293 a fost abrogat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 302/2005.

Dispoziții tranzitorii cuprinse în actele normative de modificare a Legii nr. 31/1990, republicată

1. Legea nr. 302/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale astfel cum a fost completată prin Legea nr. 516/2006:

„Art. II. (1) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni și societățile în comandită pe acțiuni la care nivelul capitalului social este inferior valorii prevăzute la pct. 1 al art. I au obligația majorării, potrivit legii, a capitalului social la o valoare de minimum 25.000 euro, în echivalent lei, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data subscrierii.

(2) De la data expirării termenului prevăzut la alin. (1), Oficiul Național al Registrului Comerțului va solicita tribunalelor dizolvarea societăților pe acțiuni și a societăților în comandită pe acțiuni care nu și-au îndeplinit obligația de majorare a capitalului social în limita prevăzută de lege.

(2¹) ¹⁾ Majorarea capitalului social se va putea face până la data de 31 ianuarie 2007 și prin utilizarea rezervelor, cu excepția rezervelor legale, precum și a beneficiilor și a primelor legate de capital, inclusiv a diferenței favorabile din reevaluarea patrimoniului social ori în alte modalități permise de lege.

Art. III. (1) Prin derogare de la prevederile art. 237 alin. (3) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea pentru neîndeplinirea obligației de majorare a capitalului social la limita legală de 25.000 euro, în echivalent lei, se înregistrează în registrul comerțului, se comunică pe cale electronică Agenției Naționale de Administrare Fiscală, direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și se afișează pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, în raza căruia societatea își are înregistrat sediul.

(2) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii judecătorești de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității prin afișare pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului. Societatea comercială împotriva căreia s-a dispus dizolvarea

¹⁾ Alin. (2¹) al art. II a fost introdus prin art. unic din Legea nr. 516/2006.

poate formula recurs în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii judecătorești, în condițiile Codului de procedură civilă.”

2. Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată:

„**Art. III.** (1) Entitățile care au statutul de sucursală, dar se numesc filiale, înființate înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, vor proceda la precizarea statutului lor juridic și la realizarea formalităților legale pentru publicitate corespunzătoare acestui statut, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul unei încălcări a prevederilor alin. (1), art. 44 și 46 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devin aplicabile.

(3) De la data de 1 ianuarie 2007, situațiile financiare anuale și documentele anexate acestora, prevăzute la art. 185 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificate potrivit prezentei legi, vor fi depuse numai la oficiul registrului comerțului.

(4) Prezenta lege intră în vigoare la 1 decembrie 2006, cu excepția prevederilor art. II pct. 4 și 11, care vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

(5) În termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni vor proceda la efectuarea formalităților necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 137 alin. (2), art. 138¹, art. 140¹ alin. (3) și art. 143 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, și Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, vor fi republicate în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dându-se textelor o nouă numerotare.”

1. Decretul-lege nr. 122/1990 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine

publicat în
M. Of. nr. 54 din 25 aprilie 1990

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.G. nr. 24/1996** privind impozitul pe venitul reprezentanțelor din România ale societăților comerciale și organizațiilor economice străine (M. Of. nr. 175 din 5 august 1996), aprobată prin Legea nr. 29/1997 (M. Of. nr. 49 din 21 martie 1997) și abrogată ulterior prin Codul fiscal – Legea nr. 571/2003;
- **O.U.G. nr. 32/1997** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale (M. Of. nr. 133 din 27 iunie 1997), aprobată prin Legea nr. 195/1997 (M. Of. nr. 335 din 28 noiembrie 1997).

Art. 1. (1) Societățile comerciale și organizațiile economice străine pot avea reprezentanțe în România pe bază de autorizație eliberată, în acest scop, în condițiile prezentului decret-lege.

(2) De asemenea, societățile comerciale sau organizațiile economice străine pot fi reprezentate în România, pe bază de contract, și de birouri românești specializate, inclusiv cele înființate din inițiativă proprie.

Notă: Potrivit Legii nr. 161/2003 „Grupurile europene de interes economic nu sunt supuse autorizării prevăzute de Decretul-lege nr. 122/1990 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 2. Autorizațiile pentru funcționarea reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine se eliberează, la cererea acestora, de Ministerul Comerțului Exterior.¹⁾

¹⁾ În prezent, Ministerul Economiei și Comerțului.

Notă: În ce privește taxele aferente cererii și autorizației pentru funcționarea reprezentanțelor, a se vedea și dispozițiile H.G. nr. 1222/1990 privind regimul impozitelor și taxelor aplicabile reprezentanțelor din România ale societăților comerciale sau organizațiilor economice străine, precum și drepturile și obligațiile legate de salarizarea personalului român, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. Societățile comerciale și organizațiile economice străine reprezentate răspund, în condițiile legii, pentru actele și activitatea reprezentanțelor lor în România.

Art. 4. (1) Societatea comercială sau organizația economică străină care solicită eliberarea unei autorizații de reprezentanță va menționa în cererea adresată Ministerului Comerțului Exterior următoarele:

- a) sediul social;
- b) obiectul activității reprezentanței, în concordanță cu obiectul de activitate al societății comerciale sau organizației economice solicitante;
- c) durata de funcționare a reprezentanței;
- d) numărul și funcțiile persoanelor propuse a se încadra la reprezentanță, iar dacă sunt străini, numele, prenumele și domiciliul lor în străinătate, cu menționarea funcțiilor pe care le au la societatea comercială sau la organizația economică și la reprezentanță.

(2) Serviciile privind întocmirea și îndeplinirea formalităților necesare înființării și funcționării reprezentanțelor din România pot fi prestate, la cererea societății comerciale sau organizației economice străine, și de Camera de Comerț și Industrie a României sau de alte organisme autorizate.

Art. 5. La cererea de eliberare a autorizației se vor anexa următoarele acte:

- a) o atestare, în original, din partea camerei de comerț sau a altui organ competent din țara în care își are sediul societatea comercială sau organizația economică străină care să confirme existența sa legală, obiectul activității și capitalul său social;
- b) o confirmare asupra bonității din partea băncii prin care societatea sau organizația își desfășoară principalele operațiuni financiare;
- c) statutul sau alte acte dovedind forma de organizare și modul de funcționare a societății sau organizației;

d) împuternicirea autenticată privind reprezentanții desemnați să angajeze valabil societatea, respectiv organizația ce a solicitat autorizația.

Art. 6. (1) Ministerul Comerțului Exterior este obligat ca, în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii, să emită autorizația sau, motivat, să o respingă.

(2) Prin autorizația pentru funcționare se vor stabili obiectul, condițiile de exercitare a activității, durata și sediul reprezentanței.

Art. 7. ¹⁾ În termen de cel mult 15 zile de la data eliberării autorizației, reprezentanța se înregistrează la administrația financiară în a cărei rază teritorială își are sediul.

Art. 8. Reprezentanța efectuează în numele societății comerciale sau al organizației economice străine numai acte juridice și activități conforme cu obiectul de activitate stabilit prin autorizația de funcționare. Reprezentanțele și personalul acestora își desfășoară activitatea cu respectarea dispozițiilor legale din România.

Art. 9. Societățile comerciale și organizațiile economice străine răspund solidar cu angajații încadrați la reprezentanțe pentru daunele rezultate din faptele ilicite comise de angajații lor în exercitarea activității sau în legătură cu exercitarea acesteia.

Art. 10. Societățile comerciale sau organizațiile economice străine reprezentate în România au obligația să comunice Ministerului Comerțului Exterior, în termen de cel mult 30 de zile, eventualele modificări intervenite în statutul lor juridic, în special în legătură cu obiectul de activitate, capitalul social sau sediul, și să solicite modificarea autorizației de funcționare. În acest sens, Ministerul Comerțului Exterior poate modifica autorizația de funcționare.

Art. 11. (1) Autorizația de funcționare poate fi retrasă de Ministerul Comerțului Exterior, înainte de expirarea valabilității, pentru următoarele motive:

a) încălcarea de către personalul reprezentanței a dispozițiilor legale din România privind ordinea publică;

¹⁾ Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. IV din O.U.G. nr. 133/1997.

- b) depășirea obiectului de activitate stabilit prin autorizație;
- c) nerespectarea obligațiilor fiscale.

(2) Ministerul Comerțului Exterior va notifica societății comerciale sau organizației economice străine și reprezentanței din România retragerea autorizației, acordând un termen de 90 de zile pentru lichidarea activității.

Art. 12. (1) Funcționarea reprezentanței încetează de drept atunci când societatea comercială sau organizația economică încetează de a mai funcționa.

(2) În cazul în care societatea comercială sau organizația economică străină dispune încetarea activității reprezentanței, va înștiința despre aceasta Ministerul Comerțului Exterior. Lichidarea activității se va efectua în termen de 90 de zile de la înștiințare.

Art. 13. La cererea de eliberare și la eliberarea autorizațiilor, societățile comerciale și organizațiile economice străine vor achita taxele prevăzute de lege.

Art. 14. Pentru activitatea desfășurată în România reprezentanțele sunt obligate să plătească impozitele și taxele stabilite în condițiile legii.

Notă: A se vedea Codul fiscal, Titlul V - *Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România*, precum și Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 460/2004 pentru aprobarea modelului și conținutului declarației anuale și a declarației fiscale ce se depun de persoanele juridice străine care au o reprezentanță autorizată să funcționeze în România sau care desființează o reprezentanță în cursul anului fiscal și a instrucțiunilor de completare a acestor declarații.

Art. 15. Operațiunile financiar-bancare ale reprezentanțelor se efectuează prin conturi în valută, deschise la băncile legal constituite pe teritoriul României, cu respectarea legislației în vigoare.

Notă: A se vedea și Regulamentul B.N.R. nr. 4/2005 privind regimul valutar, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 16. (1) Personalul reprezentanței poate fi format din cetățeni români cu domiciliul în România sau în străinătate și din cetățeni străini.

(2) Cetățenii străini, ca și cetățenii români cu domiciliul în străinătate, pot fi angajați numai pe bază de permis de muncă eliberat de Ministerul Muncii și Ocrotirii Sociale ¹⁾.

(3) Alegerea personalului român pentru a fi angajat la reprezentanță aparține societății comerciale sau organizației economice străine.

(4) Contractele de muncă se vor negocia și încheia direct de către cetățenii români cu firma comercială sau organizația economică străină.

(5)-(6) ²⁾ *Abrogate.*

Art. 17. Personalul reprezentanțelor poate contacta în mod direct orice întreprindere productivă sau de comerț exterior, instituții sau autorități, pentru discutarea problemelor legate de obiectul lor de activitate, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare la data respectivă.

Art. 18. Pe perioada în care un cetățean român lucrează în cadrul unei reprezentanțe nu poate cumula o altă funcție într-o unitate de stat cu sediul în România.

Art. 19. În cazul în care, prin convenții sau acorduri internaționale la care România este parte, se stabilesc alte condiții de autorizare și funcționare a reprezentanțelor decât cele prevăzute în prezentul decret-lege, se vor aplica dispozițiile cuprinse în acele convenții sau acorduri.

Art. 20. Decretul nr. 15/1971 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor firmelor comerciale și organizațiilor economice străine, precum și orice alte dispoziții contrare prezentului decret-lege, se abrogă.

¹⁾ În prezent, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

²⁾ Alin. (5) și (6) ale art. 16 au fost abrogate prin art. 12 din O.G. nr. 24/1996.

2. Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii

publicată în
M. Of. nr. 681 din 29 iulie 2004

➤ rectificată în M. Of. nr. 791 din 27 august 2004;

modificată și completată ulterior prin:

- **O.G. nr. 94/2004** pentru reglementarea unor măsuri financiare (M. Of. nr. 803 din 31 august 2004), aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 507/2004 (M. Of. nr. 1080 din 19 noiembrie 2004);
- **O.G. nr. 27/2006** pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii (M. Of. nr. 88 din 31 ianuarie 2006), intrată în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial și aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr. 175/2006** (M. Of. nr. 438 din 22 mai 2006).

Cuprins

	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-8
Capitolul II. Crearea unui cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii	9-24
Secțiunea 1. Proceduri administrative	9-10
Secțiunea a 2-a. Accesul la servicii publice și la active aparținând regiilor autonome, societăților/companiilor naționale și societăților comerciale cu capital majoritar de stat	11-15
Secțiunea a 3-a. Accesul prioritar la achizițiile publice de produse, lucrări și servicii	16
Secțiunea a 4-a. Servicii de informare, asistență și consultanță acordate întreprinderilor mici și mijlocii	17
Secțiunea a 5-a. Stimularea activității de cercetare-dezvoltare și inovare desfășurate de întreprinderile mici și mijlocii	18
Secțiunea a 6-a. Formarea profesională	19

Secțiunea a 7-a. Transferul întreprinderilor mici și mijlocii	20-24
Capitolul III. Programe de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii	25-27
Capitolul IV. Fondul național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii	28-30
Capitolul V. Coordonarea politicilor și a programelor de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii	31-32
Capitolul VI. Sancțiuni	33
Capitolul VII. Dispoziții finale	34
Anexa Nr. 1 – <i>Declarație privind încadrarea întreprinderii în categoria întreprinderilor mici și mijlocii</i>	
Anexa Nr. 2 – <i>Calculul pentru întreprinderile partenere sau legate</i>	

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează măsuri destinate creării cadrului favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii.

Art. 2. ¹⁾ În sensul prezentei legi, prin *întreprindere* se înțelege orice formă de organizare a unei activități economice și autorizată potrivit legilor în vigoare să facă acte și fapte de comerț, în scopul obținerii de profit, în condiții de concurență, respectiv: societăți comerciale, societăți cooperative, persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent și asociații familiale autorizate potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 3. (1) *Întreprinderile mici și mijlocii* sunt definite ca fiind acele întreprinderi care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au un număr mediu anual de salariați mai mic de 250;
- b) ²⁾ realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro, conform ultimei situații financiare aprobate. Prin

¹⁾ Art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.G. nr. 27/2006, punct introdus prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Lit. b) de la alin. (1) al art. 3 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 2 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 175/2006.

active totale se înțelege active imobilizate plus active circulante plus cheltuieli în avans;

c) ¹⁾ *abrogată*.

(2)-(4) *Abrogate*.

(5) Plafonul cifrei de afaceri prevăzut la alin. (1) lit. b) poate fi modificat, în funcție de evoluția indicatorilor macroeconomici, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 4. (1) ²⁾ Întreprinderile mici și mijlocii se clasifică, în funcție de numărul mediu anual de salariați și de cifra de afaceri anuală netă sau de activele totale pe care le dețin, în următoarele categorii:

a) microîntreprinderi – au până la 9 salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 2 milioane euro, echivalent în lei;

b) întreprinderi mici – au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 10 milioane euro, echivalent în lei;

c) întreprinderi mijlocii – au între 50 și 249 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro.

(2) Termenii *microîntreprindere*, *întreprindere mică* și *întreprindere mijlocie*, precum și termenul derivat *întreprinderi mici și mijlocii* vor fi utilizați în toate reglementările, statisticile și alte documente oficiale emise de către autorități sau instituții publice.

Art. 4¹. ³⁾ În funcție de relația lor cu alte întreprinderi, raportată la capitalul sau la drepturile de vot deținute ori la dreptul de a exercita o influență dominantă, pot exista 3 tipuri de întreprinderi:

a) întreprinderi autonome;

b) întreprinderi partenere;

c) întreprinderi legate.

¹⁾ Lit. c) de la alin. (1) și alin. (2)-(4) ale art. 3 au fost abrogate prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Alin. (1) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 4 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 175/2006 și modificat în ce privește partea introductivă a alin. (1) prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 175/2006.

³⁾ Art. 4¹-4⁵ au fost introduse prin art. 1 pct. 5 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 175/2006.

active totale se înțelege active imobilizate plus active circulante plus cheltuieli în avans;

c) ¹⁾ *abrogată*.

(2)-(4) *Abrogate*.

(5) Plafonul cifrei de afaceri prevăzut la alin. (1) lit. b) poate fi modificat, în funcție de evoluția indicatorilor macroeconomici, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 4. (1) ²⁾ Întreprinderile mici și mijlocii se clasifică, în funcție de numărul mediu anual de salariați și de cifra de afaceri anuală netă sau de activele totale pe care le dețin, în următoarele categorii:

a) microîntreprinderi – au până la 9 salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 2 milioane euro, echivalent în lei;

b) întreprinderi mici – au între 10 și 49 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă sau dețin active totale de până la 10 milioane euro, echivalent în lei;

c) întreprinderi mijlocii – au între 50 și 249 de salariați și realizează o cifră de afaceri anuală netă de până la 50 milioane euro, echivalent în lei, sau dețin active totale care nu depășesc echivalentul în lei a 43 milioane euro.

(2) Termenii *microîntreprindere*, *întreprindere mică* și *întreprindere mijlocie*, precum și termenul derivat *întreprinderi mici și mijlocii* vor fi utilizați în toate reglementările, statisticile și alte documente oficiale emise de către autorități sau instituții publice.

Art. 4¹. ³⁾ În funcție de relația lor cu alte întreprinderi, raportată la capitalul sau la drepturile de vot deținute ori la dreptul de a exercita o influență dominantă, pot exista 3 tipuri de întreprinderi:

a) întreprinderi autonome;

b) întreprinderi partenere;

c) întreprinderi legate.

¹⁾ Lit. c) de la alin. (1) și alin. (2)-(4) ale art. 3 au fost abrogate prin art. 1 pct. 3 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 3 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Alin. (1) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 4 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 175/2006 și modificat în ce privește partea introductivă a alin. (1) prin art. unic pct. 5 din Legea nr. 175/2006.

³⁾ Art. 4¹-4⁵ au fost introduse prin art. 1 pct. 5 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 6 din Legea nr. 175/2006.

Art. 4². (1) O *întreprindere autonomă* este orice întreprindere care nu este clasificată ca întreprindere legată sau ca întreprindere parteneră, în sensul acestei legi.

(2) O întreprindere este autonomă dacă deține mai puțin de 25% din capitalul social sau din drepturile de vot (oricare dintre acestea este mai mare) în una ori în mai multe întreprinderi sau dacă una ori mai multe întreprinderi nu dețin mai mult de 25% din capitalul social sau din drepturile de vot ale întreprinderii în cauză.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), o întreprindere este considerată autonomă, neavând, prin urmare, nici o întreprindere parteneră, chiar dacă acest prag de 25% este atins sau depășit de către următoarele categorii de investitori, cu condiția ca acești investitori să nu fie legați, în sensul art. 4⁴, individual sau în comun, de întreprinderea în cauză:

a) ¹⁾ societăți publice de investiții, societăți de capital de risc, persoane fizice sau grupuri de persoane fizice care realizează, conform declarației anuale de venit, venituri majoritare din activitatea de investiții în capital de risc (business angels) și care investesc fonduri proprii în societăți necotate la bursă, cu condiția ca investiția totală a acestor investitori în aceeași întreprindere să nu depășească echivalentul în lei a 1.250.000 euro;

b) universități sau centre de cercetare fără scop lucrativ;

c) investitori instituționali, inclusiv fonduri de dezvoltare regională;

d) autorități ale administrației publice locale, respectiv primăriile.

Art. 4³. *Întreprinderile partenere* sunt toate întreprinderile care nu sunt clasificate ca întreprinderi legate și între care există următoarea relație: întreprinderea (din amonte) deține, individual sau în comun cu una ori mai multe întreprinderi legate, 25% sau mai mult din capitalul social ori din drepturile de vot ale unei alte întreprinderi (din aval).

Art. 4⁴. (1) *Întreprinderile legate* sunt întreprinderile între care există oricare dintre următoarele raporturi:

a) o întreprindere deține majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau ale asociaților celeilalte întreprinderi;

b) o întreprindere are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor consiliului de administrație, de conducere ori de supraveghere a celeilalte întreprinderi;

¹⁾ Lit. a) și d) de la alin. (3) al art. 4² sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 175/2006.

c) o întreprindere are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra celeilalte întreprinderi, în temeiul unui contract încheiat cu această întreprindere sau al unei clauze din statutul acesteia;

d) o întreprindere este acționară sau asociată a celeilalte întreprinderi și deține singură, în baza unui acord cu alți acționari ori asociați ai acelei întreprinderi, majoritatea drepturilor de vot ale acționarilor sau asociaților întreprinderii respective.

(2) Se prezumă că nu există o influență dominantă dacă investitorii prevăzuți la alin. (3) al art. 4² nu sunt implicați direct sau indirect în conducerea întreprinderii respective, fără ca drepturile pe care le dețin în calitatea lor de acționar sau asociat să fie prejudiciate.

(3) Sunt considerate întreprinderi legate și întreprinderile între care există oricare dintre raporturile descrise la alin. (1), prin intermediul uneia ori mai multor întreprinderi sau prin oricare dintre investitorii prevăzuți la alin. (3) al art. 4².

(4) Întreprinderile între care există oricare dintre raporturile descrise mai sus, prin intermediul unei persoane fizice sau al unui grup de persoane fizice care acționează de comun acord, sunt, de asemenea, considerate întreprinderi legate, dacă își desfășoară activitatea sau o parte din activitate pe aceeași piață relevantă ori pe piețe adiacente.

(5) O *pieță adiacentă*, în sensul prezentei legi, este acea piață a unui produs sau a unui serviciu situată direct în amonte ori în aval pe piața în cauză.

Art. 4⁵. Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (3) al art. 4², o întreprindere nu poate fi considerată mică sau mijlocie dacă cel puțin 25% din capitalul social ori din drepturile de vot ale acesteia sunt controlate, direct sau indirect, în comun ori cu titlu individual, de către una sau mai multe organisme ori colectivități publice.

Art. 5. (1) Numărul mediu de salariați corespunde numărului mediu de persoane angajate în întreprindere în cursul anului, determinat pe bază lunară.

(2) Numărul mediu de salariați reprezintă media aritmetică simplă rezultată din suma efectivelor zilnice de salariați din luna respectivă – inclusiv zilele de repaus săptămânal și sărbătorile legale –, împărțită la numărul total de zile calendaristice. Pentru fiecare zi de repaus săptămânal sau sărbătoare legală se vor lua în calcul efectivele de salariați din ziua

lucrătoare precedentă, cu excepția persoanelor al căror contract individual de muncă a încetat în acea zi.

(3) ¹⁾ În efectivele zilnice de salariați avute în vedere la calcularea numărului mediu anual de salariați se includ salariații angajați pe durată nedeterminată, salariații temporari care lucrează în baza unui contract de punere la dispoziție încheiat între întreprindere și un agent de muncă temporară, pe durata acestui contract, proprietarii-directori, partenerii care desfășoară o activitate permanentă în întreprindere și care beneficiază de avantaje financiare oferite de întreprindere.

(4) Salariații cu program de lucru corespunzător unei fracțiuni de normă vor fi incluși în numărul mediu, proporțional cu timpul de lucru prevăzut în contractul individual de muncă cu timp parțial.

(5) ²⁾ La calcularea numărului mediu anual de salariați nu se vor avea în vedere salariații al căror contract individual de muncă este suspendat pentru perioada luată în calcul, conform prevederilor legale, și ucenicii și elevii sau studenții care urmează o formă de pregătire profesională pe bază de contract de ucenicie sau de formare profesională.

(6) Nu vor fi introduse/introduși în numărul mediu anual de salariați salariații/salariații aflate/aflați în concediu de maternitate sau parental.

(7) ³⁾ Numărul mediu anual de salariați se determină pe baza Registrului general de evidență a salariaților, întocmit și completat conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 6. ⁴⁾ (1) Datele utilizate pentru calculul numărului mediu anual de salariați, cifra de afaceri netă anuală și activele totale sunt cele raportate în situațiile financiare aferente exercițiului financiar precedent, aprobate de adunarea generală a acționarilor sau asociaților.

¹⁾ Alin. (3) al art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 175/2006 și modificat prin art. unic pct. 9 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Alin. (5) și (6) ale art. 5 sunt reproduse astfel cum au fost modificate art. I pct. 6 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 175/2006 și modificat, în ce privește conținutul alin. (6), prin art. unic pct. 9 din Legea nr. 175/2006.

³⁾ Alin. (7) al art. 5 a fost introdus prin art. I pct. 7 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 10 din Legea nr. 175/2006.

⁴⁾ Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 11 din Legea nr. 175/2006 și modificat, în ce privește conținutul alin. (1) și (4), prin art. unic pct. 12 din Legea nr. 175/2006.

(2) Dacă la data întocmirii situațiilor financiare anuale întreprinderea nu se mai încadrează în plafoanele stabilite la art. 3 și 4, aceasta nu își va pierde calitatea de întreprindere mică, mijlocie sau microîntreprindere decât dacă depășirea acestor plafoane se produce în două exerciții financiare consecutive.

(3) În cazul unei întreprinderi nou-înființate, ale cărei situații financiare nu au fost aprobate, în condițiile legii, datele cu privire la numărul mediu anual de salariați, cifra de afaceri anuală netă și activele totale se determină în cursul exercițiului financiar și se declară pe propria răspundere de către reprezentantul/reprezentanții întreprinderii în cauză.

(4) În calculul cifrei de afaceri nete anuale sumele selectate nu includ taxa pe valoarea adăugată și alte taxe indirecte.

(5) În cazul unei întreprinderi autonome, datele, inclusiv numărul mediu anual de salariați, vor fi stabilite exclusiv pe baza situațiilor financiare anuale ale întreprinderii respective.

(6) Datele, inclusiv numărul mediu anual de salariați, ale unei întreprinderi partenere sau legate cu o altă întreprindere se vor stabili pe baza situațiilor financiare anuale și a altor date ale întreprinderii ori, dacă există, pe baza situațiilor financiare anuale consolidate în care întreprinderea este inclusă, care se vor cumula cu datele oricărei întreprinderi partenere a întreprinderii în cauză, situată imediat în amonte sau în aval de aceasta, proporțional cu procentul de participare la capital ori cu procentul drepturilor de vot (cel mai ridicat dintre aceste procente).

(7) Datele prevăzute la alin. (6) se vor cumula în proporție de 100% cu datele oricărei întreprinderi care este legată direct sau indirect de întreprinderea în cauză, dacă datele nu sunt deja incluse în situațiile financiare anuale consolidate.

(8) Datele întreprinderilor partenere ale întreprinderii în cauză trebuie să provină din situațiile financiare anuale proprii și din celelalte date consolidate, dacă acestea există. La acestea se adaugă 100% din datele întreprinderilor legate de aceste întreprinderi partenere, cu excepția cazului în care aceste date au fost deja incluse prin consolidare.

(9) Datele întreprinderilor cu care întreprinderea respectivă este legată trebuie să provină din situațiile financiare anuale proprii și din celelalte

date consolidate, dacă acestea există. La acestea se adaugă, în mod proporțional, datele oricărei întreprinderi partenere a acestor întreprinderi legate, situată imediat în amonte sau în aval de acestea, cu excepția cazului în care au fost deja incluse în situațiile financiare anuale consolidate, într-o proporție cel puțin egală cu procentul definit la alin. (6).

(10) Atunci când în evidențele consolidate nu sunt incluse informații cu privire la numărul mediu anual de salariați al unei întreprinderi, cifrele privind numărul mediu anual de salariați se calculează prin cumulara proporțională a datelor aferente întreprinderilor partenere și a datelor aferente întreprinderilor cu care întreprinderea respectivă este legată.

Art. 7. ¹⁾ Încadrarea în plafoanele referitoare la numărul mediu anual de salariați, cifra de afaceri anuală netă și activele totale se stabilesc pe baza unei declarații pe propria răspundere a reprezentantului/reprezentanților legal/legali al/ai întreprinderii interesate în încadrarea în categoria întreprinderilor mici și mijlocii, conform modelului prevăzut în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 8. ²⁾ (1) Controlul respectării prevederilor prezentei legi referitoare la stabilirea numărului mediu anual de salariați se exercită de Inspekția Muncii, pe baza datelor din Registrul general de evidență a salariaților și a evidențelor proprii.

(2) Controlul respectării prevederilor prezentei legi referitoare la declararea cifrei de afaceri nete anuale și a activelor totale se exercită de Ministerul Finanțelor Publice, pe baza situațiilor financiare anuale.

(3) În cazul descoperirii unor neconcordanțe între declarația pe propria răspundere și situația reală, organele de control încheie procese-verbale de constatare a faptelor care încalcă dispozițiile legale, în condițiile legii, și sesizează organele de urmărire penală competente atunci când există indiciile săvârșirii unei infracțiuni.

¹⁾ Art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 13 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9¹ din O.G. nr. 27/2006, punct introdus prin art. unic pct. 14 din Legea nr. 175/2006.

Capitolul II. Crearea unui cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii

Secțiunea 1. Proceduri administrative

Art. 9. (1) Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale și camerele de comerț și industrie, în cadrul competenței lor, au obligația să elaboreze politici și să asigure măsuri și acțiuni menite să contribuie la protecția întreprinderilor mici și mijlocii în raporturile lor cu statul, în special prin simplificarea procedurilor administrative și prin prevenirea creșterii nejustificate a costurilor legate de conformarea acestora față de reglementările în vigoare.

(2) Principalele proiecte de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri vor fi supuse de inițiatori, înainte de a fi transmise spre avizare, analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii.

(3) Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii este un organism consultativ, fără personalitate juridică, care se înființează și funcționează sub coordonarea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie și din care fac parte membrii desemnați de asociațiile mediului de afaceri reprezentative pentru sectorul întreprinderilor mici și mijlocii și membre în Consiliul Economic și Social, cadre universitare, cercetători, economiști și reprezentanți ai instituțiilor inițiatoare ale actelor normative respective.

(4) Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii va emite avize consultative cu privire la proiectele de acte normative supuse analizei sale. Acestea vor fi transmise instituției inițiatoare, însoțite de analize cost-beneficiu și comparații cu opțiunea de nonreglementare.

(5) Regulamentul de organizare și funcționare al Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie.

(6) Regulamentul de organizare și funcționare al Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor

mici și mijlocii se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, în termen de două luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 10. Sub sancțiunea nulității absolute, sunt interzise orice acțiuni sau acte având ca obiect ori putând avea ca efect discriminarea în defavoarea întreprinderilor mici și mijlocii sau a întreprinderilor nou-înființate, pe criterii de mărime ori vechime.

***Secțiunea a 2-a. Accesul la servicii publice
și la active aparținând regiilor autonome,
societăților/companiilor naționale și societăților
comerciale cu capital majoritar de stat***

Art. 11. (1) Guvernul, organele de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile naționale de reglementare și autoritățile locale sunt obligate să adopte măsuri concrete în vederea facilitării accesului întreprinderilor mici și mijlocii la rețelele și serviciile de utilități publice necesare activității acestora, fără a distorsiona competiția liberă de pe piață.

(2) În vederea realizării obiectivului prevăzut la alin. (1), autoritățile publice competente au obligația ca în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi să elaboreze și să promoveze proiecte de acte normative conținând măsuri de simplificare a procedurilor de acordare a accesului la rețelele și serviciile de utilități publice, pe care le va prezenta spre analiză Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii.

(3) Măsurile de simplificare a procedurilor de acordare a accesului la rețelele și serviciile de utilități publice, după caz, vor viza în principal:

a) unificarea etapelor de eliberare a avizelor sau acordurilor preliminare necesare pentru accesul întreprinderilor mici și mijlocii la rețelele de utilități publice;

b) simplificarea și unificarea documentațiilor solicitate întreprinderilor mici și mijlocii în vederea obținerii avizelor sau acordurilor finale necesare racordării și accesului la rețelele de utilități publice;

c) reglementarea nivelului maxim al taxelor de avizare-racordare și al tarifelor ce pot fi percepute întreprinderilor mici și mijlocii pentru elaborarea

documentațiilor și executarea lucrării de branșare-racordare a acestora la rețelele de utilități publice;

d) reglementarea posibilității achitării în mod eșalonat a acestor taxe sau tarife de către întreprinderile mici și mijlocii;

e) reducerea sau renunțarea la garanțiile solicitate și la modalitățile de plată anticipată pentru consumurile de utilități și servicii publice furnizate întreprinderilor mici și mijlocii;

f) elaborarea și implementarea unor programe speciale de ajutoare de stat aprobate de Guvern pentru facilitarea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la rețelele și serviciile de utilități publice, cu respectarea legislației în vigoare în materia ajutorului de stat.

Art. 12. (1) Întreprinderile mici și mijlocii au acces la activele disponibile ale regiilor autonome, societăților/companiilor naționale și societăților comerciale cu capital majoritar de stat, cu respectarea dispozițiilor legale privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, precum și a drepturilor contractuale ale creditorilor ale căror creanțe sunt garantate cu ipotecă, gaj, privilegiu asupra activelor respective sau asupra cărora este instituit sechestru asigurator, în următoarele condiții:

a) întreprinderile mici și mijlocii au acces prioritar la închirierea, concesionarea sau leasingul activelor disponibile ale regiilor autonome, societăților/companiilor naționale și societăților comerciale cu capital majoritar de stat, în condițiile art. 13, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare;

b) activele disponibile utilizate de întreprinderile mici și mijlocii în baza contractului de închiriere, a contractului de locație de gestiune sau a contractului de asociere în participațiune, încheiate cu regiile autonome, societățile/companiile naționale, precum și cu societățile comerciale cu capital majoritar de stat vor fi vândute, la solicitarea locatarului sau asociatului, la prețul negociat, stabilit pe baza raportului de evaluare întocmit de un expert acceptat de părți, după deducerea investițiilor efectuate în activ de către locatar/asociat. În cazul contractelor de locație de gestiune și asociere în participațiune, asociatul/locatarul, întreprindere mică sau mijlocie, poate solicita și încheierea unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare, în aceleași condiții. În cazul depunerii unei solicitări exprese privind cumpărarea activului sau încheierea unui contract de leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de

vânzare de către beneficiarii prezentelor dispoziții, care utilizau activul în baza unui contract de închiriere, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea contractului de închiriere, locatorul nu va putea refuza prelungirea contractului de închiriere cu o perioadă considerată de părți suficientă pentru rezolvarea formalităților legate de încheierea contractului de vânzare-cumpărare, respectiv leasing imobiliar cu clauză irevocabilă de vânzare;

c) contractul de închiriere, la solicitarea locatarului, va fi transformat în contract de leasing cu clauză irevocabilă de vânzare la prețul negociat, stabilit pe baza raportului de evaluare întocmit de un expert acceptat de părți;

d) întreprinderile mici și mijlocii au drept de preferință la cumpărarea activelor disponibile ale regiilor autonome, societăților/companiilor naționale, precum și ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat, aflate în vecinătatea imediată a activelor pe care le dețin în proprietate. Dreptul de preferință se poate exercita prin depunerea unei solicitări în acest sens, în termen de 30 de zile calendaristice de la data înscrierii activului pe listele cuprinzând activele disponibile prevăzute la art. 13 alin. (4). Este interzis, sub sancțiunea nulității absolute, transferul, în orice mod, al dreptului de proprietate asupra activului disponibil, fără acordarea dreptului de preferință;

e) întreprinderile mici și mijlocii au prioritate la cumpărarea activelor disponibile ale regiilor autonome, societăților/companiilor naționale, precum și ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat. În termen de 30 de zile de la primirea unei solicitări în acest sens, regiile autonome, societățile/companiile naționale, precum și societățile comerciale cu capital majoritar de stat vor organiza o primă licitație deschisă cu strigare doar pentru întreprinderile mici și mijlocii. Oferta de vânzare va specifica faptul că este adresată doar întreprinderilor mici și mijlocii. Prevederile privind vânzarea de active cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 577/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării se vor aplica în mod corespunzător. În situația neadjudecării licitației, se poate organiza o altă licitație, cu acces liber, conform reglementărilor în vigoare.

(2) Regiile autonome, societățile/companiile naționale, precum și societățile comerciale cu capital majoritar de stat sunt obligate ca, în

termen de 90 de zile de la data depunerii cererilor de către întreprinderile mici și mijlocii, să încheie contractele de vânzare-cumpărare prevăzute la alin. (1) lit. b) și d), contractele de leasing cu clauză irevocabilă de vânzare prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) sau să asigure accesul prioritar la închirierea, concesiunea ori leasingul activelor disponibile, în condițiile alin. (1) lit. a).

(3) Vânzarea de active, în condițiile alin. (1), se poate face și cu plata în rate eşalonate pe o perioadă de minimum 3 ani, cu un avans de maximum 20%.

Art. 13. (1) În contextul prezentei legi, prin *active* se înțelege unități de producție, subunități, secții, spații comerciale, spații de cazare ori alte bunuri de același gen din patrimoniul unei regii autonome, societăți/companii naționale, precum și al unei societăți comerciale cu capital majoritar de stat, ce pot fi organizate să funcționeze independent.

(2) În înțelesul prezentei legi, se consideră *active disponibile* activele care îndeplinesc oricare dintre următoarele condiții:

a) nu sunt utilizate de regiile autonome, societățile/companiile naționale sau de societățile comerciale cu capital majoritar de stat care le dețin pentru o perioadă de cel puțin 3 luni;

b) se află în conservare pentru o perioadă mai mare de un an;

c) activele închise operațional, numai în cazul prevăzut la art. 12 alin. (1) lit. e).

(3) Desfășurarea procedurii de vânzare a activelor închise operațional este supusă prevederilor prezentei legi în situația în care o solicitare privind cumpărarea activului din partea unei întreprinderi mici și mijlocii este făcută în interiorul termenului prevăzut de art. 326 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Regiile autonome, societățile/companiile naționale, precum și societățile comerciale cu capital majoritar de stat sunt obligate să stabilească și să întocmească liste cuprinzând activele disponibile, pe care le vor reactualiza lunar. Listele vor fi transmise la camerele de comerț și industrie județene și a municipiului București, la organizațiile patronale, asociațiile profesionale prin Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie.

(5) Listele cuprinzând activele disponibile au caracter public și vor fi afișate la sediile camerelor de comerț și industrie județene și a municipiului București, ale organizațiilor patronale și asociațiilor profesionale, precum și pe pagina de Internet a acestora. Acestea vor anunța prin intermediul presei locale unde este afișată lista cuprinzând activele disponibile.

(6) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și ministerele de resort vor transmite lunar Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie situația activelor utilizate de întreprinderile mici și mijlocii, respectiv a contractelor de vânzare-cumpărare, închiriere, leasing și concesiune, încheiate în condițiile prezentei legi.

(7) Activele pot fi retrase de pe lista cu active disponibile, cu excepția situațiilor în care au fost depășite termenele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. e) și alin. (2), în oricare dintre următoarele cazuri:

a) declanșarea procedurii de administrare specială în perioada de privatizare;

b) declanșarea procedurii de dizolvare voluntară și lichidare;

c) declanșarea procedurii reorganizării judiciare și falimentului.

Art. 14. (1) Adunările generale și consiliile de administrație ale regiilor autonome, societăților/companiilor naționale, precum și ale societăților comerciale cu capital majoritar de stat vor adopta hotărâri privind vânzarea, închirierea, leasingul sau concesiunea activelor aflate în situația prevăzută la art. 12 alin. (1), cu informarea prealabilă a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, ministerelor de resort, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale sau autorităților publice locale, după caz.

(2) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, ministerele de resort, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale sau autoritățile publice locale, după caz, au obligația să urmărească derularea valorificării activelor potrivit art. 12 alin. (1).

Art. 15. (1) De la prevederile art. 12 și 13 sunt exceptate mijloacele fixe și activele componente ale patrimoniului aparținând aeroporturilor, stațiilor de cale ferată, porturilor și Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România – S.A. (2) Sunt exceptate de la obligațiile instituite prin art. 12 alin. (1) lit. b), c), d) și e) instituțiile de învățământ de stat și institutele naționale de cercetare-dezvoltare.

Secțiunea a 3-a. Accesul prioritar la achizițiile publice de produse, lucrări și servicii

Art. 16. (1) Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și autoritățile publice locale trebuie să încurajeze creșterea ponderii întreprinderilor mici și mijlocii în valoarea contractelor de achiziții publice de bunuri materiale, lucrări și servicii, urmărind ca această pondere să atingă un nivel comparabil cu contribuția acestora la realizarea produsului intern brut.

(2) Întreprinderile mici și mijlocii beneficiază de reduceri cu 50% pentru criteriile legate de cifra de afaceri, de garanția pentru participare și de garanția de bună execuție, cerute în achizițiile publice de produse, lucrări și servicii.

(3) ¹⁾ Întreprinderile mici și mijlocii pot beneficia de asistență tehnică pentru facilitarea accesului la servicii de formare de specialitate în domeniul achizițiilor publice.

(4) Întreprinderile mici și mijlocii beneficiază de acces la servicii electronice de informare prin centrele Euro Info, referitoare la legislația în domeniu.

(5) Întreprinderile mici și mijlocii beneficiază de servicii electronice de informare referitoare la cererile de oferte prezentate în sistem electronic de către ofertanți.

Secțiunea a 4-a. Servicii de informare, asistență și consultanță acordate întreprinderilor mici și mijlocii

Art. 17. (1) În scopul desfășurării și dezvoltării activității lor, întreprinderile mici și mijlocii beneficiază de servicii de informare, asistență, consultanță, dezvoltare tehnologică și inovare în domeniile financiar-bancar, management și marketing.

(2) Guvernul, autoritățile administrației publice locale, camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale ale întreprinderilor mici și mijlocii sprijină înființarea și dezvoltarea de centre și organizații ce oferă servicii

¹⁾ Alin. (3) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din O.G. nr. 27/2006, punct renumerotat prin art. unic pct. 15 din Legea nr. 175/2006.

de informare, consultanță, consiliere și instruire pentru întreprinderile mici și mijlocii, prin:

- a) acordarea de sprijin în legătură cu activitățile de informare, consultanță, consiliere și instruire destinate întreprinderilor mici și mijlocii;
- b) identificarea de surse de finanțare a unor programe și acțiuni destinate facilitării accesului întreprinderilor mici și mijlocii la serviciile de informare, consultanță, consiliere, instruire, oferite de aceste centre și organizații, precum și extinderii sferei de servicii oferite de acestea întreprinderilor mici și mijlocii.

Secțiunea a 5-a. Stimularea activității de cercetare-dezvoltare și inovare desfășurate de întreprinderile mici și mijlocii

Art. 18. (1) Guvernul promovează, susține, stimulează și dezvoltă activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare desfășurată de întreprinderi mici și mijlocii, scop în care:

- a) adoptă măsuri în vederea creării condițiilor favorabile organizării și desfășurării de activități de cercetare-dezvoltare și inovare de către întreprinderi mici și mijlocii;
- b) elaborează politici și emite reglementări pentru crearea în economie a unui mediu favorabil pentru diseminarea, transferul, absorbția și valorificarea rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare și inovare desfășurate de întreprinderi mici și mijlocii;
- c) adoptă măsuri pentru facilitarea procesului de valorificare și absorbție a rezultatelor activității de inovare, precum și a transferului tehnologic la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii;
- d) asigură îmbunătățirea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la informații științifice și tehnologice de specialitate, în condițiile legii, și promovează înființarea de incubatoare de afaceri, parcuri științifice și tehnologice și de alte infrastructuri asemănătoare;
- e) asigură, în condițiile legii, transferul tehnologic cu titlu gratuit către întreprinderile mici și mijlocii, la propunerea Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie.

(2) Ministerul Educației și Cercetării, în calitate de autoritate de stat pentru cercetare-dezvoltare, susține activitatea de cercetare-dezvoltare desfășurată de întreprinderile mici și mijlocii, prin:

a) stabilirea ca obiectiv prioritar, în cadrul Strategiei naționale de cercetare-dezvoltare și inovare, a promovării și dezvoltării activității de cercetare-dezvoltare și inovare desfășurate de întreprinderi mici și mijlocii;

b) includerea în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare a unor programe de cercetare-dezvoltare și inovare destinate întreprinderilor mici și mijlocii;

c) promovarea de propuneri de măsuri destinate facilitării accesului întreprinderilor mici și mijlocii la programele prevăzute în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare;

d) finanțarea cu prioritate, din sumele prevăzute în bugetul propriu pentru realizarea politicilor în domeniul cercetării și stimulării inovării, a programelor prevăzute în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare destinate întreprinderilor mici și mijlocii; asigurarea contractării cu prioritate a tematicii solicitate de întreprinderile mici și mijlocii, de către unitățile și instituțiile din sistemul național de cercetare-dezvoltare;

e) finanțarea cu prioritate a proiectelor de cercetare-dezvoltare care au ca obiect teme cu aplicabilitate imediată, solicitate de întreprinderile mici și mijlocii din sectorul industrial;

f) organizarea de conferințe cu participare internațională, la care întreprinderile mici și mijlocii care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare să participe cu lucrări științifice, în vederea stabilirii de obiective ce vor fi incluse în programele naționale anuale;

g) asigurarea de surse de finanțare pentru programe de cercetare-dezvoltare și inovare desfășurate de întreprinderi mici și mijlocii, în vederea dezvoltării activităților de cercetare-dezvoltare și inovare ale acestora.

Secțiunea a 6-a. Formarea profesională

Art. 19. (1) Guvernul și autoritățile publice locale asigură, prin sume alocate de la bugetul de stat sau de la bugetele locale, precum și prin programe susținute de organisme naționale și internaționale sau alte surse finanțarea integrală ori parțială a unor programe de formare profesională destinate întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) Programele de formare profesională prevăzute la alin. (1) vor fi realizate prin intermediul:

a) Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă;

b) instituțiilor de învățământ de stat și particular, acreditate potrivit legii;

c) furnizorilor de formare profesională autorizați, conform legii, să desfășoare activități de formare profesională.

Secțiunea a 7-a. Transferul întreprinderilor mici și mijlocii

Art. 20. (1) Pentru a asigura o mai mare continuitate a ideilor și practicilor comerciale, pentru menținerea locurilor de muncă și stimularea activităților economice, se instituie transferul întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) *Transferul întreprinderilor mici și mijlocii*, în sensul prezentei legi, înseamnă transmiterea întreprinderii, fondului de comerț către terțe persoane, în scopul asigurării continuării existenței și activității comerciale a întreprinderii, de regulă în cadrul aceleiași familii, cu titlu gratuit.

(3) Sunt membrii de familie, în sensul alin. (1), soțul, soția și copiii acestora.

(4) Prin excepție, facilitățile privind transferul întreprinderilor mici și mijlocii către terți, persoane fizice sau către altă întreprindere se aplică în condițiile prevăzute de lege, doar în cazurile în care există o imposibilitate de transmitere a afacerii în cadrul aceleiași familii.

Art. 21. (1) În scopul sprijinirii transferului, Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie va elabora un program multianual, prin care se vor susține integral cheltuielile cu privire la următoarele taxe și tarife:

a) taxele și tarifele pentru operațiunile de înscriere a modificărilor efectuate de către Oficiul Național al Registrului Comerțului prin oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, pentru înregistrarea transferului întreprinderii mici și mijlocii, precum și tarifele pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului, pentru modificările necesare punerii în aplicare a transferului întreprinderii;

b) taxele pentru publicarea, în extras, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii de modificare ca rezultat al transferului întreprinderii, pronunțată de judecătorul-delegat la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal;

c) taxele de timbru pentru activitatea notarială, aferente actelor, în cazul cărora este prevăzută obligativitatea încheierii acestora în formă autentică, necesare operării transferului întreprinderii;

d) taxele de timbru pentru cedarea cu titlu gratuit a întreprinderii, fondului de comerț, în scopul asigurării transferului întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) va fi finanțat prin bugetul Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie.

Art. 22. (1) Pentru a beneficia de facilitățile prevăzute la art. 21 alin. (1) trebuie să fie îndeplinite cumulativ următoarele:

a) condițiile privind transferul întreprinderilor mici și mijlocii, prin cedarea cu titlu gratuit a întreprinderii, fondului de comerț în cadrul aceleiași familii sau, după caz, condițiile pentru transferul întreprinderilor mici și mijlocii către terți;

b) să se asigure menținerea în funcțiune a întreprinderii, cu continuarea ideilor și practicilor comerciale și menținerea locurilor de muncă pe o perioadă de minimum 3 ani de la data transferului.

(2) Facilitățile prevăzute de prezenta lege pentru transferul întreprinderilor mici și mijlocii se acordă o singură dată în cursul unui an fiscal.

(3) În cazul în care în perioada de până la 3 ani de la transferul întreprinderilor mici și mijlocii intervine încetarea activității societății comerciale datorată unei culpe grave a persoanelor cărora li s-a încredințat conducerea societății comerciale sau săvârșirii unor infracțiuni de către acestea ori o reducere mai mare de 50% a numărului de personal al întreprinderii, societatea comercială are obligația restituirii integrale a sumelor acordate conform art. 21.

Art. 23. (1) Transferul de afaceri în cazul persoanelor fizice și asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent se realizează în cadrul aceleiași familii, în baza declarației pe propria răspundere a titularului autorizației și a cesionarului, în cazul cedării afacerii, cu titlu gratuit, în timpul vieții titularului autorizației și în baza declarației cesionarului, în cazul decesului acestuia.

(2) Prin excepție, în cazurile în care există o imposibilitate de transmitere în cadrul aceleiași familii, în scopul asigurării continuității activităților economice tradiționale, este posibil transferul către terți, în baza declarației pe propria răspundere a titularului autorizației sau cesionarului acestuia,

după caz, și a terțului care va continua activitatea economică autorizată a se desfășura în mod independent.

(3) Pentru persoanele și asociațiile familiale care desfășoară activități economice în mod independent, în scopul stimulării transferului, în cadrul programului prevăzut la art. 21 se vor susține integral cheltuielile cu privire la următoarele taxe și tarife:

a) taxele pentru înregistrarea de către primari a modificărilor autorizației emise pentru desfășurarea de activități economice în mod independent, constând în înlocuirea titularului autorizației cu cesionarul, în baza declarațiilor prevăzute la alin. (1) și (2);

b) taxele și tarifele pentru operațiunile de înregistrare a modificărilor autorizației respective, efectuate de Oficiul Național al Registrului Comerțului prin oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, tarifele pentru operațiunile efectuate de Biroul unic din cadrul oficiilor registrului comerțului, precum și tarifele pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului.

(4) Facilitățile prevăzute la alin. (3) se aplică în cazul transferului, cu condiția continuării desfășurării în mod independent a activității economice autorizate, pentru o perioadă de minimum 3 ani de la data operării transferului.

(5) În cazul în care în perioada de până la 3 ani intervine încetarea activității autorizate din culpa gravă a persoanei fizice autorizate sau a reprezentantului asociației familiale ori datorită săvârșirii unor infracțiuni de către aceste persoane, persoana fizică autorizată sau, după caz, asociația familială are obligația restituirii integrale a sumelor acordate conform alin. (3).

Art. 24. Transferul în cazul persoanelor fizice și asociațiilor familiale care desfășoară activități economice în mod independent se realizează în condițiile legii.

Capitolul III. Programe de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii

Art. 25. (1) Guvernul aprobă anual programe de încurajare și de stimulare a înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii pe baza programelor elaborate de Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și

Mijlocii și Cooperație, cu consultarea organizațiilor de reprezentare a intereselor întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) La nivelul unităților administrativ-teritoriale programele de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii se elaborează pe baza strategiei de dezvoltare a sectorului întreprinderilor mici și mijlocii și a prevederilor Planului național de dezvoltare și se aprobă de către autoritățile administrației publice locale, corespunzător atribuțiilor acestora, finanțându-se din bugetele proprii și/sau din surse atrase. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să comunice Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperație programele de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, elaborate și aprobate la nivelul acestora.

(3) Guvernul, organele de specialitate ale administrației publice centrale și autoritățile locale acordă sprijin întreprinderilor mici și mijlocii prin:

a) facilitarea accesului la finanțare a întreprinderilor mici și mijlocii prin elaborarea și implementarea de instrumente și scheme financiare de tipul:

- alocații financiare nerambursabile, acordate întreprinzătorilor la înființarea întreprinderilor mici și mijlocii, în vederea completării capitalului necesar pentru inițierea afacerii;

- ajutoare financiare nerambursabile, acordate întreprinderilor mici și mijlocii pentru realizarea investițiilor în sectorul productiv și servicii;

- constituirea de fonduri de garantare, fonduri de investiții și capital de risc în sprijinul întreprinderilor mici și mijlocii;

- scheme de creditare cu dobândă redusă;

- alte scheme și instrumente financiare;

b) îmbunătățirea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la finanțare, prin acordarea de sprijin financiar și asistență pentru dezvoltarea sistemelor moderne de finanțare, asigurarea fundamentelor informaționale necesare în vederea elaborării de proiecte viabile de către întreprinzători;

c) promovarea investițiilor străine la nivelul întreprinderilor mici și mijlocii;

d) asigurarea resurselor financiare pentru cofinanțarea și utilizarea eficientă a ajutorului financiar din partea Uniunii Europene și a altor donatori interni și internaționali, amplificarea participării întreprinderilor mici și mijlocii românești la programe comunitare pe baza principiului transparenței și îmbunătățirea ofertei de servicii pentru întreprinderile mici și mijlocii în vederea creșterii performanțelor acestora în afaceri;

e) facilitarea accesului la servicii de informare, instruire, consultanță, consiliere și asistență tehnică pentru potențialii întreprinzători care inițiază o afacere, pentru întreprinderile nou-înființate și pentru întreprinderile mici și mijlocii existente, potrivit nevoilor acestora;

f) îmbunătățirea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la informații despre piață și servicii de marketing, financiare și informatice;

g) elaborarea și publicarea de studii, anchete statistice, materiale informative și alte lucrări necesare desfășurării activității întreprinderilor mici și mijlocii;

h) facilitarea promovării produselor și serviciilor întreprinderilor mici și mijlocii pe piața internă și externă, inclusiv prin ajutoare financiare pentru efectuarea de studii de piață, realizarea de materiale informative, de reclamă și publicitate, participarea la târguri, expoziții și la alte asemenea tipuri de manifestări, în țară sau în străinătate;

i) dezvoltarea cooperării interne și internaționale și stimularea creării parteneriatelor de afaceri în domenii de interes pentru întreprinderile mici și mijlocii;

j) sprijinirea și stimularea activității de cercetare-dezvoltare, inovare și transfer tehnologic;

k) stimularea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la comerțul electronic, prin sprijinirea acestora în consolidarea capacității lor tehnologice informaționale, în scopul promovării afacerilor prin intermediul mijloacelor electronice;

l) sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii pentru îmbunătățirea calității produselor și serviciilor și pentru introducerea sistemelor de standardizare și certificare a calității conform normelor Uniunii Europene;

m) sprijinirea centrelor de consultanță și management al informațiilor, a organizațiilor de reprezentare a întreprinderilor mici și mijlocii și a organizațiilor înființate în scopul sprijinirii dezvoltării sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, la nivel regional și național, prin creșterea potențialului lor instituțional, material și uman, în vederea diversificării, specializării și perfecționării activităților pe care acestea le desfășoară, pentru îmbunătățirea climatului de afaceri, stimularea creării de noi întreprinderi mici și mijlocii și sprijinirea dezvoltării acestora;

n) alte obiective și măsuri cuprinse în programele aprobate de Guvern.

(4) În vederea dezbaterii situației sectorului întreprinderilor mici și mijlocii se înființează Comitetul consultativ pentru dezvoltarea întreprin-

e) facilitarea accesului la servicii de informare, instruire, consultanță, consiliere și asistență tehnică pentru potențialii întreprinzători care inițiază o afacere, pentru întreprinderile nou-înființate și pentru întreprinderile mici și mijlocii existente, potrivit nevoilor acestora;

f) îmbunătățirea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la informații despre piață și servicii de marketing, financiare și informatice;

g) elaborarea și publicarea de studii, anchete statistice, materiale informative și alte lucrări necesare desfășurării activității întreprinderilor mici și mijlocii;

h) facilitarea promovării produselor și serviciilor întreprinderilor mici și mijlocii pe piața internă și externă, inclusiv prin ajutoare financiare pentru efectuarea de studii de piață, realizarea de materiale informative, de reclamă și publicitate, participarea la târguri, expoziții și la alte asemenea tipuri de manifestări, în țară sau în străinătate;

i) dezvoltarea cooperării interne și internaționale și stimularea creării parteneriatelor de afaceri în domenii de interes pentru întreprinderile mici și mijlocii;

j) sprijinirea și stimularea activității de cercetare-dezvoltare, inovare și transfer tehnologic;

k) stimularea accesului întreprinderilor mici și mijlocii la comerțul electronic, prin sprijinirea acestora în consolidarea capacității lor tehnologice informaționale, în scopul promovării afacerilor prin intermediul mijloacelor electronice;

l) sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii pentru îmbunătățirea calității produselor și serviciilor și pentru introducerea sistemelor de standardizare și certificare a calității conform normelor Uniunii Europene;

m) sprijinirea centrelor de consultanță și management al informațiilor, a organizațiilor de reprezentare a întreprinderilor mici și mijlocii și a organizațiilor înființate în scopul sprijinirii dezvoltării sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, la nivel regional și național, prin creșterea potențialului lor instituțional, material și uman, în vederea diversificării, specializării și perfecționării activităților pe care acestea le desfășoară, pentru îmbunătățirea climatului de afaceri, stimularea creării de noi întreprinderi mici și mijlocii și sprijinirea dezvoltării acestora;

n) alte obiective și măsuri cuprinse în programele aprobate de Guvern.

(4) În vederea dezbaterii situației sectorului întreprinderilor mici și mijlocii se înființează Comitetul consultativ pentru dezvoltarea întreprin-

derilor mici și mijlocii, alcătuit din reprezentanți ai Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, reprezentanți din partea camerelor de comerț și industrie, ai patronatelor întreprinderilor mici și mijlocii, ai organizațiilor neguvernamentale, ai organelor de specialitate ale administrației publice centrale, precum și ai autorităților publice locale. Acest comitet are rol consultativ în aprobarea programelor și a măsurilor de stimulare a înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii.

(5) Secretariatul acestui comitet va funcționa în cadrul Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie și va fi finanțat din bugetul alocat acesteia.

(6) Regulamentul de organizare și funcționare al Comitetului consultativ pentru dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie.

Art. 26. (1) Anual, prin legea bugetului de stat se alocă fonduri în valoare de 0,2% din PIB pentru finanțarea programelor de dezvoltare și a măsurilor de sprijinire a înființării de noi întreprinderi și de susținere a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, la nivel național și local, prevăzute în Strategia guvernamentală pentru susținerea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, pentru perioada 2004–2008.

(2) Sumele alocate pentru sprijinirea înființării de întreprinderi și susținerea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii vor fi evidențiate și urmărite în mod distinct în bugetul de stat și în bugetele locale.

(3) Programele de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, finanțate de la bugetul de stat prin intermediul Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, vor fi derulate direct sau prin intermediul organizațiilor ori instituțiilor de drept privat. Selectarea organizațiilor sau instituțiilor de drept privat se face cu respectarea reglementărilor în vigoare privind achizițiile publice. Între câștigătorul desemnat conform procedurii de achiziție publică și Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie se încheie un contract de prestări de servicii în baza căruia se va trece la derularea programului respectiv.

(4) Plafoanele de cheltuieli aferente serviciilor de redactare a programelor de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, serviciilor de conducere a programelor și cele complementare acestora, de monitorizare,

evaluare și control, vor fi stabilite la aprobarea bugetului fiecărui program, dar nu mai mult de 10% din valoarea sumelor alocate pentru programul propriu-zis.

(5) ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 26¹. ²⁾ (1) Din sumele ce se alocă anual prin bugetul de stat în baza art. 26 alin. (1), o parte reprezintă sprijinul pentru întreprinderile mici și mijlocii, care se stabilește în corelare cu investițiile efectuate de acestea în active de natura celor prevăzute la art. 24 alin. (6) lit. b) și alin. (10) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aferente obiectului de activitate. Sumele alocate cu această destinație se stabilesc în limita sumelor plătite cu titlu de impozit pentru profitul reinvestit, începând cu exercițiul financiar al anului 2005, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(2) În anul 2005 întreprinderile mici și mijlocii pot beneficia de drepturile prevăzute la alineatul precedent, pentru activele achiziționate după data de 1 octombrie 2004, puse în funcțiune până la finele anului respectiv, cu condiția să nu fi aplicat, pentru aceste active, regimul de amortizare accelerată.

(3) De prevederile alin. (1) beneficiază contribuabilii care nu aplică regimul de amortizare accelerată prevăzut de Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică în cazul echipamentelor tehnologice, respectiv al mașinilor, uneltelor și instalațiilor, precum și computerelor și echipamentelor periferice ale acestora, considerate noi, în sensul că nu au fost anterior utilizate.

(5) Contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) au obligația de a păstra în patrimoniu activele respective cel puțin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul nerespectării acestei condiții, sumele primite de la bugetul de stat potrivit alin. (1) se restituie și se datorează pentru acestea dobânzi de la data primirii sumelor respective.

Art. 27. Facilitățile de natura ajutorului de stat, prevăzute de prezenta lege, se vor acorda cu respectarea prevederilor legale în domeniul ajutorului de stat, după autorizarea acestora de Consiliul Concurenței.

¹⁾ Alin. (5) al art. 26 a fost abrogat prin art. XXIX pct. 1 din O.G. nr. 94/2004.

²⁾ Art. 26¹ a fost introdus prin art. XXIX pct. 2 din O.G. nr. 94/2004.

Capitolul IV. Fondul național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii

Art. 28. ¹⁾ (1) În vederea îmbunătățirii accesului întreprinderilor mici și mijlocii la finanțare, funcționează Fondul național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii, înființat prin hotărâre a Guvernului ca instituție cu capital de risc, în conformitate cu legislația în vigoare, care poate înființa filiale sau unități teritoriale fără personalitate juridică.

(2) În scopul sustenabilității rețelei teritoriale, Fondul național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii cogarantează și supraveghează activitatea filialelor.

(3) Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, în calitate de acționar majoritar al Fondului național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii, aprobă anual, prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, politica de risc a fondului.

(4) La capitalul social al Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii pot participa numai autoritățile publice și instituțiile financiare interne și internaționale.

(5) La capitalul social al filialelor Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii pot participa numai autoritățile publice și instituțiile financiare interne și internaționale.

Art. 29. Fondul național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii funcționează sub forma societăților comerciale pe acțiuni, în condițiile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. ²⁾ (1) Capitalul social al Fondului național de garantare a creditelor pentru întreprinderile mici și mijlocii, stabilit la înființare, este de 5.000.000 lei (RON), având ca sursă de alocare bugetul de stat.

(2) Capitalul social de 5.000.000 lei (RON) va fi majorat anual, pe o perioadă de 5 ani de la înființare, cu 0,4% din veniturile bugetare.

¹⁾ Art. 28 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 16 din Legea nr. 175/2006 și modificat, în ce privește introducerea a două noi alineate – alineatele (4) și (5), prin art. unic pct. 17 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Sumele prevăzute la art. 30 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

Capitolul V. Coordonarea politicilor și a programelor de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii

Art. 31. (1) Guvernul asigură coordonarea politicilor și a măsurilor de încurajare și de stimulare a întreprinderilor mici și mijlocii, monitorizarea și evaluarea acestora, prin Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, reprezentată la nivel teritorial prin oficii teritoriale, care vor fi înființate prin hotărâre a Guvernului, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie se stabilesc atribuțiile și se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al oficiilor teritoriale.

(3) Oficiile teritoriale ale Agenției Naționale pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie vor alcătui o bază de date cu întreprinderile mici și mijlocii din județul în care își desfășoară activitatea, care cuprinde și prezentarea detaliată a obiectului de activitate al fiecăreia.

(4) ¹⁾ În vederea constituirii bazei de date prevăzute la alin. (3), Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie și Oficiul Național al Registrului Comerțului vor încheia un protocol de colaborare având ca obiect schimbul de informații cu titlu gratuit privind întreprinderile mici și mijlocii înregistrate.

Art. 32. ²⁾ Până la data de 31 octombrie a fiecărui an, Guvernul, prin Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie, prezintă Parlamentului un raport anual cu privire la dezvoltarea sectorului întreprinderilor mici și mijlocii, modul în care cadrul macroeconomic, cadrul legislativ și cel instituțional corespund necesităților întreprinderilor mici și mijlocii, politicile de încurajare și de stimulare a întreprinderilor mici și mijlocii adoptate și stadiul aplicării acestora, măsurile concrete luate în aplicarea acestora și efectele constatate. Raportul anual trebuie să fie însoțit de programele de dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii, care urmează a fi întreprinse în anul calendaristic următor, în vederea aprobării

¹⁾ Alin. (4) al art. 31 a fost introdus prin art. I pct. 12 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 18 din Legea nr. 175/2006 și modificat prin art. unic pct. 19 din Legea nr. 175/2006.

²⁾ Art. 32 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 20 din Legea nr. 175/2006.

de către Parlament a fondurilor ce se estimează a fi prevăzute în legea bugetului de stat pentru anul următor.

Capitolul VI. Sancțiuni

Art. 33. (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) nerespectarea de către regiile autonome, societățile/comaniile naționale, societățile comerciale cu capital majoritar de stat, respectiv de către autoritățile contractante, a obligațiilor prevăzute la art. 12 alin. (2) și art. 14;

b) nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (4), (6) și (7) ale art. 13.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amendă, după cum urmează:¹⁾

a) de la 4.000 lei RON) la 8.000 lei (RON), pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) de la 12.000 lei (RON) la 24.000 lei (RON), pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) Cuantumul amenzilor prevăzute la alin. (2) poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului în funcție de evoluția indicelui inflației.

(4) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul de control împuternicit în acest scop de Agenția Națională pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie.

(5) Dispozițiile prezentei legi referitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, cu excepția prevederilor art. 28.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare, aplicarea sancțiunii amenzii pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se prescrie în termen de 2 ani de la data săvârșirii faptei.

¹⁾ Sumele prevăzute la art. 33 alin. (2) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

Capitolul VII. Dispoziții finale

Art. 34. La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 23 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare.

Notă: Reproducem mai jos și dispozițiile art. II din O.G. nr. 27/2006 de modificare și completare a Legii nr. 346/2004, dispoziții care nu au fost încorporate în acest act normativ: „**Art. II.** Prezenta ordonanță transpune în legislația națională Recomandarea 2003/361/CE privind definiția microîntreprinderilor, întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 124 din 20 mai 2003, p. 0036-0041, și parțial Comunicarea Comisiei Europene privind modelul de declarație a informațiilor referitoare la încadrarea unei întreprinderi în categoria de întreprinderi mici și mijlocii, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 118 din 20 mai 2003, respectiv modelul declarației «Informații privind calificarea ca întreprindere mică și mijlocie», anexa la declarație «Calculul pentru întreprinderile legate sau partenere», anexa A și anexa B.”

Anexa Nr. 1 ¹⁾

DECLARAȚIE privind încadrarea întreprinderii în categoria întreprinderilor mici și mijlocii

I. Date de identificare a întreprinderii

Denumirea întreprinderii _____

Adresa sediului social _____

Cod unic de înregistrare _____

Numele și funcția _____

(președintele consiliului de administrație, director general sau echivalent)

II. Tipul întreprinderii

Indicați, după caz, tipul întreprinderii:

☐ **Întreprindere autonomă** - În acest caz, datele din tabelul de mai jos sunt preluate doar din situația economico-financiară a întreprinderii solicitante. Se va completa doar declarația, fără anexa nr. 2.

¹⁾ Anexele nr. 1 și 2 au fost introduse prin art. I pct. 14 din O.G. nr. 27/2006, punct renumărat prin art. unic pct. 21 din Legea nr. 175/2006.

☐ **Întreprindere parteneră** - Se va completa tabelul de mai jos pe baza rezultatelor calculelor efectuate conform anexei nr. 2, precum și a fișelor adiționale care se vor atașa la declarație

☐ **Întreprindere legată** - Se va completa tabelul de mai jos pe baza rezultatelor calculelor efectuate conform anexei nr.2, precum și a fișelor adiționale care se vor atașa la declarație

III. Date utilizate pentru a se stabili categoria întreprinderii *)

Exercițiul financiar de referință **)		
Numărul mediu anual de salariați	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale (mii lei/mii euro)

Important: Precizați dacă, față de exercițiul financiar anterior, datele financiare au înregistrat modificări care determină încadrarea întreprinderii într-o altă categorie (respectiv micro-întreprindere, întreprindere mică, mijlocie sau mare).

☐ Nu

☐ Da (în acest caz se va completa și se va atașa o declarație referitoare la exercițiul financiar anterior)

Semnătura _____

(numele și funcția semnatarului, autorizat să reprezinte întreprinderea)

Declar pe propria răspundere că datele din această declarație și din anexe sunt conforme cu realitatea.

Data întocmirii

Semnătura

*) Datele sunt calculate în conformitate cu art. 6 din prezenta lege.

**) Datele cu privire la numărul mediu anual de salariați, cifra de afaceri anuală netă și activele totale sunt cele realizate în ultimul exercițiu financiar raportate în situațiile financiare anuale aprobate de acționari sau asociați. În cazul întreprinderilor nou înființate datele cu privire la numărul mediu anual de salariați, cifra de afaceri anuală netă și activele totale se determină și se declară pe propria răspundere.

Anexa Nr. 2

CALCULUL pentru întreprinderile partenere sau legate

Secțiunile care trebuie incluse, după caz:

- secțiunea A, dacă întreprinderea solicitantă are cel puțin o întreprindere parteneră (precum și orice fișe adiționale);
- secțiunea B dacă întreprinderea solicitantă este legată cu cel puțin o întreprindere (precum și orice fișe adiționale).

Calculul pentru tipurile de întreprinderi partenere sau legate

Perioada de referință			
	Numărul mediu anual de salariați	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Total active (mii lei/mii euro)
1. Datele ¹⁾ întreprinderii solicitante sau din situațiile financiare anuale consolidate (se vor introduce datele din tabelul B1 din secțiunea B ²⁾)			
2. Datele cumulate ¹⁾ în mod proporțional ale tuturor întreprinderilor partenere, dacă este cazul (se vor introduce datele din secțiunea A)			
3. Datele cumulate ale tuturor întreprinderilor legate ¹⁾ (dacă există) - dacă nu au fost deja incluse prin consolidare la pct. 1 din acest tabel (se vor introduce datele din tabelul B2 din secțiunea B)			
TOTAL			

Datele incluse în secțiunea „Total” din tabel trebuie introduse în tabelul „Date utilizate pentru a se stabili categoria întreprinderii” din anexa nr. 1.

¹⁾ Datele cu privire la numărul mediu anual de salariați, cifra de afaceri anuală netă și activele totale sunt cele realizate în ultimul exercițiu financiar raportate în situațiile financiare anuale aprobate de acționari sau asociați. În cazul întreprinderilor nou înființate datele cu privire la numărul mediu anual de salariați, cifra de afaceri anuală netă și activele totale se determină și se declară pe propria răspundere.

²⁾ Datele întreprinderii, inclusiv numărul mediu anual de salariați, sunt determinate pe baza situațiilor financiare anuale și a datelor întreprinderii sau, atunci când este cazul, pe baza situațiilor financiare anuale consolidate ale întreprinderii ori a situațiilor financiare anuale consolidate în care întreprinderea este inclusă.

FIȘA DE PARTENERIAT

1. Date de identificare a întreprinderii

Denumirea întreprinderii _____

Adresa sediului social _____

Codul unic de înregistrare _____

Numele, prenumele și funcția _____

(președintelui consiliului de administrație, directorului general sau echivalent)

2. Date referitoare la întreprinderea legată

Perioada de referință			
	Numărul mediu anual de salariați ³⁾	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale (mii lei/mii euro)
Total			

NOTĂ:

Aceste date rezultă din conturile sau alte date ale întreprinderii partenere, consolidate, dacă există. La acestea se adaugă într-un procent de 100% datele întreprinderilor care sunt legate de această întreprindere parteneră; dacă datele din conturile consolidate ale întreprinderilor legate au fost deja incluse prin consolidare în conturile întreprinderii partenere. Dacă este necesar, se va adăuga „fișa întreprinderii legate” pentru întreprinderile care nu au fost încă incluse prin consolidare.

3. Calculul proporțional

a) Indicați exact proporția deținută⁴⁾ de întreprinderea solicitantă (sau de întreprinderea legată prin intermediul căreia se stabilește legătura de parteneriat), în întreprinderea parteneră la care se referă această fișă: _____

Indicați, de asemenea, proporția deținută de întreprinderea parteneră, la care se referă această fișă, din capitalul social al întreprinderii solicitante (sau în întreprinderea legată)

b) Introduceți în tabelul de mai jos rezultatul calculului proporțional obținut prin aplicarea celui mai mare dintre procente la care se face referire la lit. a) la datele introduse în tabelul de la pct. 1.

Tabelul de parteneriat - A.2

Procent	Numărul mediu anual de salariați	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale ⁵⁾ (mii lei/mii euro)
Valoare rezultată în urma aplicării celui mai mare procent la datele introduse în tabelul de la pct. 1.			

Aceste date se vor introduce în Tabelul A1.

³⁾ În cazul în care în situațiile financiare anuale consolidate nu există date privind numărul de personal, calculul se face prin cumularea datelor de la întreprinderile legate.

⁴⁾ Procent din capitalul social sau din drepturile de vot deținute, oricare dintre aceste procente este mai mare. La acesta trebuie cumulată proporția deținută de fiecare întreprindere legată în aceeași întreprindere parteneră

⁵⁾ Active totale reprezintă active imobilizate + active circulante + cheltuieli în avans

Secțiunea A

Întreprinderi partenere

Pentru fiecare întreprindere pentru care a fost completată „fișa de parteneriat” [câte o fișă pentru fiecare întreprindere parteneră a întreprinderii solicitante și pentru orice întreprindere parteneră a oricărei întreprinderi legate, ale cărei date nu au fost încă incluse în situațiile financiare anuale consolidate ale acelei întreprinderi legate], datele din această fișă de parteneriat trebuie să fie introduse în tabelul de mai jos.

1. Date de identificare și date financiare preliminare

Tabelul A.1

Întreprinderea parteneră - Date de identificare				Numărul mediu anual de salariați	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale (mii lei/mii euro)
Numele sau denumirea întreprinderii	Adresa sediului social	Cod unic de înregistrare	Numele și prenumele președintelui consiliului de administrație, director general sau echivalent			
1.						
2.						
3.						
4.						
5.						
6.						
7.						
8.						
Total						

NOTĂ:

Aceste date sunt rezultatul unui calcul proporțional efectuat pe baza „fișei de parteneriat”, pentru fiecare întreprindere cu care întreprinderea solicitantă este direct sau indirect parteneră.

Datele introduse în secțiunea „Total” vor fi introduse la pct. 2 din tabelul „Calculul pentru tipurile de întreprinderi partenere sau legate” (referitor la întreprinderile partenere).

Aceste date rezultă din situațiile financiare anuale consolidate și din alte date ale întreprinderii partenere, dacă există, la care se adaugă în proporție de 100% datele întreprinderilor care sunt legate cu această întreprindere parteneră, în cazul în care acestea nu au fost deja incluse în situațiile financiare anuale consolidate ale întreprinderii partenere. Dacă este necesar, adăugați „fișe privind legătura dintre întreprinderi” pentru întreprinderile care nu au fost deja incluse în situațiile financiare anuale consolidate.

Secțiunea B**Întreprinderi legate**

1. Determinarea situației aplicabile întreprinderii care solicită încadrarea în categoria întreprinderilor mici și mijlocii:

☐ Cazul 1: Întreprinderea solicitantă ține situații financiare anuale consolidate sau este inclusă în situațiile financiare anuale consolidate ale unei alte întreprinderi (tabelul B1).

□ Cazul 2: Întreprinderea solicitantă sau una ori mai multe întreprinderi legate nu întocmește/întocmesc ori nu este/nu sunt inclusă/incluse în situațiile financiare anuale consolidate (tabelul B2).

NOTĂ:

Datele întreprinderilor legate cu întreprinderea solicitantă derivă din situațiile financiare anuale și din alte date ale acestora, consolidate dacă este cazul. La acestea se adaugă în mod proporțional datele oricărei eventuale întreprinderi partenere a acelei întreprinderi legate, situată imediat în aval sau în amonte, dacă nu a fost deja inclusă prin consolidare⁶⁾.

2. Metode de calcul pentru fiecare caz

Cazul 1: Situațiile financiare anuale consolidate reprezintă baza de calcul. Se va completa tabelul B1 de mai jos.

Tabelul B1

	Numărul mediu anual de salariați ⁷⁾	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale (mii lei/mii euro)
Total			

Datele introduse în secțiunea „Total” din tabelul de mai sus se vor introduce la pct. 1 din tabelul „*Calculul pentru tipurile de întreprinderi partenere sau legate*”

Identificarea întreprinderilor incluse prin consolidare			
întreprinderea legată (denumire/date de identificare)	Adresa sediului social	Cod unic de înregistrare	Numele și prenumele președintelui consiliului de administrație, director general sau echivalent
A.			
B.			
C.			
D.			
E.			

NOTĂ:

Întreprinderile partenere ale unei întreprinderi legate, care nu au fost încă incluse în situațiile financiare anuale consolidate, sunt considerate partenere directe

ale întreprinderii solicitante. Datele aferente acestora și o „fișă de parteneriat” trebuie adăugate la secțiunea A.

⁶⁾ Definiția întreprinderii legate din prezenta lege.

⁷⁾ În cazul în care în situațiile financiare anuale consolidate nu există date privind numărul de personal, calculul se face prin cumularea datelor de la întreprinderile legate.

Cazul 2: Pentru fiecare întreprindere legată (inclusiv prin intermediul altor întreprinderi legate), se va completa o „fișă privind legătura dintre întreprinderi” și se vor adăuga datele din situațiile financiare anuale ale tuturor întreprinderilor legate, prin completarea tabelului B2 de mai jos.

Tabelul B2

Întreprinderea numărul:	Numărul mediu anual de salariați	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale (mii lei/mii euro)
1. ^{*)}			
2. ^{*)}			
3. ^{*)}			
4. ^{*)}			
5. ^{*)}			
Total			

NOTĂ

Datele rezultate în secțiunea „Total” din tabelul de mai sus se vor introduce la pct. 3 din tabelul „Calculul pentru tipurile de întreprinderi partenere sau legate” (privind întreprinderile legate)

^{*)} Atașați câte o „fișă privind legătura dintre întreprinderi” pentru fiecare întreprindere.

FIȘA

privind legătura dintre întreprinderi nr.

din tabelul B2, secțiunea B

(numai pentru întreprinderile legate care nu sunt incluse
în situațiile financiare anuale consolidate)

1. Date de identificare a întreprinderii

Denumirea întreprinderii _____

Adresa sediului social _____

Codul unic de înregistrare _____

Numele, prenumele și funcția _____

(președintelui consiliului de administrație, directorului general sau echivalent)

2. Date referitoare la întreprindere

Perioada de referință			
	Numărul mediu anual de salariați ⁷⁾	Cifra de afaceri anuală netă (mii lei/mii euro)	Active totale (mii lei/mii euro)
Total			

Datele trebuie introduse în tabelul B2 din secțiunea B.

NOTĂ:

Datele întreprinderilor legate cu întreprinderea solicitantă sunt extrase din situațiile financiare anuale și din alte date aferente acestora, consolidate dacă este cazul. La acestea se adaugă în mod proporțional datele oricărei eventuale întreprinderi partenere ale întreprinderii legate, situată imediat în aval sau în amonte de aceasta, dacă nu au fost deja incluse în situațiile financiare anuale consolidate.

Acest tip de întreprinderi partenere sunt considerate ca fiind întreprinderi direct partenere cu întreprinderea solicitantă. Datele aferente acestora și „fișa de parteneriat” trebuie introduse în secțiunea A.

⁷⁾ În cazul în care în situațiile financiare anuale consolidate nu există date privind numărul mediu anual de salariați, calculul se face prin cumularea datelor de la întreprinderile legate.

3. Legea nr. 161/2003 privind unele măsurî pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sanționarea corupției

publicată în
M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003

– extras –

Titlul V. Grupurile de interes economic

cu modificările aduse prin:

- **Legea nr. 359/2004** privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea persoanelor juridice (M. Of. nr. 839 din 13 septembrie 2004), astfel cum a fost modificată prin **O.U.G. nr. 75/2004** (M. Of. nr. 932 din 12 octombrie 2004), aprobată prin Legea nr. 569/2004 (M. Of. nr. 1196 din 14 decembrie 2004);
- **O.U.G. nr. 119/2006** privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană (M. Of. nr. 1036 din 28 decembrie 2006)

Cuprins

	Art.
Capitolul I. Grupurile de interes economic	118-231
Secțiunea 1. Dispoziții generale	118-119
Secțiunea a 2-a. Constituirea grupului de interes economic	120-124
Secțiunea a 3-a. Înmatricularea grupului de interes economic	125-132
Secțiunea a 4-a. Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a grupului de interes economic	133-147
Secțiunea a 5-a. Funcționarea grupurilor de interes economic	148-173
Secțiunea a 6-a. Modificarea actului constitutiv	174-176

Secțiunea a 7-a. Încetarea calității de membru. Excluderea și retragerea membrilor grupului de interes economic	177-183
Secțiunea a 8-a. Dizolvarea, fuziunea și divizarea grupului de interes economic	184-205
Secțiunea a 9-a. Lichidarea grupului de interes economic. Insolvența grupului de interes economic	206-218
Secțiunea a 10-a. Interdicții. Sancțiuni	219-231
Capitolul II. Grupurile europene de interes economic	232-237
Capitolul III. Dispoziții finale	238

Capitolul I. Grupurile de interes economic

Secțiunea 1. Dispoziții generale

Art. 118. (1) Grupul de interes economic - G.I.E. reprezintă o asocieră între două sau mai multe persoane fizice sau juridice, constituită pe o perioadă determinată, în scopul înlesnirii sau dezvoltării activității economice a membrilor săi, precum și al îmbunătățirii rezultatelor activității respective.

(2) Grupul de interes economic este persoană juridică cu scop patrimonial, care poate avea calitatea de comerciant sau necomerciant.

(3) Numărul membrilor unui grup de interes economic nu poate fi mai mare de 20.

(4) Activitatea grupului trebuie să se raporteze la activitatea economică a membrilor săi și să aibă doar un caracter accesoriu față de aceasta.

(5) Grupul nu poate:

a) exercita, în mod direct sau indirect, o activitate de administrare ori de supraveghere a activității membrilor săi sau a unei alte persoane juridice, în special în domeniile personalului, finanțelor și investițiilor;

b) să dețină acțiuni, părți sociale sau de interes, în mod direct sau indirect, la una dintre societățile comerciale membre; deținerea de acțiuni, părți sociale sau de interes în altă societate comercială este permisă doar în măsura în care aceasta este necesară pentru îndeplinirea obiectivelor grupului și dacă se face în numele membrilor;

c) angaja mai mult de 500 de persoane;

d) fi folosit de către o societate comercială în scopul creditării, în alte condiții decât cele prevăzute expres de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a unui administrator ori director al societății comerciale sau a soțului, rudelor sau afinelor până la gradul IV inclusiv ai administratorului sau ai directorului respectiv; de asemenea, dacă operațiunea de creditare privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris;

e) fi folosit de către o societate comercială în scopul transmiterii de bunuri, în alte condiții decât cele prevăzute expres de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la și de la administratorul sau directorul societății comerciale ori soțul, rudele sau afinii până la gradul IV inclusiv ai administratorului sau ai directorului respectiv; de asemenea, dacă operațiunea privește o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună cu una dintre persoanele sus-menționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris, cu excepția cazului în care una dintre societățile comerciale respective este filiala celeilalte;

f) să fie membru al altui grup de interes economic sau grup european de interes economic.

(6) Grupul de interes economic nu poate emite acțiuni, obligațiuni sau alte titluri negociabile.

Art. 119. (1) Membrii grupului de interes economic răspund nelimitat pentru obligațiile grupului și solidar, în lipsă unei stipulații contrare cu terții co-contractanți. Creditorii grupului se vor îndrepta mai întâi împotriva acestuia pentru obligațiile lui și, numai dacă acesta nu le plătește în termen de cel mult 15 zile de la data punerii în întârziere, se vor putea îndrepta împotriva membrilor grupului.

(2) Prin derogare, la prevederile alin. (1) și în măsura în care actul constitutiv o permite, un membru nou al grupului poate fi exonerat de obligațiile acestuia, născute anterior aderării sale; hotărârea de exonerare este opozabilă terților de la data menționării în registrul comerțului și a publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Secțiunea a 2-a. Constituirea grupului de interes economic

Art. 120. (1) Grupul de interes economic se constituie prin contract semnat de toți membrii și încheiat în formă autentică, denumit act constitutiv.

(2) Semnatarii actului constitutiv, precum și persoanele care au un rol determinant în constituirea grupului sunt considerați fondatori.

(3) ¹⁾ Nu pot fi fondatori persoanele care, potrivit legii, sunt incapabile sau care au fost condamnate pentru gestiune frauduloasă, abuz de încredere, înșelăciune, delapidare, dare de mită, luare de mită, primire de foloase necuvenite, trafic de influență, mărturie mincinoasă, fals, uz de fals, precum și pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, infracțiunile prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale și infracțiunile de spălare a banilor prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică, în mod corespunzător, și persoanelor cu funcții de administrator, cenzor și lichidator al grupului de interes economic.

Art. 121. (1) Grupul de interes economic se poate constitui cu sau fără capital.

(2) În cazul în care membrii grupului decid afectarea unui anume capital pentru desfășurarea activității grupului, aporturile membrilor nu trebuie să aibă o valoare minimă și pot avea orice natură.

(3) Drepturile membrilor grupului nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile; orice clauză contrară se consideră nulă.

Art. 122. (1) Actul constitutiv al grupului de interes economic stabilește modul de organizare a grupului, în condițiile stabilite de prezentul titlu, și va cuprinde:

a) denumirea, precedată sau urmată de sintagma „grup de interes economic” ori de inițialele „G.I.E.”, sediul și, dacă este cazul, emblema grupului;

¹⁾ Alin. (3) al art. 120 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 119/2006.

b) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia membrilor, persoane fizice; denumirea, forma juridică, sediul și naționalitatea membrilor, persoane juridice;

c) codul numeric personal al membrilor, persoane fizice; codul de identificare a membrilor, persoane juridice, în funcție de forma juridică a acestora;

d) obiectul de activitate al grupului, cu precizarea domeniului și a activității principale, precum și a naturii comerciale sau necomerciale a activității;

e) capitalul subscris și cel vărsat, cu menționarea aportului fiecărui membru și a modului de vărsare a acestuia, valoarea aportului în natură și a modului de evaluare, în cazul în care grupul se constituie cu capital;

f) durata grupului;

g) membrii care reprezintă și administrează grupul sau administratorii nemembri, persoane fizice ori juridice, puterile ce li s-au conferit acestora și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat, precum și condițiile în care aceștia pot fi revocați;

h) clauze privind controlul gestiunii grupului de către organele statutare, controlul acesteia de către membri, precum și documentele la care aceștia vor putea să aibă acces pentru a se informa și a-și exercita controlul;

i) sediile secundare - sucursale, agenții, reprezentanțe sau alte asemenea unități fără personalitate juridică -, atunci când se înființează odată cu grupul, sau condițiile pentru înființarea lor ulterioară, dacă se are în vedere o atare înființare;

j) modul de dizolvare și de lichidare a grupului.

(2) Orice modificare a actului constitutiv va fi realizată în condițiile prevăzute la încheierea sa, va fi menționată în registrul comerțului și va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a; modificările sunt opozabile de la data publicării.

Art. 123. (1) În cursul existenței sale, grupul de interes economic poate accepta membri noi, cu votul unanim al membrilor săi.

(2) Orice membru al grupului se poate retrage în condițiile prevăzute de actul constitutiv, cu condiția îndeplinirii prealabile a obligațiilor sale specifice de membru.

Art. 124. (1) La autentificarea actului constitutiv se va prezenta dovada eliberată de oficiul registrului comerțului privind disponibilitatea firmei și a emblemei. Se va prezenta, de asemenea, dovada că grupul are, în baza unor acte legale, un sediu la adresa indicată.

(2) Sediul grupului trebuie stabilit:

- a) fie la locul în care se află administrația centrală a grupului;
- b) fie la locul în care se află administrația centrală a unuia dintre membrii grupului sau, în cazul unei persoane fizice, activitatea principală a acesteia, dacă grupul exercită o activitate în locul menționat.

(3) La sediul indicat de grup vor putea funcționa mai multe persoane juridice, dacă cel puțin o persoană este, în condițiile legii, asociat sau membru în fiecare dintre aceste persoane juridice.

(4) Notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv, dacă din documentația prezentată nu rezultă că sunt îndeplinite condițiile legale.

Secțiunea a 3-a. Înmatricularea grupului de interes economic

Art. 125. (1) În termen de 15 zile de la data autentificării actului constitutiv, fondatorii sau administratorii grupului ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea grupului în registrul comerțului în a cărei rază teritorială își va avea sediul grupul.

(2) Cererea va fi însoțită de:

- a) actul constitutiv al grupului;
- b) dovada efectuării vărsămintelor, în condițiile actului constitutiv, dacă este cazul;
- c) dacă este cazul, actele privind proprietatea asupra aporturilor în natură, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate;
- d) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate în contul grupului și aprobate de membri;
- e) dovada sediului declarat;
- f) declarația pe propria răspundere a fondatorilor, administratorilor și cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul titlu.

(3) ¹⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Alin. (3) al art. 125 a fost abrogat prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 119/2006.

Art. 126. (1) În cazul în care cerințele legale sunt îndeplinite, judecătorul-delegat, prin încheiere pronunțată în termen de 5 zile de la îndeplinirea acestor cerințe, va autoriza constituirea grupului și va dispune înmatricularea lui în registrul comerțului, în condițiile prevăzute de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Încheierea de înmatriculare va reda mențiunile actului constitutiv prevăzute la art. 122.

Art. 127. (1) Grupul de interes economic dobândește personalitate juridică de la data înmatriculării sale în registrul comerțului.

(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului-delegat prin care se autorizează înmatricularea grupului.

(3) Înmatricularea nu prezumă calitatea de comerciant a grupului.

(4) Grupul de interes economic având calitatea de comerciant poate îndeplini, în nume propriu, cu titlu principal și într-o manieră obișnuită, toate faptele de comerț necesare realizării scopului său.

Art. 128. Vor fi supuse înregistrării obligatorii, în condițiile legii, următoarele:

a) orice modificare a actului constitutiv al grupului, inclusiv orice modificare în componența grupului;

b) înființarea sau desființarea tuturor sucursalelor, reprezentanțelor și celorlalte entități fără personalitate juridică;

c) hotărârea judecătorească prin care se declară nulitatea grupului;

d) hotărârea de desemnare a administratorului sau administratorilor grupului, numele/denumirea acestora, mențiunea dacă administratorii pot acționa individual sau împreună, precum și încetarea atribuțiilor acestora;

e) cesiunea, în tot sau în parte, a părților de interes ale unui membru;

f) hotărârea membrilor grupului sau hotărârea judecătorească de dizolvare a grupului;

g) hotărârea de desemnare a lichidatorilor grupului, numele/denumirea acestora, precum și încetarea atribuțiilor acestora;

h) terminarea lichidării grupului;

i) propunerea de mutare a sediului într-un stat străin;

j) clauza prin care noii membri sunt exonerati de la plata datoriilor grupului, născute anterior admiterii lor în grup.

Art. 129. Grupul de interes economic este obligat să publice integral, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în condițiile legii:

- a) actul constitutiv al grupului;
- b) actele modificatoare ale acestuia;
- c) mențiunile referitoare la codul de înregistrare al grupului, data și locul înregistrării, precum și radierea grupului;
- d) documentele și mențiunile prevăzute la art. 128 lit. b)-j).

Art. 130. Dispozițiile referitoare la constituirea, înmatricularea și funcționarea filialelor și sucursalelor societăților comerciale, prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător filialelor și, respectiv, sucursalelor grupului de interes economic.

Art. 131. (1) Sediul grupului de interes economic poate fi mutat într-un stat străin, prin decizia membrilor grupului, luată în unanimitate.

(2) În termen de 15 zile de la adoptarea deciziei prevăzute la alin. (1), aceasta va fi menționată, prin grija administratorilor grupului, în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) În termen de două luni de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, orice persoană interesată poate face opoziție la decizia de transfer al sediului, pentru motive de ordine publică, în condițiile prevăzute de art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care se soluționează opoziția la decizia de transfer al sediului se menționează, din oficiu, în registrul comerțului.

(5) Înregistrarea grupului în registrul corespunzător din statul străin nu va fi opozabilă terților decât după momentul în care decizia de schimbare a sediului devine efectivă.

(6) Radierea grupului din registrul comerțului este posibilă doar ulterior prezentării dovezii efectuării înregistrării grupului în registrul din statul străin.

(7) Până la efectuarea mențiunii cu privire la radierea grupului, în registrul comerțului, terții se pot prevala de sediul grupului din România, cu excepția cazului în care grupul face dovada că aceștia au cunoscut existența sediului din statul străin.

Art. 132. (1) Reprezentanții grupului sunt obligați să depună la oficiul registrului comerțului semnăturile lor, la data completării cererii de înregistrare, dacă au fost numiți prin actul constitutiv, iar cei aleși în timpul funcționării grupului, în termen de 15 zile de la alegere.

(2) Dispoziția alin. (1) se aplică în mod corespunzător și conducătorilor sucursalelor.

Secțiunea a 4-a. Efectele încălcării cerințelor legale de constituire a grupului de interes economic

Art. 133. Când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea grupului, judecătorul-delegat, din oficiu sau la cererea oricărui membru ori a altor persoane interesate, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care membrii sau reprezentanții grupului înlătură asemenea neregularități. Judecătorul-delegat va lua act în încheiere de regularizările efectuate.

Art. 134. În cazul în care fondatorii sau reprezentanții grupului nu au cerut înmatricularea sa în termen legal, oricare membru poate cere oficiului registrului comerțului efectuarea înmatriculării, după ce, prin notificare sau scrisoare recomandată, i-a pus în întârziere, iar ei nu s-au conformat în cel mult 8 zile de la primire.

Art. 135. (1) În cazul unor neregularități constatate după înmatriculare, grupul este obligat să ia măsuri pentru înlăturarea lor, în cel mult 8 zile de la data constatării acelor neregularități.

(2) Dacă grupul nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele societății, sub sancțiunea plății de daune cominatorii, să le regularizeze.

(3) Dreptul la acțiunea de regularizare se prescrie prin trecerea unui termen de 6 luni de la data înmatriculării grupului.

Art. 136. Fondatorii, reprezentanții grupului, precum și primii membri ai organelor de conducere, de administrare și de control ale grupului răspund nelimitat și solidar pentru prejudiciul cauzat prin neregularitățile prevăzute la art. 133-135.

Art. 137. (1) Actele sau faptele pentru care nu s-a efectuat publicitatea prevăzută de lege nu pot fi opuse terților, în afară de cazul în care grupul face dovada că aceștia le cunoșteau.

(2) Operațiunile efectuate de grup înainte de a 16-a zi de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii judecătorului-delegat nu sunt opozabile terților, dacă aceștia dovedesc că au fost în imposibilitate de a lua cunoștință de ele.

Art. 138. Terții pot invoca însă actele sau faptele cu privire la care nu s-a îndeplinit publicitatea, în afară de cazul în care omisiunea publicității le lipsește de efecte.

Art. 139. Fondatorii, reprezentanții și alte persoane, care au lucrat în numele unui grup în curs de constituire, răspund solidar și nelimitat față de terți pentru actele juridice încheiate cu aceștia pe seama grupului, în afară de cazul în care grupul, după ce a dobândit personalitate juridică, le-a preluat asupra sa. Actele astfel preluate sunt considerate a fi fost ale grupului încă de la data încheierii lor.

Art. 140. (1) Nici grupul și nici terții nu pot opune, pentru a se sustrage de la obligațiile asumate, o neregularitate în numirea reprezentanților, administratorilor sau a altor persoane care fac parte din organele grupului, atunci când această numire a fost publicată în conformitate cu dispozițiile legale.

(2) Grupul nu poate invoca față de terți numirile în funcțiile menționate la alin. (1) sau încetarea acestor funcții, dacă ele nu au fost publicate în conformitate cu dispozițiile legale.

Art. 141. (1) În raporturile cu terții, grupul este angajat prin actele organelor sale, chiar dacă aceste acte depășesc obiectul de activitate, în afară de cazul în care el dovedește că terții cunoșteau sau, în împrejurările date, trebuiau să cunoască depășirea acestuia. Publicarea actului constitutiv nu poate constitui, singură, dovada cunoașterii.

(2) Clauzele actului constitutiv ori hotărârile organelor statutare ale grupului, care limitează puterile conferite de lege acestor organe, sunt inopozabile terților, chiar dacă au fost publicate.

(3) Actul constitutiv va putea prevedea că grupul va răspunde în mod valabil doar în cazul în care doi sau mai mulți administratori acționează împreună. O asemenea clauză este opozabilă terților numai în condițiile

publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în condițiile prevăzute la art. 129.

Art. 142. Nulitatea unui grup de interes economic înmatriculat în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

- a) lipsește actul constitutiv sau când acesta nu a fost încheiat în formă autentică;
- b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii grupului;
- c) obiectul de activitate al grupului este ilicit sau contrar ordinii publice;
- d) lipsește încheierea judecătorului-delegat de înmatriculare a grupului;
- e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a grupului, în cazurile în care această autorizare este prevăzută în legile speciale pentru desfășurarea anumitor activități, precum cea bancară sau de asigurări;
- f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul și obiectul de activitate al grupului.

Art. 143. Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii în fond la tribunal, cu excepția situației în care nulitatea este cauzată de caracterul ilicit sau contrar ordinii publice al obiectului grupului.

Art. 144. (1) Tribunalul sesizat cu o cerere de nulitate poate stabili, chiar din oficiu, un termen pentru acoperirea nulității.

(2) În cazul în care, pentru acoperirea nulității, este necesară convocarea membrilor grupului sau comunicarea către aceștia a textului proiectului de hotărâre împreună cu documentația aferentă, tribunalul va acorda, prin încheiere, termenul necesar pentru ca membrii să adopte hotărârea.

Art. 145. (1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, grupul încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare. Dispozițiile legale privind lichidarea grupurilor ca urmare a dizolvării se aplică în mod corespunzător.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii grupului.

(3) Tribunalul va comunica dispozitivul acestei hotărâri oficiului registrului comerțului, care, după menționare, îl va trimite Monitorului Oficial al României spre publicare.

(4) Membrii grupului răspund pentru obligațiile acestora până la acoperirea lor în conformitate cu prevederile art. 119.

Art. 146. (1) Declararea nulității grupului nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

(2) Nici grupul și nici membrii săi nu pot opune terților de bună-credință nulitatea grupului.

Art. 147. Prevederile cap. V „Unele dispoziții procedurale” din cadrul titlului II „Constituirea societăților comerciale” al Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică, în mod corespunzător, în ceea ce privește grupurile de interes economic.

Secțiunea a 5-a. Funcționarea grupurilor de interes economic

Art. 148. (1) Administratorii pot face toate operațiunile cerute pentru aducerea la îndeplinire a obiectului de activitate al grupului, în afară de restricțiile arătate în actul constitutiv.

(2) Ei sunt obligați să ia parte la toate adunările grupului, la consiliile administratorilor și la organele de conducere similare acestora.

Art. 149. (1) Administratorii care au dreptul de a reprezenta grupul nu îl pot transmite decât dacă această facultate li s-a acordat în mod expres.

(2) În cazul încălcării prevederilor alin. (1), grupul poate pretinde de la cel substituit beneficiile rezultate din operațiune.

(3) Administratorul care fără drept își substituie altă persoană răspunde solidar cu aceasta pentru eventualele pagube produse grupului.

Art. 150. Obligațiile și răspunderea administratorilor sunt cele prevăzute de prezentul titlu și de dispozițiile referitoare la mandat.

Art. 151. (1) Administratorii sunt solidar răspunzători față de societate pentru:

- a) existența registrelor cerute de lege și corecta lor ținere;
- b) exacta îndeplinire a hotărârilor adunărilor generale;
- c) stricta îndeplinire a îndatoririlor pe care legea și actul constitutiv le impun.

(2) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor aparține și creditorilor grupului, însă aceștia o vor putea exercita numai atunci când, prin operațiunile efectuate pentru realizarea obiectului de activitate al grupului, nu sunt achitate la scadență, în mod repetat, obligațiile grupului sau în caz de deschidere a procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995¹⁾ privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 152. (1) În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect, scrisoare, anunț, publicație sau alte documente, emanând de la un grup, trebuie să se precizeze:

- a) denumirea, însoțită de mențiunea „grup de interes economic” sau de inițialele „G.I.E.”;
- b) sediul;
- c) codul unic de înregistrare și oficiul registrului comerțului în care a fost înmatriculat grupul;
- d) acolo unde este cazul, mențiunea că grupul se află în lichidare;
- e) acolo unde este cazul, mențiunea că administratorii trebuie să acționeze împreună, conform prevederilor art. 128 lit. d).

(2) Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor alin. (1) bonurile fiscale, emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

Art. 153. (1) Adunarea generală a membrilor grupului poate adopta orice hotărâre, inclusiv dizolvarea anticipată sau prelungirea duratei grupului, în condițiile stipulate prin actul constitutiv.

(2) Actul constitutiv poate prevedea ca toate hotărârile sau o parte din acestea să fie adoptate în anumite condiții privind cvorumul și majoritatea necesară. În lipsa unei asemenea stipulații, hotărârile se adoptă cu votul unanim al membrilor.

(3) Prin actul constitutiv al grupului se poate stipula că aceste hotărâri sau unele dintre acestea pot fi luate prin consultarea în scris a membrilor; actul constitutiv va preciza în acest caz procedura de consultare și adoptare a hotărârilor.

¹⁾ Legea nr. 64/1995 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. A se vedea și *Nota* de la art. 218.

(4) Votul unanim al tuturor membrilor este obligatoriu pentru adoptarea hotărârilor privind:

- a) modificarea obiectului grupului;
- b) modificarea numărului de voturi repartizat fiecărui membru;
- c) modificarea condițiilor prevăzute pentru adoptarea hotărârilor;
- d) prelungirea duratei grupului dincolo de perioada stabilită în actul constitutiv;
- e) modificarea aportului membrilor la capitalul grupului;
- f) modificarea oricărei alte obligații a membrilor, în cazul în care prin actul constitutiv nu se prevede altfel;
- g) orice altă modificare a actului constitutiv, în cazul în care prin actul constitutiv nu se prevede altfel.

(5) Actul constitutiv poate stabili ca anumiți membri să dispună de un număr de voturi diferit de al celorlalți, dar fără ca prin aceasta un membru să dețină majoritatea voturilor. În lipsa unei asemenea stipulații se consideră că fiecare membru dispune de câte un vot.

Art. 154. (1) La inițiativa oricărui administrator sau la solicitarea oricărui membru, administratorii sunt obligați să convoace de îndată adunarea generală a membrilor pentru adoptarea unei hotărâri care intră în atribuțiile adunării.

(2) Adunarea generală se va întruni în termenul prevăzut de actul constitutiv, dar care nu poate fi mai scurt de 10 zile și mai lung de o lună de la data convocării.

(3) La solicitarea oricărei persoane interesate și cu audierea părților, instanța de la sediul grupului va putea ordona convocarea adunării generale, dacă aceasta nu este convocată de către administratori; prin hotărârea de convocare a adunării generale instanța va desemna, dintre membrii grupului, persoana care va prezida adunarea generală.

(4) Toți membrii grupului vor putea, dacă niciunul dintre ei nu se opune, să țină o adunare generală și să ia orice hotărâre de competența adunării, fără respectarea formalităților cerute pentru convocarea ei.

Art. 155. (1) Convocarea poate fi făcută prin scrisoare recomandată sau, dacă actul constitutiv permite, prin scrisoare simplă, expediată cu cel puțin 10 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa membrului, astfel cum figurează în evidențele grupului. Schimbarea adresei nu poate fi opusă grupului, dacă nu i-a fost comunicată în scris de membru.

(2) Convocarea va cuprinde locul și data Ținerii adunării, precum și ordinea de zi, cu menționarea explicită a tuturor problemelor care vor face obiectul dezbaterilor adunării generale.

(3) Dacă în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea actului constitutiv, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al propunerilor.

Art. 156. (1) Membrii au dreptul de a se informa asupra gestiunii grupului, consultând documentele prevăzute în actul constitutiv, în conformitate cu art. 122 lit. h). Ei vor putea cere, pe cheltuiala lor, copii legalizate de pe acestea. În urma consultării membrii îi vor putea sesiza, în scris, pe administratori, care vor trebui să le răspundă, tot în scris, în termen de 15 zile de la înregistrarea sesizării.

(2) Dacă administratorii nu răspund în termenul stabilit la alin. (1), membrii se vor putea adresa instanței competente, care va putea obliga grupul la plata unei sume de bani pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 157. (1) Membrii pot alege, prin vot unanim, unul sau mai mulți administratori dintre ei, fixându-le atribuțiile, durata însărcinării și eventuala lor remunerație, în afară de cazul în care prin actul constitutiv nu se dispune altfel.

(2) Prin vot unanim membrii pot decide și asupra revocării administratorilor sau asupra limitării puterilor lor, în afară de cazul în care administratorii au fost numiți prin actul constitutiv.

Art. 158. (1) O persoană juridică poate fi numită sau aleasă administrator al unui grup de interes economic.

(2) Drepturile și obligațiile părților se stabilesc printr-un contract de administrare. În contract se va stipula, printre altele, că persoana juridică este obligată să își desemneze unul sau mai mulți reprezentanți permanenți, persoane fizice. Reprezentantul este supus aceluiași condiții și obligații și are aceeași responsabilitate civilă și penală ca și un administrator, persoană fizică, ce acționează în nume propriu, fără ca prin aceasta persoana juridică pe care o reprezintă să fie exonerată de răspundere sau să i se micșoreze răspunderea solidară.

(3) Când persoana juridică își revocă reprezentantul, ea are obligația să numească în același timp un înlocuitor.

Art. 159. (1) Fiecare administrator va trebui să depună o garanție pentru administrația sa, prevăzută în actul constitutiv ori, în lipsa unei

clauze în acesta, aprobată de adunarea generală. Garanția nu poate fi mai mică decât dublul remunerației lunare.

(2) Garanția se va depune înainte de preluarea funcției de către administrator; ea poate fi depusă și de un terț.

(3) Dacă garanția nu va fi depusă înainte de data preluării funcției, administratorul este considerat demisionat.

(4) Garanția rămâne la dispoziția grupului și nu va putea fi restituită administratorului decât după ce adunarea generală a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i-a dat descărcare.

Art. 160. Semnăturile administratorilor vor fi depuse la oficiul registrului comerțului, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1), odată cu prezentarea certificatului eliberat de persoanele care îndeplinesc atribuția de cenzor din care rezultă depunerea garanției.

Art. 161. (1) Dacă un administrator ia inițiativa unei operațiuni ce depășește limitele operațiunilor obișnuite activității pe care o exercită grupul, acesta trebuie să îi înștiințeze pe ceilalți administratori, înainte de a o încheia, sub sancțiunea suportării pierderilor ce ar rezulta din aceasta.

(2) În caz de opoziție a vreunui dintre ei, vor decide membrii care reprezintă majoritatea.

(3) Operațiunea încheiată împotriva opoziției făcute este valabilă față de terții cărora nu li se va fi comunicat această opoziție.

Art. 162. (1) Membrul care, într-o operațiune determinată, are, pe cont propriu sau pe contul altuia, interese contrare acelorale ale grupului, nu poate lua parte la nici o deliberare sau decizie privind această operațiune.

(2) Membrul care contravine dispozițiilor alin. (1) este răspunzător de daunele cauzate grupului, dacă, fără votul său, nu s-ar fi obținut majoritatea cerută.

Art. 163. Membrul care, fără consimțământul scris al celorlalți membri, întrebunțează capitalul, bunurile sau creditul grupului în folosul său ori în cel al unei alte persoane este obligat să restituie grupului beneficiile ce au rezultat și să plătească despăgubiri pentru daunele cauzate.

Art. 164. (1) Nici un membru nu poate lua din fondurile grupului mai mult decât i s-a fixat pentru cheltuielile făcute sau pentru cele ce urmează să le facă în interesul grupului.

(2) Membrul care contravine acestei dispoziții este răspunzător de sumele luate și de daune.

(3) Se vor putea stipula, prin actul constitutiv, condițiile în care membrii pot lua din casa grupului anumite sume, cu titlu de împrumut, pentru cheltuielile lor particulare.

Art. 165. (1) Grupul nu poate avea drept scop obținerea de profituri pentru sine.

(2) Dacă din activitatea grupului rezultă profit potrivit situației financiare anuale, acesta va fi distribuit în totalitate, în mod obligatoriu, între membrii grupului, cu titlu de dividende, în cotele prevăzute în actul constitutiv sau, în lipsa unei asemenea clauze, în părți egale.

(3) Din profitul grupului nu se vor putea alocă, sub nici o formă, sume de bani pentru constituirea de fonduri de rezervă.

(4) În cazul în care cheltuielile depășesc veniturile grupului, diferența va fi acoperită de membrii acestuia în cotele prevăzute în actul constitutiv sau, în lipsa unei asemenea clauze, în părți egale.

(5) Sumele distribuite membrilor din profitul grupului, potrivit alin. (2), constituie dividende, care sunt supuse impozitării, în condițiile legii.

Art. 166. Când aportul la capitalul grupului aparține mai multor persoane, acestea sunt obligate solidar față de grup și trebuie să desemneze un reprezentant comun pentru exercitarea drepturilor decurgând din acest aport.

Art. 167. (1) Membrii sunt obligați nelimitat și solidar pentru operațiunile îndeplinite în numele grupului de persoanele care îl reprezintă.

(2) Hotărârea judecătorească obținută împotriva grupului este opozabilă fiecărui membru.

Art. 168. Pentru aprobarea situației financiare și pentru deciziile referitoare la răspunderea administratorilor este necesar votul majorității membrilor.

Art. 169. (1) Cesiunea sau constituirea unei garanții asupra părții de interes către membri sau terți este posibilă cu acordul unanim al membrilor.

(2) Constituirea unei garanții asupra părții de interes către membri sau terți este posibilă și în cazul în care aceasta a fost permisă prin actul constitutiv al grupului. În acest caz însă, un terț nu poate deveni membru al grupului, prin dobândirea părții de interes respective, decât cu acordul unanim al celorlalți membri.

(3) Cesiunea nu liberează pe membrul cedent de ceea ce mai datorează grupului din aportul său de capital.

(4) Față de terți cedentul rămâne răspunzător potrivit dispozițiilor privind excluderea membrilor.

(5) Când actul constitutiv prevede cazurile de retragere a unui membru, se vor aplica în mod corespunzător dispozițiile art. 182 și 186.

Art. 170. Dreptul de a reprezenta grupul aparține fiecărui administrator, în afară de cazul în care există stipulație contrară în actul constitutiv.

Art. 171. (1) Dacă actul constitutiv dispune ca administratorii să lucreze împreună, decizia trebuie luată în unanimitate; în caz de divergență între administratori, se va decide prin votul majorității membrilor.

(2) Pentru actele urgente, a căror neîndeplinire ar cauza o pagubă mare grupului, poate decide un singur administrator în lipsa celorlalți, care se găsesc în imposibilitate, chiar momentană, de a lua parte la administrație.

Art. 172. Grupului de interes economic îi sunt aplicabile, în mod corespunzător, prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

Art. 173. (1) Situația financiară anuală a grupului de interes economic va fi întocmită după normele prevăzute pentru societatea în nume colectiv. După aprobarea de către adunarea generală a membrilor, situația financiară va fi depusă de administratori, în termen de 15 zile, la administrația finanțelor publice. Un exemplar al situației financiare anuale va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(2) Aprobarea situației financiare anuale de către adunarea generală nu împiedică exercitarea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor.

Secțiunea a 6-a. Modificarea actului constitutiv

Art. 174. (1) Actul constitutiv poate fi modificat de membri, cu respectarea condițiilor de fond și de formă prevăzute pentru încheierea lui.

(2) ¹⁾ *Abrogat.*

(3) Actul adițional cuprinzând textul integral al prevederilor actului constitutiv, modificate, se depune la oficiul registrului comerțului și se menționează în acest registru. Actul modificator se publică integral în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(4) Dacă se aduc mai multe modificări actului constitutiv fie concomitent, fie succesiv, acesta va fi actualizat cu toate modificările la zi și, în această formă, va fi depus la oficiul registrului comerțului.

(5) În forma actualizată potrivit alineatului precedent se pot omite numele sau denumirea și celelalte date de identificare ale fondatorilor și ale primilor membri ai organelor grupului.

(6) Omisiunea este permisă numai dacă au trecut cel puțin 5 ani de la data înmatriculării grupului și numai dacă actul constitutiv nu prevede altfel.

Art. 175. (1) Creditorii personali ai membrilor grupului pot face opoziție, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, împotriva hotărârii adunării membrilor de prelungire a duratei grupului peste termenul fixat inițial, dacă au drepturi stabilite printr-un titlu executoriu anterior hotărârii.

(2) Când opoziția a fost admisă, membrii trebuie să decidă, în termen de o lună de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, dacă înțeleg să renunțe la prelungire sau să excludă din grup membrul debitor al oponentului.

(3) În acest din urmă caz drepturile cuvenite membrului debitor vor fi calculate pe baza ultimei situații financiare aprobate.

(4) În caz de contestație asupra valorii drepturilor membrului grupului supuse răscumpărării, aceasta urmează să fie determinată de către un expert desemnat de părți sau în lipsa acordului acestora, de către tribunal, prin încheiere irevocabilă.

¹⁾ Alin. (2) al art. 174 a fost abrogat prin art. 46 alin. (2) din Legea nr. 359/2004.

Art. 176. În cazul în care grupul s-a constituit cu capital, reducerea sau majorarea acestuia urmează a se realiza în mod corespunzător reducerii sau majorării capitalului societăților în nume colectiv.

***Secțiunea a 7-a. Încetarea calității de membru.
Excluderea și retragerea membrilor grupului
de interes economic***

Art. 177. (1) Calitatea de membru încetează, după caz, prin:

- a) excludere;
- b) retragere;
- c) cesiune a părților de interes, în condițiile legii și ale actului constitutiv;
- d) deces, respectiv încetarea personalității juridice, în condițiile legii.

(2) Poate fi exclus din grupul de interes economic:

- a) membrul care, pus în întârziere, nu efectuează aportul la care s-a obligat;
- b) membrul în stare de faliment sau care a devenit legalmente incapabil;
- c) membrul care se amestecă fără drept în administrație, contravine dispozițiilor art. 163 ori tulbură sau amenință cu tulburarea gravă a funcționării grupului;
- d) membrul administrator care comite fraudă în dauna grupului sau se servește de semnătura grupului ori de capitalul acestuia în folosul său sau al altora;
- e) membrul împotriva căruia există un titlu executoriu deținut de un terț care se opune la hotărârea de prelungire a duratei grupului, în condițiile prevăzute la art. 175.

Art. 178. (1) De îndată ce un membru încetează să aparțină unui grup, administratorii îi vor informa pe ceilalți membri asupra faptului respectiv și vor depune diligențele necesare efectuării mențiunii în registrul comerțului și publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) În cazul în care administratorii nu întreprind măsurile prevăzute la alin. (1), orice persoană interesată poate acționa în vederea realizării acestor măsuri.

Art. 179. (1) Dacă actul constitutiv nu prevede altfel, grupul continuă să existe după ce unui membru i-a încetat această calitate, în condițiile prevăzute în actul constitutiv sau stabilite cu acordul unanim al membrilor rămași.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere drepturilor dobândite de o persoană în conformitate cu dispozițiile art. 169 alin. (1), respectiv art. 186 alin. (2).

Art. 180. (1) Excluderea se pronunță, la cererea majorității membrilor grupului, în cazul în care actul constitutiv nu prevede altfel, prin hotărâre judecătorească.

(2) La soluționarea cererii de excludere se vor cita grupul și membrul pârât.

(3) Ca urmare a excluderii, instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul grupului a celorlalți membri.

(4) Hotărârea definitivă de excludere se va depune, în termen de 15 zile, la oficiul registrului comerțului pentru a fi înscrisă, iar dispozitivul hotărârii se va publica, la cererea grupului, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 181. (1) Membrul exclus răspunde de pierderi și are dreptul la beneficii până în ziua excluderii sale, însă nu va putea cere lichidarea lor până ce acestea nu sunt repartizate conform prevederilor actului constitutiv.

(2) Membrul exclus nu are dreptul la o parte proporțională din patrimoniul grupului, ci numai la o sumă de bani care să reprezinte valoarea acesteia la data excluderii sale cu caracter definitiv.

Art. 182. (1) Membrul exclus rămâne obligat față de terți pentru operațiunile făcute de grup până în ziua rămânerii definitive a hotărârii de excludere.

(2) Dacă, în momentul excluderii sunt operațiuni în curs de executare, membrul este obligat să suporte consecințele și nu își va putea retrage partea ce i se cuvine decât după terminarea acelor operațiuni.

(3) Dreptul la acțiune împotriva membrului exclus, prevăzut la alin. (1), se prescrie în termen de 5 ani, care curge de la data publicării mențiunii vizând excluderea acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 183. (1) Orice membru al grupului se poate retrage din grup:

a) în cazurile prevăzute în actul constitutiv;

b) cu acordul tuturor celorlalți membri;

c) în lipsa unor prevederi în actul constitutiv sau când nu se realizează acordul unanim, membrul se poate retrage pentru motive temeinice, în baza unei hotărâri a tribunalului, supusă numai recursului, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c) instanța judecătorească va dispune, prin aceeași hotărâre, și cu privire la structura participării la capitalul grupului a celorlalți membri.

(3) Drepturile membrului retras, convenite pentru părțile sale de interes, se stabilesc prin acordul membrilor ori de un expert desemnat de aceștia sau, în caz de neînțelegere, de tribunal, prin încheiere irevocabilă.

(4) Drepturile membrului retras, menționate la alin. (3), nu vor putea fi stabilite în avans ca o sumă forfetară.

(5) Prevederile art. 182 referitoare la răspunderea membrului exclus față de obligațiile izvorâte din activitatea grupului până la data rămânerii definitive a hotărârii de excludere se aplică în mod corespunzător membrului retras, precum și celui căruia îi încetează în alt mod această calitate.

Secțiunea a 8-a. Dizolvarea, fuziunea și divizarea grupului de interes economic

Art. 184. (1) Grupul de interes economic se dizolvă prin:

a) expirarea timpului stabilit pentru durata grupului;

b) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al grupului sau realizarea acestuia;

c) declararea nulității grupului;

d) hotărârea adunării membrilor, adoptată cu votul unanim al acestora, cu excepția cazului în care actul constitutiv dispune altfel;

e) hotărârea tribunalului, la cererea oricărui membru, pentru motive temeinice, precum neînțelegerile grave dintre membri, care împiedică funcționarea grupului, precum și la cererea oricărei autorități publice competente;

f) declararea falimentului grupului;

g) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al grupului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a) membrii trebuie să fie consultați, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea duratei grupului, cu privire la eventuala prelungire a acestuia.

În lipsă, la cererea oricărui dintre membri, tribunalul va putea dispune, prin încheiere irevocabilă, efectuarea consultării.

Art. 185. (1) Grupul se dizolvă prin intrarea în faliment, incapacitatea, excluderea, retragerea sau decesul, respectiv încetarea personalității juridice, în condițiile legii, a unuia dintre membri, când, datorită acestor cauze, numărul membrilor s-a redus la unul singur.

(2) Se exceptează cazul când în actul constitutiv există clauză de continuare cu moștenitorii.

Art. 186. (1) Dacă un membru decedează și dacă nu există convenție contrară, grupul trebuie să plătească partea ce se cuvine moștenitorilor, după ultima situație financiară aprobată, în termen de 3 luni de la notificarea decesului membrului, dacă membrii rămași nu decid, în unanimitate, să continue grupul cu moștenitorii care consimt la aceasta.

(2) În cazul decesului unui membru, nici o altă persoană nu poate deveni membru în locul său, cu excepția cazului în care actul constitutiv dispune altfel sau, în lipsa unei dispoziții exprese în acest sens, numai cu acordul unanim al membrilor rămași.

(3) Moștenitorii rămân răspunzători, potrivit art. 181, până la publicarea schimbărilor intervenite.

Art. 187. (1) În caz de dizolvare a grupului prin hotărâre a membrilor, aceștia vor putea reveni, cu majoritatea cerută pentru modificarea actului constitutiv, asupra hotărârii luate, atâta timp cât nu s-a făcut nici o repartitie din activ.

(2) Noua hotărâre se menționează în registrul comerțului, după care oficiul registrului comerțului o va trimite Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala grupului.

(3) Creditorii și orice parte interesată pot face opoziție la tribunal împotriva hotărârii, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 188. (1) Dizolvarea grupului trebuie să fie înscrisă în registrul comerțului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în afară de cazul prevăzut la art. 184 alin. (1) lit. a).

(2) Înscrierea și publicarea se vor face conform art. 174, când dizolvarea are loc în baza unei hotărâri a adunării generale, și în termen de 15 zile de la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, când dizolvarea a fost pronunțată de justiție.

(3) În cazul prevăzut la art. 184 alin. (1) lit. f), dizolvarea se pronunță de judecătorul-sindic prin aceeași încheiere prin care se decide intrarea în faliment a grupului.

Art. 189. (1) Dizolvarea grupului are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a grupului sau în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Din momentul dizolvării, administratorii nu mai pot întreprinde noi operațiuni; în caz contrar, ei sunt personal și solidar răspunzători pentru operațiunile pe care le-au întreprins.

(3) Interdicția prevăzută la alin. (2) se aplică din ziua expirării termenului fixat pentru durata grupului ori de la data la care dizolvarea a fost hotărâtă de adunarea generală sau declarată prin sentință judecătorească.

(4) Grupul își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acestora.

Art. 190. Dizolvarea grupului înainte de expirarea termenului fixat pentru durata sa are efect față de terți numai după trecerea unui termen de 30 de zile de la publicarea hotărârii adunării generale în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 191. Membrii grupului pot hotărî, odată cu dizolvarea, cu cvorumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a grupului, atunci când sunt de acord cu privire la repartizarea și lichidarea patrimoniului grupului și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

Art. 192. (1) La cererea oricărei persoane interesate, tribunalul va putea pronunța dizolvarea grupului în cazurile în care:

- a) grupul nu mai are organe statutare sau acestea nu se mai pot întruni;
- b) grupul nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului;

c) grupul și-a încetat activitatea, nu are sediu cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediu sau membrii au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută.

(2) Dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care grupul a fost în inactivitate temporară anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani.

(3) Dispozitivul hotărârii tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se înregistrează în registrul comerțului, se comunică direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala titularului cererii de dizolvare, acesta putând a se îndrepta împotriva grupului.

(4) În cazul mai multor hotărâri judecătorești de dizolvare, pentru situațiile prevăzute la alin. (1), publicitatea se va putea efectua în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în forma unui tabel cuprinzând: codul unic de înregistrare, denumirea, forma juridică și sediul grupului dizolvat, instanța care a dispus dizolvarea, numărul dosarului, numărul și data hotărârii de dizolvare. În aceste cazuri tarifele de publicare în Monitorul Oficial al României se reduc cu 50%.

(5) Orice persoană interesată poate face recurs împotriva hotărârii de dizolvare, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității în condițiile alin. (3) și (4). Dispozițiile articolului 60 alin. (3) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(6) Pe data rămânerii definitive a hotărârii tribunalului grupul va fi radiat din registrul comerțului, din oficiu, în afară de cazul în care prin hotărârea tribunalului s-a dispus altfel:

Art. 193. (1) Fuziunea se face prin absorbirea unui grup de către un alt grup sau prin contopirea a două ori mai multe grupuri pentru a alcătui un grup nou.

(2) Divizarea se face prin împărțirea întregului patrimoniu al unui grup care își încetează existența între două sau mai multe grupuri existente sau care iau astfel ființă.

(3) Grupul nu își încetează existența în cazul în care o parte din patrimoniul său se desprinde și se transmite către unul sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă.

(4) Grupurile în lichidare pot fuziona sau se pot diviza numai dacă nu a început repartitia între membri a părților ce li s-ar cuveni din lichidare.

Art. 194. (1) Fuziunea sau divizarea se hotărăște de fiecare grup, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al grupului.

(2) Dacă prin fuziune sau divizare se înființează un nou grup, acesta se constituie în condițiile prevăzute de prezentul titlu.

Art. 195. Fuziunea sau divizarea are ca efect dizolvarea, fără lichidare, a grupului care își încetează existența și transmiterea universală sau cu titlu universal a patrimoniului său către grupul ori grupurile rezultate din fuziune/divizare, în starea în care se găsește la data fuziunii sau a divizării, în schimbul atribuirii de părți de interes ale acestora către membrii grupului care încetează și, eventual, a unei sume în bani care nu poate depăși 10% din valoarea nominală a părților de interes atribuite.

Art. 196. În baza hotărârii adunării generale a membrilor fiecăruia dintre grupurile care participă la fuziune sau la divizare, administratorii acestora întocmesc un proiect de fuziune sau de divizare, care va cuprinde:

- a) denumirea și sediul tuturor grupurilor participante la operațiune;
- b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;
- c) stabilirea și evaluarea activului și pasivului, care se transmit grupurilor beneficiare;
- d) dacă este cazul, modalitățile de predare a părților de interes și data de la care acestea dau dreptul la dividende;
- e) raportul de schimb al părților de interes și, dacă este cazul, cuantumul sultei;
- f) data situației financiare de fuziune/divizare, care va fi aceeași pentru toate grupurile participante;
- g) orice alte date care prezintă interes pentru operațiune.

Art. 197. (1) Proiectul de fuziune sau de divizare, semnat de reprezentanții grupurilor participante, se depune la oficiul registrului comerțului unde este înmatriculat fiecare grup, însoțit de o declarație a grupului care încetează a exista în urma fuziunii sau divizării despre modul cum a hotărât să stingă pasivul său.

(2) Proiectul de fuziune sau de divizare, vizat de judecătorul-delegat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părților, integral sau în extras, potrivit dispoziției judecătorului-delegat

sau cererii părților, cu cel puțin 30 de zile înaintea datelor ședințelor în care adunările generale urmează a hotărî asupra fuziunii/divizării.

Art. 198. (1) Oricare creditor al grupului care fuzionează sau se divide, având o creanță anterioară publicării proiectului de fuziune sau de divizare, poate face opoziție în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Opoziția suspendă executarea fuziunii sau a divizării până la data la care hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă, în afară de cazul în care grupul debitor face dovada plății datoriilor sau oferă garanții acceptate de creditori ori convine cu aceștia un aranjament pentru plata datoriilor.

(3) Dispozițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

Art. 199. (1) Administratorii grupurilor care fuzionează sau se divid vor pune la dispoziția membrilor, la sediul grupurilor, cu cel puțin o lună înainte de data ședinței adunării generale:

- a) proiectul de fuziune sau de divizare;
- b) darea de seamă a administratorilor, în care se justifică din punct de vedere economic și juridic necesitatea fuziunii/divizării, și se va stabili raportul de schimb al părților de interes;
- c) situațiile financiare împreună cu rapoartele de gestiune pe ultimele trei exerciții financiare, precum și cu 3 luni înainte de data proiectului de fuziune sau de divizare;
- d) raportul cenzorilor;
- e) evidența contractelor cu valori depășind 10.000 lei (RON)¹⁾, în curs de executare, și repartizarea lor, în caz de divizare a grupului.

(2) Membrii vor putea obține gratuit copii de pe actele enumerate la alin. (1) sau extrase din ele.

Art. 200. În cazul fuziunii prin absorbire, administratorii grupului absorbit răspund civil față de membrii grupului absorbit pentru pagubele pricinuite acestora, datorită erorilor comise în cadrul operațiunii de fuziune.

Art. 201. (1) În cel mult două luni de la expirarea termenului prevăzut la art. 198 sau, după caz, de la data la care hotărârea judecătorească a

¹⁾ Suma prevăzută la art. 199 alin. (1) lit. f) a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

devenit irevocabilă, adunarea generală a fiecăruia dintre grupurile participante va hotărî asupra fuziunii sau divizării.

(2) Actele constitutive ale grupurilor nou-înființate prin fuziune sau divizare se aprobă de adunarea generală a grupului sau a grupurilor care își încetează existența.

Art. 202. (1) Actul modificator al actului constitutiv al grupului absorbant se înregistrează în registrul comerțului în a cărui circumscripție își are sediul grupul și, vizat de judecătorul-delegat, se transmite, din oficiu, Monitorului Oficial al României, spre publicare în Partea a IV-a, pe cheltuiala grupului.

(2) Publicitatea pentru grupurile absorbite poate fi efectuată de grupul absorbant, în cazurile în care acele grupuri nu au efectuat-o în termen de 15 zile de la vizarea actului modificator al actului constitutiv al grupului absorbant de către judecătorul-delegat.

Art. 203. Fuziunea sau divizarea are loc la următoarele date:

- a) în cazul constituirii unui sau mai multor grupuri noi, la data înmatriculării în registrul comerțului a noului grup sau a ultimului dintre ele;
- b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerțului a mențiunii privind majorarea capitalului social al grupului absorbant.

Art. 204. În cazul fuziunii prin absorbție, grupul absorbant dobândește drepturile și este ținut de obligațiile grupului pe care îl absoarbe, iar în cazul fuziunii prin contopire, drepturile și obligațiile grupurilor care își încetează existența trec asupra noului grup astfel înființat.

Art. 205. (1) Grupurile care dobândesc bunuri prin efectul divizării răspund față de creditori pentru obligațiile grupului care și-a încetat existența prin divizare, proporțional cu valoarea bunurilor dobândite, în afară de cazul în care prin actul de divizare s-au stabilit alte proporții.

(2) Dacă nu se poate stabili grupul răspunzător pentru o obligație, grupurile care au dobândit bunuri prin divizare răspund solidar.

(3) Aportul unei părți din activul patrimoniului unui grup la unul sau mai multe grupuri existente sau care iau astfel ființă, în schimbul părților de interes ce se atribuie membrilor acelui grup la grupurile beneficiare, este supus, în mod corespunzător, dispozițiilor legale privind divizarea, dacă are loc prin desprindere potrivit art. 193 alin. (3).

Secțiunea a 9-a. Lichidarea grupului de interes economic. Insolvența grupului de interes economic

Art. 206. (1) Pentru lichidarea și repartizarea patrimoniului grupului de interes economic, chiar dacă în actul constitutiv se prevăd norme în acest scop, sunt obligatorii următoarele reguli:

a) până la preluarea funcției de către lichidatori, administratorii continuă mandatul lor, cu excepția prevăzută la art. 189;

b) actul de numire a lichidatorilor sau sentința care îi ține locul și orice act ulterior, care ar aduce schimbări în persoana acestora, trebuie depuse, prin grija lichidatorilor, la oficiul registrului comerțului, pentru a fi înscrise de îndată și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(2) Numai după îndeplinirea formalităților de la alin. (1) lichidatorii vor depune specimenul lor de semnătură în registrul comerțului și vor exercita această funcție.

(3) În urma efectuării publicării prevăzute la alin. (2) nici o acțiune nu se poate exercita pentru grup sau contra acestuia decât în numele lichidatorilor ori împotriva lor.

(4) În afară de dispozițiile prezentului capitol, se aplică grupurilor în lichidare regulile stabilite prin actul constitutiv și prin lege, în măsura în care nu sunt incompatibile cu lichidarea.

(5) Toate actele emanând de la grup trebuie să arate că acesta este în lichidare.

Art. 207. (1) Lichidatorii vor putea fi persoane fizice sau persoane juridice. Lichidatorii persoane fizice sau reprezentanții permanenți, persoane fizice ale societății lichidatoare trebuie să fie lichidatori autorizați, în condițiile legii.

(2) Lichidatorii au aceeași răspundere ca și administratorii.

(3) Lichidatorii sunt datori, îndată după preluarea funcției, ca împreună cu administratorii grupului să facă un inventar și să încheie o situație financiară care să constate situația exactă a activului și pasivului grupului și să le semneze.

(4) Lichidatorii sunt obligați să primească și să păstreze patrimoniul grupului, registrele ce li s-au încredințat de administratori și actele grupului.

De asemenea, ei vor ține un registru cu toate operațiunile lichidării, în ordinea datei lor.

(5) Lichidatorii își îndeplinesc mandatul lor sub controlul persoanelor care îndeplinesc atribuția de cenzor.

Art. 208. În cazul grupurilor a căror activitate s-a desfășurat în baza autorizației de mediu prevăzute de Legea protecției mediului nr. 137/1995¹⁾, republicată, cu modificările ulterioare, lichidatorii sunt obligați să ia măsuri pentru efectuarea bilanțului de mediu prevăzut de această lege și să comunice rezultatele acestui bilanț agenției teritoriale pentru protecția mediului.

Art. 209. (1) În afară de puterile conferite de membri, cu aceeași majoritate cerută pentru numirea lor, lichidatorii vor putea:

- a) să stea în judecată și să fie acționați în interesul lichidării;
- b) să execute și să termine operațiunile patrimoniale referitoare la lichidare;
- c) să vândă prin licitație publică imobilele și orice avere mobilă a grupului;
- d) să încheie tranzacții;
- e) să lichideze și să încaseze creanțele grupului, chiar în cazul în care debitorii sunt supuși procedurii reglementate de Legea nr. 64/1995²⁾ privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare, dând chitanță;
- f) să contracteze obligații cambiale, să facă împrumuturi neipotecare și să îndeplinească orice alte acte necesare.

(2) Ei nu pot însă, în lipsă de dispoziții speciale în actul constitutiv sau în actul lor de numire, să constituie ipotecă asupra bunurilor grupului, dacă nu vor fi autorizați de instanță, cu avizul persoanelor care îndeplinesc atribuția de cenzor.

(3) Lichidatorii care întreprind noi operațiuni ce nu sunt necesare scopului lichidării sunt răspunzători personal și solidar de executarea lor.

¹⁾ Legea protecției mediului nr. 137/1995 a fost abrogată prin O.U.G. nr. 195/2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 265/2006.

²⁾ Legea nr. 64/1995 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. A se vedea și nota de sub art. 218.

Art. 210. (1) Lichidatorii nu pot plăti membrilor nici o sumă în contul părților ce li s-ar cuveni din lichidare, înaintea achitării creditorilor grupului.

(2) Membrii vor putea cere însă ca sumele reținute să fie depuse la Casa de Economii și Consemnațiuni ori la o altă bancă sau la una dintre unitățile acestora și să se facă repartizarea asupra părților de interes chiar în timpul lichidării, dacă, în afară de ceea ce este necesar pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor grupului, scadente sau care vor ajunge la scadență, mai rămâne un disponibil de cel puțin 10% din cuantumul lor.

(3) Împotriva deciziilor lichidatorilor creditorii grupului pot face opoziție în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 211. Lichidatorii care probează, prin prezentarea situației financiare, că fondurile de care dispune grupul nu sunt suficiente să acopere pasivul exigibil trebuie să ceară sumele necesare membrilor.

Art. 212. Lichidatorii care au achitat datoriile grupului cu propriii lor bani nu vor putea să exercite împotriva grupului drepturi mai mari decât acelea ce aparțineau creditorilor plătiți.

Art. 213. (1) Creditorii grupului au dreptul de a exercita împotriva lichidatorilor acțiunile care decurg din creanțele ajunse la termen, până la concurența bunurilor existente în patrimoniul grupului, și numai după aceea de a se îndrepta împotriva membrilor.

(2) Dreptul la acțiune împotriva membrilor grupului, prevăzut la alin. (1), se prescrie în termen de 5 ani, care curge de la data publicării mențiunii vizând terminarea lichidării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 214. (1) Lichidarea grupului trebuie terminată în cel mult 3 ani de la data dizolvării. Pentru motive temeinice tribunalul poate prelungi acest termen cu cel mult 2 ani.

(2) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor cere radierea grupului din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi civile de 100 lei (RON) ¹⁾ pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de judecătorul-delegat, în urma sesizării oricărei părți interesate. Încheierea judecătorului-delegat va fi definitivă și executorie.

¹⁾ Suma prevăzută la art. 214 alin. (2) a fost convertită în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

(3) Radierea se poate face și din oficiu.

(4) Lichidarea nu liberează pe membri și nu împiedică deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment a grupului.

Art. 215. (1) După aprobarea socotelilor și terminarea repartiției registrele și actele grupului, ce nu vor fi necesare vreunui dintre membri, se vor depune la membrul desemnat de majoritate sau, dacă nici unul dintre aceștia nu dorește, la oficiul registrului comerțului, pe cheltuiala grupului.

(2) Registrele grupului vor fi păstrate timp de 5 ani și vor putea fi consultate de orice parte interesată, pe cheltuiala acesteia.

Art. 216. (1) Numirea lichidatorilor va fi făcută de toți membrii, dacă în actul constitutiv nu se prevede altfel.

(2) Dacă nu se va putea întruni unanimitatea voturilor, numirea lichidatorilor va fi făcută de instanță, la cererea oricărui membru ori administrator, cu ascultarea tuturor membrilor și administratorilor.

(3) Împotriva sentinței se poate declara numai recurs de către membri sau administratori, în termen de 15 zile de la pronunțare.

Art. 217. (1) După terminarea lichidării grupului, lichidatorii trebuie să întocmească situația financiară de lichidare și să propună repartizarea activului între membri.

(2) Membrul nemulțumit poate face opoziție, în condițiile art. 62 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 15 zile de la notificarea situației financiare de lichidare și a proiectului de repartizare.

(3) Pentru soluționarea opoziției problemele referitoare la lichidare vor fi separate de cele ale repartizării, față de care lichidatorii pot rămâne străini.

(4) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2) sau după ce sentința asupra opoziției a rămas irevocabilă, situația financiară de lichidare și repartizarea se consideră aprobate și lichidatorii sunt eliberați.

Art. 218. (1) Grupul de interes economic, aflat în stare de insolvență, va fi supus procedurii reorganizării judiciare și falimentului, în condițiile stabilite de Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și falimentului, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică indiferent de calitatea de comerciant sau necomerciant a grupului de interes economic.

Notă: Legea nr. 64/1995 a fost abrogată prin Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. Potrivit art. 152 din Legea nr. 85/2006, „Orice referire, în actele normative existente, la data intrării în vigoare a prezentului act normativ, la Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului și orice trimitere la actul normativ menționat se vor considera ca referire/trimitere la prezenta lege și/sau la secțiunile corespunzătoare din prezenta lege, după caz.”

Secțiunea a 10-a. Interdicții. Sancțiuni

Art. 219. (1) Vor putea fi acordate administratorilor remunerații și orice alte sume sau avantaje numai în baza unei hotărâri a adunării generale.

(2) Este interzisă creditarea de către grup a administratorilor acestuia, prin intermediul unor operațiuni, precum:

- a) acordarea de împrumuturi administratorilor;
- b) acordarea de avantaje financiare administratorilor cu ocazia sau ulterior încheierii de către grup cu aceștia de operațiuni de livrare de bunuri, prestări de servicii sau executare de lucrări;
- c) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a oricăror împrumuturi acordate administratorilor, concomitentă sau ulterioară acordării împrumutului;
- d) garantarea, directă sau indirectă, în tot sau în parte, a executării de către administratori a oricăror alte obligații personale ale acestora față de terțe persoane;
- e) dobândirea cu titlu oneros sau plata, în tot sau în parte, a unei creanțe ce are drept obiect un împrumut acordat de o terță persoană administratorilor ori o altă prestație personală a acestora.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile și operațiunilor în care sunt interesați soțul, rudele sau afinii până la gradul al patrulea inclusiv ai administratorului; de asemenea, prevederile alin. (2) sunt aplicabile dacă operațiunile privesc o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură ori împreună cu una dintre persoanele susmenționate, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică:

a) în cazul operațiunilor a căror valoare exigibilă cumulată este inferioară echivalentului în lei al sumei de 5.000 de euro;

b) în cazul în care operațiunea este încheiată de grup în condițiile exercitării curente a activității sale, iar clauzele operațiunii nu sunt mai favorabile persoanelor menționate la alin. (2) și (3) decât cele pe care, în mod obișnuit, grupul le practică față de terțe persoane.

Art. 220. (1) Administratorul care are într-o anumită operațiune, direct sau indirect, interese contrare intereselor grupului trebuie să înștiințeze despre aceasta pe ceilalți administratori și pe cenzori și să nu ia parte la nici o deliberare privitoare la această operațiune.

(2) Aceeași obligație o are administratorul în cazul în care, într-o anumită operațiune, știe că sunt interesate soția, rudele sau afinii săi până la gradul al patrulea inclusiv.

(3) Administratorul care nu a respectat prevederile alin. (1) și (2) va răspunde de daunele ce au rezultat pentru grup.

Art. 221. (1) Dacă prin actul constitutiv nu se dispune altfel și sub rezerva dispozițiilor art. 220 înstrăinările, respectiv dobândirile de bunuri, efectuate de administratori către sau de la grupul de interes economic înainte de obținerea aprobării adunării generale, sunt lovite de nulitate.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și operațiunilor de închiriere sau leasing.

(3) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile și operațiunilor în care una dintre părți este soțul administratorului ori rudă sau afin, până la gradul al patrulea inclusiv, al acestuia; de asemenea, dacă operațiunea este încheiată cu o societate civilă sau comercială la care una dintre persoanele anterior menționate este administrator sau director ori deține, singură sau împreună, o cotă de cel puțin 20% din valoarea capitalului social subscris.

Art. 222. (1) Nerespectarea de către grupurile de interes economic a dispozițiilor legale și a termenelor prevăzute pentru solicitarea înmatriculării, efectuarea de mențiuni, depunerea de semnături sau alte acte se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON)¹⁾,

¹⁾ Sumele prevăzute la art. 222 alin. (1) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

aplicată prin hotărâre judecătorească, dacă, potrivit legii penale, fapta nu constituie infracțiune. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinirea actelor menționate, amenda se aplică fiecăreia dintre ele.

(2) Amenda prevăzută la alin. (1) se aplică și reprezentanților grupurilor de interes amendate, potrivit dispozițiilor aceluși alineat.

(3) Sesizarea instanței pentru aplicarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se poate face de orice persoană interesată.

(4) Amenzile judiciare prevăzute la alin. (1) sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor civile, prevăzute de Codul de procedură civilă, și se aplică de către instanța în a cărei rază teritorială s-a săvârșit fapta.

Art. 223. (1) Încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 152 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON)¹⁾.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Art. 224. (1) Persoana care, cu rea-credință, a făcut declarații inexacte, în baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune în registrul comerțului, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Prin hotărârea pronunțată instanța va dispune și rectificarea sau radierea înmatriculării ori mențiunii inexacte.

Art. 225. Se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani fondatorul, administratorul sau reprezentantul legal al grupului, care:

a) folosește, cu rea-credință, bunuri sau creditul de care se bucură grupul într-un scop contrar intereselor acestuia sau în folosul lui propriu ori pentru a favoriza o altă persoană juridică în care are interese direct sau indirect;

b) se împrumută, sub orice formă, în alte condiții decât cele expres permise de lege, direct sau printr-o persoană interpusă, de la grupul pe

¹⁾ Sumele prevăzute la art. 223 alin. (1) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

care îl administrează, de la o societate controlată de acesta sau face ca una dintre aceste persoane juridice să îi acorde vreo garanție pentru datorii proprii;

c) încasează sau plătește dividende, sub orice formă, din profituri fictive sau care nu puteau fi distribuite, în lipsă de situație financiară ori contrarii celor rezultate din aceasta;

d) încalcă dispozițiile art. 165 alin. (3).

Art. 226. Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul ori reprezentantul legal al grupului, care:

a) îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la fuziunea ori la divizarea acesteia sau la reducerea capitalului grupului, înainte de expirarea termenelor prevăzute de lege;

b) îndeplinește hotărârile adunării generale referitoare la reducerea capitalului grupului fără ca membrii să fi fost executați pentru efectuarea vărsământului datorat ori fără hotărârea adunării generale care îi scutește de plata vărsămintelor ulterioare.

Art. 227. (1) Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă administratorul care:

a) încalcă, direct ori prin persoane interpuse sau prin acte simulate, dispozițiile art. 220;

b) nu convoacă adunarea generală în cazurile prevăzute de lege;

c) emite titluri negociabile reprezentând părți de interes ale unui grup de interes economic.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează și membrul grupului de interes economic care încalcă dispozițiile art. 162.

Art. 228. Se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani fondatorul, administratorul și cenzorul care exercită funcțiile ori însărcinările lor cu încălcarea dispozițiilor art. 120 alin. (3) și (4) referitoare la incompatibilitate.

Art. 229. Dispozițiile art. 223-227 se aplică și lichidatorului.

Art. 230. Se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă lichidatorul care face plăți asociaților cu încălcarea dispozițiilor art. 210.

Art. 231. Constituie infracțiunea de bancrută frauduloasă și se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 276 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și fapta persoanei care:

a) falsifică, sustrage sau distruge evidențele unui grup de interes economic ori ascunde o parte din activul averii acestuia;

b) înfățișează datorii inexistente sau prezintă în registrele unui grup de interes economic, în alt act sau în situația financiară sume nedatorate, fiecare dintre aceste fapte fiind săvârșite în vederea diminuării aparente a valorii activelor;

c) înstrăinează, în fraudă creditorilor, în caz de insolvență a unui grup de interes economic, o parte însemnată din active.

Notă: În urma celei de-a doua republicări a Legii nr. 31/1990 (M. Of. nr. 1066 din 17 noiembrie 2004), art. 276 a fost renumerotat și a devenit art. 282, fiind abrogat prin art. 156 alin. (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței. În reglementarea actuală, infracțiunea de bancrută (simplă și frauduloasă) este prevăzută în art. 143 din Legea nr. 85/2006.

Capitolul II. Grupurile europene de interes economic

Art. 232. ¹⁾ (1) Grupurile europene de interes economic – GEIE, persoane juridice cu scop patrimonial, sunt recunoscute și pot funcționa în România, în temeiul Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.137/85 din 25 iulie 1985 privind instituirea grupului european de interes economic (GEIE), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 199 din 31 iulie 1985, și al prezentei legi.

(2) Grupurile europene de interes economic înmatriculate în România nu pot avea mai mult de 20 de membri.

Art. 233. ²⁾ *Abrogat.*

Art. 234. ³⁾ (1) Grupul european de interes economic se constituie prin contract semnat de toți membrii și încheiat în formă autentică, denumit *act constitutiv*.

(2) În termen de 15 zile de la data autentificării actului constitutiv al grupului european de interes economic, fondatorii sau administratorii ori un împuternicit al acestora vor cere înmatricularea grupului în registrul

¹⁾ Art. 232 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 3 din O.U.G. nr. 119/2006.

²⁾ Art. 233 a fost abrogat prin art. II pct. 4 din O.U.G. nr. 119/2006.

³⁾ Art. 234 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 5 din O.U.G. nr. 119/2006.

comerțului în a cărei rază teritorială își va avea sediul grupul, în condițiile Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Grupurile europene de interes economic dobândesc personalitate juridică de la data înmatriculării, care se efectuează în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului-delegat prin care se autorizează înmatricularea grupului.

(4) Înmatricularea în registrul comerțului nu prezumă caracterul comercial al grupului european de interes economic.

(5) După efectuarea înmatriculării, oficiul registrului comerțului comunică, din oficiu, un extras al încheierii judecătorului-delegat Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, spre publicare, pe cheltuiala solicitantului.

(6) După fiecare modificare a actului constitutiv, administratorii depun la oficiul registrului comerțului în a cărei rază teritorială se află sediul grupului european de interes economic, în termen de 15 zile, actul modificator și textul complet al actului constitutiv în formă autentică, actualizat cu toate modificările, care vor fi înregistrate în temeiul hotărârii judecătorului-delegat.

(7) Oficiul registrului comerțului va înainta, din oficiu, actul modificator astfel înregistrat și o notificare asupra depunerii textului actualizat al actului constitutiv către Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, spre a fi publicate în Partea a IV-a, pe cheltuiala grupului european de interes economic.

(8) Fondatorii, respectiv administratorii, răspund în mod solidar pentru orice prejudiciu pe care îl cauzează prin neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (3).

Art. 234¹. ¹⁾ În cazul în care fondatorii sau reprezentanții grupului european de interes economic nu au cerut înmatricularea sa în termenul legal, oricare membru poate cere oficiului registrului comerțului efectuarea înmatriculării, după ce, prin notificare sau scrisoare recomandată, a pus în

¹⁾ Art. 234¹-234⁹ au fost introduse prin art. II pct. 6 din O.U.G. nr. 119/2006.

întârziere fondatorii ori reprezentanții grupului, iar ei nu s-au conformat în cel mult 8 zile de la primire.

Art. 234². (1) În cazul unor neregularități constatate după înmatriculare, grupul european de interes economic este obligat să ia măsuri pentru înlăturarea lor, în cel mult 8 zile de la data constatării acestora.

(2) Dacă grupul european de interes economic nu se conformează, orice persoană interesată poate cere tribunalului să oblige organele grupului, sub sancțiunea plății de daune cominatorii, să înlătore neregularitățile constatate potrivit prevederilor alin. (1).

(3) Dreptul la acțiunea pentru regularizare se prescrie prin trecerea unui termen de 6 luni de la data înmatriculării grupului european de interes economic.

Art. 243³. În orice factură, ofertă, comandă, tarif, prospect, scrisoare, anunț, publicație sau în alte documente emanând de la un grup european de interes economic, trebuie să se precizeze denumirea acestuia, însoțită de mențiunea „grup european de interes economic” sau de inițialele „GEIE”.

Art. 234⁴. Nulitatea unui grup european de interes economic înmatriculat în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

a) lipsește actul constitutiv sau când acesta nu a fost încheiat în formă autentică;

b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii grupului;

c) obiectul de activitate al grupului este ilicit sau contrar ordinii publice;

d) lipsește încheierea judecătorului-delegat de înmatriculare a grupului;

e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a grupului, în cazurile în care această autorizare este prevăzută în legile speciale pentru desfășurarea anumitor activități, precum cea bancară sau de asigurări;

f) actul constitutiv nu prevede denumirea, sediul și obiectul de activitate ale grupului.

Art. 234⁵. Nulitatea nu poate fi declarată în cazul în care cauza ei, invocată în cererea de anulare, a fost înlăturată înainte de a se pune concluzii pe fond la tribunal, cu excepția situației în care nulitatea este

cauzată de caracterul ilicit sau contrar ordinii publice al obiectului grupului european de interes economic.

Art. 234⁶. (1) Tribunalul sesizat cu o cerere de nulitate poate stabili, chiar din oficiu, un termen pentru acoperirea nulității.

(2) În cazul în care, pentru acoperirea nulității, este necesară convocarea membrilor grupului european de interes economic sau comunicarea către aceștia a textului proiectului de hotărâre împreună cu documentația aferentă, tribunalul va acorda, prin încheiere, termenul necesar pentru ca membrii să adopte hotărârea.

Art. 234⁷. (1) La data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, grupul european de interes economic este dizolvat și intră în lichidare.

(2) Prin hotărârea judecătorească de declarare a nulității se vor numi și lichidatorii grupului european de interes economic.

(3) Tribunalul va comunica dispozitivul acestei hotărâri oficiului registrului comerțului, care, după înscrierea mențiunii, îl va trimite spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 234⁸. Grupul european de interes economic nu poate emite acțiuni, obligațiuni sau alte titluri negociabile.

Art. 234⁹. (1) O persoană juridică poate fi numită sau aleasă administrator al unui grup european de interes economic.

(2) Administratorii sunt solidar răspunzători de îndeplinirea tuturor obligațiilor prevăzute în sarcina lor de Regulamentul Consiliului nr. 2137/85 din 25 iulie 1985 privind instituirea grupului european de interes economic (GEIE), publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 199 din 31 iulie 1985, de prezenta lege și de actul constitutiv.

Art. 235. (1) Grupurile europene de interes economic pot înființa în România filiale, precum și sucursale, reprezentanțe și alte unități fără personalitate juridică.

(2) Înființarea de sucursale sau filiale în România va fi supusă tuturor dispozițiilor referitoare la înmatricularea, menționarea și publicarea actelor și faptelor cerute pentru grupurile de interes economic române.

(3) Grupurile europene de interes economic nu sunt supuse autorizării prevăzute de Decretul-lege nr. 122/1990 privind autorizarea și funcționarea în România a reprezentanțelor societăților comerciale și organizațiilor economice străine, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cererile de înmatriculare vor indica și:

a) denumirea sucursale/filialei și denumirea și sediul grupului european de interes economic;

b) obiectul de activitate al sucursalei/filialei, cu precizarea domeniului și a activității principale, precum și a naturii comerciale sau necomerciale a activității;

c) numele și calitatea persoanelor care pot reprezenta față de terți și în justiție grupul european de interes economic, precum și ale celor dintre ele care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei/filialei;

d) puterile ce li s-au conferit reprezentanților și dacă ei urmează să le exercite împreună sau separat;

e) documentele contabile ale grupului european de interes economic, verificate și publicate potrivit legislației statului în care acesta își are sediul.

(5) Vor fi supuse înregistrării și mențiunile referitoare la:

a) deschiderea unei proceduri judiciare sau extrajudiciare de insolvență asupra grupului european de interes economic;

b) dizolvarea grupului european de interes economic, numele/denumirea și puterile lichidatorilor acestuia;

c) închiderea sucursalei/filialei.

(6) Toate aceste formalități se vor face la oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei sau filialei.

(7) Dacă un grup european de interes economic înființează mai multe sucursale în România, documentele de constituire și alte acte ale aceluiași grup european, necesare pentru înmatricularea unei sucursale, se depun numai la una dintre sucursale.

Art. 236. (1) Reprezentantul sau reprezentanții sucursalei unui grup european de interes economic răspund individual sau solidar, după caz, față de grup sau față de terți, pentru încălcarea dispozițiilor legale reglementând grupurile de interes economic, pentru nerespectarea prevederilor actului constitutiv, fie pentru culpe în activitatea desfășurată, care au produs prejudicii grupului.

(2) În cazul în care mai mulți reprezentanți pot fi ținuti responsabili pentru aceleași fapte, tribunalul va stabili contribuția fiecăruia la repararea prejudiciului.

Art. 237. Veniturile anuale ale sucursalei unui grup european de interes economic se impozitează în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 24/1996 ¹⁾ privind impozitul pe venitul reprezentanților din România ale societăților comerciale și organizațiilor economice străine, aprobată și modificată prin Legea nr. 29/1997, cu modificările ulterioare.

Art. 237¹. ²⁾ (1) Sediul grupului european de interes economic poate fi mutat într-un alt stat membru, prin decizia membrilor grupului, luată în unanimitate.

(2) Proiectul deciziei prevăzute la alin. (1) va fi comunicat, prin grija administratorilor, în termen de 15 zile de la elaborare, la oficiul registrului comerțului de la sediul grupului european de interes economic, în vederea menționării intenției de transfer în registrul comerțului. Oficiul registrului comerțului va transmite proiectul spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) În termen de două luni de la data publicării proiectului în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, orice persoană interesată poate face opoziție, pentru motive de ordine publică, în condițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Hotărârea judecătorească irevocabilă prin care se soluționează opoziția la proiectul de decizie de transfer al sediului se menționează, din oficiu, în registrul comerțului.

(5) După rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești pronunțate cu observarea prevederilor alin. (3) sau a expirării termenului de introducere a opozițiilor, grupul european de interes economic va putea adopta, cu unanimitatea voturilor membrilor săi, hotărârea de transfer al sediului.

(6) Hotărârea de transfer va produce efecte de la data înmatriculării grupului european de interes economic în registrul corespunzător noului sediu.

¹⁾ O.G. nr. 24/1996 a fost abrogată prin Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal.

²⁾ Art. 237¹-237² au fost introduse prin art. II pct. 7 din O.U.G. nr. 119/2006.

(7) Radierea grupului european de interes economic din registrul comerțului este posibilă numai după prezentarea dovezii efectuării înmatriculării grupului în registrul din statul membru de destinație.

(8) Până la efectuarea mențiunii cu privire la radierea grupului european de interes economic din registrul comerțului, terții se pot prevala de sediul grupului din România, cu excepția cazului în care grupul face dovada că aceștia au cunoscut existența sediului din statul membru de destinație.

Art. 237². Înmatricularea și/sau radierea în/din registrul comerțului a unui grup european de interes economic fac obiectul publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Oficiul registrului comerțului de la sediul grupului va transmite, din oficiu, un comunicat în acest sens Oficiului Publicațiilor Oficiale ale Comunităților Europene, în vederea publicării acestuia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Capitolul III. Dispoziții finale

Art. 238. Prezentul titlu intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării legii în Monitorul Oficial al României.

4. Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului

republicată în
M. Of. nr. 49 din 4 februarie 1998

cu modificările și completările aduse prin:

- **O. G. nr. 53/1998** pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului (M. Of. nr. 302 din 18 august 1998), aprobată prin Legea nr. 36/2001 (M. Of. nr. 122 din 12 martie 2001);
- **O.U.G. nr. 76/2001** privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților (M. Of. nr. 283 din 31 mai 2001), aprobată cu modificări prin Legea nr. 370/2002 (M. Of. nr. 406 din 12 iunie 2002) și abrogată ulterior prin Legea nr. 359/2004 (M. Of. nr. 839 din 13 septembrie 2004);
- **Legea nr. 348/2001** pentru modificarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului (M. Of. nr. 381 din 12 iulie 2001);
- **O.U.G. nr. 129/2002** pentru modificarea Legii nr. 26/1990 și a O.U.G. nr. 76/2001 (M. Of. nr. 746 din 11 octombrie 2002), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 505/2003** (M. Of. nr. 857 din 3 decembrie 2003);
- **O.G. nr. 15/2003** pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului (M. Of. nr. 61 din 1 februarie 2003), aprobată cu modificări prin **Legea nr. 183/2004** (M. Of. nr. 461 din 24 mai 2004);
- **Legea nr. 161/2003** privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției (M. Of. nr. 279 din 21 aprilie 2003);
- **O.G. nr. 72/2004** pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului (M. Of. nr. 791 din 27 august 2004), intrată în vigoare la 3 zile de la publicarea în Monitorul Oficial și aprobată cu modificări prin **Legea nr. 519/2004** (M. Of. nr. 1109 din 26 noiembrie 2004), iar ulterior modificată prin **O.U.G. nr. 17/2005** pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale (M. Of. nr. 229 din 18 martie 2005), aprobată la rândul ei prin Legea nr. 198/2005 (M. Of. nr. 550 din 28 iunie 2005);
- **Legea nr. 1/2005** privind organizarea și funcționarea cooperăției (M. Of. nr. 172 din 28 februarie 2005);
- **Legea nr. 441/2006** pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată (M. Of. nr. 955 din 28 noiembrie 2006). **Legea nr. 441/2006 a intrat în vigoare la 1 decembrie 2006;**
- **O.U.G. nr. 119/2006** privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană (M. Of. nr. 1036 din 28 decembrie 2006)

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-8
Capitolul II. Oficiul registrului comerțului	9-12
Capitolul III. Efectuarea înregistrărilor	13-29
Capitolul IV. Regimul firmelor și emblemelor	30-43
Capitolul V. Sancțiuni	44-48
Capitolul VI. Dispoziții finale și tranzitorii	49-53

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. (1) ¹⁾ Comercianții, înainte de începerea comerțului, precum și alte persoane fizice sau juridice, prevăzute în mod expres de lege, înainte de începerea activității acestora, au obligația să ceară înmatricularea în registrul comerțului, iar în cursul exercitării și la încetarea comerțului sau, după caz, a activității respective, să ceară înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

(1¹) ²⁾ Documentele depuse în susținerea cererilor de înregistrare prevăzute la alin. (1) se redactează în limba română.

(1²) Comercianții pot solicita și asigurarea publicității actelor prevăzute la alin. (1), în traducere certificată în una dintre limbile oficiale ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(1³) Oficiul Național al Registrului Comerțului asigură accesul la copiile prevăzute la alin. (1²), în aceleași condiții ca și la actele în limba română.

(1⁴) În caz de neconcordanță între actul în limba română și traducerea certificată pentru care s-a asigurat publicitatea, societatea nu poate opune terților textul tradus; aceștia pot însă opune societății traducerea certificată, cu excepția cazului în care societatea face dovada că ei cunoșteau versiunea originală, publicată conform legii.

(2) ³⁾ În înțelesul prezentei legi, *comercianții* sunt persoanele fizice și asociațiile familiale care efectuează în mod obișnuit acte de comerț, societățile comerciale, companiile naționale și societățile naționale, regiile autonome,

¹⁾ Alin. (1) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 1 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Alin. (1¹)-(1⁴) ale art. 1 au fost introduse prin art. II pct. 1 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Alin. (2) al art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. IV din O.U.G. nr. 119/2006.

grupurile de interes economic cu caracter comercial, grupurile europene de interes economic cu caracter comercial și organizațiile cooperatiste.

(2)¹⁾ Potrivit prezentei legi, prin *înregistrare* se înțelege atât înmatricularea comerciantului și înscrierea de mențiuni, precum și alte operațiuni care, potrivit legii, se menționează în registrul comerțului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică meseriașilor și țăranilor care își desfac produsele din gospodăria proprie.

Art. 2. (1) Registrul comerțului se ține de către oficiul registrului comerțului, organizat în fiecare județ și în municipiul București, potrivit prevederilor cap. II din prezenta lege.

(2)²⁾ Registrul central al comerțului se ține de către Oficiul Național al Registrului Comerțului, instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, organizată în subordinea Ministerului Justiției.

Art. 3. (1) Comercianții cer înmatricularea la oficiul registrului comerțului din județul sau din municipiul București, unde își au sediul.

(2)³⁾ Cererea de înmatriculare/înregistrare a mențiunilor și documentele anexate la aceasta în formă electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă, pot fi trimise prin poșta electronică.

(3) În cazul în care cererea de înmatriculare/înregistrare este transmisă potrivit prevederilor alin. (2), încheierea judecătorului-delegat se comunică pe cale electronică, data comunicării fiind considerată data la care aceasta devine disponibilă destinatarului, precum și pe suport hârtie.

Art. 4. (1) Registrul comerțului este public.

(2)⁴⁾ Oficiul registrului comerțului este obligat să elibereze, pe cheltuiala persoanei care a făcut cererea, copii certificate de pe înregistrările efectuate

¹⁾ Alin. (2)¹⁾ al art. 1 a fost introdus prin VIII pct. 2 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Alin. (2) al art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1¹⁾ din O.U.G. nr. 129/2002.

³⁾ Alin. (2) și (3) ale art. 3 au fost introduse prin art. II pct. 2 din Legea nr. 441/2006.

⁴⁾ Alin. (2) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 3 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Oficiul registrului comerțului este obligat să elibereze, pe cheltuiala persoanei care a făcut cererea, copii certificate de pe înregistrările efectuate în registru și de pe actele prezentate, precum și certificatele constatatoare că un anumit act sau fapt este sau nu este înregistrat.”

în registru și de pe actele prezentate, precum și informații despre datele înregistrate în registrul comerțului și certificate constatatoare că un anumit act sau fapt este ori nu este înregistrat.

(3) Actele prevăzute la alin. (2) pot fi cerute și eliberate și prin corespondență.

(4) ¹⁾ La cerere, documentele prevăzute la alin. (1) se eliberează în formă electronică, cu transmitere on-line, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică extinsă.

(5) Tarifele percepute pentru eliberarea de copii și/sau informații, indiferent de modalitatea de furnizare, nu vor depăși costurile administrative implicate de eliberarea acestora.

Notă: Potrivit art. II pct. 4 coroborat cu art. III alin. (4) din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, dispozițiile alin. (4) și (5) ale art. 4 au intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

Art. 5. (1) Înmatricularea și mențiunile sunt opozabile terților de la data efectuării lor în registrul comerțului ori de la publicarea lor în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau în altă publicație, acolo unde legea dispune astfel.

(2) Persoana care are obligația de a cere o înregistrare nu poate opune terților actele ori faptele neînregistrate, în afară de cazul în care face dovada că ele erau cunoscute de aceștia.

Art. 6. ²⁾ (1) Înregistrările în registrul comerțului se fac pe baza unei încheieri a judecătorului-delegat sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazurile în care legea prevede altfel.

(2) Încheierile judecătorului-delegat privitoare la înmatriculare sau la orice alte înregistrări în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai recursului.

(3) Termenul de recurs este de 15 zile și curge de la data pronunțării încheierii pentru părți și de la data publicării încheierii sau a actului

¹⁾ Alin. (4) și (5) ale art. 4 au fost introduse prin art. II pct. 4 din Legea nr. 441/2006, completare ce va intra în vigoare la 1 ianuarie 2007.

²⁾ Art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin VIII pct. 3 din Legea nr. 161/2003.

modificator al actului constitutiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pentru orice alte persoane interesate.

(4) Recursul se depune și se menționează în registrul comerțului unde s-a făcut înregistrarea. În termen de 3 zile de la data depunerii, oficiul registrului comerțului înaintează recursul curții de apel în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, la curtea de apel în a cărei rază teritorială se află sediul sucursalei.

(5) Motivele recursului se pot depune la instanță, cu cel puțin două zile înaintea termenului de judecată.

(6) În cazul admiterii recursului, decizia instanței de recurs va fi menționată în registrul comerțului.

Art. 7. (1) ¹⁾ Instanțele judecătorești sunt obligate să trimită oficiului registrului comerțului, în termen de 15 zile de la data când au rămas irevocabile, copii legalizate de pe hotărârile irevocabile ce se referă la acte, fapte și mențiuni a căror înregistrare în registrul comerțului o dispun, conform legii.

(2) În aceste încheieri și hotărâri instanțele judecătorești vor dispune și efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului.

Art. 8. (1) Controlul legalității operațiunilor efectuate de oficiul registrului comerțului se face de către unul dintre judecătorii tribunalului județean, respectiv al municipiului București, delegat anual de președintele acestui tribunal.

(2) Judecătorul-delegat va controla operațiunile registrului comerțului cel puțin o dată pe lună.

(3) Controlul efectuat de judecătorul-delegat nu exonerează de răspundere personalul oficiului care conduce și execută operațiunile registrului comerțului pentru conformitatea cu legea a datelor înscrise.

(4) Lucrările de grefă, secretariat și arhivă ale judecătorului-delegat se asigură de către personalul oficiului registrului comerțului.

¹⁾ Alin. (1) al art. 7 este reprodus astfel cum a fost modificat prin VIII pct. 4 din Legea nr. 161/2003.

Capitolul II. Oficiul registrului comerțului

Art. 9. ¹⁾ (1) Oficiile registrului comerțului se organizează în subordinea Oficiului Național al Registrului Comerțului și funcționează pe lângă fiecare tribunal.

(2) *Abrogat.*

(3) Oficiile registrului comerțului prevăzute la alin. (1) comunică Oficiului Național al Registrului Comerțului orice înmatriculare sau mențiune operată, în termen de cel mult 15 zile de la efectuare.

Art. 10. ²⁾ (1) Structura organizatorică și modul de funcționare ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și ale oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, precum și numărul maxim de posturi ale acestora se stabilesc prin regulament de organizare și funcționare aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(2) Salarizarea personalului Oficiului Național al Registrului Comerțului și al oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se stabilește în condițiile prevăzute de lege pentru instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

(3) ³⁾ Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se realizează din taxele și tarifele percepute, potrivit art. 11.

(4) Oficiul Național al Registrului Comerțului este condus de un director general numit de ministrul justiției, în condițiile legii. În funcția de director general pot fi numiți și magistrați detașați, în condițiile legii.

¹⁾ Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 129/2002, punct modificat prin art. unic pct. 2 și 3 din Legea nr. 505/2003, prin care se abrogă alin. (2) și se modifică alin. (3) ale art. 9.

²⁾ Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 129/2002, punct modificat prin art. unic pct. 4 din Legea nr. 505/2003, care modifică alin. (1) și (6) ale art. 10.

³⁾ Alin. (3) al art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 5 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(3) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se realizează din taxele și tarifele percepute, potrivit art. 11. Destinația excedentelor anuale efective ale bugetului de venituri și cheltuieli al Oficiului Național al Registrului Comerțului, după deducerea eventualelor sume încasate anticipat și a obligațiilor de plată, se stabilește prin hotărâre a Guvernului.”

(5) Oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale sunt conduse de directori numiți de ministrul justiției, în condițiile legii.

(6) Personalul necesar pentru funcționarea Oficiului Național al Registrului Comerțului și al oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se selectează prin concurs, potrivit legii. Numirea personalului se face de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.

Notă: A se vedea și Regulamentul de organizare și funcționare a Oficiului Național al Registrului Comerțului și a oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 591/C/2005 (M. Of. nr. 410bis din 16 mai 2005).

Art. 11. ¹⁾ (1) Pentru operațiunile efectuate oficiul registrului comerțului percepe taxe și tarife stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Finanțelor Publice.

(2) ²⁾ Taxele și tarifele percepute se achită la casieria oficiului registrului comerțului sau prin virament în contul Oficiului Național al Registrului Comerțului, deschis la Trezoreria Statului.

(3) Taxele și tarifele prevăzute la alin. (1) se pot actualiza anual, prin hotărâre a Guvernului, pe baza fundamentării prezentate de Ministerul Justiției și ținând cont de rezultatele anului anterior, cuprinse în situația financiară anuală.

Notă: A se vedea H.G. nr. 913/2004 privind aprobarea taxelor și tarifelor pentru operațiunile efectuate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale (M. Of. nr. 589 din 1 iulie 2004), astfel cum a fost modificată prin H.G. nr. 1422/2006 (M. Of. nr. 867 din 24 octombrie 2006), precum și Ordinul ministrului justiției nr. 2582/C/2004 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile auxiliare prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale și de Oficiul Național al Registrului Comerțului (M. Of. nr. 953 din 18 octombrie 2004).

¹⁾ Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 129/2002, punct modificat prin art. unic pct. 5 și 6 din Legea nr. 505/2003, prin care se modifică alin. (2) și se introduce alin. (3) la art. 11.

²⁾ Alin. (2) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 6 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „(2) Taxele și tarifele percepute potrivit alin. (1) se achită la casieria oficiului registrului comerțului și se virează în contul Oficiului Național al Registrului Comerțului, deschis la trezoreria statului.”

Art. 12. (1) ¹⁾ Registrul comerțului este alcătuit dintr-un registru pentru înregistrarea comercianților persoane fizice și asociații familiale, un registru pentru înregistrarea societăților cooperative și un altul pentru înregistrarea celorlalți comercianți persoane juridice. Pentru fiecare an se deschide un registru. Aceste registre se țin în sistem computerizat.

(2) Fiecare comerciant înregistrat va purta un număr de ordine, începând de la numărul 1 în fiecare an.

(3) Oficiul registrului comerțului va mai ține și dosare, pentru fiecare comerciant, cu actele depuse. Înregistrările efectuate în registru vor fi evidențiate și în dosarul comerciantului.

(4) ²⁾ Modul de ținere a registrelor, de efectuare a înregistrărilor și de furnizare a informațiilor la art. 4 se stabilește prin norme aprobate prin ordin al ministrului justiției.

Notă: A se vedea Norme metodologice nr. P/608 din 15 aprilie 1998 privind modul de ținere a registrelor comerțului și de efectuare a înregistrărilor, elaborate de Camera de Comerț și Industrie a României împreună cu Ministerul Justiției (M. Of. nr. 176 de 11 mai 1998).

Capitolul III. Efectuarea înregistrărilor

Art. 13. (1) ³⁾ Cererea de înmatriculare a unui comerciant persoană fizică în registrul comerțului va cuprinde:

a) ⁴⁾ numele și prenumele, codul numeric personal, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, starea civilă și activitatea comercială anterioară;

b) firma comercială și sediul acesteia;

c) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

¹⁾ Alin. (1) al art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin VIII pct. 5 din Legea nr. 161/2003, iar teza I de la acest alineat este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 123 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Legea nr. 1/2005.

²⁾ Alin. (4) al art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din O.U.G. nr. 129/2002, punct modificat prin art. unic pct. 7 din Legea nr. 505/2003.

³⁾ Partea introductivă a alin. (1) al art. 13 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. VIII pct. 6 din Legea nr. 161/2003.

⁴⁾ Lit. a) de la alin. (1) al art. 13 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. VIII pct. 7 din Legea nr. 161/2003.

d) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.

(1)¹⁾ Cererea de înmatriculare a unei asociații familiale în registrul comerțului trebuie să cuprindă:

a) numele și prenumele fiecăruia dintre asociați, codul numeric personal, domiciliul, cetățenia, data și locul nașterii, calitatea de membru al familiei, starea civilă și activitatea comercială anterioară;

b) datele de identificare a persoanei care reprezintă asociația în relațiile cu terții - membrul de familie din inițiativa căruia s-a înființat asociația sau împuternicitul acestuia;

c) firma comercială și sediul acesteia;

d) obiectul comerțului, cu precizarea domeniului și a activității principale, astfel cum sunt prevăzute în autorizația pentru exercitarea comerțului;

e) numărul, data și organul emitent al autorizației pentru exercitarea comerțului.

(2) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare ale datelor pe care le cuprinde.

(3)²⁾ Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și, în cazul asociațiilor familiale, codul unic de înregistrare atribuit conform legii.

Art. 14. ³⁾ (1) Cererea de înmatriculare a unei societăți comerciale va cuprinde, după caz, datele conținute în mod obligatoriu în actul său constitutiv și va fi însoțită de documentele doveditoare necesare, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.

Art. 15. (1)⁴⁾ Cererea de înmatriculare a unei regii autonome, companii naționale sau societăți naționale în registrul comerțului trebuie să cuprindă:

a) actul de înființare, denumirea, sediul și, dacă este cazul, emblema acesteia;

¹⁾ Alin. (1)¹⁾ al art. 13 a fost introdus prin art. VIII pct. 8 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Alin. (3) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 9 din Legea nr. 161/2003.

³⁾ Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 10 din Legea nr. 161/2003.

⁴⁾ Partea introductivă a alin. (1) al art. 15 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. VIII pct. 11 din Legea nr. 161/2003.

b) obiectul de activitate, cu precizarea domeniului și a activității principale;

c) unitățile componente ce pot intra în relații contractuale cu terții, persoanele împuternicite să le reprezinte și limitele împuternicirilor acordate;

d) numele și prenumele, locul și data nașterii, domiciliul și cetățenia persoanelor împuternicite să le reprezinte, precum și limitele puterilor conferite.

(2) ¹⁾ Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.

Art. 16. (1) Organizațiile cooperatiste se înmatriculează în registrul comerțului, cu respectarea reglementărilor privind cooperarea meșteșugărească, cooperarea de consum și cooperarea de credit.

(2) ²⁾ Oficiul va înscrie în registrul comerțului toate datele din cerere, precum și codul unic de înregistrare, atribuit conform legii.

Art. 17. Cererea de înmatriculare în registrul comerțului se face, dacă legea nu prevede altfel, în termen de 15 zile:

a) ³⁾ pentru comercianți, persoane fizice și asociații familiale, de la data autorizării;

b) pentru societățile comerciale, de la data încheierii actului constitutiv;

c) pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale și organizații cooperatiste, de la data actului de înființare.

Art. 18. (1) Cererea de înmatriculare a unui comerciant, persoană fizică, va fi făcută personal sau prin împuternicit, cu procură specială și autentică.

(1) ⁴⁾ Cererea de înmatriculare a asociației familiale se face de membrul de familie din inițiativa căruia s-a înființat asociația sau împuternicitul acestuia, cu procură specială și autentică.

(2) ⁵⁾ Pentru dovedirea specimenului de semnătură, comerciantul persoană fizică, respectiv reprezentantul asociației familiale, semnează la

¹⁾ Alin. (2) al art. 15 a fost introdus prin art. VIII pct. 12 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Alin. (2) al art. 16 a fost introdus prin art. VIII pct. 13 din Legea nr. 161/2003.

³⁾ Lit. a) și b) ale art. 17 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. VIII pct. 14 din Legea nr. 161/2003.

⁴⁾ Alin. (1) al art. 18 a fost introdus prin art. VIII pct. 15 din Legea nr. 161/2003.

⁵⁾ Alin. (2) și (3) ale art. 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. VIII pct. 16 din Legea nr. 161/2003.

oficiul registrului comerțului, în prezența judecătorului delegat sau a directorului oficiului sau a înlocuitorului acestuia, care va certifica semnătura.

(3) În absența comerciantului persoană fizică, respectiv a reprezentantului asociației familiale, semnătura acestuia poate fi înlocuită prin prezentarea unui specimen de semnătură legalizat de notarul public.

Art. 19. (1) Cererea de înmatriculare în registrul comerțului a unei societăți comerciale va fi semnată cel puțin de un administrator sau, după caz, de reprezentantul acestuia ori, în condițiile legii, de oricare asociat, iar pentru regii autonome, companii naționale, societăți naționale sau organizații cooperatiste, de către persoanele împuternicite, potrivit legii, să le reprezinte.

(2) Dovedirea specimenului de semnătură a administratorilor și, după caz, a reprezentanților societăților comerciale, precum și a persoanelor împuternicite în condițiile legii să reprezinte regiile autonome sau organizațiile cooperatiste se face cu respectarea prevederilor art. 18 alin. (2) și (3).

Art. 20. (1) Cererea de înmatriculare va fi însoțită de acte doveditoare.

(2) La orice înmatriculare se vor menționa numărul și data încheierii judecătorului delegat.

Art. 21. În registrul comerțului se vor înregistra mențiuni referitoare la:

a) ¹⁾ donația, vânzarea, locațiunea sau garanția reală mobilă constituită asupra fondului de comerț, precum și orice alt act prin care se aduc modificări înregistrărilor în registrul comerțului sau care face să înceteze firma ori fondul de comerț;

b) numele și prenumele, cetățenia, codul numeric personal, pentru cetățenii români, seria și numărul pașaportului, pentru cetățenii străini, data și locul nașterii împuternicitului sau a reprezentantului fiscal, dacă este cazul; dacă dreptul de reprezentare este limitat la o anumită sucursală, mențiunea se va face numai în registrul unde este înscrisă sucursala, semnătura împuternicitului/reprezentantului fiscal va fi dată în forma prevăzută la art. 18 alin. (2) și (3);

c) brevetele de invenții, mărcile de fabrică, de comerț și de serviciu, denumirile de origine, indicațiile de proveniență, firma, emblema și alte

¹⁾ Lit. a)-c) ale art. 21 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. VIII pct. 17 din Legea nr. 161/2003.

semne distinctive asupra cărora societatea comercială, regia autonomă, organizația cooperatistă sau comerciantul persoană fizică sau asociație familială are un drept;

d) hotărârea de divorț al comerciantului, precum și cea de împărțire a bunurilor comune pronunțate în cursul exercitării comerțului;

e) hotărârea de punere sub interdicție a comerciantului sau de instituire a curatelei acestuia, precum și hotărârea prin care se ridică aceste măsuri;

f) deschiderea procedurii de reorganizare judiciară sau de faliment, după caz, precum și înscrierea mențiunilor corespunzătoare;

g) ¹⁾ hotărârea de condamnare a comerciantului, administratorului sau cenzorului pentru fapte penale care îl fac nedemn sau incompatibil să exercite această activitate;

h) orice modificare privitoare la actele, faptele și mențiunile înregistrate.

Art. 22. (1) Comerciantul are obligația să solicite înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor prevăzute la art. 21, în cel mult 15 zile de la data actelor și faptelor supuse obligației de înregistrare.

(2) Înregistrarea mențiunilor se poate face și la cererea persoanelor interesate, în termen de cel mult 30 de zile de la data când au cunoscut actul sau faptul supus înregistrării.

(3) ²⁾ Mențiunile se înregistrează din oficiu, în termen de 15 zile de la data primirii copiei legalizate a hotărârii irevocabile referitoare la faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. e), f) și g), cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(4) Faptul că mențiunile pot fi înregistrate și la cererea altor persoane sau din oficiu nu scutește pe comerciant de obligația de a cere efectuarea lor.

Art. 23. ³⁾ (1) Comerciantul care deschide sucursale trebuie să ceară înregistrarea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

¹⁾ Lit. g) a art. 21 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. VIII pct. 18 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Alin. (3) al art. 22 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 7 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut [astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 19 din Legea nr. 161/2003]: „(3) Mențiunile se vor înregistra din oficiu, în termen de 15 zile de la data primirii copiei legalizate a hotărârii irevocabile referitoare la faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. e), f) și g).”

³⁾ Art. 23 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 8 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut: „Art. 23. (1) Comerciantul care are

(2) Cererea va cuprinde:

a) denumirea sucursalei, care va conține numele/denumirea și forma juridică a comerciantului, localitatea în care se află sediul social al acestuia, urmate de cuvântul „sucursală” și de localitatea în care se află sediul ei social;

b) sediul sucursalei;

c) obiectul de activitate al sucursalei;

d) numele și prenumele, locul și data nașterii, codul numeric personal, domiciliul și cetățenia reprezentantului comerciantului, persoană fizică, respectiv denumirea, sediul social și naționalitatea reprezentantului comerciantului, persoană juridică, care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei, cu precizarea dacă puterile ce li s-au conferit urmează a fi exercitate împreună sau separat;

e) informații privind registrul comerțului în care este înregistrat comerciantul și numărul de înmatriculare.

(3) La cererea de înregistrare se atașează următoarele:

a) dovada sediului sucursalei;

b) declarațiile pe propria răspundere ale persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala, din care să rezulte că îndeplinesc condițiile legale pentru deținerea acestei calități;

c) speciemenle de semnătură ale persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala.

(4) Oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei transmite oficiului registrului comerțului de la sediul principal al comerciantului un extras de pe înregistrarea efectuată, pentru a fi menționată în registrul comerțului respectiv.

(5) Formalitățile de publicitate prevăzute de prezentul articol sunt efectuate de reprezentantul comerciantului, prevăzut la alin. (2) lit. d).

Art. 24. ¹⁾ (1) Comerciantul cu sediul principal al comerțului în străinătate care deschide sucursale în România trebuie să ceară

sucursale trebuie să ceară înmatricularea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

(2) În cerere, pe lângă datele prevăzute în prezenta lege pentru înmatricularea comerciantului, se va arăta și oficiul unde a fost înmatriculată firma sediului principal.

(3) Oficiul registrului comerțului de la sediul sucursalei va transmite oficiului registrului comerțului de la sediul principal al comerciantului un extras de pe înregistrarea efectuată, pentru a fi menționată în registrul comerțului respectiv.”

¹⁾ Art. 24 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. II pct. 9 din Legea nr. 441/2006. Anterior acestei modificări, textul avea următorul conținut [astfel cum a fost modificat și completat

înregistrarea acestora la oficiul registrului comerțului de la sediul fiecărei sucursale.

(2) Cererea va cuprinde următoarele:

- a) numele/denumirea comerciantului din străinătate și forma juridică, precum și denumirea sucursalei, dacă este diferită de cea a comerciantului;
- b) registrul în care este înmatriculat comerciantul din străinătate și numărul de înmatriculare;
- c) sediul social;
- d) obiectul de activitate al sucursalei;
- e) numele și calitatea reprezentanților comerciantului din străinătate și ale celor care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei, cu precizarea dacă puterile ce li s-au conferit urmează a fi exercitate împreună sau separat;
- f) în cazul sucursalelor societăților comerciale din state care nu sunt membre ale Spațiului Economic European, se va menționa și legea aplicabilă comerciantului.

(3) La registrul comerțului de la sediul sucursalei se depun:

- a) actul constitutiv și statutul comerciantului din străinătate, dacă sunt conținute în documente separate, împreună cu toate modificările acestor documente sau actul constitutiv actualizat, în traducere certificată;

prin art. VIII pct. 20-22 din Legea nr. 161/2003]: „Art. 24. (1) Înființarea în România a unei sucursale sau filiale de către comerciantul care are sediul principal al comerțului în străinătate este supusă tuturor dispozițiilor referitoare la înmatricularea, menționarea și publicarea actelor și faptelor cerute pentru comercianții din țară.

(1¹) Cererile de înmatriculare vor indica și:

- a) denumirea sucursalei și numele/denumirea, forma și sediul comerciantului din străinătate;
- b) numele și calitatea persoanelor care pot reprezenta față de terți și în justiție comerciantul din străinătate, precum și ale celor dintre ele care se ocupă nemijlocit de activitatea sucursalei;
- c) ultima situație financiară a comerciantului din străinătate aprobată, verificată sau publicată potrivit legislației statului în care comerciantul are domiciliul/sediul.

(1²) Dacă este cazul, se vor înregistra și mențiuni referitoare la:

- a) deschiderea unei proceduri judiciare sau extrajudiciare de insolvență asupra comerciantului din străinătate;
- b) dizolvarea societății din străinătate, numele și puterile lichidatorilor;
- c) închiderea sucursalei.

(2) Toate aceste formalități se vor face la sediul oficiului registrului comerțului de la sediul sucursalei.

(3) Dacă o societate cu sediul în străinătate înființează mai multe sucursale în țară, documentele de constituire și alte acte ale aceleiași societăți, necesare pentru înmatricularea unei sucursale, se depun numai la una dintre sucursale.”

b) în cazul sucursalelor comercianților din state care nu sunt membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, documente care să ateste sediul social al comerciantului din străinătate, obiectul de activitate al acestuia și, cel puțin anual, suma capitalului subscris, dacă aceste informații nu sunt incluse în documentele prevăzute la lit. a);

c) un certificat, în traducere certificată, de la registrul în care este înmatriculat comerciantul din străinătate, care să ateste existența societății;

d) anual, situația financiară a comerciantului din străinătate, aprobată, verificată și publicată potrivit legislației statului în care comerciantul are domiciliul/sediul social, care va fi supusă aceluiași formalități de publicitate prevăzute pentru situațiile financiare ale societăților comerciale românești;

e) în situația în care comerciantul din străinătate care deschide o sucursală în România are sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene, documentele contabile ale comerciantului din străinătate, așa cum sunt ele întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legea statului membru care guvernează comerciantul din străinătate;

f) în situația în care comerciantul din străinătate care deschide o sucursală în România nu este guvernat de legea unui stat membru al Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European, documentele contabile ale agentului economic din străinătate, așa cum sunt acestea întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legea din România, cu excepția cazului în care legea care guvernează comerciantul din străinătate prevede reguli contabile echivalente celor aflate în vigoare în Uniunea Europeană;

g) dovada sediului sucursalei.

(4) Dacă este cazul, se înregistrează mențiuni referitoare la:

a) deschiderea unei proceduri judiciare sau extrajudiciare de insolvență asupra comerciantului din străinătate;

b) dizolvarea societății din străinătate, numele și puterile lichidatorilor, finalizarea lichidării;

c) închiderea sucursalei.

(5) Dacă un comerciant cu sediul social în străinătate înființează mai multe sucursale în țară, documentele prevăzute la alin. (3)-(4) se depun numai la una dintre sucursale, la alegerea comerciantului, în registrul comerțului în care sunt înregistrate celelalte sucursale, precizându-se care este registrul prin care se asigură formalitățile de publicitate.

(6) Formalitățile de publicitate prevăzute de prezentul articol sunt efectuate de reprezentantul sucursalei, prevăzut la alin. (2) lit. e).

Art. 25. ¹⁾ (1) ²⁾ Orice persoană fizică sau juridică prejudiciată ca efect al unei înmatriculări ori printr-o mențiune în registrul comerțului are dreptul să ceară radierea înregistrării păgubitoare, în tot sau numai cu privire la anumite elemente ale acesteia, în cazul în care prin hotărâri judecătorești irevocabile au fost desființate în tot sau în parte sau modificate actele care au stat la baza înregistrării cu privire la care se solicită radierea, dacă prin hotărârea judecătorească nu a fost dispusă menționarea în registrul comerțului.

(2) Cererea se depune și se menționează în registrul comerțului la care s-a făcut înmatricularea comerciantului. În termen de 3 zile de la data depunerii oficiul registrului comerțului înaintează cererea tribunalului în a cărui rază teritorială se află sediul comerciantului, iar în cazul sucursalelor înființate în alt județ, tribunalului din acel județ.

(3) ³⁾ Tribunalul se pronunță asupra cererii cu citarea oficiului registrului comerțului și a comerciantului.

(4) Hotărârea judecătorească de soluționare a cererii poate fi atacată numai cu recurs, iar termenul de recurs curge de la pronunțare, pentru părțile prezente, și de la comunicare, pentru părțile lipsă.

(5) Oficiul registrului comerțului va efectua radierea și va publica hotărârea judecătorească irevocabilă în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala părții care a introdus cererea. În acest scop, instanța va comunica oficiului registrului comerțului hotărârea judecătorească, în copie legalizată, cu mențiunea rămânerii irevocabile.

Recurs în interesul legii. Prin Decizia nr. X/2006 (M. Of. nr. 656 din 28 iulie 2006), Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii și, în aplicarea dispozițiilor art. 25 din Legea nr. 26/1990, republicată, astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 23 din Legea nr. 161/2003, referitoare la cazurile de admisibilitate a cererii de radiere a unei înmatriculări sau mențiuni din registrul comerțului, a stabilit:

„Cererea de radiere a unei înmatriculări sau mențiuni din registrul comerțului este admisibilă numai în condițiile în care persoana fizică ori

¹⁾ Art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 348/2001.

²⁾ Alin. (1) al art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 23 din Legea nr. 161/2003.

³⁾ Alin. (3)-(5) ale art. 25 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. VIII pct. 23 din Legea nr. 161/2003.

juridică, ce se consideră prejudiciată ca efect al unei înmatriculări sau ca urmare a efectuării unei mențiuni în registrul comerțului, face dovada existenței anterioare a unei hotărâri judecătorești irevocabile prin care au fost modificate, în tot sau în parte, ori au fost anulate actele ce au stat la baza înregistrării a cărei radiere se solicită, dacă prin acea hotărâre nu s-a dispus menționarea ei în registrul comerțului."

Art. 26. (1) Data înregistrării în registrul comerțului este data la care înregistrarea a fost efectiv operată în acest registru.

(2) ¹⁾ Înregistrarea în registrul comerțului se operează în termen de 24 de ore de la data încheierii judecătorului delegat, iar în cazul înmatriculării comerciantului, în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat de autorizare a înmatriculării.

Art. 26^{1, 2)} (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului are legitimare procesuală activă și poate interveni în orice proces privind înregistrări în registrul comerțului, interesul fiind prezumat și constând în respectarea cerințelor generale ale activității comerciale.

(2) Cererile introduse de Oficiul Național al Registrului Comerțului, în temeiul prezentei legi, nu sunt supuse taxei de timbru și nici timbrului judiciar.

Art. 27. ³⁾ *Abrogat.*

Art. 28. În cererile de înregistrare în registrul comerțului și în orice alte cereri adresate acestui registru se vor indica persoana și adresa la care se vor comunica încheierile judecătorului delegat sau alte acte și înștiințări.

Art. 29. ⁴⁾ Comerciantul este obligat să menționeze pe facturi, oferte, comenzi, tarife, prospecte și orice alte documente întrebuințate în comerț, numele/denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare și, dacă este cazul, codul numeric personal. Sunt exceptate bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice, care vor cuprinde elementele prevăzute de legislația din domeniu.

¹⁾ Alin. (2) al art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 24 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Art. 26¹ a fost introdus prin art. II pct. 10 din Legea nr. 441/2006.

³⁾ Art. 27 a fost abrogat prin art. VIII pct. 25 din Legea nr. 161/2003.

⁴⁾ Art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 26 din Legea nr. 161/2003.

Capitolul IV. Regimul firmelor și emblemelor

Art. 30. (1) Firma este numele sau, după caz, denumirea sub care un comerciant își exercită comerțul și sub care semnează.

(2) Emblema este semnul sau denumirea care deosebește un comerciant de un altul de același gen.

(3) Firmele și emblemele vor fi scrise în primul rând în limba română.

(4) Dreptul de folosință exclusivă asupra firmei și emblemei se dobândește prin înscrierea acestora în registrul comerțului.

Art. 31. (1) Firma unui comerciant, persoană fizică, se compune din numele comerciantului scris în întregime sau din numele și inițiala prenumelui acestuia.

(1¹) ¹⁾ Firma unei asociații familiale trebuie să cuprindă numele membrului de familie la inițiativa căruia se înființează asociația familială, cu mențiunea „asociație familială”, scrisă în întregime.

(2) Nicio mențiune care ar putea induce în eroare asupra naturii sau întinderii comerțului ori situației comerciantului nu poate fi adăugată firmei. Se vor putea face mențiuni care să arate mai precis persoana comerciantului sau felul comerțului său.

Art. 32. Firma unei societăți în nume colectiv trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociați, cu mențiunea „societate în nume colectiv”, scrisă în întregime.

Art. 33. Firma unei societăți în comandită simplă trebuie să cuprindă numele a cel puțin unuia dintre asociații comanditați, cu mențiunea „societate în comandită”, scrisă în întregime.

Art. 34. Dacă numele unei persoane străine de societate figurează, cu consimțământul său, în firma unei societăți în nume colectiv ori în comandită simplă, aceasta devine răspunzătoare nelimitat și solidar de toate obligațiile societății. Aceeași regulă este aplicabilă și comanditarului al cărui nume figurează în firma unei societăți în comandită.

Art. 35. Firma unei societăți pe acțiuni sau în comandită pe acțiuni se compune dintr-o denumire proprie, de natură a o deosebi de firma altor

¹⁾ Alin. (1¹) al art. 31 a fost introdus prin art. VIII pct. 27 din Legea nr. 161/2003.

societăți, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime „societate pe acțiuni” sau „S.A.” ori, după caz, „societate în comandită pe acțiuni”.

Art. 36. Firma unei societăți cu răspundere limitată se compune dintr-o denumire proprie, la care se poate adăuga numele unuia sau al mai multor asociați, și va fi însoțită de mențiunea scrisă în întregime „societate cu răspundere limitată” sau „S.R.L.”

Art. 37. Firma sucursalei din România a unei societăți străine va trebui să cuprindă și mențiunea sediului principal din străinătate.

Art. 38. (1) Orice firmă nouă trebuie să se deosebească de cele existente.

(2) Când o firmă nouă este asemănătoare cu o alta, trebuie să se adauge o mențiune care să o deosebească de aceasta, fie prin desemnarea mai precisă a persoanei, fie prin indicarea felului de comerț exercitat sau în orice alt mod.

Art. 39. ¹⁾ (1) Oficiul registrului comerțului va refuza înscrierea unei firme care, neintroducând elemente deosebite în raport cu firme deja înregistrate, poate produce confuzie cu acestea.

(2) Se interzice înscrierea unei firme care conține cuvintele: „științific”, „academie”, „academic”, „universitate”, „universitar”, „școală”, „școlar” sau derivatele acestora.

(3) Înscrierea unei firme care conține cuvintele: „național”, „român”, „institut” sau derivatele acestora ori cuvinte sau sintagme caracteristice autorităților și instituțiilor publice centrale se realizează numai cu acordul Secretariatului General al Guvernului.

(4) Înscrierea unei firme care conține cuvinte sau sintagme caracteristice autorităților și instituțiilor publice locale se realizează numai cu acordul prefectului județului, respectiv al municipiului București, în circumscripția teritorială în care solicitantul și-a stabilit sediul social.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4) autoritatea competentă refuză eliberarea acordului dacă firma în cauză este de natură să creeze confuzie cu denumirea unei instituții publice ori de interes public.

¹⁾ Art. 39 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din O.G. nr. 72/2004, punct modificat prin art. unic pct. 1 din Legea nr. 519/2004.

(6) Acordul pentru folosirea denumirii, prevăzut la alin. (3) și (4), ori, după caz, refuzul eliberării acordului se comunică în termen de 10 zile de la data solicitării.

(7) Refuzul acordului prevăzut la alin. (3) și (4) conduce la respingerea cererii de înmatriculare a persoanei juridice.

(8) Verificarea disponibilității firmei și a emblemei se face de către oficiul registrului comerțului înainte de întocmirea actelor constitutive sau, după caz, de modificare a firmei sau a emblemei.

(9) Firmele și emblemele radiate din registrul comerțului sunt indisponibile pentru o perioadă de 2 ani de la data radierii, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 41.

Notă: 1. Reproducem mai jos dispozițiile tranzitorii ale O.G. nr. 72/2004 pentru modificarea art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, astfel cum au fost modificate în urma aprobării ordonanței prin Legea nr. 519/2004, precum și prin O.U.G. nr. 17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale:

„Art. II. (1) ¹⁾ În cazul firmelor înmatriculate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 183/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2003 pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, persoanele juridice deținătoare ale acestora sunt obligate să solicite acordul autorității competente pentru folosirea denumirii, în condițiile legii, în termen de maximum 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Acordul pentru folosirea denumirii, eliberat de autoritatea competentă până la data intrării în vigoare a Legii nr. 183/2004, își păstrează valabilitatea.

(3) ²⁾ În cazul în care firma conține cuvintele «științific», «academie», «academic», «universitate», «universitar», «școală», «școlar» sau derivatele acestora, persoana juridică este obligată să își modifice în mod corespunzător denumirea firmei, în termen de maximum 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

(4) În cazul în care autoritatea competentă refuză eliberarea acordului prevăzut la alin. (1), persoana juridică este obligată să își modifice în mod corespunzător denumirea firmei, în termen de maximum 3 luni de la

¹⁾ Alin. (1) al art. II este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 19 pct. 1 din O.U.G. nr. 17/2005.

²⁾ Alin. (3) și (4) ale art. II sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. unic pct. 2 din Legea nr. 519/2004.

data la care refuzul de emitere a acordului rămâne irevocabil, prin epuizarea căilor de atac prevăzute de lege.

(5) Nerespectarea prevederilor alin. (1), (3) sau (4) se sancționează cu amendă de 2.500 lei (RON)¹⁾ și are drept consecință dizolvarea de drept a persoanei juridice, lichidarea, precum și radierea acesteia din registrul comerțului, în condițiile legii.

(6) Constatarea dizolvării de drept prevăzute la alin. (5) se realizează de judecătorul delegat de la oficiul registrului comerțului, la sesizarea oricărei persoane interesate, precum și din oficiu, după caz.

(7) Amenda prevăzută la alin. (5) se aplică prin încheiere a judecătorului delegat la oficiul registrului comerțului, la cererea oricărei persoane interesate, precum și din oficiu, după caz."

2. A se vedea și Normele metodologice privind condițiile și procedura de eliberare a acordului scris pentru folosirea denumirii, prevăzut la art. 39 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin H.G. nr. 1296/2004 (M. Of. nr. 809 din 2 septembrie 2004).

Art. 40. Nicio firmă nu va putea cuprinde o denumire întrebuințată de comercianții din sectorul public.

Art. 41. (1) ²⁾ Dobânditorul cu orice titlu al unui fond de comerț va putea să continue activitatea sub firma anterioară, care cuprinde numele unui comerciant persoană fizică sau al unui asociat al unei asociații familiale, societăți în nume colectiv ori comandită simplă, cu acordul expres al titularului precedent sau al succesorilor săi în drepturi și cu obligația de menționare în cuprinsul acelei firme a calității de succesor.

(2) Păstrarea firmei precedente este permisă societății pe acțiuni, în comandită pe acțiuni sau societății cu răspundere limitată, fără cerința menționării raportului de succesiune.

(3) În cazul în care firma unei societăți cu răspundere limitată cuprinde numele unuia sau mai multor asociați, dispozițiile alin. (1) rămân aplicabile.

Art. 42. Firma nu poate fi înstrăinată separat de fondul de comerț la care este întrebuințată.

¹⁾ Sumele prevăzute la alin. (3) al art. II au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

²⁾ Alin. (1) al art. 41 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 29 din Legea nr. 161/2003.

Art. 43. (1) Orice emblemă va trebui să se deosebească de emblemele înscrise în același registru al comerțului, pentru același fel de comerț, precum și de emblemele altor comercianți de pe piața unde comerciantul își desfășoară activitatea.

(2) Emblemele vor putea fi folosite pe panouri de reclamă oriunde ar fi așezate, pe facturi, scrisori, note de comandă, tarife, prospecte, afișe, publicații și în orice alt mod, numai dacă vor fi însoțite în mod vizibil de firma comerciantului.

(3) Dacă emblema cuprinde o denumire, firma va fi scrisă cu litere având mărimea de cel puțin jumătate din cea a literelor cu care este scrisă emblema.

Capitolul V. Sancțiuni

Art. 44. (1) ¹⁾ Dacă nu respectă dispozițiile legii și termenele prevăzute, comercianții care trebuie să ceară înmatricularea sau înscrierea unei mențiuni sau să depună specimene de semnătură ori anumite acte vor fi obligați, prin încheiere pronunțată de judecătorul delegat, la plata unei amenzi judiciare de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON) ²⁾, dacă fapta nu constituie infracțiune.

(2) În cazul în care înmatricularea, mențiunea, depunerea specimenului de semnătură sau a actului sunt în sarcina unei persoane juridice, amenda judiciară este de la 500 lei (RON) la 2.000 lei (RON) ³⁾, dacă fapta nu constituie infracțiune. Dacă sunt mai multe persoane obligate la îndeplinire, amenda se aplică fiecăreia dintre ele.

(3) ⁴⁾ *Abrogat.*

(4) Amenda prevăzută la alin. (2) se aplică și reprezentanților societăților comerciale amendate, potrivit dispozițiilor acelui alineat.

¹⁾ Alin. (1) și (2) ale art. 44 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. VIII pct. 30 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Sumele prevăzute la art. 44 alin. (1) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

³⁾ Sumele prevăzute la art. 44 alin. (2) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

⁴⁾ Alin. (3) al art. 44 a fost abrogat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 129/2002, punct modificat prin art. unic pct. 8 din Legea nr. 505/2003.

Art. 45. ¹⁾ Comercianții persoane fizice și reprezentanții asociațiilor familiale și ai persoanelor juridice, care nu se conformează obligațiilor prevăzute la art. 29, vor fi sancționați de organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice cu amendă de la 500 lei (RON) la 1.000 lei (RON) ²⁾, iar în cazul înscrierii unor date false, se vor aplica dispozițiile corespunzătoare din legea penală.

Art. 46. ³⁾ Sesizarea judecătorului delegat pentru aplicarea amenzilor prevăzute la art. 44 se poate face de orice persoană interesată sau din oficiu.

Art. 47. ⁴⁾ Amenzile judiciare prevăzute la art. 44 sunt supuse regimului de drept comun al amenzilor judiciare, prevăzut de Codul de procedură civilă.

Art. 48. (1) Persoana care, cu rea-credință, a făcut declarații inexacte, în baza cărora s-a operat o înmatriculare ori s-a făcut o mențiune în registrul comerțului, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 100 lei (RON) la 500 lei (RON) ⁵⁾, dacă, potrivit legii, fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Prin hotărârea pronunțată, instanța va dispune și rectificarea sau radierea înmatriculării ori mențiunii inexacte.

Capitolul VI. Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 49. ⁶⁾ *Abrogat.*

Art. 50. (1) Asigurarea spațiului corespunzător și a condițiilor materiale necesare desfășurării activității Oficiului Național al Registrului Comerțului și a fiecărui oficiu al registrului comerțului se face pentru anii 1990-1991 de către prefectură și, respectiv, de către Primăria Municipiului București.

¹⁾ Art. 45 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 31 din Legea nr. 161/2003.

²⁾ Sumele prevăzute la art. 45 au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

³⁾ Art. 46 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 32 din Legea nr. 161/2003.

⁴⁾ Art. 47 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. VIII pct. 33 din Legea nr. 161/2003.

⁵⁾ Sumele prevăzute la art. 48 alin. (1) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

⁶⁾ Art. 49 a fost abrogat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 129/2002.

(2) Bunurile cu care au fost dotate oficiile trec, fără plată, în proprietatea camerelor de comerț și industrie teritoriale până la data de 1 ianuarie 1992.

Art. 51. ¹⁾ (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului asigură condițiile necesare în vederea funcționării sistemului informatic unitar al registrului comerțului.

(2) ²⁾ Înregistrările în registrul comerțului se efectuează electronic, atât la nivelul oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, cât și la nivelul registrului central computerizat.

(3) Cererile și documentele depuse în susținerea acestora, primite în format hârtie sau în formă electronică, se arhivează de Oficiul Național al Registrului Comerțului în formă electronică.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), cererile depuse înaintea datei intrării în vigoare a prezentei legi se arhivează electronic, la cererea comerciantului înregistrat sau a solicitantului de copii certificate.

Notă: Potrivit art. II pct. 11 coroborat cu art. III alin. (4) din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, dispozițiile **alin. (2)-(4) ale art. 51 vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.**

Art. 52. ³⁾ *Abrogat.*

Art. 53. Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României ⁴⁾.

¹⁾ Art. 51 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 129/2002.

²⁾ Alin. (2)-(4) ale art. 51 au fost introduse prin art. II pct. 11 din Legea nr. 441/2006, completare ce va intra în vigoare începând cu 1 ianuarie 2007.

³⁾ Art. 52 a fost abrogat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 348/2001.

⁴⁾ Fac excepție prevederile art. 4 alin. (2) și (3), art. 6, art. 8 alin. (2), (3) și (4), art. 11 alin. (2), (3) și (4), art. 12 alin. (1), (3) și (4), art. 13 alin. (1), art. 14, art. 15, art. 16, art. 17-20, art. 21 lit. f), art. 23, art. 24 alin. (3), art. 25 alin. (3), art. 26-29, art. 30 alin. (2) și (4), art. 36, art. 37, art. 39, art. 41, art. 44, art. 45, art. 48 alin. (1) și ale art. 51 și 52, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Legii nr. 12/1998. De asemenea, dispozițiile modificate sau introduse ulterior republicării intră în vigoare la data prevăzută în actul modificator sau la intrarea în vigoare a acestuia.

Notă: Reproduce mai jos dispozițiile tranzitorii cuprinse în Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată:

„Art. III. (1) Entitățile care au statutul de sucursală, dar se numesc filiale, înființate înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, vor proceda la precizarea statutului lor juridic și la realizarea formalităților legale pentru publicitate corespunzătoare acestui statut, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul unei încălcări a prevederilor alin. (1), art. 44 și 46 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, devin aplicabile.

(3) De la data de 1 ianuarie 2007, situațiile financiare anuale și documentele anexate acestora, prevăzute la art. 185 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, modificate potrivit prezentei legi, vor fi depuse numai la oficiul registrului comerțului.

(4) Prezenta lege intră în vigoare la 1 decembrie 2006, cu excepția prevederilor art. II pct. 4 și 11, care vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

(5) În termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, societățile pe acțiuni vor proceda la efectuarea formalităților necesare îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 137 alin. (2), art. 138¹, art. 140¹ alin. (3) și art. 143 alin. (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, și Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 4 februarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, vor fi republicate în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, dându-se textelor o nouă numerotare.”

5. Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice

publicată în
M. Of. nr. 839 din 13 septembrie 2004

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 75/2004** pentru modificarea și completarea Legii nr. 359/2004 (M. Of. nr. 932 din 12 octombrie 2004), aprobată prin Legea nr. 569/2004 (M. Of. nr. 1196 din 14 decembrie 2004). O.U.G. nr. 75/2004 a intrat în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial;
- **O.G. nr. 28/2006** privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale (M. Of. nr. 89 din 31 ianuarie 2006), aprobată cu modificări prin Legea nr. 266/2006 (M. Of. nr. 580 din 5 iulie 2006);
- **O.G. nr. 35/2006** pentru modificarea și completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (M. Of. nr. 675 din 7 august 2006), aprobată cu modificări prin Legea nr. 505/2006 (M. Of. nr. 1054 din 30 decembrie 2006);
- **Legea nr. 360/2006** pentru modificarea art. 31 din Legea nr. 359/2004 (M. Of. nr. 799 din 22 septembrie 2006);
- **O.U.G. nr. 119/2006** privind unele măsuri necesare pentru aplicarea unor regulamente comunitare de la data aderării României la Uniunea Europeană (M. Of. nr. 1036 din 28 decembrie 2006).

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale	1-5
Capitolul II. Înregistrarea în registrul comerțului	6-9
Capitolul III. Atribuirea codului unic de înregistrare	10-14
Capitolul IV. Procedura autorizării funcționării	15-25
Capitolul V. Preschimbarea certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală	26-32
Capitolul VI. Servicii de asistență	33-35
Capitolul VII. Taxe și tarife	36-40
Capitolul VIII. Dispoziții finale	41-46

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1. ¹⁾ În scopul simplificării procedurilor administrative și promovării calității serviciilor se instituie prezenta procedură de înmatriculare în registrul comerțului și de înregistrare fiscală a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, precum și de autorizare a funcționării pe baza declarațiilor-tip pe propria răspundere ale persoanelor juridice care, potrivit legii, au obligația să ceară înmatricularea în registrul comerțului.

Art. 2. ²⁾ Societățile comerciale, societățile și companiile naționale, grupurile de interes economic, grupurile europene de interes economic, regiile autonome și organizațiile cooperatiste, sucursalele înființate de acestea, precum și alte persoane juridice care se înregistrează în registrul comerțului potrivit unor acte normative speciale sunt denumite în sensul prezentei legi *solicitanți*.

Art. 3. (1) Înmatricularea persoanelor fizice și a asociațiilor familiale în registrul comerțului și înregistrarea fiscală a acestora se fac pe baza autorizației emise de primăria competentă, prin grija acesteia, potrivit legii speciale, fără a fi necesară pronunțarea de către judecătorul-delegat a încheierii prevăzute la art. 6 alin. (1) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Înmatricularea persoanelor juridice prevăzute la art. 2, precum și a sucursalelor acestora se face potrivit prevederilor Legii nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și celorlalte prevederi referitoare la înregistrarea în registrul comerțului.

Art. 4. ³⁾ Autorizarea funcționării solicitanților se face cu îndeplinirea procedurii prevăzute de prezenta lege și de actele normative speciale, armonizate cu prevederile prezentei legi.

Art. 5. ⁴⁾ (1) Prin *autorizarea funcționării*, în sensul prezentei legi, se înțelege asumarea de către solicitant a responsabilității privitoare la legalitatea desfășurării activităților declarate.

¹⁾ Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III din O.U.G. nr. 119/2006.

³⁾ Art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 75/2004.

⁴⁾ Art. 5 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 75/2004.

(2) Activitățile cu impact semnificativ asupra mediului vor fi autorizate din punct de vedere al protecției mediului de către autoritățile competente de protecția mediului, la sediile acestora. Procedura de autorizare și lista activităților cu impact semnificativ asupra mediului vor fi stabilite prin ordin al ministrului mediului și gospodăririi apelor, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Notă: A se vedea și Procedura de autorizare a activităților cu impact semnificativ asupra mediului, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 876/2004 (M. Of. nr. 31 din 11 ianuarie 2005).

Capitolul II. Înregistrarea în registrul comerțului

Art. 6. (1) Prin *înregistrarea în registrul comerțului* se înțelege înmatricularea persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice prevăzute la art. 2, înscrierea de mențiuni, precum și înregistrarea altor operațiuni care, potrivit legii, se menționează în registrul comerțului.

(2) ¹⁾ Solicitarea efectuării înregistrării în registrul comerțului se face la biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal de către fondatori, administratori sau de reprezentanții acestora, precum și de orice persoană interesată, în condițiile legii, prin întocmirea cererii de înregistrare.

(3) Înregistrările în registrul comerțului se fac în baza unei încheieri a judecătorului-delegat sau a unei hotărâri judecătorești irevocabile, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

(4) Solicitanții prevăzuți la art. 2 dobândesc personalitate juridică, conform legii, de la data înregistrării în registrul comerțului a încheierii judecătorului-delegat, prin care se dispun autorizarea constituirii și înmatricularea, dacă legea nu dispune altfel.

Art. 7. Prin efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului se asigură opozabilitatea actelor înregistrate față de terți, cu excepția cazurilor în

¹⁾ Alin. (2) și (4) ale art. 6 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. 1 pct. 5 din O.U.G. nr. 75/2004.

care legea prevede condiția cumulativă a publicării acestora în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art. 8. (1) ¹⁾ La înmatriculare solicitanților li se eliberează certificatul de înregistrare conținând numărul de ordine din registrul comerțului și codul unic de înregistrare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice, însoțit de încheierea judecătorului-delegat, precum și de alte acte prevăzute de prezenta lege.

(2) La înregistrarea modificărilor actului constitutiv se eliberează certificatul de înscriere de mențiuni, însoțit de încheierea judecătorului-delegat, precum și alte acte prevăzute de prezenta lege.

(3) Termenul de eliberare a certificatului de înregistrare și, după caz, a certificatului de înscriere de mențiuni este de 3 zile, respectiv 5 zile, calculat de la data înregistrării cererii potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, dacă judecătorul-delegat nu dispune altfel.

Art. 9. (1) *Certificatul de înregistrare conținând codul unic de înregistrare* este documentul care atestă că persoana juridică a fost luată în evidența oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și în evidența organului fiscal.

(2) ²⁾ *Abrogat.*

(3) ³⁾ Pe parcursul existenței persoanei juridice dovada privind starea acesteia, referitoare la funcționare, dizolvare, reorganizare, lichidare, insolvență, reorganizare judiciară, faliment sau suspendare temporară a activității, se face cu extrasul de registru emis de oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal, valabil 30 de zile de la data emiterii.

(4) Termenul de eliberare a extrasului de registru este de cel mult 24 de ore de la data înregistrării solicitării.

(5) ⁴⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Alin. (1) și (3) ale art. 8 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Alin. (2) al art. 9 a fost abrogat, începând cu 1 ianuarie 2007, prin art. IV alin. (2) din O.G. nr. 35/2006.

³⁾ Alin. (3) al art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 75/2004.

⁴⁾ Alin. (5) al art. 9 a fost abrogat prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 75/2004.

Capitolul III. Atribuirea codului unic de înregistrare

Art. 10. ¹⁾ Solicitarea înregistrării fiscale se face prin depunerea cererii de înregistrare la biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, iar atribuirea codului unic de înregistrare de către Ministerul Finanțelor Publice este condiționată de admiterea cererii de înregistrare în registrul comerțului de către judecătorul-delegat.

Art. 11. (1) În vederea atribuirii codului unic de înregistrare de către Ministerul Finanțelor Publice, oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale transmit direct sau prin intermediul Oficiului Național al Registrului Comerțului, pe cale electronică, Ministerului Finanțelor Publice, datele referitoare la înregistrările efectuate în registrul comerțului și cele conținute în cererea de înregistrare fiscală.

(2) ²⁾ Pe baza datelor transmise potrivit prevederilor alin. (1) Ministerul Finanțelor Publice atribuie, în termen de maximum 8 ore, codul unic de înregistrare.

Art. 12. (1) Pentru asociațiile familiale, precum și pentru persoanele juridice prevăzute la art. 2 structura codului unic de înregistrare se stabilește de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Ministerul Sănătății, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Justiției.

(2) ³⁾ *Abrogat.*

Art. 13. Codul unic de înregistrare va fi utilizat de toate sistemele informatice care prelucrează date privind persoanele fizice, asociațiile familiale și persoanele juridice prevăzute la art. 2, precum și de acestea în relațiile cu terții, inclusiv cu autoritățile și instituțiile publice, pe toată durata funcționării lor.

Art. 14. (1) După efectuarea înmatriculării societăților comerciale în registrul comerțului, un extras al încheierii judecătorului-delegat se

¹⁾ Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Alin. (2) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 75/2004.

³⁾ Alin. (2) al art. 12 a fost abrogat, începând cu 1 ianuarie 2007, prin art. IV alin. (2) din O.G. nr. 35/2006.

comunică, din oficiu, Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, spre publicare, pe cheltuiala solicitantului.

(2) Extrasul încheierii judecătorului-delegat va cuprinde următoarele elemente: numărul și data încheierii, denumirea, sediul social și forma juridică, numele și adresa fondatorilor, administratorilor și, dacă este cazul, a cenzorilor, domeniul și activitatea principală, capitalul social și durata de funcționare.

(3) Pe extrasul prevăzut la alin. (1) oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul care a efectuat înmatricularea va menționa codul unic de înregistrare atribuit și numărul de ordine în registrul comerțului, iar acest document poate fi transmis și pe cale electronică.

(4) La cererea și pe cheltuiala solicitantului, încheierea judecătorului-delegat se publică integral în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Capitolul IV. Procedura autorizării funcționării

Art. 15.¹⁾ (1) În vederea eliberării de către biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal a certificatului de înregistrare conținând codul unic de înregistrare sau, după caz, a certificatului de înscriere de mențiuni, solicitantul are obligația să depună, o dată cu cererea de înregistrare și actele doveditoare, declarația-tip pe propria răspundere, semnată de asociați sau de administratori, din care să rezulte, după caz, că:

a) persoana juridică nu desfășoară, la sediul social sau la sediile secundare, activitățile declarate, o perioadă de maximum 3 ani;

b) persoana juridică îndeplinește condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor (P.S.I.), sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, pentru activitățile precizate în declarația-tip.

(2) Orice modificare cu privire la cele declarate atrage obligația solicitantului de a depune la biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal o nouă declarație-tip pe propria răspundere corespunzătoare modificărilor intervenite.

¹⁾ Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din O.U.G. nr. 75/2004.

(3) Oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal înregistrează în registrul comerțului datele din declarațiile-tip prevăzute la alin. (1) și (2).

Notă: A se vedea și:

- Norma sanitar-veterinară și pentru siguranța alimentelor privind procedura de aprobare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor a activităților desfășurate de persoanele juridice definite conform art. 2 din Legea nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 139/2004, cu modificările și completările ulterioare.
- Normele metodologice de aplicare a Legii securității și sănătății în muncă, aprobate prin H.G. nr. 1425/2006.

Art. 16. ¹⁾ *Abrogat.*

Art. 17. ²⁾ (1) Procedura de autorizare a funcționării pe baza declarației-tip pe propria răspundere se desfășoară prin intermediul biroului unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, la care solicitantul are obligația înregistrării sediului social sau secundar.

(2) Oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, prin birourile unice, efectuează următoarele activități:

a) primesc, verifică și înregistrează cererile de înregistrare și actele depuse în susținerea acestora, precum și declarațiile-tip prevăzute la art. 15;

b) încasează taxele și tarifele pentru operațiunile efectuate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, precum și cele datorate altor autorități implicate în procedura de înregistrare;

c) țin în sistem computerizat evidența declarațiilor-tip prevăzute la art. 15;

d) transmit autorităților publice competente declarațiile-tip prevăzute la art. 15, în copie, și, pe cale electronică, datele de identificare ale persoanelor juridice înregistrate în registrul comerțului;

e) completează și emit în termen certificatele constatatoare privind înregistrarea declarațiilor-tip prevăzute la art. 15, potrivit prezentei legi;

f) urmăresc termenele prevăzute de prezenta lege și eliberează solicitanților certificatele de înregistrare, certificatele de înscriere de mențiuni, încheierile judecătorului-delegat, precum și certificatele constatatoare prevăzute la lit. e).

¹⁾ Art. 16 a fost abrogat prin art. I pct. 12 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din O.U.G. nr. 75/2004.

Art. 17¹. ¹⁾ (1) Biroul unic din cadrul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, pe baza declarațiilor-tip prevăzute la art. 15, eliberează solicitanților certificate constatatoare care atestă că:

a) s-a înregistrat declarația-tip pe propria răspundere, din care rezultă că la sediul social sau secundar nu se desfășoară activitățile prevăzute în actul constitutiv sau modificator;

b) s-a înregistrat declarația-tip pe propria răspundere, din care rezultă că sunt îndeplinite condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor (P.S.I.), sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, pentru activitățile declarate;

c) s-a înregistrat declarația-tip pe propria răspundere, din care rezultă modificările intervenite față de declarația-tip anterioară.

(2) Certificatele constatatoare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se eliberează o dată cu certificatul de înregistrare sau certificatul de înscriere de mențiuni.

(3) Pentru sediul social și pentru fiecare sediu secundar se va elibera câte un certificat constatator care atestă că s-au înregistrat declarațiile-tip prevăzute la art. 15.

(4) Certificatele constatatoare prevăzute la alin. (1) au regimul prevăzut la art. 4 din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17². (1) În vederea efectuării controlului de către autoritățile publice competente privind conformitatea celor declarate potrivit art. 15, oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal transmite acestora copiile declarațiilor-tip și, pe cale electronică, datele de identificare ale persoanelor juridice, în termen de 3 zile de la data înregistrării în registrul comerțului.

(2) Autoritățile publice competente prevăzute la alin. (1) sunt:

- brigăzile și grupurile de pompieri militari din subordinea Ministerului Administrației și Internelor;

- direcțiile de sănătate publică teritoriale din subordinea Ministerului Sănătății sau ministerele cu rețea proprie de sănătate publică;

- Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor sau ministerele cu rețea sanitară veterinară proprie;

- autoritățile publice teritoriale de protecție a mediului din subordinea Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor;

¹⁾ Art. 17¹-17³ au fost introduse prin art. 1 pct. 14 din O.U.G. nr. 75/2004.

- inspectoratele teritoriale de muncă din subordinea Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei.

Art. 17³. (1) În cazul în care autoritățile publice competente constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale de funcționare, notifică acest fapt solicitantului, la sediul înregistrat, acordând un termen de remediere a neregularităților constatate. Termenul curge de la data primirii notificării și poate fi prelungit la cererea expresă a solicitantului, adresată autorității publice competente.

(2) În cazul în care neregularitățile nu sunt remediate, autoritățile publice competente notifică oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal actul prin care s-a interzis desfășurarea activității, în termen de 3 zile de la emiterea acestuia, pentru a fi înregistrat din oficiu în registrul comerțului.

Art. 18-24. ¹⁾ *Abrogate.*

Art. 25. ²⁾ Oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale asigură condițiile necesare pentru arhivarea tuturor documentelor aferente procedurii de autorizare a funcționării pe baza declarației-tip pe propria răspundere.

Capitolul V. Preschimbarea certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală

Art. 26. ³⁾ Până la data de 31 decembrie 2004, persoanele juridice prevăzute la art. 2, care, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu au preschimbat certificatul de înmatriculare și cel de înregistrare fiscală, au obligația de a solicita la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul din județul în a cărui rază au sediul social sau secundar preschimbarea acestora cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare.

Art. 27. ⁴⁾ Procedura stabilită prin prezenta lege pentru autorizarea funcționării pe baza declarațiilor-tip pe propria răspundere se aplică în mod corespunzător și preschimbărilor prevăzute la art. 26.

Art. 28. ⁵⁾ *Abrogat.*

¹⁾ Art. 18-24 au fost abrogate prin art. I pct. 15 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Art. 25 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din O.U.G. nr. 75/2004.

³⁾ Art. 26 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 17 din O.U.G. nr. 75/2004.

⁴⁾ Art. 27 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 18 din O.U.G. nr. 75/2004.

⁵⁾ Art. 28 a fost abrogat prin art. I pct. 19 din O.U.G. nr. 75/2004.

Art. 29. ¹⁾ În cadrul procedurii de preschimbare, declarațiile-tip pe propria răspundere prevăzute la art. 15 se depun la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul din județul unde se solicită preschimbarea.

Art. 30. (1) Neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la termenul prevăzut la art. 26, atrage dizolvarea de drept a persoanelor juridice prevăzute la art. 2.

(2) Constatarea dizolvării de drept se face prin încheierea judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(3) Încheierea judecătorului-delegat se înregistrează în registrul comerțului și se comunică concomitent persoanei juridice la sediul social, Ministerului Finanțelor Publice, la Agenția Națională de Administrare Fiscală pe cale electronică, și se publică concomitent pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului, precum și la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal.

Art. 31. (1) Încheierea de constatare a dizolvării de drept este supusă numai recursului, la cererea oricărei persoane interesate, în termen de 15 zile de la publicarea prevăzută la art. 30 alin. (3).

(2) Dacă nu s-a declarat recurs sau recursul a fost respins, persoana juridică intră în lichidare potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În termen de 6 luni de la data pronunțării încheierii de dizolvare, prevăzută de art. 30 alin. (2), sau, după caz, de la data respingerii recursului formulat împotriva acesteia, reprezentantul legal al persoanei juridice are obligația numirii și înregistrării în registrul comerțului a lichidatorului.

(4) ²⁾ Dacă nu există reprezentant legal ori acesta nu procedează la numirea lichidatorului în termenul prevăzut la alin. (3), la cererea oricărei persoane interesate, formulată în termen de 6 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), judecătorul-delegat numește un lichidator de pe lista practicienilor în insolvență, remunerarea acestuia urmând a fi făcută din patrimoniul persoanei juridice dizolvate sau, în cazul lipsei acestuia, din fondul de lichidare constituit în temeiul Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.

¹⁾ Art. 29 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 20 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Alin. (4) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din Legea nr. 360/2006.

(4)¹⁾ Prin derogare de la dispozițiile art. 252 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încheierile judecătorului-delegat, pronunțate în condițiile alin. (4) la cererea creditorilor bugetari, se comunică pe cale electronică Ministerului Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală, direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, Direcției generale de administrare a marilor contribuabili și Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, se publică pe pagina de Internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și se afișează la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal, în a cărei rază societatea comercială dizolvată își are sediul social.

(5)²⁾ Dacă până la expirarea termenului prevăzut la alin. (4) nu a fost înregistrată nicio cerere pentru numirea unui lichidator, persoana juridică se radiază din registrul comerțului, prin încheiere a judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(6)³⁾ Încheierea de radiere se înregistrează în registrul comerțului, se comunică și se publică, potrivit dispozițiilor alin. (4¹).

(7)⁴⁾ Bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acestora din registrul comerțului, în condițiile alin. (5), revin asociaților.

Art. 32. Certificatele de înregistrare și anexele la acestea, eliberate conform procedurilor de soluționare a cererilor existente anterior intrării în vigoare a prezentei legi, își păstrează valabilitatea.

Capitolul VI. Servicii de asistență

Art. 33.⁵⁾ În cadrul oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale se desfășoară activități de asistență acordate solicitanților, la cererea și pe cheltuiala acestora, pentru efectuarea procedurilor necesare înregistrării în registrul comerțului a actelor constitutive sau modificatoare.

¹⁾ Alin. (4¹) al art. 31 a fost introdus prin art. XIV pct. 1 din O.G. nr. 28/2006.

²⁾ Alin. (5) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din Legea nr. 360/2006.

³⁾ Alin. (6) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XIV pct. 2 din O.G. nr. 28/2006.

⁴⁾ Alin. (7) al art. 31 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I din Legea nr. 360/2006.

⁵⁾ Art. 33 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 21 din O.U.G. nr. 75/2004.

Art. 34. (1) Serviciile de asistență se asigură prin personalul specializat din cadrul oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale.

(2) ¹⁾ Serviciile de asistență se acordă, la cererea și pe cheltuiuala solicitantului, înainte de depunerea cererii de înregistrare la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal.

(3) Serviciile de asistență se solicită prin cerere de servicii explicită, cuprinzând serviciile solicitate, obligațiile părților, termenele și tarifele datorate.

(4) Modelul și conținutul cererii de servicii se stabilesc de către Oficiul Național al Registrului Comerțului.

Art. 35. (1) Serviciile de asistență care se prestează de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale sunt:

a) îndrumarea prealabilă privind formalitățile legale pentru constituirea și modificarea actelor constitutive ale firmelor;

b) ²⁾ îndrumarea pentru completarea corectă a cererii de înregistrare și a formularelor tipizate specifice activității registrului comerțului;

c) tehnoredactarea cererii de înregistrare;

d) proiectarea și execuția siglei și a emblemei pentru firme;

e) obținerea evaluării prin expertiză a bunurilor subscrise ca aport în natură la capitalul social;

f) asigurarea obținerii, după caz, pentru bunurile imobile, a:

- dovezii intabulării;

- certificatului constatator al sarcinilor cu care, eventual, este grevat respectivul bun;

g) redactarea declarației pe propria răspundere a fondatorilor, administratorilor, împuterniciților sucursalelor și a cenzorilor că îndeplinesc condițiile prevăzute de lege;

h) redactarea actului constitutiv al persoanelor juridice supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului;

i) redactarea statutului pentru societatea cu răspundere limitată cu asociat unic;

¹⁾ Alin. (2) al art. 34 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 22 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Lit. b) de la alin. (1) al art. 35 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 23 din O.U.G. nr. 75/2004.

j) redactarea actului adițional sau, după caz, a hotărârii adunării generale a membrilor sau asociațiilor ori acționarilor, a deciziei consiliului de administrație privind modificări ale actului constitutiv referitoare la:

- sediul social;
- denumirea firmei sau emblema acesteia;
- durata de funcționare;
- forma juridică;
- domeniul principal de activitate și activitatea principală;
- obiectul de activitate sau codificarea ori recodificarea acestuia în conformitate cu Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională – CAEN;
- administratori și cenzori;
- alte elemente ale actului constitutiv (nume, domiciliu, participare la profit și pierderi etc.);
- primirea, retragerea de membri sau asociați;
- majorarea sau reducerea capitalului social;
- înființarea sau desființarea de sedii sociale secundare;
- divizare sau fuziune;
- dizolvare sau lichidare;

k) obținerea autentificării actului constitutiv sau a actului adițional;

l) darea de dată certă pentru actele redactate de serviciile de asistență;

m) extragerea din bazele de date de acte normative și listarea pentru eliberare, la cerere.

Capitolul VII. Taxe și tarife

Art. 36. Prin derogare de la prevederile art. 28 alin. 2 lit. c) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul onorariilor pentru autentificarea ori darea de dată certă a actelor constitutive și declarațiilor pe propria răspundere ale fondatorilor, administratorilor și cenzorilor, privind îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, precum și al celor pentru modificarea actelor constitutive se stabilește în sumă fixă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Justiției, pe baza propunerilor Uniunii Naționale a Notarilor Publici, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

Notă: A se vedea și H.G. nr. 600/2001 privind stabilirea onorariilor în sumă fixă pentru serviciile prestate de notarii publici în vederea înregistrării și autorizării funcționării comercianților.

Art. 37. Tarifele percepute pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a actelor prevăzute la art. 14 alin. (1) și (4) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice pe baza propunerii Regiei Autonome „Monitorul Oficial”.

Art. 38.¹⁾ Pentru operațiunile efectuate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, nivelul taxelor se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

Notă: A se vedea și H.G. nr. 913/2004 privind aprobarea taxelor și tarifelor pentru operațiunile efectuate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, astfel cum a fost modificat prin H.G. nr. 1422/2006.

Art. 39. Tarifele pentru prestarea serviciilor de asistență prevăzute la art. 35 se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor.

Notă: A se vedea Ordinul nr. 3116/C/2004 privind aprobarea tarifelor pentru serviciile de asistență prestate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale (M. Of. nr. 1105 din 26 noiembrie 2004).

Art. 40. Cuantumul taxelor, tarifelor și onorariilor prevăzute la art. 36-39 se poate indexa anual în funcție de rata inflației.

Capitolul VIII. Dispoziții finale

Art. 41. (1)²⁾ Constituie contravenție și se sancționează, potrivit legii, cu amendă cuprinsă între 1.000 lei (RON) și 10.000 lei (RON)³⁾, desfășurarea oricărei activități de către persoanele juridice prevăzute la art. 2 cu nerespectarea prevederilor prezentei legi.

¹⁾ Art. 38 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 24 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Alin. (1), (2) și (4) ale art. 41 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 25 din O.U.G. nr. 75/2004.

³⁾ Sumele prevăzute la art. 41 alin. (1) și (4) au fost convertite în monedă nouă, conform art. 5 alin. (5) din Legea nr. 348/2004 privind denominarea monedei naționale.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se realizează de organele de control ale autorităților publice competente prevăzute la art. 17² alin. (2).

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pierderea de către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale a documentelor depuse de solicitant se sancționează cu amendă judiciară de la 50 lei (RON) la 500 lei (RON), prin încheiere pronunțată de judecătorul-delegat.

(5) Dispozițiile art. 46 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

Notă: A se vedea și Ordinul nr. 1512/2004 pentru aprobarea procesului-verbal de constatare a contravenției săvârșite la Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare (M. Of. nr. 1160 din 8 decembrie 2004).

Art. 42. (1) În toate cazurile în care o lege sau un alt act normativ de același rang prevede radierea de drept a unei persoane juridice înregistrate în registrul comerțului, constatarea dizolvării de drept, ca etapă prealabilă obligatorie, urmează procedura prevăzută la art. 30 alin. (2) și (3).

(2) După constatarea dizolvării de drept sunt aplicabile dispozițiile art. 31.

(3) În cazul în care un act normativ, ulterior înregistrării unei persoane juridice în registrul comerțului, dispune încetarea de drept a activității sau lipsirea de drept de efecte a actului de autorizare, de înființare, de încuviințare sau de recunoaștere, orice persoană interesată va putea solicita instanței competente să constate modificarea de drept a actelor constitutive ale persoanei juridice în ceea ce privește obiectul de activitate și, după caz, dacă acest obiect de activitate este unic, să constate dizolvarea de drept a persoanei juridice.

(4) Prin hotărârea pronunțată potrivit alin. (3), instanța competentă va dispune înregistrarea în registrul comerțului a hotărârii pronunțate, rămasă irevocabilă, și publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe cheltuiala persoanei care a făcut cererea.

(5) În cazul dizolvării de drept prevăzute la alin. (3) sunt aplicabile dispozițiile alin. (2) privitoare la lichidare și radiere.

Art. 43. (1) Modelul cererii de înregistrare în registrul comerțului și al certificatului de înregistrare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției, la propunerea Oficiului Național al Registrului Comerțului.

(2) Modelul cererii de înregistrare fiscală se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice, urmând a fi inclus în cererea de înregistrare în registrul comerțului.

(3)-(4) ¹⁾ *Abrogate.*

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice implicate vor încheia protocoale cu Oficiul Național al Registrului Comerțului, având ca obiect schimbul de informații și stabilirea procedurilor comune de lucru.

(6) *Abrogat.*

(7) ²⁾ Modelul extrasului de registru prevăzut la art. 9 alin. (3), precum și al certificatelor constatatoare prevăzut la art. 17¹ alin. (1) se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

(8) *Abrogat.*

Notă: A se vedea și Ordinul ministrului justiției nr. 455/C/2006 pentru aprobarea modelului cererii de înregistrare în registrul comerțului și al declarațiilor pe propria răspundere privind autorizarea funcționării (M. Of. nr. 122 din 8 februarie 2006).

Art. 44. (1) ³⁾ Cererile de înregistrare, împreună cu documentele însoțitoare prevăzute de reglementările în vigoare, precum și declarațiile-tip prevăzute la art. 15 pot fi transmise și prin corespondență cu valoare declarată, data primirii fiind considerată data înregistrării cererii.

¹⁾ Alin. (3), (4), (6) și (8) ale art. 43 au fost abrogate prin art. I pct. 26 din O.U.G. nr. 75/2004.

²⁾ Alin. (7) al art. 43 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 27 din O.U.G. nr. 75/2004.

³⁾ Alin. (1) și (3) ale art. 44 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 28 din O.U.G. nr. 75/2004.

(2) Corespondența va conține și dovada privind plata taxelor și tarifelor legale, care se poate face prin orice instrumente de plată, în contul Oficiului Național al Registrului Comerțului, deschis la Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București.

(3) Comunicarea de către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale a actelor și orice altă corespondență cu solicitanții se pot face și prin poștă, la sediul social ori secundar sau la domiciliul ales, declarat în cererea de înregistrare.

Art. 45. Cererile de înregistrare depuse la oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale până la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează potrivit procedurilor în vigoare la data depunerii.

Art. 46. (1) ¹⁾ *Abrogat.*

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților, aprobată și modificată prin Legea nr. 370/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 14 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, art. 174 alin. (2) din titlul V - Grupurile de interes economic - al cărții I - Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției - din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Notă: Potrivit art. II din O.U.G. nr. 75/2004 „**Art. II. (1)** Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția pct. 29 al art. I, care intră în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe de urgență. (2) La 30 de zile de la publicarea prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004.”

¹⁾ Alin. (1) al art. 46 a fost abrogat prin art. I pct. 29 din O.U.G. nr. 75/2004.

Legislație

1. **Noul Cod rutier**
Actualizat 29 ianuarie 2007
344 p., 19 lei
2. **Codul civil și 15 legi uzuale**
Actualizat 1 septembrie 2006
536 p., 12 lei
3. **Codul familiei și 2 legi uzuale**
Actualizat 1 octombrie 2006
120 p., 5 lei
4. **Profesia de avocat și de consilier juridic**
Actualizat 1 octombrie 2006
272 p., 8 lei
5. **Codul muncii și 15 legi uzuale**
Actualizat 25 ianuarie 2007
288 p., 10 lei
6. **Codul fiscal. Noul Cod fiscal**
În paralel: textul Codului fiscal, actualizat până
la 27 decembrie 2006 / modificările aduse prin
Legea nr. 343/2006, H.G. nr. 1514/2006 și
O.U.G. nr. 110/2006 în vigoare de la 1 ianuarie 2007
560 p., 16 lei
7. **Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal**
Actualizat 20 ianuarie 2007
840 p., 22 lei
8. **Codul comercial și 10 legi uzuale**
Actualizat 15 septembrie 2006
240 p., 10 lei

9. **Legea societăților comerciale și 5 legi uzuale**
Actualizat 25 ianuarie 2007
288 p., 10 lei
10. **Codul de procedură penală și 10 legi uzuale**
Actualizat 15 septembrie 2006
552 p., 12 lei
11. **Codul penal și 10 legi uzuale**
Actualizat 15 septembrie 2006
292 p., 10 lei
12. **Codul penal. Codul de procedură penală**
Actualizat 15 septembrie 2006
552 p., 12 lei
13. **Noua Lege privind procedura insolvenței
și 2 acte normative incidente**
184 p., 7 lei
14. **Codul de procedură fiscală și 2 legi uzuale**
Actualizat 1 decembrie 2006
176 p., 6 lei
15. **Convenția europeană a drepturilor omului**
Din cuprins: Convenția europeană a drepturilor omului,
Protocoale adiționale la Convenție; Regulamentul Curții
Europene; Formulare și note explicative
Editie îngrijită de Corneliu Bîrsan, Marius Eftimie
176 p., 10 lei
16. **Constituția României și 2 legi uzuale**
Actualizat 10 mai 2006
112 p., 4 lei
17. **Codul de procedură civilă și 10 legi uzuale**
Actualizat 15 decembrie 2006
344 p., 10 lei

18. Achiziții publice și concesiuni

Actualizat 15 octombrie 2006

248 p., 8 lei

**19. Legea privind reforma în domeniul sănătății –
Legea nr. 95/2006**

384 p., 10 lei

20. Noul Cod vamal – Legea nr. 86/2006

În vigoare din 18 iunie 2006

104 p., 5 lei

**21. Legea contenciosului administrativ
și 5 legi uzuale**

Actualizat 1 decembrie 2006

72 p., 5 lei

**22. Legea privind raporturile de drept
internațional privat**

Actualizat 2 aprilie 2006

48 p., 3,5 lei

Legislație

ISBN 978-973-1720-11-1

Pret: 10 lei

Editura
Stamangiu

Scanned with OKEN Scanner